

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΒ'

Πέμπτη 4 Ιουλίου 2024

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 18023, 18105
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 18023, 18025, 18027, 18030, 18034, 18044, 18045, 18048, 18051, 18061, 18063, 18065, 18072, 18073, 18077, 18080, 18081, 18082, 18104, 18105

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 5 Ιουλίου 2024, σελ. 18045

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση του ΠΔ 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας » (Α' 8) - Μεταφορά διαφορών στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια - Ρυθμίσεις για πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Άλλες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης», σελ. 18023 - 18092

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής: Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Τουρισμού: «Ενίσχυση των τουριστικών υποδομών και της τουριστικής εκπαίδευσης, επικαιροποίηση του πλαισίου άσκησης του επαγγέλματος των ξεναγών και των χρονομεριστικών μισθώσεων, ρυθμίσεις τουριστικών φορέων και άλλες διατάξεις για την ενίσχυση του τουρισμού», σελ. 18045

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. ,	σελ. 18070 - 18084
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 18023 - 18035
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 18055 - 18070
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 18084 - 18105
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 18035 - 18055

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Ε. ,	σελ. 18030
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. ,	σελ. 18072, 18073, 18077, 18080, 18081
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 18023, 18025, 18026, 18027, 18030, 18034
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 18061, 18063, 18065
ΜΑΝΤΖΟΣ Δ. ,	σελ. 18030
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι. ,	σελ. 18082
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 18085, 18087, 18088, 18104, 18105
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 18044, 18045, 18048, 18051
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. ,	σελ. 18063
ΦΛΩΡΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 18027
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 18061, 18063

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Ε. ,	σελ. 18028, 18030, 18083, 18085
-----------------	---------------------------------

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 18036
ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Α. ,	σελ. 18025, 18026, 18027, 18028, 18079, 18083, 18085
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 18041, 18042, 18043, 18044
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 18068, 18070, 18072
ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ Β. ,	σελ. 18032
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Π. ,	σελ. 18040
ΖΕΜΠΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 18023, 18084
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 18061
ΚΑΖΑΜΙΑΣ Α. ,	σελ. 18071, 18080
ΚΑΠΠΑΤΟΣ Π. ,	σελ. 18071
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ Ε. ,	σελ. 18038, 18081
ΚΑΤΣΙΒΑΡΔΑΣ Χ. ,	σελ. 18063
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. ,	σελ. 18030, 18072, 18083
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 18074
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 18060, 18075, 18077
ΚΩΤΣΟΣ Γ. ,	σελ. 18078
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. ,	σελ. 18048
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. ,	σελ. 18070
ΜΑΝΤΖΟΣ Δ. ,	σελ. 18065
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 18053
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι. ,	σελ. 18035, 18063, 18082, 18085
ΝΑΤΣΙΟΣ Δ. ,	σελ. 18046
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 18051, 18070, 18072
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 18054
ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. ,	σελ. 18068
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 18025, 18026, 18027, 18042, 18043, 18045, 18046, 18077, 18079, 18079
ΣΑΡΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 18061
ΣΠΑΝΙΑΣ Α. ,	σελ. 18064
ΣΤΙΓΚΑΣ Β. ,	σελ. 18049, 18051
ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 18034, 18035, 18082
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. ,	σελ. 18067
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. ,	σελ. 18055, 18059
ΦΛΩΡΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 18027, 18028, 18051, 18058, 18059, 18060, 18062
ΦΛΩΡΟΣ Κ. ,	σελ. 18073
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 18046, 18062, 18063, 18075
ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ Π. ,	σελ. 18053

Γ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 18027
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 18025

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Κ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΒ'

Πέμπτη 4 Ιουλίου 2024

Αθήνα, σήμερα στις 4 Ιουλίου 2024, ημέρα Πέμπτη και ώρα 13.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 3-7-2024 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΕΑ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 3 Ιουλίου 2024, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων: 1) «Κύρωση της Διευθέτησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας σχετικά με το καθεστώς των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στο έδαφος του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας», 2) «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατιωτικής Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8) - Μεταφορά διαφορών στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια - Ρυθμίσεις για πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Άλλες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 27 Ιουνίου 2024 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία έως δύο συνεδριάσεις εν συνόλω επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών. Η εγγραφή των ομιλητών θα γίνει ηλεκτρονικά και μέχρι το τέλος της ομιλίας του δεύτερου εισηγητή.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Το Σώμα συνεφώνησε.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Ζεμπιλής για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΕΜΠΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στις μέρες μας ο εκσυγχρονισμός της δικαιοσύνης αποτελεί κυρίαρχο κοινωνικό αίτημα. Αποτελεί

τον δείκτη για να διαπιστώσουμε το μέγεθος της αποφασιστικότητας για βαθιές τομές και διαρθρωτικές αλλαγές. Έτσι, δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι στα μάτια του κόσμου αποτελεί τη μεταρρύθμιση των μεταρρυθμίσεων.

Και πράγματι, κατά τη νέα θητεία της Κυβέρνησης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης προχωρά με θάρρος και γοργούς ρυθμούς σε μια ολοκληρωμένη και συστηματική προσπάθεια για να αντιμετωπίσει τις παθογένειες της ελληνικής δικαιοσύνης. Με αυτόν τον τρόπο αποδεικνύεται ότι η Ελλάδα μπορεί να γίνει μια βαθιά μεταρρυθμιστική χώρα, όταν υπάρχει το κοινωνικό αίτημα, η πολιτική βούληση και οι άνθρωποι στο πεδίο που θα προχωρήσουν και θα υλοποιήσουν αυτές τις πολιτικές.

Σε αυτό το πλαίσιο, το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί την αναμόρφωση της ακυρωτικής δίκης και τον εκσυγχρονισμό του Συμβουλίου της Επικρατείας, που φέτος παρά πέντε χρόνια συμπληρώνει έναν αιώνα από την ίδρυσή του. Είναι δε σίγουρο ότι στα ενενήντα πέντε αυτά χρόνια, το Συμβούλιο της Επικρατείας, μέσα από αλλεπάλληλες κρίσεις, κατόρθωσε να προσαρμοστεί στις εκάστοτε ανάγκες και τελικά, να κερδίσει την αναγνώριση και τον σεβασμό.

Ακόμα και σε ταραγμένες ιστορικές περιόδους, το Συμβούλιο της Επικρατείας παρέμεινε οχυρό της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, αφήνοντας ανεξίτηλη τη σφραγίδα του στην οργάνωση και τη λειτουργία της πολιτείας, αποτελώντας τον πλέον ισχυρό πυλώνα της.

Διαχρονικά, λοιπόν, θα μπορούσε να πει κάποιος ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας ανταποκρίθηκε στις υψηλές απαιτήσεις που καθορίστηκαν από την πρώτη μέρα ίδρυσής του από τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Έτσι, οι πειραματισμοί του Ελευθερίου Βενιζέλου και η εξέλιξη του δικαστηρίου στη διαδρομή του χρόνου δικαιώνουν τη φράση του Ζαν Μονέ ότι τίποτα δεν είναι δυνατόν χωρίς τους ανθρώπους, όμως και τίποτα δεν διαρκεί χωρίς τους θεσμούς.

Ένα, μάλιστα, από τα κύρια χαρακτηριστικά λειτουργίας του κατά την πρώτη περίοδο ήταν και η σύντομη διαδικασία απονομής δικαιοσύνης. Ο Μιχαήλ Στασινόπουλος στα Πορίσματα Νομολογίας του 1959 καυχάται ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας, συγκρινόμενο με άλλα ευρωπαϊκά δικαστήρια, είχε ιδιαίτερος ικανοποιητικούς ρυθμούς. Αυτή θα έπρεπε να είναι εξ ορισμού η αδιαπραγμάτευτη αρχή για ένα δικαστήριο που προστατεύει το κράτος δικαίου, ακρογωνιαίος λίθος του οποίου αποτελεί η παροχή έγκαιρης, πλήρους και αποτελεσματικής έννομης προστασίας.

Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια, εξαιτίας του μεγάλου αριθμού των εκκρεμών υποθέσεων και της καθυστέρησης στην έκδοση των αποφάσεων, που αγγίζουν τα όρια της χρονικής αρνησιδι-

κίας, προσβάλλοντας τον ίδιο τον πυρήνα του άρθρου 20 του Συντάγματος, υπονομεύεται η παροχή αποτελεσματικής έννομης προστασίας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σήμερα το Συμβούλιο της Επικρατείας παρουσιάζει «έμφραγμα» έντεκα χιλιάδων εννιάκοσίων εκκρεμών υποθέσεων. Μάλιστα, σύμφωνα με τη μελέτη της Παγκόσμιας Τράπεζας υπό τον σημερινό ρυθμό θα χρειάζονταν τρία με τέσσερα χρόνια προκειμένου να διεκπεραιωθούν οι εκκρεμείς αυτές υποθέσεις, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν είχαμε και νεοεισερχόμενες υποθέσεις.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στα διοικητικά δικαστήρια της χώρας μια υπόθεση μπορεί να χρειαστεί έως και είκοσι πέντε χρόνια για να τελεσιδικήσει σε τρίτο βαθμό, με αποτέλεσμα να καθυστερούν ή και να ματαιώνονται μεγάλες επενδύσεις. Τον περασμένο Μάρτιο η «MOODY'S», ο μεγαλύτερος οίκος αξιολόγησης κρατικού αξιόχρεου, αρνήθηκε να αναβαθμίσει την Ελλάδα σε επενδυτική βαθμίδα. Ένας από τους λόγους που δεν το έπραξε ήταν και η αργοπορία στην απονομή της δικαιοσύνης.

Είναι ενδεικτικό ότι φέτος τα διοικητικά δικαστήρια και το Συμβούλιο της Επικρατείας έσπασαν το παγκόσμιο ρεκόρ καθυστέρησης στην έκδοση απόφασης επί φορολογικού ελέγχου που είχε επιβληθεί πριν τριάντα χρόνια, το 1994. Απαιτείται, συνεπώς, η διάγνωση του μεγέθους του προβλήματος επί τη βάση στατιστικών στοιχείων ως προς το χρόνο έκδοσης των δικαστικών αποφάσεων.

Έτσι λοιπόν από τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διοικητική δικαιοσύνη στην Ελλάδα προκύπτει ότι απαιτούνται πεντακόσιες έντεκα ημέρες για την έκδοση πρωτόδικης απόφασης και χίλιες εκατόν επτά ημέρες για την εξάντληση όλων των βαθμών, δηλαδή και του Συμβουλίου της Επικρατείας, επίδοση που είναι η δεύτερη χειρότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μία από τις κύριες αιτίες είναι ότι η απουσία σταδίου προδικασίας και αυστηρών προθεσμιών για την αποστολή των απόψεων της διοίκησης συνεπάγεται καθυστέρηση στην επεξεργασία των υποθέσεων, εισαγωγή υποθέσεων με ελλείψεις, συσσώρευση των υποθέσεων σε διαδικασίμους και απεριόριστο αριθμό αναβολών.

Στις μέρες μας υπάρχει δικαστής του Συμβουλίου της Επικρατείας που έχει δώσει τετρακόσιες τριάντα οκτώ αναβολές σε δεκατέσσερις υποθέσεις που χειρίζεται. Άλλη δικαστής έχει δώσει σε δέκα υποθέσεις διακόσιες ενενήντα αναβολές, με αποτέλεσμα να παραμένουν στα συρτάρια της επί δεκατέσσερα ολόκληρα χρόνια. Μία τρίτη δικαστής σε επτά υποθέσεις έχει δώσει διακόσιες έξι αναβολές παραμένοντας και αυτές σε αναμονή από επτά έως έντεκα χρόνια. Και δεν είναι μόνο αυτοί. Είκοσι δικαστές έχουν αναβάλει πενήντα εννέα υποθέσεις χίλιες τετρακόσιες είκοσι οκτώ φορές. Και τείνει αυτή η κουλτούρα να επικρατήσει. Είναι χαρακτηριστικό ότι τέσσερις χιλιάδες υποθέσεις έχουν αναβληθεί μέχρι και είκοσι τέσσερις φορές.

Αυτές τις παθογένειες έρχεται να θεραπεύσει το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τον τίτλο: «Τροποποίηση του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8) - Μεταφορά διαφορών στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια - Ρυθμίσεις για πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Άλλες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Με το παρόν, συνεπώς, επιχειρείται μέσω ενός νέου δικονομικού μηχανισμού ο εκσυγχρονισμός και ο εξορθολογισμός της διαδικασίας εκδίκασης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και την εξάλειψη των δικονομικών δυσλειτουργιών που έχουν διαπιστωθεί στην πράξη.

Ειδικότερα, μέσω μιας ευρείας δέσμης δικονομικών παρεμβάσεων, που αποτυπώνονται στο Δεύτερο Μέρος του παρόντος, επιδιώκεται η απλοποίηση της δικονομίας του δικαστηρίου, η ενίσχυση μικρότερων και πιο ευέλικτων δικαστικών σχηματισμών, η εισαγωγή μηχανισμών διείσδυσης των ενδίκων μέσων, η ενδυνάμωση του σταδίου της προδικασίας και η αναβάθμιση του ρόλου του εισηγητή, προκειμένου να εκλογικευτεί η κατανομή της εργασίας εντός του δικαστηρίου. Και όλα αυτά κατατείνουν προς την κατεύθυνση της αποδοτικότητας και της εντατικοποίησης των εργασιών του δικαστηρίου.

Αυτό είναι απαραίτητο, καθώς από τα πρόσφατα στοιχεία ως προς την παραγωγικότητα των δικαστηρίων προκύπτει ότι κατά μέσο όρο οι διοικητικοί πρωτοδίκες εκδίδουν 8,6 αποφάσεις τον μήνα, οι διοικητικοί εφέτες 3,75 αποφάσεις τον μήνα και οι σύμβουλοι της Επικρατείας μόλις 0,7 αποφάσεις τον μήνα, δηλαδή ούτε μία απόφαση, ενώ οι αρεοπαγίτες αντίστοιχα 2,6 αποφάσεις το μήνα.

Για τον σκοπό αυτό της βελτίωσης της αποδοτικότητας τροποποιούνται ειδικότερα οι διατάξεις του προεδρικού διατάγματος 18 του '89, με στόχο την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη εκδίκαση των υποθέσεων, ιδίως μέσω της άμεσης χρέωσης των υποθέσεων σε εισηγητή δικαστή, της πρόβλεψης αυστηρών προθεσμιών για την έκδοση των δικογράφων, την αποστολή των απόψεων της διοίκησης, καθώς και της καθιέρωσης ενός εμπροσθοβαρούς συστήματος για τη συγκέντρωση των στοιχείων του φακέλου, β) της πληρέστερης επεξεργασίας της υπόθεσης κατά το στάδιο της ωρίμανσης για την άρση τυπικών πλημμελειών και τη συμπλήρωση ελλείψεων του φακέλου, ώστε να αποφεύγονται καθυστερήσεις και αναβολές κατά την εκδίκαση της υπόθεσης – η προπαρασκευή της υπόθεσης πλέον κατά το στάδιο της προδικασίας θα διαμορφώνει το βασικό πλαίσιο, επί του οποίου θα καλείται το δικαστήριο να αποφασίσει στην κύρια διαδικασία, γ) της αναβάθμισης των καθηκόντων των εισηγητών μέσω της συμμετοχής τους με αποφασιστική ψήφο στη διαδικασία σε συμβούλιο, με σκοπό τη βέλτιστη αξιοποίηση του ανθρωπίνου δυναμικού του Συμβουλίου της Επικρατείας και δ) της επέκτασης της διαδικασίας και της διεύρυνσης των εξουσιών του δικαστικού σχηματισμού σε συμβούλιο, ώστε να απορρίπτονται ή να γίνονται δεκτά ένδικα μέσα ή βοηθήματα που δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερες νομικές ή πραγματικές δυσκολίες.

Με αυτό τον τρόπο παρέχεται η δυνατότητα στο ανώτατο δικαστήριο να ασχολείται με τα σοβαρά θέματα που άγονται προς επίλυση ενώπιόν του, τα οποία χρονίζουν λόγω της παρεμβολής μεγάλου αριθμού ευχερώς αντιμετωπίσιμων ενδίκων μέσων και βοηθημάτων.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις που διαλαμβάνονται στο Τρίτο Μέρος του παρόντος επιδιώκεται η ορθολογικότερη κατανομή της δικαστηριακής ύλης εντός της διοικητικής δικαιοσύνης και η επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης μέσω της μεταφοράς κατηγοριών διαφορών, ακυρωτικών και ουσίας, από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Μέσω των ρυθμίσεων αυτών αντιμετωπίζεται η συσσώρευση μεγάλου όγκου υποθέσεων στο Συμβούλιο της Επικρατείας, η οποία δυσχεραίνει τη διεξαγωγή των εργασιών του.

Επιπλέον, με τις διατάξεις του παρόντος καθίσταται αποτελεσματικότερη η εφαρμογή του θεσμού της πιλοτικής δίκης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Πράγματι, μία από τις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις προς την κατεύθυνση της επιτάχυνσης απονομής δικαιοσύνης, της ενότητας της νομολογίας, αλλά και της ενίσχυσης του καθοδηγητικού ρόλου του Συμβουλίου της Επικρατείας έναντι των άλλων δικαστηρίων αποτέλεσε η εισαγωγή του θεσμού της πιλοτικής δίκης. Ωστόσο ο θεσμός αυτός έτεινε να χάνει την αποδοτικότητά του και να καταστεί σε ορισμένες περιπτώσεις λαϊκή δίκη λόγω της άσκησης χιλιάδων παρεμβάσεων, με τις οποίες κατ' ουσίαν εισάγονται στο δικαστήριο το σύνολο των εκκρεμών υποθέσεων για το ίδιο ζήτημα, γεγονός που επιβράδυνε συστηματικά την έκδοση απόφασης για ζητήματα γενικού ενδιαφέροντος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η υπ' αριθμ. 1343/2023 απόφαση, στην οποία παρενέβησαν δεκατέσσερις χιλιάδες διακόσιοι πενήντα διάδικοι.

Συνεχίζουμε με τις διατάξεις του Τέταρτου Μέρους που αποσκοπούν στην ποιοτική και ταχύτερη απονομή των διοικητικών πρωτοδικείων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Κατ' αρχάς καθίσταται δυνατή μέσω της τροποποίησης του άρθρου 228 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας η επάνοδος στον βασικό δικονομικό κανόνα της διοικητικής δίκης για την εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας από τριμελή σύνθεση, η οποία εγγυάται μέσω της διασκέψεως την ασφαλέστερη διάγνωση της υπόθεσης.

Επίσης, μέσω της τροποποίησης του άρθρου 178 του ν.4820 επιταχύνεται ο ρυθμός περαίωσης των εκκρεμών συνταξιοδοτικών υποθέσεων με την προαγωγή επιπλέον εισηγητών του Ελε-

γκτικού Συνεδρίου στον βαθμό του παρέδρου, ενώ προβλέπεται η αύξηση κατά πέντε των οργανικών θέσεων των συμβούλων του, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η υποστελέχωση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Τέλος, προβλέπονται διατάξεις τόσο για την παράνομη μετάδοση της δίκης μέσω διαδικτύου όσο και για τη χρηματοδότηση της επιμόρφωσης πρώην ειρηνοδικών μετά την ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας των δικαστηρίων που αποτέλεσε μια ειρηνική επανάσταση στον χώρο της πολιτικής και ποινικής δίκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου τήρησε πλήρως τους κανόνες της καλής νομοθέτησης τόσο ως προς τη δημόσια ανοιχτή διαβούλευση όσο και ως προς την ακρόαση των φορέων κατά την επεξεργασία του, οι οποίοι διατύπωσαν εποικοδομητικές προτάσεις και θετικά σχόλια, ιδιαίτερα από τις τρεις ενώσεις των Διοικητικών Δικαστών του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Συμβουλίου της Επικρατείας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας μίλησε για μια ιστορική μεταρρύθμιση. Ωστόσο, πολλές φορές για να καρποφορήσουν οι μεταρρυθμίσεις χρειάζεται και εύφορο έδαφος.

Στην προκειμένη περίπτωση, έχει ιδιαίτερη αξία ότι η πρόταση νομοθέτησης προς το Υπουργείο προήλθε από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, που σημαίνει ότι οι δικαστικοί λειτουργοί αποδέχθηκαν το κοινωνικό αίτημα για ποιοτική και επίκαιρη δικαιοσύνη. Είναι πολύ σημαντικό οι δικαστικοί λειτουργοί να αντιλαμβάνονται ότι είναι μέρος του προβλήματος, αλλά και της λύσης του και τούτο, διότι κανένας θεσμός ποτέ δεν σώθηκε ερήμην του.

Οφείλουμε, επίσης, να συγχαρούμε τον Υπουργό κ. Γιώργο Φλωρίδη, τον Υφυπουργό κ. Γιάννη Μπούγα και όλους όσους εργάστηκαν και συνέδραμαν σε αυτό το νομοτεχνικά άρτιο σχέδιο νόμου που συμβάλλει στην αναμόρφωση και τη διαμόρφωση του ρόλου του Συμβουλίου της Επικρατείας σε ένα σύγχρονο αυτόνοτο δικαστήριο ενενήντα πέντε χρόνια μετά την ίδρυσή του.

Τέλος, καλούμε όλες τις πολιτικές δυνάμεις να υπερψηφίσουν το παρόν σχέδιο νόμου, ώστε η δικαιοσύνη να εξακολουθήσει να αποτελεί το καταφύγιο των αδυνάτων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο εισηγητής από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξανδρος - Χρήστος Αυλωνίτης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ δεν θα ευχαριστήσω ιδιαιτέρως τον κύριο Υπουργό. Όχι ότι είμαι αγενής, αλλά σε κάθε περίπτωση, υπάρχουν μεγάλα προβλήματα τα οποία θα προσπαθήσω να αναδείξω με την ομιλία μου αυτή.

Φτάσαμε, λοιπόν, στην τελική φάση. Έγιναν τέσσερις συνεδριάσεις στην επιτροπή, αρκετές διαμαρτυρίες από διάφορους φορείς που είναι αρμόδιοι να εκφράσουν άποψη και είκοσι εννέα σχόλια μόνο στη διαδικτυακή διαβούλευση. Και αναρωτιέμαι μεγαλοφώνως, αυτές οι αντιδράσεις, οι τοποθετήσεις μας βοήθησαν να βγάλετε κάποιο συμπέρασμα ή οχυρώνεστε ακόμα πίσω από το 41% και θεωρείτε ότι έχετε κατακτήσει την αντικειμενική αλήθεια, τουλάχιστον, στο ζήτημα της νομοθέτησης;

Μετά και το νομοσχέδιο για τον δικαστικό χάρτη της χώρας πιστεύετε ότι η δικαιοσύνη μας πηγαίνει καλύτερα; Όλα καλά πάνε; Θα επιταχυνθεί η απονομή της δικαιοσύνης και στο Συμβούλιο της Επικρατείας; Διορθώθηκαν μέχρι τώρα οι κακοί κώδικες και η κακή νομοθέτηση;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Γιατί κοιτάζετε εμένα; Εγώ είμαι ναύαρχος!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Επειδή είμαστε φίλοι, για αυτό κοιτάζω μόνο εσένα. Είμαστε και οι δύο αυτοδιοικητικοί. Ως ναύαρχο σε κοιτάζω.

Ξεκινώ, λοιπόν, αναρωτώμενος εάν έχετε δει τι συμβαίνει στον λαό μας, πώς βλέπει το πολιτικό μας σύστημα ο λαός μας, πώς

βλέπει την Κυβέρνησή σας, πώς βλέπει τη δικαιοσύνη. Γιατί έχει γυρίσει την πλάτη ο λαός μας; Όχι μόνο σε εσάς, θα πω και βερμπалиστικά, ίσως, στο πολιτικό σύστημα. Ας αναρωτηθείτε και ας αναρωτηθούμε όλοι μας. Για να δούμε, λοιπόν, τι έπαιζε και τι παίζει εκεί έξω, στον λαό μας αυτές τις ημέρες και τότε θα καταλάβετε, θα καταλάβουμε όλοι μας, γιατί ο λαός μας την Κυριακή των εκλογών πήγε να κάνει μπάνιο στη θάλασσα.

Ας αρχίσω, λοιπόν και ας επαναλάβω κάποια παραδείγματα. Αναφέρομαι πρωτίστως σήμερα στην υπόθεση του κ. Αυγενάκη. Μην ξεχνάμε ότι σήμερα συζητείται νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και έχει άμεση σχέση το θέμα του κ. Αυγενάκη με το αντικείμενό μας.

Κύριε Υπουργέ, εσάς ως Υπουργός επί της δικαιοσύνης δεν σας άκουσα να λέτε τίποτα –και, μεταξύ μας, είστε και λαλίστατος Υπουργός– πώς είδατε τη συμπεριφορά του, αλλά, κυρίως, πώς είδατε τα αντανakλαστικά του πολιτικού μας συστήματος και της δικαιοσύνης; Πρωτίστως της δικαιοσύνης.

Αναφέρομαι εν γένει στο πολιτικό σύστημα, γιατί εμείς οι Βουλευτές για να πάμε στον φυσικό μας δικαστή, πρέπει να ακολουθήσουμε άλλο δρόμο από αυτόν των πολιτών.

Τι γνώμη έχετε για αυτό; Θα μας την πείτε κάποια στιγμή; Εσείς σήμερα συμβαίνει σε είκοσι τέσσερις ώρες να εισηγείστε νομοσχέδιο, δηλαδή έχετε αντανakλαστικά με την ταχύτητα του φωτός. Σήμερα έχετε να μας πείτε κάποια άποψη για το θέμα; Για να μάθει ο λαός ότι ο κ. Αυγενάκης διέπραξε ό,τι του καταμαρτυρούν χρειάστηκαν πέντε μέρες. Πέντε μέρες μιλούσαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για κάποιον Βουλευτή. Αυτό πώς το εκτιμάτε; Πώς το βλέπετε; Οι Βουλευτές οι δικοί σας ειδικά δεν έχουν όνομα, όταν διαπράττουν κάτι πολύ σοβαρό σαν αυτό; Όταν διέρρευσε το όνομά του, το μόνο που είδαμε είναι κάτι που μοιάζει με συγγνώμη –από τον κ. Αυγενάκη εννοώ– και μάλιστα με το ζόρι, από ό,τι διαβάζω, ζήτησε συγγνώμη κατόπιν φοβερών πιέσεων.

Είδαμε κάποια ολίγη διαγραφή από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, είδαμε κάποιες ενέργειες από τον Πρόεδρο της Βουλής –λογικό μου φαίνεται– το κόμμα σας φάνηκε –υποτίθεται ότι φάνηκε– να έχει τιμωρητική διάθεση. Δεν είδα, όμως, να του αφαιρεί την κοιμματική ταυτότητα. Γιατί αλήθεια;

Ξέρετε τι λέει, λοιπόν, έξω ο λαός;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εσείς έχετε διαγράψει πολλούς!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Πείτε μας τι κάνετε εσείς σήμερα και αφήστε, όταν έρθει η σειρά μας, μας κρίνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εμείς έχουμε διαγράψει!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ξέρετε, λοιπόν, τι λέει έξω ο λαός, κύριε Πλεύρη, με το 41%; Μετά από δύο, τρεις μήνες θα επανέλθει στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα ο κ. Αυγενάκης και μέχρι που να γίνει η δίκη του –πρέπει να περάσει από τη διαδικασία άρσης της ασυλίας στη Βουλή– θα έχει ξεχαστεί η υπόθεση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ποιος επανήλθε από αυτούς που διαγράψαμε; Κανένας!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Αυτά βλέπει η κοινωνία και γυρίζει την πλάτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Σαν τον Κουρουμπλή!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Μην με διακόπτετε, αν έχετε την καλосύνή!

Πού είναι, λοιπόν, η Βουλή σε συνεργασία με την εισαγγελία να άρει την ασυλία του συγκεκριμένου Βουλευτή και να παραμφθεί άμεσα στη δικαιοσύνη, έστω και με το υπάρχον νομικό πλαίσιο, με το άρθρο 62 του Συντάγματος και με τις συγκεκριμένες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής, έτσι ώστε να φαίνεται στον λαό ότι κάτι κινείται σε αυτό τον τόπο;

Δεν είδαμε, λοιπόν, δεν ακούσαμε τίποτα. Καιρός, λοιπόν, είναι να πάψουν τα θεσμικά εμπόδια, έτσι ώστε οι Βουλευτές να παραπέμπονται άμεσα στη δικαιοσύνη, όπως ο λαός μας. Γιατί να υπάγεται –δηλαδή είναι απίστευτα παράλογο– στην αρμοδιότητα της Βουλής η άρση της ασυλίας Βουλευτή για ένα αδίκημα που δεν σχετίζεται με την ιδιότητά του αυτή; Δεν το αντιλαμβάνεται ο μέσος άνθρωπος σε αυτή τη δύσμοιρη πολιτεία, σε αυτό το δύσμοιρο κράτος. Γιατί δηλαδή ο κ. Αυγενάκης για να πάει στο δικαστήριο για ένα αδίκημα το οποίο δεν έχει να κάνει με την

αρμοδιότητά του ως Βουλευτής να χρειάζεται όλη αυτή η διαδικασία;

Ρωτάω, λοιπόν, ευθέως, κύριε Φλωρίδη, συμφωνείτε να νομοθετήσουμε σε λίγες μέρες, έτσι ώστε να τροποποιήσουμε τον Κανονισμό της Βουλής;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Πώς θα νομοθετήσουμε; Σύνταγμα είναι αυτό! Τι μας λέτε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Αφήστε με, κύριε Πλεύρη, αμάν, έχω διαβάσει το άρθρο 62 του Συντάγματος, δεν είστε ο μοναδικός που έχετε την αντικειμενική αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ούτε είστε ο μόνος που έχετε διαβάσει το άρθρο 62 του Συντάγματος και τον Κανονισμό της Βουλής. Είμαστε και εμείς! Ακούστε, λοιπόν, την πρότασή μου: Να πάμε, λοιπόν, μαζί να τροποποιήσουμε όσο τροποποιείται ο Κανονισμός της Βουλής με τις δεσμεύσεις του άρθρου 62 και τον χειμώνα να ξεκινήσουμε τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος. Θέλετε, λοιπόν, να αναθεωρήσουμε το άρθρο 62 του Συντάγματος και να μην μεσολαβεί καθόλου η Βουλή ακόμα και για τα αδικήματα που διαπράττει ο Βουλευτής είτε είναι μέσα στις αρμοδιότητές του είτε δεν είναι;

Εμείς θα καταθέσουμε άμεσα μια τέτοια πρόταση, έτσι ώστε να τροποποιήσουμε το υπάρχον νομικό καθεστώς με τις συνταγματικές μας υποχρεώσεις, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μα, το έχουμε τροποποιήσει, κύριε Αυλωνίτη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Κύριε Πλεύρη, σας παρακαλώ, αφήστε με να ολοκληρώσω και πείτε τα, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είστε, πείτε, αντιλέξετε σε αυτά που λέω.

Να πω και κάτι άλλο που είπα και στην επιτροπή.

Με πόσους αιματηρούς αγώνες - κύριε Πλεύρη, απαντήστε και σε αυτό - κατακτήθηκε το εργασιακό καθεστώς, το χρονικό εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων, αυτών που προσφέρουν τη μισθωτή εργασία; Και έρχεστε εσείς τώρα και με διάφορα τερτίπια δικαιολογάτε την εξαήμερη εβδομαδιαία εργασία και δεν ντρεπόμαστε; Μα, δεν ντρεπόμαστε; Το σωστό είναι «δεν ντρεπόμαστε», λάθος ήταν, γιατί να αναλάβει ευθύνη αυτή η πλευρά της Αίθουσας για αυτά τα τόσα ανομολόγητα πράγματα που διαπράττετε;

Θα σας πω και κάτι άλλο που μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση. Πολύ μεγάλη εντύπωση! Ο Συνήγορος του Πολίτη αυτοβούλως, αυτεπαγγέλτως, διεξάγει έρευνα για δέκα αξιωματικούς του Ιμμενικού Σώματος, για να διερευνηθεί - επαναλαμβάνω, το είπα και στην επιτροπή - το έγκλημα της Πύλου. Εξακόσιες πενήντα ψυχές είναι στον πάτο, στον βυθό! Κι όταν ξεκίνησε αυτή τη διαδικασία ο Συνήγορος του Πολίτη, κινήσατε εσείς τη διαδικασία να τον αλλάξετε!

Ερώτηση ευθύτητας: Θα τον αλλάξετε; Πώς να το πω, δηλαδή, ελληνικά; Θα τον αλλάξετε τον Συνήγορο του Πολίτη τώρα που έχει αναλάβει μια τέτοια ιστορία;

Πάμε λίγο επί της ουσίας, κύριε Υπουργέ, στο νομοσχέδιο. Είμαστε σοφότεροι μετά από αυτές τις συνεδριάσεις; Τόσα ειπώθηκαν από όλους μας. Θα λάβετε κάτι υπ' όψιν σας από όσα είπαμε απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής; Σας είπαμε ότι με το νομοσχέδιο αυτό, με το οποίο συνεχίζεται η τροποποίηση των δικονομικών διαδικασιών στο Συμβούλιο της Επικρατείας και στα διοικητικά δικαστήρια, θα αυξηθεί περαιτέρω η πολυπλοκότητα και η ανασφάλεια δικαίου, καθιστώντας δύσκολη την προσαρμογή για δικαστές, δικηγόρους και πολίτες. Αυτό που λέτε ότι θα πετύχετε, δηλαδή την επιτάχυνση της δίκης, φοβάμαι ότι δεν θα το κατορθώσετε, αλλά θα πετύχετε περιστολή των δικαιωμάτων των πολιτών. Έτσι όπως συντάχθηκε, θεωρούμε ότι παρβαδίζει και την αρχή της διάκρισης των εξουσιών.

Επιμένω σε αυτό. Το έχω τονίσει και σε όλες τις επιτροπές. Ο κ. Τσούκας, ο Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας, σε ερωτήσεις μας απάντησε ότι οι δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας εμπνεύστηκαν και ουσιαστικά το συνέταξαν το νομοσχέδιο αυτό. Εξάλλου, ο ίδιος ο κ. Τσούκας, λες και ήταν Υπουργός, μας εξήγησε τις διατάξεις, ενώ αυτό είναι εκ του νόμου αρμοδιότητα των Υπουργών.

Θα μου πείτε, πάθαμε τίποτα; Τίποτα δεν πάθαμε. Απλώς συμβολίζει κάτι αυτό. Και σας είπα και στην επιτροπή πως αν έρχονταν οι δικηγόροι, που και αυτοί έχουν νομοτεχνικές ικανότητες και δυνατότητες, και σας έφερναν στο γραφείο ένα νομοσχέδιο για την επίλυση προβλημάτων, σας παρακαλώ, θα το λαμβάνατε υπ' όψιν σας ως δομημένο νομοθετικό κείμενο; Αν το κάνατε αυτό, κάτι σημαίνει. Αν η ΓΣΕΕ σας έφερνε ένα νομοσχέδιο με το οποίο διόρθωνε όσα εγκλήματα έχετε κάνει κατά της εργατικής τάξης, για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, για τον μισθό, για το ωράριο, θα το παίρνατε ως έχει ή έχουν κάτι μεγαλύτερο, υψηλότερο ή, εν πάση περιπτώσει, μεγαλύτερη δυνατότητα να νομοθετούν με αυτόν τον τρόπο οι δικαστές του Συμβουλίου Επικρατείας;

Απαντήστε μου. Έχετε απαντήσει, φυσικά. Ούτε που να τα ακούσετε θέλετε αυτά που σας λέω. Γι' αυτό θεωρώ ότι είναι μονοδιάστατη η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου και η επίδραση κάποιων που έχουν περισσότερες δυνατότητες στη νομοθέτηση αυτού του συγκεκριμένου θέματος.

Σας είπαμε από την πρώτη μέρα για τον προσχηματικό χαρακτήρα της διαβούλευσης. Είναι εμφανές ότι ο νομικός κόσμος δεν συμμετείχε επαρκώς σε αυτή τη διαδικασία. Σας ονοματίζω: η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων του κράτους. Δεν ζητήθηκε, επίσης, η άποψη της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Το ίδιο πρόβλημα καταγγέλλει η Πανελλήνια Ένωση Υπαλλήλων Γραμματείας Διοικητικών Δικαστηρίων.

Μιλάμε, δηλαδή, για φορείς που έχουν λόγο, έχουν το δικαίωμα να εκφράσουν άποψη. Και αρκείστε μόνο - προσέξτε - στη δημόσια διαβούλευση, την ηλεκτρονική δημόσια διαβούλευση.

Επαναλαμβάνω για μια ακόμη φορά ότι η διαβούλευση μιας δημοκρατικής κυβέρνησης για ένα νομοσχέδιο πρέπει να γίνεται επί της ουσίας, τετ-α-τετ σε ένα γραφείο και όχι με τηλεγραφήματα. Εάν πετύχουμε κάτι τέτοιο, τότε θα είναι πολύ πιο δημοκρατικό και πιο ουσιαστικό το σύστημα της θεσμοθέτησης, της ψήφισης. Αυτή είναι η καλή δημόσια διαβούλευση. Όμως, ούτε αυτό το λάβετε υπ' όψιν σας. Μας είπε ο κύριος Υφυπουργός: «Δεν είχαμε καμμία πρόταση».

Δημιουργείτε, κατά την άποψή μας, τετελεσμένα. Γι' αυτό κάνατε νομοσχέδια με αυτόν τον χαρακτήρα, με αυτή τη διαδικασία, ελλιπέστατος χρόνος, ούτε καν δηλαδή να καταλάβει ο κόσμος τι ακριβώς συμβαίνει.

Κι έχετε προσέξει κάτι; Τούτες τις μέρες, σε όλες τις Αίθουσες της Βουλής συζητούνται νομοσχέδια. Γιατί τούτο εδώ το θέμα για το Συμβούλιο Επικρατείας που σε κάθε περίπτωση φαίνεται ότι δεν έχει κάποιον κατεπείγοντα λόγο να ψηφιστεί ή θα μπορούσε σε δικαστικές διακοπές, μέσα σε ελάχιστο χρόνο ψηφίζεται; Έχετε φανταστεί γιατί; Γιατί το κάνετε;

Προσέξτε, ψηφίζετε μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο ένα άρθρο που λέει για τη σύσταση νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Έχετε αντιληφθεί, λοιπόν, ότι όταν παρεμβαίνουμε σε ένα τέτοιο μεγάλο ζήτημα όπως είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που είναι ένα ανώτατο δικαστήριο και που υπάρχει, υποτίθεται, το προεδρικό διάταγμα που κωδικοποιεί τις διατάξεις του 1989, αφού είναι λοιπόν κωδικοποιημένες οι διατάξεις, τώρα έπρεπε ουσιαστικά με την παρέμβαση που κάνατε να συστήσετε μια νομοπαρασκευαστική επιτροπή έτσι ώστε σοβαρά θέματα να απασχολήσουν επιστήμονες, δασκάλους στο πανεπιστήμιο, πεπειραμένους δικαστές, Βουλευτές οι οποίοι έχουν εξαιρετική γνώση του θέματος.

Αυτό δεν το κάνατε, γιατί νομοθετείτε όπως είπα προηγούμενα. Δηλαδή, όταν θέλουν κάποιοι ή τα γεγονότα είναι επείγοντα, νομοθετείτε, όπως η υπόθεση αυτή με τα δεκατρία άρθρα που έγινε μετά από την υπόθεση Λύτρα.

Πώς τα βγάλατε μέσα σε μια βραδιά, κύριε Φλωρίδη μου, και λέτε ότι θα νομοθετήσετε για το θέμα της έμφυλης βίας και της ενδοοικογενειακής βίας δεκατρία άρθρα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιμένω να λέω ότι η ορθή νομοθέτηση γι' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο απαιτεί νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Γι' αυτό, εξ υπαρχής ήμασταν αντίθετοι. Απαιτεί νομοπαρασκευαστική επιτροπή! Πότε, δηλαδή, θα χρησιμοποιήσετε νομοπαρα-

σκευαστική επιτροπή; Στους κώδικες και στη συγκεκριμένη περίπτωση όταν ρυθμίζουμε ζωτικά θέματα του Συμβουλίου Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου!

Για να δούμε, λοιπόν, με τη νομοθέτησή σας τι καλό θα φέρετε για την επιτάχυνση της δίκης. Προσέξτε τι φέρατε. Φέρατε ένα σημαντικό άρθρο που λέει ότι ο Έλληνας πολίτης ή η ελληνική εταιρεία που καταφεύγει στα διοικητικά δικαστήρια, θα πρέπει να δώσει στο Συμβούλιο Επικρατείας δικόγραφο μέχρι τριάντα σελίδες.

Εκεί οφείλονται οι αναβολές, κύριε συνάδελφε της Πλειοψηφίας, κύριε εισηγητή; Σε αυτό οφείλεται ειλικρινά, στις τριάντα σελίδες; Οι διακρίσεις αναβολές ή τα είκοσι πέντε χρόνια που αναφέρατε προηγουμένως, οφείλονται σε αυτό ή στην απίστευτη ολιγωρία προσώπων, ανθρώπων, που συμμετέχουν μέσα στη διαδικασία; Δεν οφείλονται ακόμα στις απίστευτες οικονομικές αθλιότητες με τις οποίες είναι πλουτισμένο το δικαίό μας σύστημα; Να φέρετε κάτι τέτοιο, ναι. Όμως, με την εμπειρία ποιων; Αυτών που απονέμουν δικαιοσύνη, που συμμετέχουν στην απονομή της δικαιοσύνης, που είναι οι δικηγόροι, οι δικαστές, οι δικαστικοί υπάλληλοι που ζουν κάθε μέρα τα προβλήματα! Κανέναν δεν ρωτήσατε. Είκοσι εννιά σχόλια είχε η δημόσια διαβούλευση! Είκοσι εννιά σχόλια, όταν η δικαιοσύνη ουσιαστικά έχει πληγεί τη δομή του πολιτικού συστήματος. Γι' αυτό μας γυρνούν την πλάτη. Γιατί μας γυρνά την πλάτη ο ελληνικός λαός; Για τον Αυγενάκη μάς γυρίζει την πλάτη που έπρεπε ήδη να δικάζεται με την αυτόφωρη διαδικασία!

Για τη συνταγματική αναθεώρηση διάβασα την εισήγηση του αγαπητού συναδέλφου Σπύρου Λάππα που ήταν στην προηγούμενη Βουλή Βουλευτής και εισηγητής στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Και όλα αυτά έλεγε. Γιατί τότε δεν τα ψηφίσατε; Γιατί θέλετε να βάζετε τοίχους, όσον αφορά τον έλεγχο των δικών μας για τα ποινικά αδικήματα με την ποινική δικαιοσύνη; Γιατί βάζετε τέτοιους τοίχους για την ασυλία των Βουλευτών; Δηλαδή, αν τρακάρει κάποιος Βουλευτής εδώ απ' έξω από τη Βουλή, πρέπει να περάσει από την άρση της ασυλίας του από την Ολομέλεια της Βουλής. Και δεν ντρεπόμαστε! Δεν ντρεπόμαστε! Και υπηρετούμε τη δικαιοσύνη τόσα χρόνια και τα έχουμε δει!

Μην πω για τον έλεγχο των Υπουργών με τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών! Τι έλεγε τότε αυτή η πλευρά όταν αναθεωρούσε το Σύνταγμα; Σας έφερα την άλλη φορά την πρόταση που έκαναν μία σειρά από συνταγματολόγοι το 2009 ή το 2006 με την αναθεώρηση, αν δεν κάνω λάθος. Τι λέγανε; Κανένας δεν σκέφτηκε να υποθετήσει απόψεις καθηγητών πανεπιστημίων, ακαδημαϊκών. Κανένας!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, κύριε συνάδελφε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, κύριε Πλεύρη! Πάλι δεν τα θυμάστε!

Και είπα και κάτι άλλο. Όταν συζητούνταν ο δικαστικός χάρτης, δεν λέγαμε ότι θα πρέπει να δούμε σοβαρά το όλο θέμα του δικαστικού χάρτη, όπως και την επιμόρφωση των ειρηνοδικών που θα τους κάνετε πρωτοδίκες; Και φέρατε σε τούτο το νομοσχέδιο να βρούμε λεφτά για να τους εκπαιδεύσουμε για να γίνουν οι πρωτοδίκες. Και προσέξτε, η δικαστική χρονιά αρχίζει 15 Σεπτεμβρίου. Θα τους επιμορφώσετε και θα εφαρμόσετε πλέον την καινούργια δομημένη, κατ' εσάς, δικαιοσύνη με καταργημένο τον θεσμό των ειρηνοδικών, οι οποίοι ειρηνοδίκες τότε θα εκπαιδευτούν; Και μου μιλάτε για επιτάχυνση δικαιοσύνης κ.λπ., κ.λπ. στην απονομή της δικαιοσύνης.

Επειδή πέρασε η ώρα, εμείς δεν υπάρχει περίπτωση να ψηφίσουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, έστω κι αν έχει και θετικές διατάξεις, όταν η θεσμοθέτησή του, η νομοθέτησή του δεν έχει καμία σχέση με αυτό που εμείς πιστεύουμε. Όπως αντιλαμβάνεστε, κάτι που θα πουν κι άλλοι συνάδελφοι, τέτοιο πράγμα δεν το σηκώνει η συνειδησή μας, αλλά και η επιστημονική μας γνώση και θεώρηση όσον αφορά αυτό το απαράδεκτο σε πολλές από τις διατάξεις του νομοθετήματος.

Να είστε καλά, ευχαριστώ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κατ' αρχάς, παρα-

καλώ να κλείσει το σύστημα για την ηλεκτρονική εγγραφή των ομιλητών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κύριε Υπουργέ, θα έχετε την ευκαιρία να απαντήσετε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Για δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Θα σας δώσω τον λόγο για δύο λεπτά, κύριε Υπουργέ, αλλά οφείλω ως Πρόεδρος της Επιτροπής Δεοντολογίας να πω το εξής προς ενημέρωση του Σώματος: Με βάση το υφιστάμενο πλαίσιο, έτσι όπως ισχύει και όπως το διαχειριζόμαστε στην επιτροπή, στον ένα χρόνο που έχω την τιμή να είμαι Πρόεδρος στη συγκεκριμένη επιτροπή μαζί με τα υπόλοιπα μέλη -περίπου πάντα ομοφώνως, ελάχιστες φορές δεν ήταν ομόφωνη η απόφασή μας- από τις είκοσι εννέα υποθέσεις που έχουν έρθει μέχρι σήμερα, στις είκοσι οκτώ η επιτροπή μας αποφάσισε την άρση ασυλίας του Βουλευτή. Μάλιστα, όλες αυτές τις εισηγήσεις τις ακολούθησε και η Ολομέλεια. Σε μία μόνο περίπτωση, η οποία έχει τελειώσει στην επιτροπή και εκκρεμεί για την Ολομέλεια, η επιτροπή εισηγήθηκε κατά πλειοψηφία να μην αρθεί η ασυλία του Βουλευτή. Άρα, η εικόνα που παλαιότερα υπήρχε εδώ και αρκετό καιρό όχι μόνο από αυτή την επιτροπή, αλλά και από τις προηγούμενες, έχει ήδη βελτιωθεί πάρα πολύ, με την έννοια ότι πραγματικά γίνεται με φειδώ η χρήση των δυνατοτήτων που δίνονται από το νομοθετικό πλαίσιο. Και επαναλαμβάνω μόνο αυτό: Στις είκοσι οκτώ, στις είκοσι εννέα υποθέσεις που έχουν έρθει μέχρι σήμερα έχουμε άρση της ασυλίας.

Και επειδή, κύριε συνάδελφε, αναφερθήκατε στον Υπουργό, θα του δώσω τον λόγο μόνο για δύο λεπτά, γιατί πρέπει να απαντήσει και στη συνέχεια θα υπάρξει η όποια δυνατότητα, αλλά αφού ολοκληρώσουν οι εισηγητές.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι καταπληκτικό να συζητάμε ένα νομοσχέδιο το οποίο αλλάζει τη δικονομία του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου της χώρας ενενήντα πέντε χρόνια μετά από την ίδρυσή του και ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης να αφιερώνει περίπου ένα με ενάμιση λεπτό από την ομιλία του για το θέμα αυτό το οποίο συζητάμε. Θεώρησε ότι είναι πολύ πιο χρήσιμο να μιλήσει για όλα τα υπόλοιπα.

Όμως, θέλω να δούμε, γιατί είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό, τη θεσμική αντίδραση της ελληνικής πολιτείας χθες με αφορμή ένα πάρα πολύ δυσάρεστο και καταδικαστέο περιστατικό που αφορά έναν Βουλευτή του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Κατ' αρχάς υπάρχει μια αναφορά ότι οι αντιδράσεις υπήρξαν μετά από το πενήνθερο και ότι οι θεσμικές αντιδράσεις έπρεπε να υπάρξουν νωρίτερα. Όμως, όλοι συνομολογούν ότι το περιστατικό αυτό ήρθε στη δημοσιότητα και απέκτησε ονοματεπώνυμο μόλις χθες. Άλλωστε, φαντάζομαι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα χάριζε στην Κυβέρνηση την ευκαιρία τις προηγούμενες πέντε μέρες αν το περιστατικό αυτό είχε δημοσιοποιηθεί. Και ο ΣΥΡΙΖΑ χθες αντέδρασε.

Το περιστατικό, λοιπόν, ήρθε σε γνώση των συντεταγμένων οργάνων της ελληνικής πολιτείας χθες. Ποιες ήταν οι αντιδράσεις; Πρώτον, ας δούμε τη θεσμική αντίδραση του Προέδρου της Βουλής, διότι επρόκειτο για μέλος του Κοινοβουλίου. Υπήρξε; Υπήρξε. Επιβλήθηκαν οι ποινές; Επιβλήθηκαν.

Δεύτερον, η αντίδραση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας στην οποία ανήκει αντέδρασε ταχύτατα. Εκλήθη σε απολογία.

Τρίτον, όλα αυτά συμβαίνουν ταυτόχρονα, ενώ έχουμε και την αντίδραση του ίδιου του Πρωθυπουργού, ο οποίος παρέπεμψε τον Βουλευτή στην Επιτροπή Δεοντολογίας με το ερώτημα της διαγραφής του από την Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Τέταρτον και ταυτόχρονα, η ελληνική δικαιοσύνη για το θέμα αυτό κινήθηκε εντός ωρών. Άρα, Βουλή, Κοινοβουλευτική Ομάδα, Κυβέρνηση και δικαιοσύνη κινήθηκαν εντός ωρών, για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα αυτό σε όλες του τις θεσμικές διαστάσεις.

Επομένως, όταν θα πάμε να μιλήσουμε στον ελληνικό λαό για

το πώς αντιμετωπίζει η θεσμική έκφραση της ελληνικής πολιτείας αυτό το περιστατικό, τι θα έχουμε να του πούμε; Ότι εν τω συνόλω τους οι συντεταγμένες της πολιτείας λειτούργησαν ταχύτατα, άψογα και άμεσα.

Και θα κλείσω με την υποκρισία σας που έγκειται στο γεγονός ότι με την ευκαιρία ενός γεγονότος σαν κι αυτό, αλλά και όταν δημιουργούνται παρόμοια γεγονότα, αναφέρεστε πολύ εύκολα σε διατάξεις του Συντάγματος που πρέπει να αναθεωρηθούν. Και τώρα σας άκουσα να μιλάτε για την κατάργηση της συνταγματικής κατοχυρωμένης βουλευτικής ασυλίας, η οποία είναι κατοχυρωμένη πρωτίστως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ξέρετε πού είναι η υποκρισία σας;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Δεν είπα αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ξέρετε πού είναι η υποκρισία σας; Τώρα τυχαία το βρήκα σε ένα δευτερόλεπτο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Θα κάνετε και νομοσχέδιο... (Δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι, απαντώ σε αυτά που είπατε και για την υποκρισία της ασυλίας των Βουλευτών.

Είπε ο κύριος Πρόεδρος ότι από τις είκοσι εννέα περιπτώσεις που πήγαν στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής με ερώτημα για άρση ασυλίας, για τις είκοσι οκτώ η επιτροπή και η Ολομέλεια γνωμοδότησαν να αρθεί η ασυλία. Ήθελα, λοιπόν, να ξέρω το εξής: Εσείς που μιλάτε τώρα για την κατάργηση της ασυλίας συνταγματικά, πόσες από αυτές τις άρσεις ψηφίσατε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Δεν ακούσατε τι είπα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ε, λοιπόν, σας λέω ότι τις περισσότερες δεν τις ψηφίσατε. Και σας διαβάζω μία εμβληματική: «Θετική γνωμοδότηση προς την Ολομέλεια υπέρ της άρσης της ασυλίας του Παύλου Πολάκη έλαβε κατά πλειοψηφία η Επιτροπή Δεοντολογίας της Βουλής σχετικά με έγκληση για τα αδικήματα της συκοφαντικής δυσφήμισης και εξύβρισης που είχε καταθέσει -προσέξετε!- ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος Γιάννης Στουρνάρας». Μάλιστα! Ποιος δεν ψήφισε την άρση της ασυλίας; Ο ΣΥΡΙΖΑ!

Να μιλήσετε, λοιπόν, πρώτα με τον κ. Πολάκη για να πάρετε την άδειά του και μετά να έρθετε να μιλάτε για κατάργηση ασυλίας εδώ. Διότι αν δεν υπήρχε ασυλία, η μεγαλύτερη έλλειψη προστασίας που θα υπήρχε θα ήταν για τον κ. Πολάκη, ο οποίος διαπράττει διαρκώς ποινικά αδικήματα καλυπτόμενος πίσω από τη βουλευτική ασυλία. Αυτά λοιπόν τα θέματα θέλουν πολύ μεγάλη προσοχή όταν μιλάτε επ' ευκαιρία και θέλετε να λαϊκίσετε. Αυτό θέλω να σας πω.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

Η φράση είναι μία. Η ελληνική πολιτεία μπορεί να σεμνύνεται ότι χθες έδρασε ακαριαία σε όλες της τις θεσμικές της εκφράσεις για ένα θέμα που απασχόλησε -και σωστά απασχόλησε- και την ελληνική κοινωνία. Όμως, μην είστε τόσο υποκριτές. Να προσέχετε!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Τον λόγο έχει τώρα η ειδική αγορήτρια από το ΠΑΣΟΚ κ. Ελένη - Μαρία Αποστολάκη.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποπομπή Αυγενάκη εκθέτει ηθικά και πολιτικά τον Πρωθυπουργό της χώρας Κυριάκο Μητσοτάκη πρωτευόντως και προσωπικά. Δευτερευόντως και στη συνέχεια, εκθέτει την Κυβέρνηση και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, γιατί σε πείσμα όσων προσπάθησε να ισχυριστεί ο παριστάμενος Υπουργός, γνωρίζουμε όλοι ότι υπήρχαν συγκεκριμένα και επαναλαμβανόμενα δημοσιεύματα για το περιστατικό αυτό. Και για να το πω λίγο πιο λαϊκά, η πιάνσα βοούσε.

Και ποιος συμπολίτης μας μπορεί να φανταστεί, ότι αυτό το με επαγγελματικές δομές στελεχωμένο επικοινωνιακό επιτελείο του Μαξίμου, με τις επαγγελματικές δομές και με τα λαγωνικά που αλιεύουν τα πάντα, που ανιχνεύουν τα πάντα, την παραμικρή λεπτομέρεια και τον παραμικρό υπαιτιγμό, που δεν αφήνουν τίποτε

αναπάντητο ενώ υπήρχαν αυτά τα δημοσιεύματα δεν ανίχνευσαν, δεν ερεύνησαν, δεν αποκάλυψαν και δεν γνώριζαν τι είχε συμβεί στο «Ελευθέριος Βενιζέλος». Τα γνωρίζατε όλα και ο κυβερνητικός και κομματικός μηχανισμός. Τα γνωρίζατε λίγες ώρες μετά το περιστατικό, μια φρικώδη και αδιανόητη συμπεριφορά πρώην Υπουργού σας απέναντι σε έναν εμβρόντητο εργαζόμενο, κατά παράβαση κάθε έννοιας σεβασμού και ανθρώπινης αξιοπρέπειας, και επιδείξατε σκοπίμως και κατόπιν συγκεκριμένης απόφασης ανοχή και αιτιολογημένη καθυστέρηση, ενώ τι θα έπρεπε να είχατε κάνει; Θα έπρεπε με δική σας πρωτοβουλία εγκαίρως, δηλαδή, όχι πέντε μέρες μετά, όχι μετά τη δημοσιοποίηση την οποία ενδεχομένως επειδή η ελπίδα πεθαίνει τελευταία, μπορεί να πιστεύατε ότι θα την αποφύγετε, να αποπέμψετε λοιπόν εσείς εμπροσθοβαρώς, όχι υπό το βάρος της δημοσίευσης, τον κ. Αυγενάκη, να καταδικάσετε εγκαίρως τη συμπεριφορά που δεν μπορεί να χωρά σε κανέναν κώδικα ανθρώπινης συμπεριφοράς. Τα καθυστερημένα αντανakλαστικά σας, λοιπόν, σας εκθέτουν γιατί είναι ένοχα, γιατί μαρτυρούν μια νοσηρή ανοχή απέναντι σε φίλια πρόσωπα. Περί αυτού πρόκειται. Και βεβαίως συμβάλλουν στην περαιτέρω απαξίωση του πολιτικού συστήματος και την έλλειψη εμπιστοσύνης στην πολιτική, την οποία τροφοδοτείτε συστηματικά και ποικιλοτρόπως.

Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου στο νομοσχέδιο για το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο πράγματι είναι ένα πολύ σοβαρό νομοθέτημα, θα σταθώ για άλλη μια φορά στην απειλητική αποτυχημένη πολιτική της Κυβέρνησης στον τομέα της δικαιοσύνης, που κάθε φορά έρχεται στο προσκήνιο διαμέσου των πρωτοβουλιών σας. Θα προσθέσω δε στο αποτυχημένη κυβερνητική πολιτική και προβληματική από άποψη διαφάνειας και νομιμότητας.

Και εξηγούμαι: Αναφέρομαι στην τροποποίηση των Ποινικών Κωδίκων για δύο λόγους ειδικά ως προς το ζήτημα της διαφάνειας και της νομιμότητας, ξεκινάω από αυτό. Ξεκινάω με την ένοχη διάταξη με την οποία εισήχθη η αυτεπάγγελτη δίωξη για το έγκλημα της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος. Την είχατε προαναγγείλει στις προγραμματικές δηλώσεις, σας είχε «αδειάσει» η Κυβέρνηση, ήσασταν επίμονοι, χαμογελούσατε μετά το «άδειασμα» των συναδέλφων σας, το ίδιο βράδυ των προγραμματικών δηλώσεων, επιμένοντας ότι εσείς θα το κάνατε αυτό που ανακοινώσατε και το κάνατε, αλλά; Αλλά με μία μικρούλα, με μια μικρούλα ρύθμιση γι' αυτή τη διάταξη επιφυλάξατε δίμηνη μεταγενέστερη έναρξη. Δηλαδή, αφήσατε σκοπίμως και τεχνηέντως ένα παράθυρο δίμηνης ακαταδίωκτης κακουργηματικής απιστίας για τα στελέχη του χρηματοπιστωτικού τομέα. Γιατί κάποιες ιστορίες έπρεπε να λυθούν και το ΠΑΣΟΚ σάς το είπε αυτό.

Και βεβαίως δεν είχατε την παραμικρή απάντηση σε αυτή τη βαρύτατη επισήμανση και τώρα, την προηγούμενη εβδομάδα, λίγους μήνες μετά, το Υπουργείο Οικονομικών κατά τη συζήτηση της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2118/21, περιόρισε την εμβέλεια της διάταξης, ουσιαστικά την ακύρωσε, επιβάλλοντας στην Οικονομική Εισαγγελία να ζητά την άδεια από την Τράπεζα της Ελλάδος, λες και αν ο οικονομικός εισαγγελέας κρίνει ότι τα στοιχεία του δεν είναι επαρκή για να οδηγήσουν σε στέρεη δικανική πεποίθηση, δεν έχει τη δυνατότητα να ζητήσει έκθεση από πραγματογνώμονα ή έκθεση από πραγματογνώμονες της Τράπεζας της Ελλάδος.

Εσείς, όμως, έρχεστε και θέτετε το ασφυκτικό πλαίσιο, για να περιορίσετε την εμβέλεια μιας διάταξης για την οποία υπάρχει αυτή η ένοχη δίμηνη καθυστερημένη έναρξη της ισχύος της. Στον ίδιο νόμο, στο δεύτερο κεφάλαιο, νομοθετήσατε συμπληρωματικά, τροποποιώντας τον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία. Μέχρι τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και από το 2019 που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ήρθε να μας φέρει το επιτελικό κράτος, είχαν δολοφονηθεί στη χώρα μας εκατόν δέκα γυναίκες. Ήταν, δηλαδή, επαρκές το σοκ -το ανθρώπινο σοκ- από την απώλεια τόσων γυναικών.

Νομοθετήσατε, λοιπόν, υπό το βάρος μιας δραματικής πραγματικότητας σε ό,τι αφορά μια απόλυτη απουσία προληπτικής και αποτρεπτικής δράσης, σε ό,τι αφορά την πολιτική της Κυβέρνησης στον τομέα αντιμετώπισης της ενδοοικογενειακής βίας. Το βλέμμα σας ήταν στραμμένο στις δημοσκοπήσεις, βλέπατε ότι

αυτό το θέμα είναι επιτακτικό και αντί να έρθετε με ένα ξεχωριστό, αμιγές νομοσχέδιο που θα αφορούσε την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας, με ολοκληρωμένη επεξεργασία από νομικούς, από ειδικούς της ψυχικής υγείας και των κοινωνικών επιστημών που θα είχαν επεξεργαστεί τα δεδομένα, θα είχαν συγκριτικά στοιχεία τις σύγχρονες τάσεις της επιστήμης, παραδείγματα από χώρες οι οποίες έχουν με επιτυχία αντιμετωπίσει το ζήτημα και θα πρότειναν ένα συνεκτικό πλέγμα διατάξεων με προληπτικό, αποτρεπτικό και παιδευτικό χαρακτήρα, το οποίο θα δοκιμαζόταν στον χρόνο, εσείς κάνατε κάτι το πολύ πρόχειρο και αποσπασματικό.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση νομοθετεί με το μάτι και το αυτί στο αστυνομικό δελτίο και τα τηλεοπτικά πάνελ, τις πρωινές και μεσημεριανές εκπομπές, θα έλεγα, και έτσι ενεργοποιούνται τα αντανακλαστικά της. Ακούω ότι τον Υπουργό τον ενοχλεί η διατύπωση περί ποινικού λαϊκισμού και ομολογώ ότι τώρα πια είναι αδύναμη ως κριτική απέναντι σε αυτό το αποσπασματικό σχέδιο νόμου χωρίς ειρμό και κυρίως, χωρίς να εντάσσεται σε ένα πολιτικό σχέδιο για την αντιμετώπιση σοβαρών προβλημάτων, όπως αυτό της ενδοοικογενειακής βίας. Γι' αυτό και τα δεκατρία νέα μέτρα τα οποία εξαγγείλατε στις 20 Ιουνίου σε ζωντανή σύνδεση με πρωινές εκπομπές, ανεξάρτητα από το περιεχόμενό τους, έρχονται και συμβολικά να επιβεβαιώσουν τα χαρακτηριστικά της νομοθέτησής σας. Νομοθετείτε με τηλεοπτικά αντανακλαστικά, με κίνητρα χειραγώγησης της αποσβολωμένης και ανασφαλούς ελληνικής κοινής γνώμης. Το σχέδιο, η επεξεργασία, η διαμόρφωση του ποινικού οπλοστασίου, με βάση δεδομένα επιστημονικά απουσιάζουν. Αλλά νομοθετείτε ως τηλεπερσόνα, όπου το επόμενο εικοσιτετράωρο, μετά από υπόθεση που απασχολεί την κοινωνία, ενεργοποιούνται τα αντανακλαστικά σας, μέσω τηλεπαραθύρων, ώστε η κοινή γνώμη να κατευθυνστεί, και αυτό δεν παραπέμπει σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος. Τι ήταν αυτό, άραγε, που σας εμπόδισε τον Φεβρουάριο, τέσσερις μήνες πριν, όταν εισηγηθήκατε την τροποποίηση των διατάξεων για την ενδοοικογενειακή βία -ήσανταν έξι μήνες ήδη στην ηγεσία εσείς και ο Υφυπουργός-, μετράγαμε ήδη εκατόν δέκα νεκρές γυναίκες -να εισηγηθείτε όσα προαναγγείλατε σε ζωντανή σύνδεση μετά από την τηλεοπτική κάλυψη του άγριου ξυλοδαρμού μιας γυναίκας από τον τηλεοπτικό αστέρα Ακινυολόγο σύζυγό της; Όλα αυτά αντιστοιχούν σε μπανανία. Ας το πει κάποιος στον Πρωθυπουργό, ότι πέρα από την αισχροκέρδεια η οποία με τις ευλογίες του καλπάζει και αντιστοιχεί σε μπανανία και η νομοθέτηση με τηλεοπτική ατζέντα, ανά τρίμηνο, αντιστοιχεί και αυτή σε μπανανία.

Έρχομαι τώρα στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Με βάση την εισηγητική έκθεση, με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις επιδιώκονται ο εκσυγχρονισμός, ο εξορθολογισμός της διαδικασίας εκδίκασης υποθέσεων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η έγκαιρη έκδοση αποφάσεων, η επιτάχυνση της συγκέντρωσης των στοιχείων του φακέλου και της επεξεργασίας.

Πράγματι, γνωρίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ότι αυτή τη στιγμή το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει εκκρεμείς έντεκα χιλιάδες αδικαστες υποθέσεις, ότι ο μέσος όρος για την έκδοση απόφασης είναι χίλιες διακόσιες τριάντα εννέα ημέρες, ενώ ο αντίστοιχος μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι μόλις διακόσιες σαράντα μία ημέρες.

Άρα, είναι πρόδηλο ότι ο στόχος της επιτάχυνσης της απονομής δικαιοσύνης δεν μπορεί, παρά να μας βρίσκει όλους σύμφωνους. Θα προσέθετα δε, ότι και η λειτουργία του Σ.τ.Ε. ως Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου έχει μία βαρύνουσα επιδραση σε ό,τι αφορά στη δυνατότητα της χώρας να προσελκύσει επενδύσεις, επιδραση σημαντική για τη λειτουργία της οικονομίας και το αναπτυξιακό της αποτύπωμα.

Είναι εντυπωσιακό ότι η Κυβέρνηση πέντε χρόνια τώρα δεν έχει να επιδείξει καμμία ουσιαστική νομοθετική ρύθμιση, με στόχο την αποτελεσματικότερη λειτουργία αυτού του δικαστηρίου. Για ακόμα μία φορά, όμως, νομοθετεί με μια προχειρότητα και με μια βιασύνη, η οποία από ένα σημείο και μετά είναι ένοχη.

Σας διαβάζω την απάντηση της καθηγήτριας κ. Γαβουνέλη, Προέδρου της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, την οποία η επιτροπή μας, με έγγραφο του Προέδρου της

κ. Λάζαρου Τσαβδαρίδη, κάλεσε κατά την ακρόαση των φορέων και ορθώς. Τι απαντά η κ. Γαβουνέλη; Λέει: «Λυπούμαστε, γιατί, λόγω του περιορισμένου χρόνου αντίδρασης, δεν υπήρχε η δυνατότητα συζήτησης και επεξεργασίας από την ολομέλειά μας του σχεδίου νόμου και κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατή η εκπροσώπηση της εθνικής επιτροπής στη σημερινή ακρόαση των φορέων».

Την παραμονή της συνεδρίασης τους ειδοποιήσαμε. Οι άνθρωποι είναι επιστήμονες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Δεν τους καλούμε για τίλκα. Είναι επιστήμονες και πρέπει να μελετήσουν, προτού διατυπώσουν έγκυρη γνώμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Με την ευκαιρία, η καθηγήτρια σάς υπενθυμίζει την υποχρέωση της πολιτείας να στέλνει έγκαιρα τα νομοθετήματα σε αυτήν, πριν την κατάθεσή τους στη Βουλή, σε χρόνο που να καθιστά εφικτή την επεξεργασία τους για τη διατύπωση γνώμης. Όπως προσθέτει, άλλωστε, η κ. Γαβουνέλη: «Συνιστάται και από το εγχειρίδιο ανάλυσης συνεπειών ρύθμισης της Γενικής Γραμματείας Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων της Προεδρίας της Κυβέρνησης». Είναι το περιβόητο επιτελικό κράτος, το οποίο υπηρετείτε με συνέπεια, συστηματικότητα και ειλικρίνεια!

Και πάλι, λοιπόν, χωρίς να συσταθεί νομοπαρασκευαστική επιτροπή, έχουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο επεξεργάστηκε μόνο οι δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι οποίοι αναμφισβήτητα είναι ένας κρίσιμος παράγοντας της ακυρωτικής δίκης, αλλά δεν είναι ο μόνος. Υπάρχουν και οι δικηγόροι, υπάρχει και ο νομικός κόσμος.

Δεν συμφωνούμε με αυτόν τον τρόπο της νομοθέτησης. Σας το έχουμε επανειλημμένα επισημάνει. Είναι ζήτημα ποιότητας, διαφάνειας και οφειλόμενης συμμετοχής όλων των εκπροσώπων.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρξε όνειρο και δημιούργημα του Ελευθερίου Βενιζέλου. Προβλέπεται για πρώτη φορά στο Σύνταγμα του 1911, με σκοπό να αποτελέσει βασικό παράγοντα κατοχύρωσης του κράτους δικαίου και αρχίζει να λειτουργεί τον Μάιο του 1929 με τη βεβαιότητα του Ελευθερίου Βενιζέλου ότι θα αποτελέσει έναν μοχλό εκσυγχρονισμού του κράτους, μέσω της αρμοδιότητας του ελέγχου της νομιμότητας των πράξεων της διοίκησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Είναι χαρακτηριστικά τα λόγια του Βενιζέλου το 1934: «Αποχωρών της πολιτικής, είμαι ευτυχής ότι αφήνω την χώραν προικισμένη με το Συμβούλιο της Επικρατείας».

Το κύρος και η παράδοση του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου είναι, λοιπόν, μεγάλα και οφείλουμε να τα προασπίσουμε. Μέσα από τη νομολογία του επί συνταγματικών θεμάτων αντανακλάται σε έναν βαθμό η εξέλιξη της πολιτικής ζωής του τόπου. Πρόκειται για έναν θεσμό που σφράγισε τον αστικό εκσυγχρονισμό του κράτους και εγγυήθηκε τον έλεγχο της διοίκησης και την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων.

Έχοντας, λοιπόν, υπ' όψιν αυτή την παρακαταθήκη, οφείλουμε με μεγάλη προσοχή να νομοθετούμε σε ό,τι αφορά στη λειτουργία του.

Το σχέδιο νόμου επιφέρει μια πολύ σημαντική αλλαγή ως προς την εκδίκαση των υποθέσεων. Δηλαδή, υπό το ισχύον δίκαιο, ο κανόνας είναι η εισαγωγή της υπόθεσης προς συζήτηση στο ακροατήριο και εξαιρέσεις συνιστούν η απόρριψη προδήλως αβάσιμων ενδίκων βοηθημάτων ή μέσω των αποφάσεων συμβουλίου ή παρέδρου ή σε συμβούλιο, καθώς και η αποδοχή προδήλως βάσιμων ενδίκων μέσων σε συμβούλιο. Τώρα, το σχέδιο νόμου αντιστρέφει τον κανόνα με την εξαίρεση. Δηλαδή, οι υποθέσεις εισάγονται κατά κανόνα σε συμβούλιο και μόνο κατ' εξαίρεση σε ειδικές περιπτώσεις στο ακροατήριο, εάν το αποφασίσει το συμβούλιο.

Στη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα γίνονται δεκτά ή απορρίπτονται με συνοπτική απόφαση και πάντως απαιτείται ομοφωνία, διαφορετικά το συμβούλιο παραπέμπει την υπόθεση στο ακροατήριο.

Ωστόσο, επειδή υπάρχει κίνδυνος η έλλειψη της επ' ακροατη-

ρίω διαδικασίας να θεωρηθεί ως παραβίαση του άρθρου 20 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο ο καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύξει σε δικαστήριο τις απόψεις του, για τον λόγο αυτό η κρίση της υπόθεσης επιδέχεται κατά την ισχύουσα ρύθμιση του προεδρικού διατάγματος 18/89, αλλά και κατά το σχέδιο νόμου αμφισβήτηση σε διαδικασία ενώπιον ακροατηρίου.

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη περιλαμβάνει το δικαίωμα σε δημόσια ακροαματική διαδικασία και οπωσδήποτε σε πρώτο βαθμό. Το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως γνωρίζουμε, σε μεγάλο ποσοστό δικάζει σε πρώτο βαθμό, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων.

Με την ισχύουσα ρύθμιση, η απόρριψη ενδίκου βοηθήματος ή μέσου ως προδήλως απαραδέκτου είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί από τον διάδικο με αίτημά του για εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο. Ο διάδικος φέρει το βάρος αυξημένων δικαστικών εξόδων, εάν επιβεβαιωθεί η κρίση του συμβουλίου περί απόρριψης. Παρόμοια ισχύουν και για την περίπτωση αποδοχής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Στο ίδιο πρότυπο, το σχέδιο νόμου προβλέπει ότι είναι δυνατή η εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με πενταπλάσιο παράβολο. Υπό την έννοια αυτή, η πρόσβαση σε δημόσια ακροαματική διαδικασία υπόκειται σε σημαντικούς περιορισμούς.

Ο σκοπός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτής της μεταρρύθμισης είναι η επιτάχυνση. Όμως, δεν αποκλείεται καθόλου η νέα ρύθμιση να επιφέρει ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα, εάν οι διάδικοι επιμένουν και ζητούν, παρά τα αυξημένα έξοδα, την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο. Σε αυτή την περίπτωση, το Σ.τ.Ε. θα δαπανά διπλάσιο χρόνο για την ίδια υπόθεση.

Εάν, από την άλλη πλευρά, η εισαγωγή της υπόθεσης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρία συνάδελφε, παρακαλώ. Έχετε ξεπεράσει τον χρόνο σας.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Δεν θα χρειαστώ πάνω από ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Άρα, θα μιλήσουν όλοι από δεκαεννέα με είκοσι λεπτά. Παρακαλώ όλους τους συναδέλφους για τον αυτοπεριορισμό τους εντός του πλαισίου και με την ανεκτικότητα, που πάντα δίνει το Προεδρείο.

Κυρία συνάδελφε, έχετε μισό λεπτό, για να ολοκληρώσετε. Παρακαλώ.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Είχαμε μια εξαιρετική επικαιρότητα, την υπόθεση Αυγενάκη, η οποία πήρε χρόνο από την τοποθέτησή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Συνήθως η επικαιρότητα είναι δουλειά των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Σας παρακαλώ πολύ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ο καθένας επιλέγει πώς θα αξιοποιήσει τον χρόνο του. Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Και εγώ παρακαλώ. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Από την άλλη πλευρά, αυτό το υπέρτερο κόστος είναι προφανές ότι θα κάνει την προσφυγή πολύ ευκολότερη για τους εύπορους και για τα νομικά πρόσωπα.

Τρίτο και όχι λιγότερο σημαντικό. Δεν είναι απίθανο να καλλιεργηθεί μια κουλτούρα αμφισβήτησης των εν συμβουλία αποφάσεων του Σ.τ.Ε., εάν οι τελευταίες, μάλιστα, ανατρέπονται από το ακροατήριο.

Επιπλέον, η εν συμβουλία απόφαση είναι συνοπτική. Αυτό γεννά και ένα ιδιαίτερο ζήτημα, γιατί η αιτιολογία είναι προληπτική εγγύηση τήρησης της δικαστικής ανεξαρτησίας, γιατί απαιτείται από την αρχή της δημοσιότητας και γιατί είναι ο μόνος τρόπος να εκτιμήσει ο διάδικος εάν έχει νόημα να αιτηθεί την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου θέτει αυστηρές προθεσμίες και ορθώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρία συνάδελφε, έχετε περάσει τα είκοσι λεπτά. Παρακαλώ.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Η προετοιμασία εκ μέρους του δικαστηρίου θέτει αυστηρές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Δεν μπορώ να επιτρέψω άλλο. Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε. Δεν χρειάζεται να δημιουργείται ένταση τώρα.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κλείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Όχι, κυρία συνάδελφε, έχετε ολοκληρώσει.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Θέτει αυστηρές προθεσμίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Δεν θα επιτρέψω σε κανέναν να μιλήσει πάνω από είκοσι λεπτά. Παρακαλώ!

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Ένα δευτερόλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Όχι, έχει τελειώσει ο χρόνος σας, κυρία συνάδελφε.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Χωρίς να θέτει καμμία προθεσμία για τους δικαστές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Έχετε και τη δευτερολογία σας. Ευχαριστώ πολύ, κυρία συνάδελφε.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: ...χωρίς να θέτει καμμία προθεσμία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Έχετε και τη δευτερολογία σας. Παρακαλώ, σεβαστείτε το Προεδρείο και τους συναδέλφους.

Ευχαριστώ.

Έχει τον λόγο τώρα από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας η κ. Μαρία Κομνηνάκη.

Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Να ολοκληρώσει τη φράση της, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Αυτό που γίνεται τώρα δεν θα το κάνατε ποτέ σε συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ. Στη δευτερολογία μπορείτε να πείτε ότι άλλο θέλετε να πείτε.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

Ακούστε με λίγο. Όλοι δικαιούνται δεκαπέντε λεπτά. Έδωσα είκοσι. Παρακαλώ! Σκεφτείτε τι θα γίνει, εάν όλοι μιλήσουν από λεπτό και πάνω. Ξέρουμε ότι οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, γενικώς, θα μιλήσουν παραπάνω, ως είθισται. Τουλάχιστον, εμείς ας έχουμε έναν αυτοπεριορισμό. Σας παρακαλώ. Η ανοχή από το Προεδρείο υπάρχει.

Συγγνώμη, κυρία Κομνηνάκη, για την παρέμβαση. Μηδενίζω τον χρόνο σας. Έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΗ: Κύριοι Υπουργοί, μη ζητάτε και τα εύσημα γιατί πράξατε το αυτονόητο. Η αποπομπή Αυγενάκη μετά από τις τραμπούκικες αθλιότητες σε βάρος του εργαζόμενου στο αεροδρόμιο ήταν όχι μόνο αυτονόητη, αλλά ήταν πράγματι πολύ καθυστερημένη, γιατί μπορεί όλοι οι υπόλοιποι να μάθαμε γι' αυτές τις αθλιότητες του πρώην Υπουργού σας με την ανακοίνωση της ομοσπονδίας των εργαζομένων, αλλά αυτά ήταν σε γνώση από την πρώτη στιγμή και της Κυβέρνησης και του κοινοτικού μηχανισμού. Αναγκαστήκατε να το πράξετε, κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, όταν βέβαια δεν μπορούσαν να κρυφτούν οι αθλιότητες μετά από τη δημοσιοποίηση της ανακοίνωσης και των βίντεο.

Μιας, λοιπόν, και είδαμε αυτή την άθλια εικόνα του Υπουργού σας, σας καλώ να δείτε και ένα άλλο βίντεο, ένα πετυχημένο βίντεο που δημοσιοποίησε το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο, όπου φαίνεται πώς ο ίδιος ο νταής, που επιτίθεται με άθλιο τρόπο απέναντι στους εργαζόμενους, κάθεται σούζα μπροστά στους διάφορους ολιγάρχες. Αυτή είναι η εικόνα της πολιτικής σας. Στο πρόσωπο του Αυγενάκη αποτυπώνεται η πραγματική εικόνα μιας πολιτικής που κάνει τα νταηλίκια στους εργαζόμενους, που καταστέλλει τους αγώνες τους, που ξεσπιτώνει ακόμα και άτομα με αναπηρία, αλλά κάνει τεμενάδες και στέκεται σούζα μπροστά στο κεφάλαιο. Κανείς δεν μιλάει για το υπόβαθρο αυτών των τραμπούκικων πρακτικών. Όταν ασκούνται τραμπούκικες πολιτικές σε βάρος των εργαζομένων με εξαήμερη απλήρωτη εργασία, με καταστολή, με ξεσπίτωμα, υπάρχουν και οι διάφοροι εκφραστές

της που αποθρασύνονται και φτάνουν αυτές τις αθλιότητες να τις κάνουν και με πιο πρακτικό τρόπο.

Βεβαίως, η δύναμη των εργαζομένων βρίσκεται στην οργάνωσή τους στα σωματεία και μπορούν να στείλουν από εκεί που 'ρθαν και τους διάφορους νταήδες και κυρίως τις πολιτικές που εκφράζουν.

Με τον ίδιο τρόπο αποδεικνύεται το αστικό κράτος επιλεκτικά ανίκανο, αργό, εχθρικό προς τις λαϊκές ανάγκες, αλλά ταχύτατο και αποτελεσματικό στην καταστολή, στο ξεσπίτωμα, στην προστασία των επιχειρηματικών συμφερόντων, αν δει κάποιος την εικόνα του εγκαταλειμμένου, πραγματικά, λαού στον πύρινο εφιάλτη που για ακόμα μια χρονιά ζει και μάλιστα, από την αρχή του καλοκαιριού. Στην Κερατέα, στη Σταμάτα, στην πολύπαθη Πια Πάρνηθα, στη Χίο, στην Κω, στη Λέσβο, στη Σέριφο χιλιάδες στρέμματα δάσους έγιναν στάχτη, δύο νεκροί, καμένα σπίτια, περιουσίες, υποδομές, ο απολογισμός μιας πολιτικής που συνεχίζει να μετράει την πρόληψη ως κόστος.

Η Κυβέρνηση εν μέσω μιας ακόμα τεράστιας καταστροφής προκαλεί μιλώντας για ατομική ευθύνη, για περιορισμένες καταστροφές και το Υπουργείο εμφανίζεται περήφανο για την ετοιμότητα του κρατικού μηχανισμού, κρυπτόμενο πίσω από την αυτοθυσία των πυροσβεστών και τις προσπάθειες των κατοίκων να σώσουν τα σπίτια τους. Αγνοείτε επιδεικτικά και τους ίδιους τους πυροσβέστες και τα σωματεία τους, αλλά και το ΚΚΕ, που για ακόμα μια φορά έγκαιρα σας είχε προειδοποιήσει και με εκδήλωση που έκανε και εδώ μέσα στη Βουλή με αναλυτικές ανακοινώσεις, ζητώντας να πάρετε συγκεκριμένα μέτρα για να μην έχουμε άλλες απώλειες ανθρώπινων ζωών, για να προστατευθούν τα δάση και οι περιουσίες του λαού. Εσείς για ακόμα μια φορά επιλέγετε την προσφιλή «ατομική ευθύνη». Επιτέλους, πάρτε μέτρα για να σταματήσει αυτός ο εφιάλτης, προσλάβετε προσωπικό, ενισχύστε με μέσα για να μπορέσει πραγματικά να γίνεται έγκαιρη παρέμβαση σε αυτές τις καταστροφές.

Σε ένα τέτοιο, λοιπόν, κράτος εχθρικό στις λαϊκές ανάγκες και φιλικό προς τα επιχειρηματικά συμφέροντα δεν μπορεί παρά να προσαρμόζεται ανάλογα, για να υπηρετεί τα ίδια αυτά τα συμφέροντα και η δικαιοσύνη ως θεσμός που προασπίζεται το αστικό κράτος. Γι' αυτό, βεβαίως, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι, ενώ το Υπουργείο για άλλη μια φορά σε ένα τόσο σοβαρό νομοθέτημα, που αλλάζει εκ βάθρων την ακυρωτική δίκη και τη λειτουργία του Συμβουλίου της Επικρατείας παρέλειψε να διαβουλευθεί με τους επίσημους εκλεγμένους φορείς των δικαστών, των δικηγόρων των δικαστικών υπαλλήλων, εξασφαλίζει περίοπτη θέση ως συννομιητή του στην Παγκόσμια Τράπεζα.

«Τομή» στη δικαιοσύνη βαφτίζεται η προσαρμογή στη λογική κόστους - οφέλους σε όλες τις διαδικασίες και τις λειτουργίες της. Και, βεβαίως, για να γίνουν αυτές οι τομές, όπως τις λέτε, πιο εύπεπτες, τις ντύνετε με την αναγκαιότητα της επιτάχυνσης της δικαιοσύνης, επιτάχυνση, όμως, που για την πλειοψηφία, για τις λαϊκές υποθέσεις σημαίνει νέα δικονομικά βάρη, νέα εμπόδια που οδηγούν σε υποβαθμισμένη απονομή της δικαιοσύνης, για να εξασφαλίζεται πραγματική επιτάχυνση και πολυτελής διαδικασία για τις υποθέσεις μεγάλου οικονομικού ενδιαφέροντος, μεγάλων οικονομικών συμφερόντων και πάει λέγοντας.

Πώς προκύπτει αυτό και από τις συγκεκριμένες αλλαγές που επιφέρει το νομοσχέδιο στην ακυρωτική δίκη; Βασικότερη αντιδραστική ρύθμιση στο νομοσχέδιο είναι η μεταφορά της διαδικασίας της ακυρωτικής δίκης από το ακροατήριο στο συμβούλιο. Έτσι, όχι μόνο σε κάθε υπόθεση με την κατάθεση του δικογράφου θα ορίζεται εισηγητής, ο οποίος θα εισάγει την υπόθεση στο συμβούλιο, αλλά αυτό θα υποχρεώνεται μόνο σε συνοπτική απόφαση για να απορρίψει ή να αποδεχτεί τα ένδικα βοηθήματα και μέσα, έστω κι αν αυτή η απόφαση λαμβάνεται ομόφωνα. Μάλιστα, αυτή θα μπορεί να γίνει και με fast track διαδικασία, αφού υπάρχει η δυνατότητα το έργο του δικαστικού σχηματισμού σε συμβούλιο να το ασκήσει και η Επιτροπή Αναστολών παράλληλα με την εκδίκαση της αίτησης για προσωρινή δικαστική προστασία και μόνο κατ' εξαίρεση θα μπορεί η υπόθεση να εισαχθεί στο ακροατήριο. Και λέμε «κατ' εξαίρεση» γιατί προβλέπεται στο νομοσχέδιο τέτοια διαδικασία για όσες υποθέσεις παρουσιάζουν, όπως λέτε, «διαίτερες πραγματικές ή νομικές δυσκολίες», μια

καθ' όλα προβληματική, αόριστη έννοια, που δεν αφήνει κανένα περιθώριο άλλης εκτίμησης, παρά το ότι η χρήση της διαδικασίας σε συμβούλιο έναντι εκείνης στο ακροατήριο θα γίνει ο κανόνας. Δηλαδή, μιλάμε για διαδικασία σε συμβούλιο, μια διαδικασία εκ των πραγμάτων υποτιμημένης παροχής δικαστικής προστασίας σε σχέση με εκείνη στο ακροατήριο, αφού λείπουν ορισμένες βασικές εγγυήσεις δικαστικής αμεροληψίας, όπως η δημόσια συνεδρίαση και η οποία, μάλιστα, θα μπορεί να οδηγεί και σε συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση και όχι, βεβαίως, πλήρη, με πλήρη αιτιολογία. Τι είναι αυτό, αν όχι ξεπέταγμα, με συνοπτικές διαδικασίες της μεγάλης πλειοψηφίας των υποθέσεων, όταν γι' αυτές προβλέπεται μια υποβαθμισμένη και αδιαφανής σε μεγάλο βαθμό διεκπεραιωτική εξέταση;

Και ενώ το νομοσχέδιο γενικεύει τη διαδικασία στο συμβούλιο, προβλέπει ορισμένες περιπτώσεις επείγοντος ή εφόσον συντρέχουν «εξαιρετικές περιπτώσεις», οπότε θα παρακάμπτεται το στάδιο του συμβουλίου και η υπόθεση θα εισάγεται απευθείας στο ακροατήριο. Το όλο πνεύμα του νομοσχεδίου δεν αφήνει πολλά περιθώρια να θεωρηθεί κάτι άλλο από το ότι η διάταξη αυτή θα θεθεί στη διάθεση αποκλειστικά των υποθέσεων του μεγάλου κεφαλαίου, προκειμένου να επισπευσθεί ακόμα περισσότερο η εισαγωγή τους στο ακροατήριο.

Και πότε μόνο προβλέπεται η δυνατότητα να προσβληθεί η απόφαση του συμβουλίου ζητώντας και για τις λοιπές υποθέσεις την παραπομπή στο ακροατήριο; Αν ο διάδικος καταβάλει το πενταπλάσιο του προβλεπόμενου παραβόλου. Έτσι είναι! Πολυτελείς διαδικασίες θα έχει όποιος το σηκώνει η τσέπη του και οι άλλοι θα περιμένουν τη σειρά τους! Και έρχεστε μάλιστα, να επιχειρηματολογήσετε ότι πρόκειται για ένα ευτελές ποσό, όταν συνεχώς η δικαιοσύνη γίνεται πιο ακριβή και απρόσιτη για τα λαϊκά στρώματα με μια σειρά από τέλη, παράβολα κ.λπ., που προστίθενται σε πολυδαίδαλες, χρονοβόρες δικαστικές διαδικασίες και όταν μάλιστα, θα πρέπει να κρίνει κάποιος τις πιθανότητες να ευδοκιμήσει η προσφυγή του από αυτή τη συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του συμβουλίου. Να, λοιπόν, πώς είναι ταξική και η επιλογή σας και οι αλλαγές στη δικαιοσύνη σε όλο τους το μεγαλείο.

Παράλληλα θεσμοθετούνται νέα δικονομικά βάρη, που θα πλήξουν πρωτίστως τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα και θα ταλαιπωρούν βεβαίως, τους δικηγόρους - ιδιαίτερα τους αυτοαπασχολούμενους - με τα μικρότερα γραφεία.

Έτσι, το βάρος των κοινοποιήσεων των δικογράφων θα φέρει πλέον ο διάδικος, ενώ μέχρι σήμερα είναι ευθύνη του δικαστηρίου. Ταυτόχρονα ο διάδικος θα πρέπει να καταθέτει τα σχετικά στοιχεία, τους πρόσθετους λόγους, ακόμα και τα υπομνήματα σε ασφυκτικές προθεσμίες, ενώ θα βαρύνεται να χορηγήσει και δικαστική πληρεξουσιότητα σε δικηγόρο υποχρεωτικά με συμβολαιογραφικό έγγραφο και μάλιστα, μέσα σε πολύ αυστηρότερες προθεσμίες.

Πρόκειται, επομένως, για θεσμοθέτηση νέων δικονομικών βαρών με κύρωση ουσιαστικά την απόρριψη του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, αφού ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι μπορεί αυτό να επανασκηθεί με βάση οδηγίες και κατευθύνσεις που δίνονται από το δικαστήριο, είναι βέβαιο ότι πλέον θα έχουν χαθεί οι σχετικές προθεσμίες. Ένα δικονομικό βάρος που, προστιθέμενο στο ήδη μεγάλο κόστος για την πρόσβαση της δικαιοσύνης, είναι δεδομένο ότι θα πλήξει τα ιδιαίτερα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα.

Επιπλέον, πέρα από το οικονομικό κόστος, περικλείεται και ένας ακόμα σοβαρότερος κίνδυνος, να τίθεται η υπόθεση στο αρχείο, αφού θα θεωρείται ότι οι κοινοποιήσεις, για παράδειγμα, δεν έγιναν σωστά, όταν αυτές γίνονται σε άλλον διάδικο από εκείνον που πράγματι αποκτά την ιδιότητα αυτή στη συγκεκριμένη υπόθεση.

Και το επισημαίνουμε αυτό γιατί πολλές φορές λόγω της πολυπλοκότητας της νομοθεσίας, ακόμα και αυτό το πολύ απλό κατ' όνομα είναι δύσκολο να προσδιοριστεί, όταν, για παράδειγμα, πολλές φορές δεν είναι σαφές αν διάδικος πρέπει να καταστεί ή περιφέρει, ο Υπουργός, η αποκεντρωμένη διοίκηση έναντι ενός δήμου ή άλλου ή υπάρχουν και παραδείγματα τα οποία σας τα αναφέραμε αναλυτικά στις επιτροπές όπου ακόμα και όταν οι

κοινοποιήσεις έγιναν με επιμέλεια της γραμματείας, υπήρξαν ορισμένες φορές όπου το δικαστήριο διαπιστώνει εσφαλμένη επίδοση, όπως για παράδειγμα στις περιπτώσεις των Δήμων Λέσβου και Σάμου, όπου μετά από τη διάσπασή τους, υπήρχε δυσκολία να θεωρηθεί ποιος εκ των νέων δήμων θα έπρεπε να είναι πράγματι αρμόδιος για τις αποφάσεις που είχε εκδώσει ο πρώτος ενιαίος δήμος, πόσο μάλλον όταν αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να τα κρίνει μόνος του ο ίδιος ο διάδικος.

Επικίνδυνη εξέλιξη αποτελεί ακόμα και η εισαγωγή της μεθόδου χρέωσης των υποθέσεων στους δικαστές με βάση αλγόριθμο. Η εξέλιξη αυτή είναι ενταγμένη σε επιμέρους σχέδιο για αλλαγή στον τρόπο της διοίκησης των δικαστηρίων με μεθόδους διοίκησης πολυεθνικών επιχειρήσεων, όπου και εκεί θα είναι κυρίαρχη η λογική του κόστους-οφέλους.

Ο αλγόριθμος θα βασίζεται σε μια σειρά δοσμένων εντολών και επομένως η κατανομή των υποθέσεων θα γίνεται αναλόγως με βάση τις κατευθύνσεις που έχουν δοθεί από τους διάφορους τεχνοκράτες και είναι προφανές ότι πολύμορφα θα ευνοούνται οι υποθέσεις του κεφαλαίου, αυτές θα προτεραιοποιούνται, αυτές θα έχουν πολυτελέστερη αντιμετώπιση. Γι' αυτό δεν αφήνει καμμία αμφιβολία η πρακτική που ακολουθείται μέχρι σήμερα με την ίδρυση πολυτελών τμημάτων, πολυτελών διαδικασιών για τις επενδυτικές υποθέσεις και άλλα.

Αποκαλυπτικές ακόμα για τις αντιδραστικές επιδιώξεις του νομοσχεδίου είναι και οι διατάξεις που αφορούν στη λεγόμενη πιλοτική δίκη. Είναι μάλιστα, χαρακτηριστική του ελιτισμού και της απέχθειας για τα λαϊκά συμφέροντα που διατρέχει και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο η περιγραφή με ειρωνικό και υποτιμητικό τρόπο στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου ότι η ισχύουσα δυνατότητα που υπάρχει για παρέμβαση των τρίτων ενδιαφερόμενων στις υποθέσεις της πιλοτικής δίκης ότι πρέπει να καταργηθεί γιατί προσομοιάζει, όπως λέτε, σε λαϊκή αγωγή.

Η λεγόμενη πιλοτική δίκη αποτελεί έτσι κι αλλιώς έναν αντιδραστικό θεσμό που περιορίζει υπέρμετρα, στην πραγματικότητα, την δυνατότητα των διάχυτο της συνταγματικότητας των νόμων, αυτό που προβλέπεται στο αστικό Σύνταγμα, δεν είναι καμμία επαναστατική πρόβλεψη. Ήδη με τις διατάξεις αυτές, στο πλαίσιο της πιλοτικής δίκης, αυστηροποιείται ακόμα περισσότερο, αφού αποκλείεται στην πραγματικότητα η παρέμβαση εκείνων οι οποίοι είναι διάδικοι σε υποθέσεις που εκκρεμεί το ίδιο ζήτημα, ενώ ακόμα η δυνατότητα αυτή προβλέπεται και στις περιπτώσεις δικών όπου έχει υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα, όπου η έκδοση της απόφασής τους αναστέλλεται ομοίως.

Το αποτέλεσμα, λοιπόν, με το σύνολο των διατάξεων του νομοσχεδίου είναι να ισχυροποιείται ακόμα περισσότερο η απονομή δικαιοσύνης δύο ταχυτήτων. Από τη μια, απονομή δικαιοσύνης ευέλικτη, γρήγορη και αναβαθμισμένη για τις υποθέσεις του μεγάλου κεφαλαίου, αφού οι υποθέσεις αυτές, λόγω της πολυπλοκότητας των νομικών και πραγματικών ζητημάτων που λογικά θα προκύπτουν, θα κρίνονται «άξιες» να εκδικαστούν στο ακροατήριο, θα δικάζονται πιο γρήγορα, αφού μεγάλος όγκος των λαϊκών υποθέσεων θα ξεπετάγεται και θα δικάζεται σε συμβούλιο και θα είναι αυτές βεβαίως, που θα τυγχάνουν πλήρους αιτιολογίας και πιο ουσιαστικής διερεύνησης.

Στα παραπάνω προστίθενται τα ήδη ψηφισμένα μέτρα, όπως η πρόβλεψη των ειδικών επενδυτικών τμημάτων, της διάθεσης για τις εν λόγω υποθέσεις ειδικά επιμορφωμένων δικαστών σε ζητήματα οικονομίας, λογιστικής και πάει λέγοντας και από την άλλη βεβαίως, έρχεται η απονομή της δικαιοσύνης ακόμα πιο υποβαθμισμένη για τα λαϊκά στρώματα, με υποθέσεις που θα κρίνονται «ανάξιες» να εισαχθούν στο ακροατήριο, θα έχουν συνοπτική αιτιολογία, γιατί θα μπορούν εύκολα να κρίνονται ότι δεν θα έχουν, όπως λέτε, ιδιαίτερες νομικές ή πραγματικές δυσκολίες.

Τα νέα μέτρα, επομένως, υπηρετούν μια δικαιοσύνη που από τη μια, θα γίνεται πιο φιλική προς τους επενδυτές και το μεγάλο κεφάλαιο και από την άλλη, όλο και πιο εχθρική, θα εμποδίζει ακόμα περισσότερο τον λαό να αμφισβητήσει ακόμα και δικαστικά την κυρίαρχη πολιτική.

Φυσικά, αυτά προστίθενται στις αλληπάλληλες νομοθετικές πρωτοβουλίες τόσο της παρούσας όσο και των προηγούμενων

κυβερνήσεων που υπηρετούν αυτή την κατεύθυνση και αφορούν και στις τρεις δικαιοδοσίες: την αστική, την ποινική και τη διοικητική δίκη.

Δεν είναι εξάλλου τυχαίο ότι ποτέ σε όλη αυτή τη συζήτηση για τη δήθεν επιτάχυνση της δικαιοσύνης δεν γίνεται κουβέντα για το «πάπλωμα», για τον «ελέφαντα στο δωμάτιο» που είναι οι μεγάλες ελλείψεις που υπάρχουν στη στελέχωση του προσωπικού, οι άθλιες συνθήκες εργασίας των δικαστικών υπαλλήλων.

Και γι' αυτό δεν βγάλατε τσιμουδιά, κύριε Υπουργέ, όταν σας είπαμε και στην επιτροπή για την τροπολογία που κατέθεσε το ΚΚΕ να επαναφέρετε έστω το ελάχιστο, το επίδομα ειδικών συνθηκών για τους δικαστικούς υπαλλήλους, που όλο το υπόσχεστε και όλο το κλωτσάτε παραπίσω και βεβαίως, την αναδρομική πληρωμή στους νεοδιοριστούς δικαστικούς των αμοιβών τους από τη στιγμή που αποφοιτούν από τη σχολή και όχι καθυστερημένα, όπως συνέβη στην τελευταία δικαστική σειρά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Γι' αυτό, λοιπόν, λέμε ότι μέσα από τη βαθιά αντιλαϊκότητα και αντιδραστικότητα αυτών των αλληπάλληλων και σοβαρών δικονομικών αλλαγών αποκαλύπτεται όλο και πιο καθαρά στα μάτια των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων ο πραγματικός ταξικός χαρακτήρας της δικαιοσύνης ως βασικού θεσμού του αστικού κράτους. Όλο και περισσότερο αντιλαμβάνονται πλέον οι αδικημένοι άνθρωποι ότι δεν μπορούν να βρουν το δίκιο τους μέσα στο υπάρχον εκμεταλλευτικό σύστημα ούτε καν στα δικαστήρια. Και έτσι σιγά σιγά διαλύονται και οι διάφορες ψευδαισθήσεις που εξακολουθούν διάφοροι να καλλιεργούν περί δήθεν τελευταίου καταφυγίου των πολιτών. Τα φύλλα σукής πέφτουν το ένα μετά το άλλο και ο βασιλιάς αποδεικνύεται για ακόμα μια φορά γυμνός.

Προβάλλει έτσι πιο επιτακτικά η αναγκαιότητα για τη συνολική ανατροπή αυτού του άδικου και σάπιου καπιταλιστικού συστήματος, γρνάτζι του οποίου δεν μπορεί παρά να είναι και η δικαιοσύνη του.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, ακόμα ένα αντιδραστικό νομοσχέδιο που αποτελεί πράγματι μια τομή, αλλά αντιδραστική τομή στη δικαιοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Τον λόγο τώρα έχει από την Ελληνική Λύση ο κ. Βασίλειος Γραμμένος, για δεκαπέντε λεπτά.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή την παρέμβαση του κ. Φλωρίδη σε μία κατά τα άλλα κομψή και επιτηδευμένη ομιλία, μέσα από την οποία προσπάθησε να συγκαλύψει χωρίς καμμία απολύτως ενσυναίσθηση, κύριε Υφυπουργέ, το απαράδεκτο περιστατικό που έλαβε χώρα στο αεροδρόμιο πριν από μία εβδομάδα, κάνοντας λόγο για υποκρισία.

Μίλησε για υποκρισία ποιος; Ο κ. Φλωρίδης, ο οποίος κ. Φλωρίδης μαζί με τον κ. Χρυσόχοϊδη, αγαπητοί συνάδελφοι, γνώριζαν από την πρώτη κιόλας στιγμή, στις 28 Ιουνίου που έγινε το συγκεκριμένο περιστατικό στο αεροδρόμιο, ότι έχει συμβεί ό,τι έχει συμβεί και προσπάθησαν, δίχως καμμία ντροπή, να το συγκαλύψουν, να συγκαλύψουν τον Υπουργό τους.

Βέβαια, δεν μας έκανε καμμία εντύπωση. Αυτοί οι κύριοι της Κυβέρνησης είχαν το απύθμενο θράσος να προσπαθήσουν να συγκαλύψουν το μεγάλο έγκλημα των Τεμπών. Δεν θα κολλούσαν στον κ. Αυγενάκη. Είστε η Κυβέρνηση της συγκάλυψης. Αυτό είναι ξεκάθαρο.

Εάν δεν υπήρχε το αδέσμευτο και ανεξάρτητο site που λέγεται voicenews.gr να δημοσιοποιήσει το βίντεο της ντροπής του νταή κ. Αυγενάκη, ο οποίος χαστουκίζει ένα νεαρό παιδί που εκείνη τη στιγμή κάνει τη δουλειά του...

Υπάρχουν κι άλλα βίντεο και υπάρχουν και λόγια που ειπώθηκαν και κατέθεσε ο νεαρός αυτός υπάλληλος στη μήνυση του κατά του κ. Αυγενάκη, από τα οποία, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριοι της Κυβέρνησης, προκύπτουν και άλλα αδικήματα, βαρύτερα, αν θέλετε. Και θα το δείτε στην πορεία. Θυμηθείτε με.

Κλείνω με αυτό. Ένα μικρό σχόλιο ήταν, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ πολύ.

Έρχομαι τώρα στη συζήτηση επί του νομοσχεδίου.

Η Κυβέρνησή σας συνεχίζει να νοσεί αθεράπευτα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Και ξέρετε γιατί; Θα σας πούμε εμείς. Γιατί μεταξύ άλλων έχετε επιδοθεί σε έναν ατέρμονο αγώνα υπερνομοθέτησης, με διαρκείς τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα -τον έχετε τροποποιήσει τόσες φορές- και τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Και τώρα έρχεστε να τροποποιήσετε και το προεδρικό διάταγμα 18 του 1989, χωρίς μάλιστα, να τηρείτε, κύριε Υφυπουργέ, τους κανόνες της καλής νομοθέτησης.

Μου θύμιζε αυτό που πολύ εύστοχα έλεγε ο Βολτέρος, ότι οι πολλοί νόμοι σε μία χώρα είναι όπως οι πολλοί γιατροί. Είναι σημείο αδυναμίας και αρρώστιας, έλεγε ο αείμνηστος Βολτέρος. Κι εγώ θα προσθέσω και ανικανότητα, κύριε Υπουργέ.

Όπως επισημάναμε και στην επιτροπή, κύριε Υφυπουργέ, είναι εμφανής η αποτυχία σας να δημιουργήσετε έναν νέο ενιαίο Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας μέσω μιας νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας.

Τι διαπιστώσαμε εμείς στο σχέδιο νόμου; Την υποβάθμιση της προφορικότητας της διαδικασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και την αποστέρηση σε αρκετές περιπτώσεις του δικαιώματος παράστασης των πληρεξουσίων δικηγόρων.

Επιπλέον, τίθενται περιορισμοί στους διαδίκους ως προς τις προθεσμίες άσκησης διαδικαστικών δικαιωμάτων, ενώ παράλληλα οι πολίτες θα επιβαρύνονται με το κόστος των επιδόσεων, κύριε Υφυπουργέ.

Πρόκειται για απαράδεκτη και -τολμή να πω- απάνθρωπη ρύθμιση, η οποία έρχεται να προστεθεί στο κύμα ακρίβειας που βλέπτε βάνουσα τους Έλληνες πολίτες. Της ακρίβειας που εσείς τεχνηέντως, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, δημιουργήσατε και στην πορεία αποτύχατε παταγωδώς να περιορίσετε. Της ακρίβειας που έχει γονατίσει κυριολεκτικά τους Έλληνες πολίτες.

Με αυτές, λοιπόν, τις νομοθετικές ρυθμίσεις δεν λύνονται τα χρόνια προβλήματα που ταλανίζουν τον πολύπαθο τομέα της δικαιοσύνης, κύριοι της Κυβέρνησης. Όσες νομοθετικές παρεμβάσεις και να κάνετε, πρακτικά δεν θα έχουν καμμία απολύτως ισχύ και κανένα αποτέλεσμα, αλλά θα δημιουργήσουν έναν τέτοιο φαύλο κύκλο που θα στερήσει στον πολίτη το αναφαίρετο δικαίωμά του να προσφύγει στο τελευταίο προπύργιο της υπεράσπισής του, αυτό της δικαιοσύνης.

Τι άλλο κάνετε; Επιχειρείτε τροποποιήσεις με τρόπο εμφανώς αποσπασματικό, πρόχειρο και άδικο. Σας διαβάζω ένα απόσπασμα από το υπόμνημα του Δ.Σ. της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών στις 27-6-2024, κύριε Υφυπουργέ.

Λένε ότι «θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι συνιστά κακή νομοθέτηση, κατά την άποψή μας, η σύνταξη ενός ενιαίου νομοθετήματος, τόσο για την ως άνω μεταβολή όσο και για τη μεταφορά υποθέσεων, ακυρωτικών και ουσίας, στα δικαστήριά μας, χωρίς να έχει προηγηθεί εκτεταμένη διαβούλευση και διάλογος...» - αυτό που φωνάζουμε κι εμείς, κύριε Υπουργέ, διάλογος, διαβούλευση- «...προεχόντως με την ένωσή μας, ενώ διαπιστώνουμε για άλλη μια φορά ότι δεν αυξάνονται οι παραγωγικές θέσεις των διοικητικών δικαστών, προέδρων εφετών και εφετών, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σε όλους τους άλλους κλάδους της δικαιοσύνης». Αυτά λένε οι άνθρωποι αυτοί.

Σας υπενθυμίζω ότι μερικούς μήνες πριν, κύριε Υφυπουργέ - σας το είπα και στην επιτροπή, σας το λέω και τώρα- ο Επίτροπος Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κ. Συμεωνίδης -τον γνωρίζετε- επετράνε ευθύνες στην Κυβέρνησή σας για τις ελλείψεις δικαστικών υπαλλήλων και την προβληματική, όπως είπε ο κ. Συμεωνίδης, κτηριακή υποδομή. Μιλάμε για κτηριακές υποδομές ακατάλληλες για τους δικαστές και για τους πολίτες. Το ανέφερε στην ετήσια γενική συνέλευση της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών τον Φεβρουάριο του τρέχοντος έτους. Στην εκπονή του περασμένου έτους στις 31 Δεκεμβρίου είπε ο κ. Συμεωνίδης ότι οι εκκρεμείς υποθέσεις είχαν φτάσει τις εκατόν επτά χιλιάδες.

Κύριε Υπουργέ, γιατί δεν λάβατε υπ' όψιν τις παρατηρήσεις των δικαστών; Εκτός, όμως, από τους δικαστές, η Κυβέρνησή σας έκλεισε τα αυτιά και στις έντονες αντιδράσεις του δικηγορι-

κού σώματος.

Η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων, επίσης, εξέφρασε την αντίθεσή της, τονίζοντας ότι οι σχετικές ρυθμίσεις περιστελλούν τα δικονομικά δικαιώματα των διαδίκων, οδηγούν σε στέρηση του δικαιώματος ακρόασης και φαλκιδεύουν, ουσιαστικά, το δικαίωμα δικαστικής προστασίας των πολιτών. Έτσι λένε οι δικηγορικοί σύλλογοι. Και συνεχίζουν: «Η επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης αποτελεί αναγκαιότητα και ιδίως στο Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο κατέχει τη χειρότερη επίδοση στις καθυστερήσεις στη διοικητική δίκη».

Ούτε την ολομέλεια των δικηγόρων ακούσατε, κύριοι της Κυβέρνησης! Για άλλη μια φορά αναδύονται οι παθογένειες της διακυβέρνησής σας. Το τρίπτυχο υπερνομοθέτηση - προχειρότητα - αλαζονεία σας χαρακτηρίζει, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Η πολυνομία δεν αποτελεί -το έχουμε ξαναπεί και το ξαναλέμε- συστατικό κράτος δικαίου, αλλά στοιχείο αποσύνθεσης και παρακμής μιας κοινωνίας.

Όπως έλεγε και ο ιστορικός Ρωμαίος Τάκιτος «όσο πιο διεφθαρμένο είναι ένα κράτος τόσο περισσότεροι νόμοι υπάρχουν». Και αυτό κάνουνε εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Φέρνετε νόμους και αλλάζετε συνέχεια τους νόμους, τους τροποποιείτε, τους φτιάχνετε όπως θέλετε και, από 'κει και πέρα, τους πλασάρετε στην ελληνική κοινωνία, στους πολίτες.

Δεν άκουσα καμμία πρόταση στην επιτροπή, μας είπε ο κύριος Υφυπουργός. Ζήτησε προτάσεις για τη δικαιοσύνη. Εσείς, κύριε Υφυπουργέ, ζητήσατε προτάσεις για τη δικαιοσύνη και να ασκήσουμε κριτική -χαρακτηριστικά το είπατε αυτό στην επιτροπή και το συγκράτησα-, ώστε ο πολίτης, όπως είπατε, κύριε Υφυπουργέ, να μπορέσει να ακούσει.

Συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ, γι' αυτό και άλλωστε είμαστε εδώ. Αυτός είναι ο ρόλος μας, να ασκούμε κριτική σε εσάς, να κάνουμε ουσιώδη αντιπολίτευση και κυρίως εποικοδομητική, να επισημαίνουμε τα κακώς κείμενα που μας φέρνετε εδώ να ψηφίσουμε.

Βλέπετε ακραίες αλαζονικές και βίαιες συμπεριφορές από εκπροσώπους σας, όπως του κύριου Υπουργού, και από άλλους Βουλευτές εδώ μέσα. Μας βρίσκουν κάθετα αντίθετους και απέναντι. Είμαστε κατά οποιασδήποτε μορφής βίας και το έχουμε πει και το υπογραμμίζουμε. Θα πρέπει όλοι αυτοί που ασκούν βία σε πολίτες να λογοδοτούν στον φυσικό τους δικαστή, χωρίς καμμία ασυλία. Και είμαστε εδώ για να πατάξουμε αυτά τα φαινόμενα.

Για ποια ανεξαρτησία δικαιοσύνης μιλάτε όταν οι επικεφαλής της δικαιοσύνης διορίζονται από την εκάστοτε κυβέρνηση; Με ποιον τρόπο και ποιο είναι το σχέδιό σας για να καταφέρετε, τελικά, να λύσετε αυτά τα χρόνια σοβαρά προβλήματα που καθιστούν ομήρους από τη μία τους δικαστές όταν τους διορίζουμε -είμαστε όμηροι της εκάστοτε κυβέρνησης- και φυσικά τις χρονοβόρες διαδικασίες απονομής της δικαιοσύνης; Πείτε μας το σχέδιό σας. Τι σχέδιο έχετε; Και στο πρόγραμμά σας των τριάντα σελίδων στη Νέα Δημοκρατία γενικά και αόριστα μιλάτε. Αυτή είναι η πολιτική σας;

Αν θέλετε λύσεις για τη δικαιοσύνη, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αν θέλετε προτάσεις, εμείς είμαστε εδώ να τις καταθέσουμε. Αν θέλετε τη δικαιοσύνη μια δικαιοσύνη αντάξια του κράτους δικαίου στο οποίο υποτίθεται ότι όλοι ζούμε, εδώ μέσα στο πρόγραμμα της Ελληνικής Λύσης, κύριε Υφυπουργέ, στη σελίδα 351 θα βρείτε τα πάντα.

Για ποια επιτάχυνση δικαιοσύνης κάνετε λόγο, όταν επιτρέπετε σε καθ' έξιν εθνικούς μμητρές να υποβάλλουν εκατοντάδες μηνύσεις και να επιβαρύνουν έτσι την ελληνική δικαιοσύνη; Για ποια απόδοση δικαιοσύνης μιλάμε; Πώς θα λύσετε αυτά τα προβλήματα και μάλιστα, χωρίς σχέδιο;

Ακούστε, κύριοι. Η πολιτική είναι μία πολύ σοβαρή υπόθεση για να τη διαχειρίζονται αλαζόνες Υπουργοί και υπερόπτες πάνω από όλα. Έχουμε και υπερόπτες Υπουργούς. Εκτός από την αλαζονεία τους, έχουν και ύφος. Δεν τολμάς να τους μιλήσεις. Σου απευθύνονται με έναν τρόπο, λες και είσαι δεν μπορώ να χαρακτηρίσω πώς. Το έχουμε ζήσει αυτό, το ζούμε. Οι οποίοι Υπουργοί κουνάνε και το δάχτυλο σε όλους εμάς που τολμάμε να τους ασκήσουμε κριτική, την ίδια στιγμή που φέρνουν ένα σωρό νο-

μοσχέδια εδώ μέσα για να μπορέσουμε εμείς να μπούμε στη διαδικασία να τα ψηφίσουμε. Ας σοβαρευτούμε.

Εμείς έχουμε πρόγραμμα στην Ελληνική Λύση, το έχουμε πει, το ξαναλέμε, το καταθέτουμε. Μπορούμε να καταθέσουμε και στα Πρακτικά το πρόγραμμα της Ελληνικής Λύσης.

Να πάρете από το πρόγραμμα της Ελληνικής Λύσης, κύριε Υπουργέ, για να ελαφρύνει κάπως το σύστημα στη δικαιοσύνη, για να μπορεί ο πολίτης να προσφεύγει σε αυτή και να ξέρει ότι κάποια στιγμή θα ακούσει ή θα βρει το δίκιο του.

Πρώτον, έχουμε πρόγραμμα και λέμε «εξορθολογισμός και αναμόρφωση του οικονομικού πλαισίου λειτουργίας των διοικητικών δικαστηρίων, κάλυψη των κενών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων, αύξηση αποδοχών των δικαστικών υπαλλήλων». Αυτοί οι άνθρωποι έχουν να πάρουν αύξηση πόσα χρόνια, ζουν με τον ίδιο μισθό τα τελευταία είκοσι χρόνια. Ίσως να έχετε δώσει μια πολύ μικρή αύξηση, αυτό δεν σημαίνει ότι μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να ανταπεξέλθουν και με τις ισχύουσες συνθήκες που επικρατούν στα δικαστήρια.

Δεύτερον, αποτελεσματική θεσμική παρέμβαση με αгаστή συνεργασία όλων, όμως, των παραγόντων που μετέχουν στην απονομή δικαιοσύνης και των δικηγόρων, που τους βγάλατε απ' έξω, κύριοι της Κυβέρνησης. Οι αλλαγές αυτές προϋποθέτουν κατάλληλη προετοιμασία μετά από ουσιαστική νομοπαρασκευαστική διαδικασία με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων -το τόνιζουμε- διοικητικών δικαστών, δικηγόρων, Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, διοίκηση κ.λπ..

Τρίτον, γόνιμος και ουσιαστικός διάλογος με τους δικαστικούς λειτουργούς και τους φορείς της δικαιοσύνης, ούτως ώστε να δημιουργηθεί ένα σαφές και οργανωμένο πλαίσιο για την αποσυμφόρηση και ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης που να ανταποκρίνεται ουσιαστικά στους απαιτούμενους όρους αποδοτικότητας και όχι να μετακυλύουμε αρμοδιότητες και να λέμε, άστο και θα δούμε πώς θα πάει.

Συμπερασματικά, λοιπόν, ο τρόπος με τον οποίο προωθείτε, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, το παρόν νομοσχέδιο φαίνεται πως είναι άνευ σχεδίου και σχεδιασμού. Από το νομοσχέδιο απουσιάζει κάθε πρόβλεψη για την εξασφάλιση της άμεσης εφαρμογής των ακυρωτικών αποφάσεων από τη διοίκηση, όπου το φαινόμενο οι αποφάσεις να μην εκτελούνται επί της ουσίας ή να εκτελούνται με τέτοια χρονοκαθυστέρηση κι αφού έχει προσφύγει ξανά ο διάδικος στον αρμόδιο δικαστικό σχηματισμό παραπονούμενος σχετικά, ώστε συχνά να αποβαίνει ανώφελη η προσφυγή στην ανώτατη δικαιοσύνη.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια ακόμα διαπίστωση. Για εσάς στη Νέα Δημοκρατία, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, ισχύει ο κανόνας ότι ο καλός και παραγωγικός Υπουργός είναι αυτός που φέρνει σωρηδόν τα νομοσχέδια στη Βουλή ακόμα κι αν ακολουθεί τον δρόμο της κακής νομοθέτησης, όπως εμείς την χαρακτηρίζουμε και πολλοί άλλοι συνάδελφοι εδώ μέσα.

Δεν θα επιτρέψουμε τα προβλήματα της δικής σας κακής νομοθέτησης να μεταφέρονται μέσα στο Κοινοβούλιο, στους ώμους της διοίκησης των πολιτών και των δικαστών. Για εμάς στην Ελληνική Λύση, κύριοι της Κυβέρνησης, αυτό που έχει σημασία είναι οι δίκαιοι νόμοι με ουσία και πρακτική εφαρμογή που θα λύσουν με αυτόν τον τρόπο τα προβλήματα χωρίς να δημιουργούν περισσότερα.

Είστε η Κυβέρνηση που αντί να λύνει προβλήματα δημιουργεί περισσότερα. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Θα καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε και για τη συνέπεια στο χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει από τη Νέα Αριστερά ο κ. Δημήτρης Τζανακόπουλος.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, νομίζω ότι το ορθό είναι να κάνουμε ένα βήμα πίσω, να πάρουμε μια απόσταση και να δούμε ποια είναι η συνολική στρατηγική, την οποία υλοποιεί η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης όλο αυτό το

διάστημα της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Όταν μιλάω για την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μιλάω για την τωρινή και για την προηγούμενη. Και νομίζω ότι έχει μια αξία να συζητήσουμε γι' αυτή τη συνολική στρατηγική, διότι πολλές φορές τμήματα της Αντιπολίτευσης εμμένουν ή ακόμα χειρότερα περιορίζονται σε μια κριτική η οποία αφορά μια ανεπάρκεια της Κυβέρνησης, τεχνική ή άλλη, περιορίζεται σε ζητήματα καλής νομοθέτησης, έλλειψης διαβούλευσης, αναποτελεσματικότητας, προχειρότητας, βιασύνης. Όλα αυτά ως ψόγοι είναι αληθή.

Και στο σημερινό νομοσχέδιο, για παράδειγμα, έχουμε την χαρακτηριστική διάθεση της Κυβέρνησης να διαβουλευέται αποκλειστικά με εκείνους τους οποίους θέλει να εξυπηρετήσει ενδεχομένως ή να διαβουλευέται με εκείνους για τους οποίους ξέρει εκ των προτέρων ότι συμφωνεί. Αυτό έγινε σαφέστατα καθώς η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ο κ. Φλωρίδης, ο κ. Μπούγας, τι έκαναν; Απέκλεισαν το σύνολο του νομικού κόσμου από την διαδικασία της διαβούλευσης του σημερινού νομοσχεδίου και διαβουλευτήκαν αποκλειστικά και μόνο με τους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας, τους οποίους και ήθελαν να εξυπηρετήσουν για να μειώσουν τον φόρτο εργασίας τον οποίο εκείνοι θεωρούν ότι έχουν ή ενδεχομένως πράγματι έχουν.

Σε αυτή τη διαβούλευση, λοιπόν, δεν συμμετείχε η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων, δεν συμμετείχαν οι οργανώσεις των εργαζομένων, δεν συμμετείχαν οι επιστημονικές ενώσεις του δικηγορικού δικαίου του συνταγματικού δικαίου. Ήταν μια διαβούλευση που αφορούσε αποκλειστικά στην ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης από τη μια μεριά και τους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας από την άλλη.

Όλα αυτά, λοιπόν, είναι και αληθή και εξαιρετικά σημαντικά σε ό,τι αφορά στη διαδικασία νομοθέτησης την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση και τούτο το κάνει κατ' εξακολούθηση, όχι μόνο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης αλλά και συνολικά.

Όμως, αυτό το οποίο θέλω να επισημάνω είναι το εξής: Όταν εμμένουμε και περιοριζόμαστε σε αυτή την κριτική -η οποία, πράγματι, δεν είναι απλώς και μόνο διαδικαστική, έχει και ουσία- ή περιοριζόμαστε ή βάζουμε τους εαυτούς μας σε μία κριτική περί δήθεν αναποτελεσματικότητας της Κυβέρνησης, φαίνεται σαν να μοιραζόμαστε τους ίδιους στόχους, σαν να αποδέχεται κάποιος τους στόχους τους οποίους θέτει η Κυβέρνηση και της ασκεί κριτική, απλώς και μόνο γιατί το νομοσχέδιό της δεν ικανοποιεί ή δεν μπορεί να οδηγήσει στην επίτευξη αυτών των στόχων.

Για να δούμε, λοιπόν, ποιοι είναι αυτοί οι στόχοι της Κυβέρνησης συνολικά. Σε ό,τι αφορά στις μεταρρυθμίσεις που φέρνει και είναι πολλές. Και δεν αποδέχομαι και αυτή την έννοια των λεγόμενων αντιμεταρρυθμίσεων. Είναι μεταρρυθμίσεις και είναι νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις. Είναι μεταρρυθμίσεις σε μια αντιδραστική δεξιά κατεύθυνση, αυτές τις οποίες φέρνει η Νέα Δημοκρατία.

Για να δούμε, λοιπόν, ποια είναι αυτή η στρατηγική την οποία ακολουθεί; Θα πάρω δύο παραδείγματα.

Είναι μια σύνθετη στρατηγική κατ' αρχάς. Ποινικοί κώδικες. Τι έκανε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τους ποινικούς κώδικες που πράγματι είχαν όλα αυτά τα οποία της καταμαρτυρούμε όλοι; Δεν διαβουλευτήκε, ολοκλήρωσε με προχειρότητα το νομοσχέδιο αυτό για τους ποινικούς κώδικες, το έκανε βιαστικά, το έκανε ενδεχομένως χωρίς να διαβουλευθεί με το σύνολο των νομικών φορέων. Όμως, ποια ήταν η ουσία αυτού του νομοσχεδίου; Ποιος ήταν ο πολιτικός του στόχος;

Ο πολιτικός του στόχος ήταν η εκμετάλλευση ενός πραγματικού αισθήματος ανασφάλειας των πολιτών και η εκμετάλλευση, μάλιστα, μέσω του ποινικού λαϊκισμού.

Είναι μια στρατηγική την οποία -και αυτό απευθύνεται προς την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης- ακολουθεί η ακροδεξιά σε ολόκληρη την Ευρώπη και την ακολουθεί με απόλυτη συνέπεια. Είναι αυτή η στρατηγική του ποινικού λαϊκισμού και αν θέλετε, αυτός ο ηθικός πανικός τον οποίο προσπαθήσατε, ως Υπουργείο Δικαιοσύνης, να σπείρετε περί δήθεν ατιμωρησίας.

Η ατιμωρησία, όμως, δεν έχει να κάνει με την αυστηρότητα των ποινικών νόμων, αλλά εν πάση περιπτώσει, αυτή τη συζήτηση την

έχουμε κάνει σε προηγούμενη φάση.

Και ακριβώς επειδή είναι αυτή μια στρατηγική την οποία ακολουθεί η ακροδεξιά σε ολόκληρη την Ευρώπη, θα είχε ένα ενδιαφέρον η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και ο κ. Φλωρίδης -ο οποίος, δυστυχώς, τώρα δεν είναι μέσα στην Αίθουσα, ας μας απαντήσει στην ομιλία του- να μας πουν τι θα ψήφιζαν άραγε στις γαλλικές εκλογές, αν είχαν το δικαίωμα συμμετοχής στη Γαλλία. Θα ψήφιζαν τους σχηματισμούς της Αριστεράς ή θα ψήφιζαν τους σχηματισμούς της κ. Λεπέν; Έχει ένα ενδιαφέρον να το ακούσουμε αυτό, διότι είναι τελικά πολλά αυτά τα οποία μοιράζεστε με αυτό το οποίο, κατά τα άλλα, ονομάζετε ως πολιτικό κίνδυνο για την Ευρώπη. Και τη δική σας θέση θα ήθελα να ακούσω.

Δεύτερη πολιτική πρωτοβουλία: Δικαστικοί χάρτες, υπό την αιγίδα ή υπό τις εντολές, για κάποιους, της Παγκόσμιας Τράπεζας. Στόχος του νόμου εκείνου ήταν, πράγματι, η επιτάχυνση της δικαιοσύνης, αλλά η επιτάχυνση της δικαιοσύνης για μια κοινωνική μειοψηφία, για μεγάλες και πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, μέσω της συγχώνευσης των πρωτοδικείων, της δημιουργίας όρων επιτάχυνσης της πολιτικής δίκης ακριβώς για αυτές τις μεγάλες και πολύ μεγάλες επιχειρήσεις.

Ήταν και άλλος ένας ο στόχος αυτού του νομοσχεδίου: Η συγκέντρωση της δικηγορικής ύλης σε λίγα μεγάλα δικηγορικά γραφεία.

Ήταν αποτελεσματικό αυτό το νομοσχέδιο; Είναι αποτελεσματικός αυτός ο νόμος πια του ελληνικού κράτους σε σχέση με τους διακηρυγμένους στόχους της Κυβέρνησης; Η απάντηση είναι ότι είναι αποτελεσματικό, βεβαίως, αλλά είναι αποτελεσματικό ακριβώς για αυτή την κοινωνική μειοψηφία την οποία θέλει να υπηρετήσει η Κυβέρνηση.

Και θεωρώ ότι και αυτό το νομοσχέδιο, που έχει ως διακηρυγμένο στόχο την επιτάχυνση της δικαιοσύνης, αφορά και πάλι μια ελάχιστη μειοψηφία, ενώ ταυτόχρονα περιορίζει θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών. Και εξηγούμαι.

Τι κάνει; Στην πραγματικότητα, μεταφέρει την ακυρωτική δίκη από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας στον δικαστικό σχηματισμό του Συμβουλίου της Επικρατείας σε Συμβούλιο. Μετατρέπει, δηλαδή, τον κανόνα, ότι η ολομέλεια αποφασίζει στην περίπτωση της ακυρωτικής δίκης, σε εξαίρεση. Θα είναι πλέον ο δικαστικός σχηματισμός του Συμβουλίου της Επικρατείας σε Συμβούλιο που στην πλειοψηφία των περιπτώσεων θα αποφασίζει για την ουσία της υπόθεσης και όχι η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας. Υπό ποιους όρους θα γίνεται αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Το τμήμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το τμήμα, έχετε δίκιο.

Υπό ποιους όρους θα γίνεται αυτό; Αν η υπόθεση, λέει το σχετικό άρθρο, δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες νομικές ή πραγματικές δυσκολίες. Και αναρωτιέται κανείς -σας το είπαν και οι δικηγόροι στη διαβούλευση- το εξής: Κατ' αρχάς, τι είδους έννοια είναι αυτή; Δεν είναι μια αόριστη νομική έννοια, η οποία έχει τύχει ερμηνείας από τα διοικητικά δικαστήρια ή από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Είναι μια καινούργια, αν θέλετε, φράση την οποία εισάγετε προς ερμηνεία από το δικαστήριο, χωρίς μάλιστα να υπάρχουν και οι όροι καθοδήγησης των δικαστών, για να μπορέσουν να φτάσουν σε αυτή την ερμηνεία.

Αρα στην πραγματικότητα, δίνετε μια τεράστια διακριτική ευχέρεια στο Συμβούλιο να αποφασίζει τι αποτελεί και τι δεν αποτελεί πραγματική ή νομική δυσκολία. Έτσι, έχουμε δηλαδή μια επέκταση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστή, ενώ στην πραγματικότητα, στα αναπτυγμένα -αν θέλετε- νομικά συστήματα, ο στόχος είναι ακριβώς αυτός ο περιορισμός της διακριτικής ευχέρειας του δικαστή στη βάση του νόμου. Από τη μια μεριά, λοιπόν, έχουμε αυτό.

Και έρχεται, επίσης, το νομοσχέδιο αυτό και τι λέει; Ότι, μάλιστα, το Συμβούλιο θα αποφασίζει σε αυτές τις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν ιδιαίτερες νομικές ή πραγματικές δυσκολίες, με συνοπτική απόφαση; Προσέχετε την αντίφαση; Από τη μία μεριά, έχουμε μια τεράστια διακριτική ευχέρεια των δικαστών να αποφασίζουν ποιες είναι οι υποθέσεις τις οποίες θα ολοκληρώνει το Συμβούλιο και την ίδια στιγμή, δεν έχουμε καν αιτιολογημένη απόφαση. Έχουμε μια συνοπτική απόφαση.

Αυτή είναι η μεγάλη αντίφαση του νομοσχεδίου αυτού και είναι

ακριβώς για αυτόν τον λόγο που θα υπάρχουν, κατά τη γνώμη μου, ιδιαίτερα ζητήματα και σε σχέση με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου που αφορά στη δίκαιη δίκη. Τεχνικές συζητήσεις, θα μου πείτε, αλλά είναι εξαιρετικά σημαντικές.

Βεβαίως, ξέρω ότι θα επικαλεστεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης ότι υπάρχουν όροι που, αν θέλετε, εξισορροπούν την κατάσταση, όπως είναι, για παράδειγμα, το πενταπλάσιο παράβολο για να εισαχθεί απευθείας στο τμήμα η υπόθεση.

Νομίζω ότι και αυτό θα μπορούσε να αποτελεί, αν θέλετε, αδικαιολόγητο περιορισμό της πρόσβασης στον φυσικό δικαστή, όπως επίσης και η δυνατότητα προσφυγής για τη σχετική απόφαση του Συμβουλίου. Δεν νομίζω ότι αρκούν αυτές οι προβλέψεις ή τουλάχιστον, δεν είναι απολύτως σίγουρο, για να μην παραβιάζεται το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, αλλά εν πάση περιπτώσει, το κρίσιμο εδώ είναι ότι έχουμε μια αντιφατική δομή στη νέα διαδικασία. Από τη μία μεριά, τεράστια διακριτική ευχέρεια των δικαστών, από την άλλη, συνοπτική απόφαση.

Δεύτερον, τι άλλο κάνει το νομοσχέδιο; Επιβαρύνει πλέον τους δικόκους με τις επιδόσεις των εγγράφων της δίκης και ταυτόχρονα, θεσπίζει ασφυκτικές προθεσμίες, αλλά για τους διαδίκους, όχι για τους δικαστές, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι περιορίζονται και πάλι δικαιώματα των διαδίκων, αλλά γίνεται και κάτι άλλο το οποίο είναι λανθάνον και δεν έχει επισημανθεί: Πάλι συγκεντρώνεται η δικηγορική ύλη σε μεγάλα δικηγορικά γραφεία, διότι τα μικρά δικηγορικά γραφεία δεν θα έχουν την δυνατότητα να ανταποκριθούν σε αυτό το βάρος του πολλαπλασιασμού των υποχρεώσεων των επιδόσεων, από τη μία μεριά και των ασφυκτικών προθεσμιών, από την άλλη.

Άρα, λοιπόν, το συμπέρασμα είναι: Θα επιτύχει το σχέδιο αυτό τους στόχους του; Βεβαίως. Η εκτίμησή μου είναι ότι θα επιταχυνθεί η δικαιοσύνη για υποθέσεις μεγάλου οικονομικού ενδιαφέροντος, για μεγάλες και πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, για μεγάλες επενδύσεις, για τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους.

Αντίθετα, για τα ζητήματα που αφορούν στην προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών θα κλείνουν οι υποθέσεις συνοπτικά, ενώ ταυτόχρονα θα περιορίζεται το δικαίωμα πρόσβασης στον φυσικό δικαστή.

Για να κλείσω, είναι αυτή η στρατηγική αποκομμένη από τη συνολική στρατηγική της Κυβέρνησης; Ισχυρίζομαι πως όχι. Είναι άλλη μια στιγμή ενός οργανικού όλου και γι' αυτό, είναι λάθος να κάνουμε κριτική στη Νέα Δημοκρατία ως δήθεν αναποτελεσματική ή ανεπαρκή στη διακυβέρνησή της. Έχουμε να κάνουμε με στιγμές ενός ενιαίου οργανικού όλου και η κεντρική καθοδηγητική ιδέα αυτού του όλου είναι ότι η ανάπτυξη θα είναι το αποτέλεσμα της εκκαθάρισης κάθε περιορισμού και κάθε κανόνα στη λειτουργία του κεφαλαίου και στην παροχή κινήτρων για μεγάλες και πολύ μεγάλες επενδύσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ**)

Αυτή είναι η καθοδηγητική ιδέα κινήτρων φορολογικών, κινήτρων δικονομικών, κινήτρων ελαστικοποίησης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και πάνω απ' όλα κινήτρων για τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που αυτή τη στιγμή η Ελλάδα πρωταγωνιστεί στον διεθνή Τύπο για την καθιέρωση της εξαήμερης εργασίας. Όλα αυτά συμβαίνουν σε ένα ενιαίο πολιτικό στρατηγικό όλο, το οποίο είναι ολέθριο για την κοινωνική πλειοψηφία. Πρόκειται για μια στρατηγική που περιορίζει δικαιώματα, καθλώνει μισθούς, επιδεινώνει το βιοτικό επίπεδο και όλα τούτα με την υπόσχεση της ανάπτυξης που κάποτε θα έρθει, αλλά για τους πολλούς δεν έρχεται ποτέ.

Από τη δική μας μεριά, είμαστε ριζικά αντίθετοι σε αυτή την πολιτική στρατηγική. Έχουμε μια εντελώς διαφορετική στρατηγική, που θέτει στο επίκεντρο τη μισθωτή εργασία, θέτει στο επίκεντρο την πραγματική επιτάχυνση της δικαιοσύνης για τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, θέτει στο επίκεντρο το κοινωνικό κράτος, θέτει στο επίκεντρο τελικά τους πολλούς. Και από τη σκοπιά των συμφερόντων των πολλών είναι που καταψηφίζουμε και αυτό το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Αριστεράς)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Θα δώσω τώρα τον λόγο στον ειδικό αγορητή από τη Νίκη, τον κ. Γεώργιο Αποστολάκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προκαταβολικά σας λέω ότι θα κάνω χρήση και να μου αφαιρέσετε το χρόνο από τη δευτερολογία μου, παραιτούμαι από τη δευτερολογία μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού καταπιαστώ με το νομοσχέδιο, θέλω να κάνω μία τοποθέτηση για τα δύο μεγάλα πολιτικά γεγονότα των τελευταίων ημερών: του εκλογικού αποτελέσματος και των καθαρά πολιτικών παρεμβάσεων των δύο πρώην Πρωθυπουργών και Προέδρων της Νέας Δημοκρατίας, του Αντώνη Σαμαρά και του Κώστα Καραμανλή, παρεμβάσεων με ιδεολογικό, χρονικό και τοπικό συγχρονισμό.

Σαμαράς και Καραμανλής μίλησαν καθαρά και ξάστερα για ήττα της Νέας Δημοκρατίας στις ευρωεκλογές. Ένα εκατομμύριο περίπου ψηφοφόροι της την αποστράφηκαν.

Συνοπτικά, οι ομιλητές απέδωσαν το αποτέλεσμα στις εξής αιτίες: Διότι η Ελλάδα υπό τον Κυριάκο Μητσοτάκη έχει χάσει το κύρος της και έγινε κλοτσοσκούφι των Σκοπίων, της Αλβανίας και φυσικά της Τουρκίας. Διότι η Κυβέρνηση δεν καταπολέμησε την ακρίβεια μειώνοντας τον ΦΠΑ κόντρα στην τρόικα. Διότι αλλοιώνουν τη χώρα τα ιδιωτικά συμφέροντα με κρατικά συμβόλαια καταστρατηγώντας τους όρους της ελεύθερης αγοράς. Διότι ο λαός αντιλήφθηκε ότι προετοιμάζονται με μυστική διπλωματία «οι Πρέσπες» του Αιγαίου. Διότι καταρρακώθηκε το κράτος δικαίου καθώς είναι φανερά αντιδημοκρατικές ενέργειες οι υποκλοπές και το κουκούλωμα του διπλού εγκλήματος των Τεμπών. Διότι προωθείται η woke ατζέντα των δικαιωματιστών κεντροδεξιάς και κεντροαριστεράς, όπως ο γάμος και η τεκνοθεσία για τα άτομα με ΛΟΑΤΚΙ προτιμήσεις.

Οι δύο αυτές ομιλίες, πέραν πάσης αμφιβολίας, αποτελούν: Πρώτον, κατεδάφιση της πολιτικής του Κυριάκου Μητσοτάκη. Η ηγεμονία του είναι παρελθόν, τουλάχιστον αμφισβητείται. Οι κριτικές που ασκήθηκαν ήταν πολιτικές, όχι προσωπικές. Ήταν, όμως, βαριές και δεν έχουν προηγούμενο. Δεύτερον, αποτελούν μια διακήρυξη της λαϊκής Δεξιάς, δηλαδή των αρχών, των αντιλήψεων των κομμάτων της λαϊκής Δεξιάς που δεν έχουν υποταχθεί στον «νεοφιλελέ» παγκοσμιοποιημένο δικαιωματισμό.

Δημιουργείται έτσι από το αποτέλεσμα των εκλογών και τις ομιλίες αυτές ένα νέο πολιτικό σκηνικό που το περίγραμμα του εντοπίζεται σε δύο συμπεράσματα: Πρώτο συμπέρασμα. Δεν ισχύει αυτό που μέχρι σήμερα γνωρίζαμε, ότι δηλαδή το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εκμεταλλεύεται και εισπράττει από τη φθορά του πρώτου κόμματος. Διότι παράλληλη φθορά και απώλειες είχαν ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ και τώρα ψάχνονται ποικιλοτρόπως.

Δεύτερο συμπέρασμα. Η Νέα Δημοκρατία είναι και εξουσία και αξιωματική αντιπολίτευση ταυτόχρονα. Η «νεοφιλελέ» μετάλλαξη της Νέας Δημοκρατίας από τον Κυριάκο Μητσοτάκη έχει δημιουργήσει πολύ μεγάλα κύματα δυσαρέσκειας όχι μόνο στα απλά μέλη ψηφοφόρους, αλλά και σε στελέχη της. Μετά τις δύο αυτές ομιλίες η Νέα Δημοκρατία είναι δύο κόμματα στη συσκευασία ενός.

Στην Ευρώπη σήμερα κερδίζουν έδαφος τα κόμματα που ανήκουν στη λεγόμενη «νέα Δεξιά», η οποία έχει αποκολληθεί από τα παραδοσιακά κεντροδεξιά κόμματα, παραδείγματος χάριν, Λεπέν, Μελόνι, Όρμπαν και άλλοι. Κοινοί παρονομαστές αυτών των κομμάτων είναι ότι ιστάνται επιφυλακτικά απέναντι στην παγκοσμιοποίηση και στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, τάσσονται υπέρ της πραγματικής οικονομίας, είναι αντίθετα με την παράνομη μετανάστευση, είναι υπέρ του εθνικού κράτους, ενάντια στον δικομματισμό κ.λπ..

Μέσα λοιπόν, στη Νέα Δημοκρατία, όπως προκύπτει από τις δύο αυτές ομιλίες, υπάρχει μια σημαντική πτέρυγα, η οποία με όρους ιδεολογικούς και πολιτικούς θα μπορούσε να τοποθετηθεί στη «νέα Δεξιά». Άρα κάπου εκεί χτύπησε ο Αντώνης Σαμαράς. Αυτούς θέλει να εκφράσει και να ελέγξει. Πώς; Μέλλει να το δούμε.

Αυτό, όμως, που υπάρχει σήμερα στη Νέα Δημοκρατία, ότι

είναι δύο κόμματα στη συσκευασία ενός, δεν σημαίνει ότι είναι καλό για τη δημοκρατία και τον ελληνικό πατριωτικό λαό. Είναι γνωστή στην πολιτική ιστορία η μεθόδευση να εγκλωβίζει ψηφοφόρους μέσα στο κόμμα με τη σύγχρονη συγκατοίκηση και των δύο αντικρουόμενων τάσεων, όπου η μία θέση είναι κυρίαρχη και η άλλη απλά κριτική. Αλλά μένει μέσα στο κόμμα για να νέμεται τα αγαθά της κυβερνητικής εξουσίας και παρέχει στο κόμμα την υπηρεσία της βαλβίδας εκτόνωσης.

Πολλά και πατριωτικά είπαν στους λόγους τους οι δύο πρώην Πρωθυπουργοί. Δεν υπάρχει ωστόσο τίποτα από όσα επεσήμηναν που να μην τα έχει πει νωρίτερα ο Πρόεδρος μας, Δημήτρης Νατσιός, και όλοι εμείς στο δημοκρατικό πατριωτικό κίνημα.

Η ιδιαίτερη, όμως, αξία των παρεμβάσεων των Σαμαρά - Καραμανλή διακτινίζεται μέσα στη Νέα Δημοκρατία έναντι του Πρωθυπουργού Μητσοτάκη και φυσικά τη διαφορά κάνει η αποφασιστικότητα τους κατά πόσο θα έρθουν σε ρήξη μαζί του, αν τολμήσει να συνεχίσει την εθνομηδενιστική και δικαιωματιστική ατζέντα του. Ο καβγάς, λοιπόν, γίνεται για το πάπλωμα, για την εξουσία; Θα τον ανατρέψουν, αν τολμήσει να κάνει ό,τι έχει προγραμματίσει; Εσείς πιστεύετε ότι θα το κάνουν; Το παρελθόν τους εγγυάται το μέλλον τους;

Εμείς στη Νίκη λέμε για τον Αντώνη Σαμαρά –περιορίζομαι σε αυτόν γιατί είναι στον οργανωτικό χώρο της Νέας Δημοκρατίας– ότι δεν μας πείθει για τις προθέσεις του. Πολλά δηλώνει. Δεν ομολογεί, όμως, όλη την αλήθεια. Παραλείπει εντέχνως πολλά. Δεν λέει την αλήθεια ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες, το ΝΑΤΟ και η Γερμανία είναι εναντίον της επέκτασης των χωρικών υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια και στην ανακήρυξη της ελληνικής ΑΟΖ. Σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, δεν καταγγέλλει στον ελληνικό λαό ότι η Κυβέρνηση Μητσοτάκη αφοπλίζει τα ελληνικά νησιά και ήδη έχει συμφωνήσει μυστικά να προσφύγει στη Χάγη, όπου θα συζητηθούν αποκλειστικά ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα. Δεν αποδεικνύει με στοιχεία –που τα ξέρει και υπάρχουν– ότι με κρατικά συμβόλαια και συμφωνίες ο Κυριάκος Μητσοτάκης μετατρέπεται σε πλούσιες ή πλουσιότερες φιλικές του επιχειρηματικές οικογένειες.

Ο ίδιος ο Σαμαράς δεν ξεχνάμε ότι ευνόησε μόνο τον Μελισσανίδη έναντι των Κόκκαλη και Βαρδινολιάννη και δεν πιστεύουμε τις δημοκρατικές και πατριωτικές του κορώνες γιατί δεν έχουμε μνήμη χρυσόψαρου. Θυμόμαστε πολύ καλά ότι από τα Ζάππεια πήγε στο «ουδείς αναμάρτητος» στο Βερολίνο. Ζήτησε κυβέρνηση με δοτό πρωθυπουργό, προκειμένου να υπογράψει και να εφαρμόσει ό,τι ζητούσαν οι δανειστές. Δεν ξεχνάμε ότι για να γίνει δύομισι χρόνια Πρωθυπουργός προσκύνησε τους δανειστές με τη δήλωση «ουδείς αναμάρτητος» ενώπιον της Μέρκελ. Εφάρμοσε τα μνημόνια, τα οποία ο ίδιος νωρίτερα είχε καταγγείλει ότι ήταν λάθος και δέχτηκε να συνωμοτήσει με τον Σαρκοζί και τη Μέρκελ για να διώξουν από την πρωθυπουργία τον Γιώργο Παπανδρέου, επειδή τόλμησε να ψιθυρίσει τη λέξη «δημοψήφισμα». Έγινε έτσι μέρος του προβλήματος, αντί να είναι μέρος της λύσης. Κι επειδή δεν πρόλαβε να μας σώσει, θέλει να μας ξανακυβερνήσει;

Δεν ξεχνάμε ότι αυτός ήταν που επέβαλε στον ελληνικό λαό το 2013 το ισόβιο χαράτσι του ΕΝΦΙΑ, ότι αυτός ήταν που εισήγαγε το 2014 με πρόσχημα τη δίωξη της Χρυσής Αυγής τον αντιρατσιστικό νόμο, ο οποίος κατόπιν έγινε εργαλείο δίωξης φρονημάτων. Τον αντιρατσιστικό νόμο, όπως αποκάλυψε η «ΕΣΤΙΑ», διαπραγματεύτηκε με τον Ερντογάν πριν από την ψήφισή του από κοινοί με τον Βαγγέλη Βενιζέλο στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ, ώστε να δοθεί η διαβεβαίωση ότι η άρνηση της Γενοκτονίας των Ρωτιών δεν στρέφεται κατά της σύγχρονης Τουρκίας. Ήταν αυτός που προχθές στην ομιλία του κομπορημονούσε για κράτος δικαίου και αξίωσε να αποσπαστεί ο θεσμός της δικαιοσύνης από τον έλεγχο της πολιτικής εξουσίας και να πάψει να είναι θεραπευτικό. Αυτός ήταν που παρενέβη ωμά στη δικαιοσύνη και παράγγειλε τηλεφωνικά σε ανώτατο εισαγγελικό λειτουργό την προηγούμενη της προσαγωγής γνωστών στελεχών της Χρυσής Αυγής τη γνωστή εντολή «πες στον ψηλό τον παναθηναϊκάκια οι επόμενοι τρεις που θα πάνε να τους μπιπ, μπιπ, μπιπ», τα ονόματα είναι γνωστά, τα ξέρει το πανελλήνιο. Εμείς στη Νίκη δεν τα ξεχνούμε. Ας τα θυμούνται, όμως, όλα αυτά και οι πατριώτες ψη-

φοφόροι της Νέας Δημοκρατίας.

Ας έρθουμε, όμως, στο συζητούμενο νομοσχέδιο για τις αλλαγές στη δικονομία του Σ.τ.Ε.. Οι αρχικές επιφυλάξεις μας για τη μονομέρεια και την αποσπασματικότητα της προκειμένης νομοθέτησης που εμβολωματικά μόνο θα λύσει κάποια προβλήματα στις δίκες ενώπιον του Σ.τ.Ε., δεν διασκεδάστηκαν, αντίθετα, ενισχύθηκαν. Οι λύσεις που το νομοσχέδιο προσπαθεί να δώσει είναι ανεπαρκείς, διότι κατά τη σύνταξή του παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής νομοθέτησης, με αποτέλεσμα οι λύσεις που δίνονται να μην έχουν τη μέγιστη αποτελεσματικότητα. Σε λίγο θα χρειαστεί και πάλι μια νέα, ευκαιριακή συμπλήρωσή τους.

Πρόκειται για μια αποσπασματική και πάλι νομοθέτηση. Αντιμετωπίζονται επιμέρους θέματα, όχι το σύνολο που λέγεται διοικητική δίκη. Έπρεπε να επιχειρηθεί μια συνολική αποτίμηση των ζητημάτων της διοικητικής δίκης και να επιχειρηθεί, όπως ο επισημονικός κόσμος του Διοικητικού Δικαίου ορθά αξιώνει, μία κωδικοποίηση και επικαιροποίηση του συνόλου της διοικητικής δικονομίας, στην οποία θα ενταχθούν και οι ειδικότερες ρυθμίσεις για το Σ.τ.Ε..

Με το αποσπασματικό αυτό νομοσχέδιο έχουμε, κύριε Υπουργέ, μια επανάληψη της τακτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης να προβαίνει για λόγους εντυπωσιασμού εν όψει κάποιου κοινωνικού ή επίκαιρου νομικού προβλήματος σε μια πρόχειρη και αποσπασματική νομοθετική ρύθμιση, μόνο και μόνο για να εντυπωσιάσετε την κοινή γνώμη και χωρίς ενδιαφέρον, εάν αυτό που νομοθετείτε θα αντέξει στον χρόνο, τη μία με άκρατο ποιητικό λαϊκισμό, για να δείξετε ότι είστε οι τιμωροί του εγκλήματος και ας έγινε η χώρα μας, εξαιτίας της ελλιπούς αστυνόμευσης, η Κολομβία των Βαλκανίων. Και μιλάμε για βαριές εγκληματικές δράσεις και όχι μόνο στις υποβαθμισμένες περιοχές ή σε συνοικίες - γκέτο περιθωριακών, αλλά ακόμη και στο Ψυχικό, στο καλύτερα φυλασσόμενο και αυστηρότερα προστατευόμενο προάστιο της πρωτεύουσας.

Η Νέα Δημοκρατία έχει πέντε χρόνια στην εξουσία και το κεντρικό προεκλογικό σας σύνθημα ήταν η αποκατάσταση του νόμου, της τάξεως και της ασφάλειας του πολίτη. Αποτύχατε, παραδεχτείτε το! Το κοινό έγκλημα δρα ανεξέλεγκτα παντού. Ο πολίτης αισθάνεται ανασφαλής στην καφετέρια που πίνει τον καφέ του και στον δρόμο όπου περπατά, μήπως φάει καμιά αδέσποτη. Και εσείς τι κάνετε; Φτιάχνετε με ανακοινώσεις στα πρωινάδικα δικής σας εμπνεύσεως αυστηρότατους νόμους και προαναγγέλλετε μεγάλες ποινές, μόνο και μόνο για να εντυπωσιάσετε.

Τώρα πάλι επιχειρείτε να εντυπωσιάσετε τους πολίτες που είναι μπλεγμένοι στις δίκες του Σ.τ.Ε. και είναι εξοργισμένοι με τον δικονομικό βάλτο που έμπλεξαν ότι δήθεν με τον νόμο σας λύνετε το πρόβλημά τους. Βάζετε τα φιλικά σας μέσα να εντυπωσιάσουν και πάλι με τίτλους τύπου «Φρένο στις αιώνιες δίκες του Σ.τ.Ε.» ή «Νέος νόμος για να σταματήσει το αίσχος να χρειάζονται είκοσι πέντε χρόνια για να τελεσιδικήσει μια υπόθεση στο Σ.τ.Ε.», δημιουργώντας στους διαδίκους την ψευδαίσθηση ότι τελείωσαν τα βάσανά τους.

Δεν μας λέτε, όμως, ποιος κυβερνά αυτή τη χώρα που η διοικητική -και όχι μόνο- δικαιοσύνη έφτασε σε αυτό το τέλμα, να μην μπορεί να εξασφαλίσει έναν λογικό χρόνο για την έκδοση δικαστικής απόφασης; Το κόμμα σας κατά βάση κυβερνά και αυτό έχει τη βασική ευθύνη της τραγικής κατάστασης, αυτής που οι ίδιοι καταγγέλλετε ως το αίσχος να χρειάζονται είκοσι πέντε χρόνια για να τελεσιδικήσει μια υπόθεση στο Σ.τ.Ε..

Φυσικά, ανάλογο μερίδιο ευθύνης έχουν και τα άλλα δύο κόμματα που διαχειρίστηκαν ενδιάμεσα την κυβερνητική εξουσία, το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το κόμμα σας συντηρεί χρόνια τώρα μια δικαιοσύνη που κινείται με ταχύτητα αραμπιά, αλλά μόνο για τον απλό λαό. Για τους οικονομικά ισχυρούς, τις τράπεζες και τα αδηφάγα «παρτραπεζικά ζόμπι», τα μισητά στις λαϊκές τάξεις funds, φροντίζετε η δικαιοσύνη να είναι πολύ γρήγορη, πολλές φορές με ταχύτητα φωτός. Τα ξένα funds και οι συνεργάτες τους έχουν ανάγκη από γρήγορες και βελτιωμένες δικαστικές διαδικασίες, για να αφαιρέσουν τα σπίτια από όσους τα έχουν ακόμα στην κατοχή τους, από γρήγορες και φθηνές αποφάσεις εξώσεων ή διαταγές πλη-

ρωμής, για να λεηλατήσουν τον ιδιωτικό πλούτο, σπίτια και χωράφια για τα οποία δούλεψαν κυρίως οι προηγούμενες γενιές, γιατί ο μισός πληθυσμός των Ελλήνων είναι καταχρεωμένος στις τράπεζες και στα funds που αυτές επινόησαν για να ξεφορτωθούν τα δάνεια και -το κυριότερο- τον αντιλαϊκό τρόπο είσπραξης τους.

Το ότι η δικαιοσύνη παρουσιάζει ταξική προσέγγιση στον ρυθμό απονομής της δεν σας το λέμε εμείς της Νίκης, το κατήγγειλε και ο Βερβεσός, ο Πρόεδρος της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων, πριν λίγες ημέρες στο συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου. Συγκεκριμένα είπε: «Από τη σύγκριση των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί σε σχέση με τις εισερχόμενες υποθέσεις προκύπτει ότι ο ρυθμός απονομής είναι αρνητικός στις υποθέσεις που αφορούν τη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών, ήτοι ενδεικτικές στην τακτική μονομελούς και πολυμελούς, στα ασφαλιστικά μονομελούς, στα αυτοκίνητα, στην εκουσία μονομελούς και τις εργατικές διαφορές». «Αντίθετα», είπε, «στις υποθέσεις που ενδιαφέρουν πρωτίστως τις οικονομικά ισχυρές ενσωματώσεις, όπως οι τράπεζες, διαταγές πληρωμής, πτωχεύσεις εκδίδονται περισσότερες αποφάσεις σε σχέση με τις εισερχόμενες και άρα, παρατηρείται επιτάχυνση».

Όλα αυτά έχουν κλονίσει ανεπανόρθωτα την εμπιστοσύνη των πολιτών στη δικαιοσύνη. Και πώς να μην είναι κλονισμένη η εμπιστοσύνη του Έλληνα στη δικαιοσύνη, όταν βλέπει ταχύτατους ρυθμούς έκδοσης απόφασης υπέρ των παρτραπεζικών funds από την ολομέλεια του Αρείου Πάγου, για να μπορούν εύκολα και χωρίς δικονομικά εμπόδια να πλειστηριάζουν τα σπίτια του κοσμάκη, τη στιγμή που για τον απλό λαό η δικαιοσύνη έχει άλλο πρόσωπο και άλλους ρυθμούς;

Πολύ πρόθυμα σπεύδει η Κυβέρνηση και το Υπουργείο σας να ικανοποιήσει κάθε αίτημα των αδηφάγων funds. Πριν δύο μήνες, κύριε Υπουργέ, με υπόμνημά τους έθεσαν και πάλι επιτακτικά το ζήτημα της μείωσης των δικαστικών χρόνων για την ταχύτερη πρόοδο των πλειστηριασμών. Και εσείς σπεύσατε να δηλώσετε ότι το Υπουργείο σας βλέπει κατ' αρχάς θετικά τις περισσότερες θέσεις-προτάσεις των servicers, για να μειωθούν οι δικαστικοί χρόνοι και να γίνει πιο αποτελεσματική η διαχείριση των πλειστηριασμών.

Αυτοί είστε, όπως σας λέει -και πολύ σωστά- ο σύντροφος Γραμματέας του ΚΚΕ Κουτσούμπας, για να κλέψω την ατάκα του, πρόθυμοι να διευκολύνετε τα funds και απρόθυμοι να διευκολύνετε τον ελληνικό λαό να ρυθμίσει τα χρέη του και να διασώσει την πρώτη τουλάχιστον κατοικία του.

Ουσιαστικά σε αυτό το πλαίσιο στόχων κινείται και το παρόν νομοσχέδιο. Για αυτό και σύμβουλός σας, σύμβουλος του Υπουργείου σας ήταν υποχρεωτικά η Παγκόσμια Τράπεζα. Μόνιμη σύμβουλος του Υπουργείου σας σε όλα τα νομοσχέδια που φέρατε η Παγκόσμια Τράπεζα. Καμαρώνετε που επικαλείστε και συμμορφώνεστε, βέβαια, στις υποδείξεις της; Μήπως νομίζετε ότι ο λαός είναι κουτορνήθι και πιστεύει ότι η Παγκόσμια Τράπεζα είναι κανένα φιλολαϊκό ευαγές ίδρυμα; Όπου το ΔΝΤ, εκεί και η Παγκόσμια Τράπεζα και οι συνέπειες καταστροφή για τους λαούς.

Εμείς στη Νίκη λέμε την αλήθεια στον λαό και τον πληροφορούμε ότι στην πραγματικότητα οι μέθοδοι δανεισμού του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας δεν παρέχουν καμμία αναπτυξιακή βοήθεια στις χώρες, όπως θέλουν να πιστεύουμε, αλλά προωθούν ένα είδος νεοφιλελεύθερης κεφαλαιοκρατίας που επιδιώκει την αύξηση της ανισότητας, επιβάλλοντας περικοπές στις κοινωνικές παροχές, φέρνοντας τους λαούς αντιμέτωπους με την εξαθλίωση. Εξαναγκάζουν τις χώρες να περικόψουν τις αμοιβές των εργαζομένων και τις συντάξεις, να απολύσουν εργαζομένους, να εκποιήσουν φθηνά τον εθνικό τους πλούτο στους φίλους τους και αυτό καλείται «οικονομική μεταρρύθμιση». Σκοπός τους είναι να εξασφαλίσουν τεράστια εισοδήματα για έναν μικρό αριθμό πλουσίων, παράγοντας μια ασταθή οικονομία γεμάτη κερδοσκοπία, δομικά επιρρεπή σε τεχνητές κρίσεις. Αυτό είναι η Παγκόσμια Τράπεζα που συμβουλεύεστε και συμβουλευθήκατε και για το παρόν νομοσχέδιο!

Παρά τη σοβαρότητα, λοιπόν, του προβλήματος για ακόμη μια φορά έρχεστε και νομοθετείτε χωρίς νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Έγινε -λέτε- επεξεργασία των ρυθμίσεων από τη Διοικη-

τική Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας. Μα, αυτό ακριβώς αποδεικνύει τη μονομερείά σας, στη διοικητική δίκη συμφέροντα και λόγο δεν έχουν μόνο οι δικαστές. Αυτοί θα δώσουν τη δική τους επιστημονική άποψη, που, όμως, δεν είναι πάντοτε απαλλαγμένη -γιατί να το κρύβουμε;- από συντεχνιακές διαθέσεις. Στη διοικητική δίκη συμφέρον έχουν να ακουστούν και να ληφθούν υπ' όψιν οι προτάσεις τους και άλλοι παράγοντες, οι δικηγόροι, οι διάδικοι, οι γραμματείς, η επιστημονική κοινότητα των ειδικών του Διοικητικού Δικαίου. Όλοι αυτοί περιφρονήθηκαν από το Υπουργείο σας, τους απαξιώσατε προσβλητικά. Συνδιαλεχθήκατε μόνο με τους δικαστές και τη μεγάλη αγαπημένη του νομοσχεδίου σας, την Παγκόσμια Τράπεζα. Δεν έγινε ούτε τυπικά κάποια προηγούμενη διαβούλευση με το σώμα των δικηγόρων ούτε με την επιστημονική κοινότητα του Διοικητικού Δικαίου.

Αποτέλεσμα αυτής της κακής νομοθέτησης είναι ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν θα αποδώσει παρά ελάχιστους καρπούς στον στόχο της συντόμευσης του χρόνου έκδοσης μιας απόφασης στο Συμβούλιο της Επικρατείας και γενικότερα στα διοικητικά δικαστήρια. Και δεν θα αποδώσει, διότι όσο κι αν επιχειρείται να εξορθολογιστεί κάπως η διαδικασία, καμμία λύση δεν δίνει για τις μετά τη συζήτηση αιτίες της μεγάλης καθυστέρησης που παρατηρούνται στη διάσκεψη, στη σύνταξη του σκεπτικού, στην καθαρογραφική και στην υπογραφή της απόφασης. Ούτε για την αύξηση του αριθμού των λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας υπάρχει πρόνοια.

Εν όψει όλων αυτών, το Δημοκρατικό Πατριωτικό Κίνημα «Νίκη» δεν μπορεί να δεχθεί αυτό το νομοθέτημα και το καταψηφίζει στο σύνολό του.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Αποστολάκη.

Τον λόγο έχει τώρα η ειδική αγορήτρια της Πλεύσης Ελευθερίας κ Ελένη Καραγεωργοπούλου.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για ένα ακόμα σχέδιο νόμου με το οποίο η κουλτούρα της συσκευασίας υποκαθιστά το περιεχόμενο. Το μείζον πρόβλημα δυσλειτουργιών στην απονομή της δικαιοσύνης στα διοικητικά δικαστήρια ως προς την ποιότητα και ταχύτητα θεωρούμε ότι με τη νομοθετική σας πρωτοβουλία θα επιταθεί. Στην κατεύθυνση της ενίσχυσης των επιχειρημάτων μας σωρεύονται η υποστελέχωση ανθρώπινου δυναμικού, η έλλειψη υποδομής και η μη προσήκουσα ανταπόκριση της εν πολλοίς αυθαιρετούσας διοίκησης, ακόμα και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ενεργούντος για λογαριασμό του δημοσίου καθ' ομολογία των ίδιων των διοικητικών δικαστών.

Συνεχίζοντας μετ' επιτάσεως τις βιαστικές παρεμβάσεις σας στη λειτουργία της δικαιοσύνης, φέρνετε προς ψήφιση ένα ακόμη πρόχειρο και αποσπασματικό νομοσχέδιο περιφρονώντας ακόμη μία φορά τους κανόνες της καλής νομοθέτησης, κάτι το οποίο καταγγέλλθηκε τουλάχιστον από δύο εκπροσώπους φορέων στη διάρκεια της δεύτερης συνεδρίασης της σχετικής επιτροπής.

Η κ. Γαβουνέλη εγγράφως κατήγγειλε ακριβώς αυτό, ότι ελλείπουν οι στοιχειώδεις κανόνες καλής νομοθέτησης και ότι δεν κλήθηκαν από την πλευρά της επιτροπής παρ' εκτός πριν από είκοσι τέσσερις ώρες από την εν λόγω συνεδρία, ώστε ήταν τελείως αδύνατο και ανέφικτο να ανταποκριθούν στο καθήκον της επιμελημένης ενασχόλησης με ένα τέτοιο σχέδιο νόμου.

Είναι καθημερινή πραγματικότητα, λοιπόν, να γίνεται δεκτή μία αίτηση ακύρωσης και να αναμένουμε τη διοίκηση να προβεί σε πράξη συμμορφούμενη σε αυτή, σε νέα πράξη που πολλές φορές μπορεί να οδηγήσει σε νέα αίτηση ακύρωσης. Ένα παράδειγμα αποτελεί για διαφορές για προσλήψεις ή για επιλογές για κάποιες θέσεις ή για προαγωγές ή για μεταθέσεις ή για πειθαρχικές αποφάσεις ή για αποφάσεις υπηρεσιακών συμβουλίων να διεξάγεται ακυρωτική δίκη χωρίς να έχουμε αυθεντική διάγνωση της διαφοράς, καθόσον οι παραπάνω περιπτώσεις δεν θεωρούνται διοικητικές διαφορές ουσίας.

Απαράδεκτη ρύθμιση όχι μόνο νομικά, αλλά και ηθικά αποτελεί

ο περιορισμός των σελίδων σε εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο, πράγμα που συνιστά αφαίρεση από τους διαδίκους του δικαιώματος δικαστικής προστασίας. Υπάρχουν υποθέσεις στις οποίες το ιστορικό δεν είναι απλό, κάτι που γνωρίζετε. Αν μια σύνθετη υπόθεση έχει πολλούς λόγους ακύρωσης, πώς θα αναπύσσονται όλοι οι ισχυρισμοί κατά τρόπο ορισμένο; Θα αναγκάζεται ο δικηγόρος να μην αναφέρει την κείμενη νομοθεσία που αφορά και στην υποβοήθηση του έργου του δικαστή, να την έχει στο κυρίως δικόγραφο και να μην αναφέρει αποσπάσματα νομολογίας που, επίσης, επικουρούν την εκτίμηση του δικαστή ως προς την ουσία της υπόθεσης. Επίσης, όταν υπάρχουν δικαστικές αποφάσεις άνω των τριάντα σελίδων, δεν γίνεται αντιληπτό πώς τα αντίστοιχα δικόγραφα, αιτήσεις ακύρωσης, αναίρεσης σε υπομνήματα θα μπορούν να είναι μικρότερα.

Τέλος, πώς θα προστατευθεί ο διάδικος από τον κίνδυνο ο λόγος ακύρωσης ή αναίρεσης να θεωρηθεί αόριστος, ιδίως όταν αφορά εφαρμογή αόριστων νομικών εννοιών, επειδή δεν αναπτύχθηκε αρκούντως ή αναφέρθηκε συνοπτικά, για να μπορεί να ανταποκριθεί στη χωρητικότητα των τριάντα σελίδων, κάτι για το οποίο κάνετε θέμα στην αντίστοιχη διάταξη του νομοσχεδίου; Συνεπώς η παράγραφος 7 θα πρέπει να αποσυρθεί. Επιμένουμε στη σχετική επιτροπή, όπως επιμένουμε και τώρα.

Σε ποιο δικονομικό σύστημα υπάρχουν, εξάλλου, λεκτικοί περιορισμοί στα δικόγραφα; Η ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων που συνεδρίασε στις 15 Ιουνίου 2022 φάσε την έντονη αντίθεσή της στο σχέδιο νόμου για τις αλλαγές της δικονομίας. Μίλησαν κι άλλοι εισηγητές σχετικά με τις αντιρρήσεις. Θα επαναλάβω πολύ επιγραμματικά ότι έθιξαν ακριβώς την υποβάθμιση της προφορικότητας της διαδικασίας, το γεγονός ότι τίθενται στους διαδίκους πάρα πολλοί περιορισμοί ως προς τις προθεσμίες άσκησης διαδικαστικών δικαιωμάτων, ότι οι σχετικές ρυθμίσεις περιστέλλουν τα δικονομικά δικαιώματά τους και συνεπώς η επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης που αποτελεί αναγκαιότητα ιδίως στο Συμβούλιο της Επικρατείας δεν πρόκειται να εξυπηρετηθεί. Αντιθέτως, το Συμβούλιο της Επικρατείας καταλαμβάνει -σε εισαγωγικά- τη «χειρότερη επίδοση στις καθυστερήσεις στη διοικητική δίκη».

Βέβαια, είναι γνωστό ότι οι αιτίες καθυστέρησης δεν βρίσκονται στα πολυσέλιδα δικόγραφα ούτε στους κακούς δικηγόρους, αλλά βρίσκονται ακριβώς στην ακραία υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση της δικαιοσύνης και στην έλλειψη του αναγκαίου ανθρώπινου δυναμικού μαζί με την απουσία της προσήκουσα υποδομής.

Σύμφωνα με πρόσφατες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο χρόνος απονομής στη διοικητική δίκη το έτος 2022 για το Συμβούλιο της Επικρατείας δόθηκε με τον αριθμό των χιλίων διακοσίων τριάντα εννέα ημερών. Πρόκειται για έναν πρωτοφανή αριθμό.

Σε σημερινή του ανάρτηση ο πρόεδρος της ολομέλειας των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, μίλησε επίσης για μία άλλη εκκωφαντικής ισχύος καθυστέρησης απονομής δικαιοσύνης στον Άρειο Πάγο. Στην αναιρετική διαδικασία από το 2017 σε εκκρεμούσα υπόθεση εκδόθηκε η επί αυτής απόφαση μόλις λίγες μέρες πριν, στις 30 Ιουνίου 2024. Έξι και πλέον χρόνια απονομή δικαιοσύνης στον Άρειο Πάγο!

Η επίλυση του ζητήματος της επιτάχυνσης συνδέεται πρώτα απ' όλα, λοιπόν, με την έγκαιρη έκδοση αποφάσεων και την πλήρη προφανώς ψηφιοποίηση υπηρεσιών, που βέβαια δεν υποκαθιστούν τον φυσικό δικαστή, αλλά τον επικουρούν. Δεν μπορεί να συνδεθεί μονοδιάστατα με την υπερβολή δικονομικών και ουσιαστικών δικαιωμάτων των διαδίκων και με την αύξηση του κόστους πρόσβασης στη δικαιοσύνη και δεν αντιμετωπίζεται με προβλέψεις τύπου περιορισμού σελίδων και επιλογής γραμματοσειράς.

Ως προς τη διαδικασία διαβούλευσης του σχεδίου νόμου, έχουμε επισημάνει -και θα το πούμε και σήμερα- ότι αυτό συντάχθηκε αποκλειστικά σχεδόν από δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η Κυβέρνηση προέβη στην παρουσίαση του εν λόγω σχεδίου νόμου καθ' υπόδειξη, συνεπώς, των δικαστικών λειτουργών, κάτι που ομολόγησαν οι ίδιοι, πλην ορισμένων διατάξεων που δεν τέθηκαν καν υπ' όψιν τους στο αρχικό σχέδιο που

τους παρουσιάστηκε και αυτό καταμαρτυρήθηκε από τους ίδιους στην ακρόαση φορέων.

Επίσης, καμία ενημέρωση ή διαβούλευση με το δικηγορικό σώμα και τους υπόλοιπους εμπλεκόμενους στη διοικητική δίκη φορείς. Έτι περαιτέρω, στη διαδικασία διαβούλευσης διάρκειας δεκατριών ημερών -και όχι εικοσιτριών, κύριε Φλωρίδη!- τέθηκαν είκοσι εννέα άρθρα, ενώ το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει τριάντα τέσσερα άρθρα, κάτι που σημαίνει ότι ορισμένα εξ αυτών εξαιρέθηκαν της διαβούλευσης.

Ανάμεσα σε αυτά που εξαιρέθηκαν ανήκει και το άρθρο 32, με το οποίο ορίστηκε ότι για τα ακίνητα που μισθώνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης δύναται αυτό να προβεί στην έκδοση ηλεκτρονικής ταυτότητας κτηρίου με δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού. Να σημειωθεί ότι η σχετική υποχρέωση έκδοσης ΗΤΑ βαρύνει τον ιδιοκτήτη και η προθεσμία εκπλήρωσης αυτής λήγει στις 31-12-2024.

Στο πέρας της τρίτης συνεδρίας της επιτροπής μας στις 28 Ιουνίου με αντικείμενο συζήτησης το παρόν σχέδιο νόμου, επιμελημένα αποφυγάτε τόσο εσείς όσο και ο Υφυπουργός να προβείτε στην ενημέρωσή μας για την αυθημερόν -28 Ιουνίου- ανακοίνωση στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» της ανεπίκαιρης επίσπευσης διαδικασίας προκήρυξης διαγωνισμού στις 2 Αυγούστου, προκειμένου για την υποβολή προσφορών παροχής συμβουλών και έκδοσης ηλεκτρονικής ταυτότητας ακινήτου για την ανάγκη εφαρμογής του άρθρου 55 του ν.4495, ενώ το δικαίωμα και η υποχρέωση εκάστοις ιδιοκτήτη στην έκδοση ηλεκτρονικής ταυτότητας εκπνέει 31-12-2024.

Προς τι αυτή η σπουδή, κύριε Υπουργέ; Πώς δικαιολογείτε το μυθώδες ποσό των 10.451.800 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, της συμφωνίας-πλαίσιο για το υπόγειο της ταυτότητας κτηρίου που χρηματοδοτείται μέσω του προγράμματος «Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας Ελλάδα 2.0», με τη χρηματοδότηση δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ουδέν απαντήσατε. Και δεν φτάνει μόνο η εν λόγω χρονική ακολουθία που διαλαμβάνει το παρόν σχέδιο νόμου στο άρθρο 32 και η σκοπιμότητά του ολοκληρώνεται με την προκήρυξη ενός διαγωνισμού χωρίς να αφορά σε υποχρέωση του Υπουργείου την οποία οφείλει να καλύψει η ανάληψη του έργου Έκδοσης Η', αλλά φέρνετε την από 2-7-2024 τροπολογία με γενικό αριθμό 190 και ειδικό 24, με την οποία στο άρθρο 1 συστήνεται τριμελής επιτροπή για την υπογραφή συμβάσεων μίσθωσης για τη στέγαση δικαστηρίων ανά την επικράτεια, η οποία θα καταρτίζει πρακτικό με το οποίο η επιτροπή αυτή θα προτείνει την καταλληλότερη προσφορά ακινήτου, με κριτήρια μεταξύ άλλων την ύπαρξη πραγματικών και νομικών ελαττωμάτων, τις τεχνικές προδιαγραφές προκειμένου για την υπογραφή συμβάσεων με ισχύ έως τις 31-12-2024.

Πώς θα μπορεί να γνωρίζει, λοιπόν, η συγκεκριμένη επιτροπή τις τεχνικές προδιαγραφές, χωρίς ηλεκτρονική ταυτότητα κτηρίου και χωρίς να έχει τελεσφορήσει ο σχετικός διαγωνισμός που θα συμβεί στις 2-8-2024; Και είναι άγνωστο εάν θα υπάρξει ανάδοχος, είναι άγνωστο αν από την πλειοψηφία θα προκύψουν προσφυγές και ακόμη περισσότερο άγνωστος είναι ο χρονικός ορίζοντας του παραδοτέου έργου έως εξειδικευμένης τεχνικής προεργασίας απαίτησης που στηρίζεται σε έναν πακτωλό εγγράφων και νομιμοποιήσεων της πλατφόρμας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας.

Η έρευνα της ύπαρξης πραγματικών και νομικών ελαττωμάτων των κτηρίων που θα στεγάσουν δικαστήρια της χώρας αφορά σε μια κεφαλαιώδους σημασίας συνεργασία περισσότερων επιστημονικών ομάδων, δικηγόρων και πολιτικών μηχανικών τοπογράφων, που προφανώς σ' αυτό το στάδιο δεν φαίνεται να έχουν λάβει τη σχετική εντολή, με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει για την προχειρότητα και την ανεπίτρεπτη, επιπόλαιη, χαμηλή αξιολόγηση των απαιτήσεων του έργου και της ευθύνης.

Το δίκαιο συνιστά σύστημα κανόνων, όχι απλώς σύνολο ή άθροισμα ή, ακόμη χειρότερα, σύμφυρμα ρυθμίσεων. Κάθε νέα ρύθμιση που εντάσσεται στο πεδίο του δικαίου συστήματος οφείλει να σέβεται το περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσεται. Όταν βασικό κριτήριο για νομοθέτηση αποτελεί όχι ο εξοβελισμός της αρνησιδικίας, όχι η λειτουργία κανόνων σε κάθε δικαστήριο και βαθμίδα απονομής δικαιοσύνης, ως και στο Ανώτατο Ακυρωτικό,

αλλά η κάλυψη διά της ταχείας εκδίκασης και εκκαθάρισης υποθέσεων νέων επενδυτικών προτάσεων που πρόκειται να κατατεθούν είτε στον τουρισμό, είτε σε άλλες δραστηριότητες, ήτοι η απονομή δικαιοσύνης υποβιβάζεται σε εργαλείο οικονομικής ανάπτυξης, τίποτα ευοίωνο για την εύρυθμη λειτουργία ενός κράτους δικαίου στη χώρα δεν προοιωνίζεται.

Χαρακτηριστικό της ελληνικής διοικητικής δικονομίας είναι εξάλλου η -αδικαιολόγητη σε μεγάλο βαθμό- διαφοροποίηση των δύο βασικών δικονομικών νομοθετημάτων, δηλαδή του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και του π.δ. 18. Το ίδιο το Συμβούλιο Επικρατείας έχει επισημάνει ρητά και κατ' επανάληψη ότι η δικονομία του ρυθμίζεται παγίως με ειδικά νομοθετήματα περιορισμένης έκτασης, συμπληρώνεται δε με παραδοχές μιας ευέλικτης νομολογίας.

Πέραν αυτών και επιπροσθέτως, ορισμένες κατηγορίες πολιτικών πράξεων δεν ελέγχονται από τα δικαστήρια, με αποτέλεσμα να μην ακυρώνονται και εξαφανίζονται από τον νομικό κόσμο, ακόμα κι αν προδήλως παραβιάζουν συνταγματικές αρχές. Πρόκειται για τις λεγόμενες «κυβερνητικές πράξεις», οι οποίες σύμφωνα με πάγια νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων και κυρίως του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο, καθώς ανάγονται στη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας. Οι πράξεις αυτές παρ' ότι φέρνουν όλα τα χαρακτηριστικά των εκτελεστών διοικητικών πράξεων δεν ακυρώνονται, ακόμη και αν είναι παράνομες και ακόμα και αν θίγουν ατομικά δικαιώματα των πολιτών.

Ένα άλλο σημαντικό ζήτημα είναι η υποτιθέμενη αδυναμία ελέγχου όσων χαρακτηρίζονται «*interna corporis*» της Βουλής, δηλαδή των εσωτερικών ζητημάτων της Βουλής, καθώς ο έλεγχος συνταγματικότητας στην Ελλάδα περιορίζεται στον έλεγχο της εξωτερικής τυπικής συνταγματικότητας, με αποτέλεσμα να ψηφίζονται ως νομοτεχνικές βελτιώσεις διατάξεις που συνιστούν νέες ρυθμίσεις, χωρίς να έχει τηρηθεί γι' αυτές η διαδικασία που προβλέπουν το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής, δηλαδή συζήτηση επί του περιεχομένου διάταξης, διαδικασία ψήφισης νόμων.

Η πρόδηλη παράκαμψη των προβλεπόμενων διαδικασιών νομοθέτησης κατά την κατεπείγουσα ψήφιση σε ένα άρθρο των νομοθετικών μέτρων αντιμετώπισης μιας κρίσης εμφανέστατης στο πλαίσιο των μνημονίων δόθεν οικονομικής διάσωσης της χώρας ανέδειξε την επικαιρότητα διασφάλισης του ελέγχου της τυπικής συνταγματικότητας και σε συνδυασμό με την τάση συρρίκνωσης του ανέλεγκτου των εσωτερικών ζητημάτων της Βουλής στο Συγκριτικό Δίκαιο οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το ανέλεγκτο αυτό φαίνεται πως έχει εξαντλήσει τη δυναμική του και ότι υπάρχει ανάγκη επαναθεώρησης της έκτασης του δικαστικού ελέγχου της νομοθετικής διαδικασίας.

Παρατηρείται συστηματική παραβίαση, επίσης, του άρθρου 74, παράγραφος 5, εδάφιο β και γ του Συντάγματος, σύμφωνα με τα οποία νομοσχέδια ή πρόταση νόμου που περιέχει διατάξεις άσχετες με το κύριο αντικείμενό τους δεν εισάγεται για συζήτηση. Προσθήκη ή τροπολογία άσχετη με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου δεν εισάγεται για συζήτηση. Την εν λόγω παραβίαση του Συντάγματος, η οποία αποτελεί πλέον τον κανόνα σας ως προς τη διαδικασία ψήφισης των νόμων και τροπολογιών από τη Βουλή, αρνείται σταθερά να ελέγξει η νομολογία, με αποτέλεσμα η συντριπτική πλειοψηφία των ψηφιζομένων νόμων να περιέχουν στον τίτλο τους τη φράση «... και άλλες διατάξεις». Ωστόσο, η ψήφιση νόμων που περιέχουν διατάξεις που ουδεμία σχέση έχουν μεταξύ τους, σε συνδυασμό με την πολυνομία και κανονομία έχουν δημιουργήσει πλήρη ανασφάλεια δικαίου.

Τα ουσιώδη, λοιπόν, ζητήματα στη λειτουργία του κράτους δικαίου στη χώρα μας δεν είναι δυνατόν να επιλυθούν με τροποποιήσεις αποσπασματικές σε κώδικες δικονομικής διαδικασίας που συντάσσονται χωρίς τη γνώση και των λοιπών εμπλεκόμενων φορέων στη λειτουργία του Ανωτάτου Δικαστηρίου του Συμβουλίου της Επικρατείας ή οποιουδήποτε άλλου, γιατί ναι μεν και η διαδικασία είναι ουσία, αλλά μόνο όταν συνδιαλέγεται και εντάσσεται στο πλαίσιο δημοκρατικού βιώσιμου.

Μια κουβέντα θα πω μόνο -κι ένα λεπτό θα σας πάρω, κύριε

Πρόεδρε και αφαιρέστε το από τη δευτερολογία μου- επειδή γίναμε μάρτυρες αυτής της αήθους επίθεσης από τον Βουλευτή κ. Αυγενάκη που πραγματικά επειδή μόνο καταγράφηκε από τις κάμερες του αεροδρομίου, θεωρούμε ότι πήρε την έκταση που έλαβε. Θα πω, λοιπόν, για τη διαφορά του «φαίνεσθαι» και του «είναι» ότι περισσότερο επίκαιρος από ποτέ –και θα σας παραπέμψω σε αυτόν- είναι ο μύθος του Γύγη από την Πολιτεία του Πλάτωνα, σύμφωνα με τον οποίο ο βοσκός του βασιλιά της Λυδίας έκανε χρήση της ιδιότητας ενός δαχτυλιδιού που βρήκε, της μαγικής ιδιότητας να γίνεται αόρατος όταν περιστρέφει την πέτρα του δαχτυλιδιού που φορούσε προς το εσωτερικό της παλάμης του, έκανε χρήση δηλαδή της απίστευτης δύναμης να παραινεί χωρίς να γίνεται αντιληπτός.

Σας προτρέπουμε να διαβάσετε τον μύθο όχι για την επιχειρηματολογία που αναπτύσσει τους διαλόγους ο Γλαύκωνας, αλλά κυρίως για την επιχειρηματολογία του Σωκράτη, ο οποίος ανασκευάζει τη θεωρία του Γλαύκωνα και αποδεικνύει πως η αξία της δικαιοσύνης δεν απορρέει μόνο από τις κοινωνικές συμβάσεις, αλλά από την ίδια την ανθρώπινη φύση, ότι ταιριάζει στη φύση του ανθρώπου να συμπεριφέρεται δίκαια, θεμελιώνοντας ανθρωπολογικά τη δικαιοσύνη, εισηγούμενος μια θεώρηση της ανθρώπινης φύσης εντελώς αντίθετη από αυτή του συνομιλητή του, του Γλαύκωνα, με βάση την οποία πρέπει να οικοδομήσουμε μια δίκαιη πολιτεία.

Όμως, δυστυχώς, οι πράξεις και ο πυρήνας της ιδεολογίας σας μας πείθουν ότι δεν θα διδαχθείτε τίποτα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Πλεύσης Ελευθερίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Καραγιωργοπούλου.

Θα δώσω τον λόγο στον ειδικό αγορητή από τους Σπαρτιάτες κ. Πέτρο Δημητριάδη.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, προτού ξεκινήσω την ανάλυσή μου για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, θα ήθελα κι εγώ να αναφερθώ στο καταδικαστέο περιστατικό με τον κ. Αυγενάκη.

Κατά την άποψή μας, αυτές οι συμπεριφορές πρέπει να τιμωρούνται. Δεν συνάδουν με άτομα που έχουν δημόσιο αξίωμα και θεωρώ πως ο κ. Αυγενάκης θα πρέπει να οδηγηθεί και στον φυσικό δικαστή. Και επειδή άνοιξε η συζήτηση για την αναθεώρηση του άρθρου 62 αναφορικά με τη βουλευτική ασυλία, εμείς είμαστε θετικοί. Πράγματι, θα πρέπει να ελαχιστοποιηθούν οι περιπτώσεις βουλευτικής ασυλίας και πολλοί Βουλευτές οι οποίοι έχουν δημόσια αξιώματα, να μην έχουν ατιμωρησία, να μην έχουν ασυλία, αλλά αντιθέτως να οδηγούνται ενώπιον του φυσικού δικαστή.

Εμείς αυτό πιστεύουμε και αυτό το αποδείξαμε. Μάλιστα, όταν ήρθε η δική μας υπόθεση, όλοι μας ομόφωνα ζητήσαμε την άρση της ασυλίας μας. Δεν κρυφθήκαμε πίσω από την ασυλία. Κατά την άποψή μας, ουδείς είναι υπεράνω του νόμου και κανένας δεν πρέπει να καλύπτεται από την ασυλία, ειδικά όταν αφορά αδικήματα που δεν άπτονται των αρμοδιοτήτων του. Αυτά ήθελα να πω εδώ εισαγωγικά.

Τώρα, επί του νομοσχεδίου, για ακόμη μια φορά ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και έχουμε την ίδια αντιμετώπιση και την ίδια πρακτική.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι έρχεται ένα σοβαρότατο νομοσχέδιο, το οποίο επιφέρει αλλαγές στο προεδρικό διάταγμα 18/1989 αναφορικά με τη λειτουργία του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Ανώτατου Διοικητικού Ακυρωτικού Δικαστηρίου, το οποίο έχει μείζονα σημασία στην οικονομική ζωή της χώρας, διότι ενώπιον αυτού του δικαστηρίου εκδικάζονται σοβαρές υποθέσεις φορολογικές, τελωνειακές, αλλά και υποθέσεις επενδύσεων.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, επέλεξε να φέρει ένα νομοσχέδιο, επιφέροντας αυτές τις αλλαγές, χωρίς να υπάρξει καμμία νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Δεν υπήρξε τίποτα. Και επίσης, όπως είδαμε και από τους φορείς, υπήρξε και πάρα πολύ μεγάλη διχογνωμία αναφορικά με τον τρόπο και τον χρόνο διαβούλευσης. Ειδικά δε, η Ολομέλεια του Δικηγορικών Συλλόγων μάς είπε πως

δεν εκλήθησαν, όπως θα έπρεπε, οι εκπρόσωποι των φορέων των δικηγόρων και είδαμε επίσης, πως η Κυβέρνηση συμβουλευτήκε μόνο τους ανώτατους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας και όχι τους δικηγόρους, ούτε καν τους υπαλλήλους των δικαστηρίων. Γι' αυτόν τον λόγο είχαμε και πάρα πολλές διχογνωμίες και πάρα πολλές ενστάσεις από αυτές τις δύο πλευρές.

Θα ήθελα, μάλιστα, να πω ότι δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται το ζήτημα της επιτάχυνσης της δικαιοσύνης αποκλειστικά μόνο από τους δικαστές, αλλά και από τους δικηγόρους που είναι συλλειτουργοί της δικαιοσύνης, καθώς και από τους δικαστικούς υπαλλήλους. Δυστυχώς, από αυτό που είδαμε στις επιτροπές, δεν υπήρξε η αντίστοιχη αντιμετώπιση και ο αντίστοιχος σεβασμός σε αυτούς τους κλάδους. Γι' αυτόν τον λόγο και είχαμε και πάρα πολλές ενστάσεις και πάρα πολλές διαφωνίες.

Το νομοσχέδιο ουσιαστικά μας λέει πως επιδιώκει τον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση στη διοικητική δικαιοσύνη. Εγώ να πω πως πράγματι η διοικητική δικαιοσύνη πάσχει από ταχύτητα. Αυτό, όμως, οφείλεται περισσότερο στην έλλειψη οργανικών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων, στην έλλειψη θέσεων δικαστών, στην έλλειψη ψηφιοποίησης του συστήματος απονομής δικαιοσύνης και κυρίως στην έλλειψη κτηριακών υποδομών. Αυτά εδώ τα πάσχοντα προβλήματα τα οποία ταλανίζουν την ελληνική δικαιοσύνη εδώ και χρόνια, δεν τα αντιμετωπίζει καμμία κυβέρνηση. Αντιθέτως, έρχονται αποσπασματικά νομοσχέδια, τα οποία δίνουν βάση σε ζητήματα δευτερεύοντα και όχι σε ζητήματα τα οποία άπτονται ουσιαστικά της επιτάχυνσης της δικαιοσύνης.

Εδώ μάλιστα να πω πως με το παρόν νομοσχέδιο ουσιαστικά περιορίζεται απαράδεκτως ο όγκος των εισαγωγικών προς δική οικογράφων, με κίνδυνο να υπάρχει απόρριψη οικογράφων τα οποία να είναι δομημένα, αλλά ουσιαστικά να απορρίπτονται μόνο και μόνο λόγω όγκου και όχι λόγω περιεχομένου και επίσης, να πω ότι δεν λαμβάνεται υπ' όψιν τι αντιμετωπίζουν αυτά τα δικόγραφα, τι είδους υποθέσεων, τι είδους διοικητικών πράξεων προσβάλλουν και κυρίως, τι νομικό ισχυρισμό.

Άλλο είναι να έχεις να προσβάλλεις μια πολυσέλιδη διοικητική πράξη, η οποία έχει πάρα πολλά ιδιαίτερα σύνθετα νομικά ζητήματα και άλλο είναι να έχεις μια απλή νομική πράξη. Είναι τελείως διαφορετικό. Κάθε υπόθεση δεν είναι ίδια. Επομένως, λοιπόν, θεωρώ πως υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να απορρίπτονται δικόγραφα μόνο και μόνο λόγω όγκου και όχι λόγω περιεχομένου, πράγμα το οποίο δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου και θεωρώ ότι είναι και απαράδεκτο.

Επίσης, ένα άλλο προβληματικό σημείο του νομοσχεδίου είναι ότι ουσιαστικά παρέχει πληρεξουσιότητα στους δικηγόρους μόνο βάσει συμβολαιογραφικού εγγράφου και αυτό μάλιστα είναι παράδοξο, όταν σε όλα τα δικαστήρια, σε όλες τις βαθμίδες της δικαιοσύνης, είτε αστικής, είτε ποινικής, είτε διοικητικής, μπορεί κάποιος να εκπροσωπηθεί με ένα έγγραφο, με μια εξουσιοδότηση βεβαίωσης της χρονολογίας, είτε ψηφιακής, είτε από ΚΕΠ.

Δεν μπορώ να καταλάβω πως κάτι το οποίο είναι αποδεκτό σε όλα τα δικαστήρια, δεν είναι αποδεκτό στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Για ποιον λόγο θα πρέπει ο κάθε πολίτης να επιβαρύνεται με το κόστος ενός συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου; Για ποιον λόγο γίνεται αυτή η διάκριση; Εδώ, μάλιστα, να τονίσω πως αυτό ήταν πάντα πρακτική του Συμβουλίου της Επικρατείας, με απόφαση της ολομέλειας, ακόμα και πριν ψηφιστεί το νομοσχέδιο, πράγμα το οποίο δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο έγινε. Κατά την άποψή μου, υπάρχει πρόβλημα.

Ένα άλλο προβληματικό σημείο του νομοσχεδίου είναι ότι δίνετε βάση σε πάρα πολλές περιπτώσεις πλέον, τα ένδικα βοηθήματα και μέσα να κρίνονται όχι από την ολομέλεια, αλλά από τα δικαστικά συμβούλια τα οποία αναλαμβάνουν, όπως λέει το νομοσχέδιο, υποθέσεις οι οποίες δεν έχουν ιδιαίτερα νομικές δυσκολίες, χωρίς όμως να μας προσδιορίζει τι εννοεί «ιδιαίτερη νομική δυσκολία», πως ορίζεται αυτό, με βάση ποια κριτήρια.

Και μάλιστα, το χειρότερο είναι ότι εάν απορρίπτονται αυτά τα ένδικα βοηθήματα και μέσα, ο διάδικος για να πάει στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας θα πρέπει να πληρώσει το πενταπλάσιο παράβολο. Ουσιαστικά, λοιπόν, εμείς με αυτή τη ρύθμιση τιμωρούμε κάποιον ο οποίος θέλει να πάει στο ακροατήριο, δηλαδή θέλει να ασκήσει το δικαίωμα της δικαστικής προ-

στασίας στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας και κυρίως ενισχύουμε ουσιαστικά αυτούς που έχουν μεγάλη οικονομική δυνατότητα. Διότι μία μεγάλη εταιρεία ή το δημόσιο ή κάποιοι μεγάλοι δημόσιοι φορέας που δεν έχει οικονομικό πρόβλημα, θα πάει στο ακροατήριο. Ένας, όμως, πολίτης που είναι σε οικονομικά δυσχερέστερη θέση, δεν θα πάει στο ακροατήριο. Θα απωλέσει ουσιαστικά το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας.

Κατά την άποψή μας, αυτό εδώ είναι απαράδεκτο, διότι παραβιάζει την αρχή της ισότητας, αλλά κυρίως και το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας, το οποίο θα πρέπει να είναι προσβάσιμο στον οποιονδήποτε πολίτη, ανεξαρτήτως οικονομικής δυνατότητας. Εδώ να πω ότι δυστυχώς, ενώ έχουμε επιβράδυνση της δικαιοσύνης σε όλους τους τομείς, όταν πρόκειται για τις τράπεζες ή τα funds, εκεί πέρα δεν ξέρω τι συμβαίνει. Για κάποιον μαγικό λόγο, υπάρχει κάποιο μαγικό ραβδί απ' ό,τι φαίνεται και έχουμε εκεί μια φοβερή επιτάχυνση. Προφανώς, όταν εξυπηρετούνται κάποια συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα, η δικαιοσύνη έχει μεγάλη ταχύτητα. Όταν, όμως, πρόκειται να προσφύγει ένας μέσος πολίτης, εκεί έχουμε μια μεγάλη επιβράδυνση. Δεν ξέρω για ποιον λόγο γίνεται αυτό, αλλά θα πρέπει να εξετάσουμε ποιοι είναι οι λόγοι που προκαλούν αυτή την επιλεκτική επιτάχυνση στις συγκεκριμένες υποθέσεις, ειδικά όταν αφορούν μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να το δούμε σοβαρά, διότι δημιουργείται -να το πω έτσι- μια έλλειψη εμπιστοσύνης στον θεσμό της δικαιοσύνης με αυτές τις επιλεκτικές επιταχύνσεις της δικαιοσύνης.

Ένα άλλο πρόβλημα που υπάρχει στο νομοσχέδιο: Μεταφέρονται πάρα πολλές ακυρωτικές, αλλά και πάρα πολλές υποθέσεις ουσίας στα διοικητικά δικαστήρια. Όμως, να πω πως ήδη τα διοικητικά δικαστήρια είναι πάρα πολύ επιβαρυνμένα με χιλιάδες υποθέσεις. Εκατόν επτά χιλιάδες υποθέσεις αυτή τη στιγμή εκκρεμούν στα διοικητικά πρωτοδικεία και εφετεία και θέλω να ρωτήσω: Το θέμα ποιο είναι; Να αποσυμφορήσουμε το Συμβούλιο της Επικρατείας από τα πινάκια και στη συνέχεια να δημιουργήσουμε συμφόρηση, να επιβαρύνουμε τα διοικητικά δικαστήρια; Ουσιαστικά δεν είναι αυτό το ζητούμενο. Το θέμα είναι να υπάρξει μια ουσιαστική επιτάχυνση της δικαιοσύνης σε όλα τα επίπεδα και όχι να επιβαρυνθούν τα δικαστήρια ουσίας με υποθέσεις στις οποίες δεν θα μπορέσουν να ανταπεξέλθουν. Και γιατί δεν θα μπορέσουν να το κάνουν αυτό; Το είπα και προηγουμένως. Διότι δεν διαθέτουν ούτε την απαραίτητη επάρκεια υπαλλήλων -αυτό ειπώθηκε από τις αρμόδιες ομοσπονδίες- ούτε τον απαραίτητο αριθμό δικαστών, ούτε απαραίτητες κτηριακές υποδομές.

Εμείς, ουσιαστικά, τι κάνουμε εδώ πέρα; Μεταφέρουμε το βάρος και τα πινάκια από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα διοικητικά δικαστήρια. Ουσιαστικά, πάλι δημιουργούμε καθυστέρηση, αλλά καθυστέρηση σε άλλο επίπεδο της δικαιοσύνης. Δεν πετυχαίνουμε, λοιπόν, απολύτως τίποτα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω το εξής: Ακούω συνεχώς ότι η επιτάχυνση της δικαιοσύνης θα πρέπει να εξυπηρετεί την επενδυτική βαθμίδα, την Παγκόσμια Τράπεζα, τους δανειστές και γενικότερα, θα πρέπει να εξυπηρετεί συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα.

Κατά την άποψή μας, η επιτάχυνση της δικαιοσύνης άπτεται του κράτους δικαίου και θα πρέπει να είναι δικαίωμα του μέσου Έλληνα πολίτη. Και δεν θα πρέπει να έχουμε ως πυξίδα μας μόνο την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων οικονομικών συμφερόντων, την εξυπηρέτηση της Παγκοσμίου Τράπεζας και των δανειστών, αλλά το συμφέρον του μέσου Έλληνα πολίτη ο οποίος θα θέλει να έχει μέσα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα μία ορθά δομημένη απόφαση και να γνωρίζει ότι θα έχει αποδοθεί δικαιοσύνη. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα εμπιστευθεί η εμπιστοσύνη στον θεσμό της δικαιοσύνης και επίσης, μόνο με αυτόν τον τρόπο ο Έλληνας πολίτης θα θεωρεί ότι το κράτος βρίσκεται δίπλα του. Διοικητικά, όσο εμείς θεωρούμε ότι θα εξυπηρετούμε μόνο μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, ότι θα πρέπει να νομοθετούμε κατ' επιταγή των δανειστών, ουσιαστικά θα υπάρχει έλλειμμα δικαιοσύνης στην Ελλάδα.

Για όλους αυτούς τους παραπάνω λόγους και επειδή θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αντιμετωπίζει αποσπα-

σματικά την επιτάχυνση της δικαιοσύνης στα διοικητικά δικαστήρια και ουσιαστικά δεν δίνει λύση σε τίποτα ουσιαστικά στην ελληνική δικαιοσύνη, εμείς καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Σπαρτιατών)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιώτης): Θα δώσω τώρα τον λόγο στον Πρόεδρο της Ελληνικής Λύσης τον Κυριάκο Βελόπουλο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να αναφερθώ στην εισαγωγή μου στο θέμα του κ. Αυγενάκη. Μας έχει συνηθίσει αυτή η Κυβέρνηση στο συνεχές ψεύδος.

Πείτε μου τώρα, κύριε Υπουργέ -και είναι ερώτηση όχι ρητορική, αλλά ουσιαστική- υπάρχει ενδεχόμενο το ίδιο απόγευμα που έγινε το συμβάν να υπάρχει αναφορά της Αστυνομίας και να μην ενημερωθεί η ηγεσία της Αστυνομίας ότι ένας Βουλευτής έκανε επεισόδιο στο αεροδρόμιο; Ρωτώ τον Υπουργό να μου το πει. Έγινε αναφορά γραπτή μία ώρα μετά το συμβάν. Υπάρχει το ενδεχόμενο να μην υπάρχει πραγματικά κράτος στην Ελλάδα ή θέλετε να μας πείτε ότι δεν υπάρχει κράτος; Πείτε μας: Δεν ενημερώθηκε ο Υπουργός, η ηγεσία της Αστυνομίας για το συμβάν με τον Βουλευτή!

Εάν, λοιπόν, δεν ενημερώθηκε, σημαίνει ότι δεν υπάρχει κράτος. Εάν ενημερώθηκε και το κοικουλώσατε, σημαίνει ότι υπάρχει συγκάλυψη. Εδώ, λοιπόν, πείτε μας αυτό. Τα υπόλοιπα περί μέτρων που ελάβατε, θα τα πούμε σε λίγο.

Η καταγραφή αναφέρει: Πρωί, στις 10.15', 28 του μηνός. Είναι αναφορά της Αστυνομίας, καταγεγραμμένη.

Δύο, επαναλαμβάνω, είναι οι απόψεις: Ή δεν ξέρετε, άρα δεν υπάρχει κράτος στη χώρα, διότι ενεπλάκη Βουλευτής, ή ξέρετε και το κρύψατε. Αυτό θέλω να μας πείτε, Υπουργέ. Δεν είναι δική σας η ευθύνη, του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως είναι η ευθύνη. Όμως, έρχεστε εδώ και υπερασπίζεστε τα κακώς κείμενα αυτής της Κυβέρνησης.

Δεύτερα, 1^η Ιουλίου, τρεις ημέρες μετά, παρουσιάζεται ρεπορτάζ σε τηλεοπτικό σταθμό, στο «ALERT». Δεν κοινιέται φύλλο, δεν μιλάει κανένας. Δημοσιοποιούνται λεπτομέρειες από το συμβάν και η έκθεση της Αστυνομίας. Κανείς από την Κυβέρνηση δεν ενημερώνει κανέναν, κανείς δεν ξέρει τίποτα.

Τρίτη, 2 Ιουλίου, δημοσιοποιείται σε εφημερίδα. Στις 2 Ιουλίου, το βράδυ, δημοσιοποιείται στην ιστοσελίδα voicenews.gr. Ευτυχώς, κύριε Φλωρίδη, που υπάρχουν ανεξάρτητες ιστοσελίδες, γιατί το iefimerida.gr, το «πρώτο ψέμα» και όλα τα μέσα που ελέγχετε, δεν θα το δημοσιοποιούσαν ποτέ. Βγάζουν το βίντεο στον αέρα. Τετάρτη, 3 Ιουλίου, μετά την πανελλήνια κατακραυγή, αφού περνούν η Παρασκευή, το Σάββατο, η Κυριακή, η Δευτέρα, η Τρίτη, Τετάρτη, δηλαδή έξι ημέρες μετά παίρνετε μέτρα, κύριε Υπουργέ. Ός Κυβέρνηση, εννοώ, όχι ως Υπουργός. Έξι μέρες μετά! Ο Θεός έκανε τη γη, το σύμπαν, σε επτά ημέρες. Εσείς έξι ημέρες και δεν μπορούσατε να βρείτε έναν Βουλευτή, που έκανε επεισόδιο στο αεροδρόμιο!

Κοιτάξτε, θα σας πω ένα πράγμα, γιατί όλοι ακροθιγώς το πέρασαν το θέμα. Εάν νομίζετε ότι μπορείτε να κοροϊδεύετε για πάντα τον ελληνικό λαό, κάνετε λάθος, κύριε Υπουργέ. Και όσο υπάρχει η Ελληνική Λύση, θα σας αποκαλύπτουμε συνεχώς και θα σας δείχνουμε την οδό της αληθείας, θέλετε, δεν θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Πάμε και στα υπόλοιπα. Θα το πω. Εάν δεν υπήρχε το voicenews.gr, δεν θα έπαιρνε χαμπάρι κανένας εδώ μέσα τι είχε γίνει. Θα το «θάβατε» όπως και τόσα σκάνδαλα.

Ξέρετε ποια είναι η ατυχία σας, κύριε Φλωρίδη; Διότι υπερασπιστήκατε και τα Τέμπη. Η ατυχία σας είναι ότι μέσα στο αεροδρόμιο οι κάμερες δεν σβήνουν, κύριε Φλωρίδη, όπως έγινε με την εμπορική αμαξοστοιχία στη Θεσσαλονίκη, που σβήστηκαν τα βίντεο, όπως και στη διαδρομή του τρένου-δολοφόνου σβήστηκαν όλα τα βίντεο. Εδώ δεν σβήστηκαν τα βίντεο. Αυτή είναι η ατυχία σας.

Θα σας πω και κάτι άλλο, κύριε Φλωρίδη. Μην το συνεχίζει η Κυβέρνηση. Υπάρχει και άλλο βίντεο, στο οποίο ο συγκεκριμένος κύριος κλωτσάει καρέκλες, βρίζει σκαιότατα. Μην το συνεχίζετε.

Το ερώτημα που γεννάται, βέβαια, είναι άλλο και θα ρωτήσω τον κ. Φλωρίδη. Κύριε Υπουργέ, διεγράφη ο κ. Αυγενάκης; Ρωτώ και θέλω την απάντηση του Υπουργού. Είστε παλιός πολιτικός. Διεγράφη; Εγώ ξέρω ότι δεν διεγράφη. Τον διώξατε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα. Παραμένει, όμως, μέλος της Νέας Δημοκρατίας. Άρα, ακόμη και τώρα τον έχετε ως μέλος στη Νέα Δημοκρατία. Ποιον διαγράψατε;

Διαγραφή σημαίνει αποπομπή καθολική, ακόμα και από μέλος της Νέας Δημοκρατίας. Τι τον κρατάτε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Να σας πω εγώ γιατί τον κρατάτε, κύριε Υπουργέ μου. Δεν φταίτε εσείς, βέβαια, δεν έχετε καμμία σχέση με αυτή την ιστορία. Γιατί δεν φεύγει ο Αυγενάκης; Από πού τους κρατάει; Από τα 2,9 δισεκατομμύρια, κύριε Φλωρίδη, από τον ΟΠΕΚΕΠΕ. Κομπίνα 2,9 δισεκατομμύρια με πλαστά ΑΦΜ. Ήδη, είμαστε σε επιτροπή από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τον ΟΠΕΚΕΠΕ. Ελέγχεται ο ΟΠΕΚΕΠΕ. Πληρώσαμε δύο πρόστιμα μέχρι τώρα. Είναι 600 εκατομμύρια ευρώ μέχρι τώρα για πλαστές επιδοτήσεις που έγιναν επί Υπουργίας πολλών Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας σε πλαστά ΑΦΜ. Είναι 2,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Από εκεί σας κρατάει ο Αυγενάκης και δεν τολμά κανένα μέσο να το ψάξει. Όλοι ασχολούνται με τη σφαλιάρα, με τη βαιοπραγία, που είναι κακώς κείμενο, που είναι απαράδεκτο, που είναι καταδικαστέο, αλλά δεν μπαίνουν στην ουσία της αλαζονείας του Αυγενάκη. Γιατί ο Αυγενάκης «μουλαρχώνει» και κάνει κομμάτι και δεν φεύγει πραγματικά, έντιμα, κρητικά, αντίκρια, παστρικά, να βγει με ανδρεία και να πει: «Αποχωρώ από την πολιτική»; Δεν θα αποχωρήσει ποτέ. Σας κρατάει από τον ΟΠΕΚΕΠΕ. Σας κρατάει, σας το ξαναλέω, από τον ΟΠΕΚΕΠΕ.

Εμείς θα συνεχίσουμε να το υπογραμμίσω αυτό - στη γραμμή της λογικής της πολιτικής ηθικής. Όταν βγάζεις την ηθική από την πολιτική, τότε υπάρχει πρόβλημα. Δυστυχώς, αυτή η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός δεν μπορούν να προτάξουν την ηθική, διότι είναι δέσμοι των 2,9 δισεκατομμυρίων κομπίνας με τις πλαστές επιδοτήσεις σε δικούς σας αγρότες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Χρήματα που δικαιούνταν κάποιοι αγρότες τα έπαιρναν άλλοι με πλαστά ΑΦΜ. Βοσκοτόπια ανύπαρκτα χιλιάδων στρεμμάτων στη Νίσυρο, που δεν φύονται, όχι αγριόχορτα, αλλά ούτε βράχος δεν υπάρχει εκεί, λόγω του ηφαιστίου. Εκεί κάποιοι είχαν βοσκοτόπια. Αυτή είναι η μεγάλη τους κομπίνα 2,9 δισεκατομμυρίων. Είναι πολλά τα λεφτά, Υπουργέ, και όπως έλεγαν και στην ταινία: «Είναι πολλά τα λεφτά, Άρη».

Πάμε και στο άλλο θέμα. Θα αναγκαστώ να απαντήσω στην κ. Μπακογιάννη, γιατί, ενώ στον «ECONOMIST» είπε ότι ήταν λάθος η εμπλοκή της χώρας μας στην Ουκρανία, χθες μου έκανε την τιμή να μου απαντήσει -ωραία- και ανασκεύασε. Είναι σαν τον σύζυγο που τον πιάνει η σύζυγος στο κρεβάτι και λέει: «Δεν είναι αυτό που νομίζεις». Αυτό είπε η κ. Μπακογιάννη: Κακώς εμπλεκόμαστε στην Ουκρανία. Τι είπε τώρα, για να ανασκεύασει; Δεν έπρεπε να αφήσουμε, λέει, τον Βλαντιμίρ Πούτιν να εισβάλει στην Ουκρανία. Να δω τον κ. Μητσοτάκη με μπαλάσκα, κράνος και όπλο να πηγαίνει στο μέτωπο να πολεμάει τον Πούτιν, για να μην πάει ο Πούτιν μέσα στην Ουκρανία και τι στον κόσμο!

Για να μιλάμε σοβαρά, ποια Ευρώπη, βρε παιδιά; Έχει η Ευρώπη στρατό; Τι λέει η κ. Μπακογιάννη; Πού τα λέει αυτά η κ. Μπακογιάννη; Έχει η Ευρώπη στρατό; Έχει η Γερμανία στρατό; Ούτε τεθωρακισμένα δεν έχει! Ούτε αεροσκάφη δεν έχει! Η δε Γαλλία, δεν έχει τεθωρακισμένα. Διακόσια πενήντα κομμάτια είναι. Πού να πολεμήσεις; Δηλαδή, πού τα λέει αυτά; Και είναι και υπεύθυνη, λέει, στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μητσοτάκης έχει κάνει πόλεμο στη Ρωσία μόνος του. Το έχει δηλώσει: «Είμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία». Γιατί τότε παίρνουμε φυσικό αέριο από τη Ρωσία; Ρωτώ τον κ. Φλωρίδη να μου απαντήσει η Κυβέρνησή του: Γιατί ακόμη και τώρα στο Σιδηρόκαστρο παίρνουμε πετρέλαιο, μέσω του τουρκικού αγωγού TurkStream, από τη Ρωσία, αφού επιβάλατε κυρώσεις; Γι' αυτό σας λέω, είστε ανίκανοι να επιβάλετε ακόμα και τη βούλησή σας. Λέγοντας ψέματα, νομίζετε ότι θα μπορέσετε να ξεγελάσετε τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Να πούμε και την ιστορική αλήθεια, διότι μίλησε για ιστορική αλήθεια η κ. Μπακογιάννη. Να σας ρωτήσω, κύριε Πλεύρη, εσάς που ξέρετε από ιστορία: Το Κίεβο ποιανού πρωτεύουσα ήταν επί τουλάχιστον οκτακόσια χρόνια; Της Ρωσίας, των Ρώσων. Τι μας είπε η κ. Μπακογιάννη;

Θέλετε και άλλη ιστορία να σας πω τώρα; Τη Συμφωνία του Μινσκ, που είπε η κ. Μπακογιάννη, ποιος την παραβίασε; Η Ρωσία ή ο Ζελένσκι; Η Νούλαντ, η «κολλητή» σας, αυτή παραβίασε τη Συμφωνία του Μινσκ, όχι ο Πούτιν.

Άρα, λοιπόν, όταν μιλάει η κ. Μπακογιάννη για εξωτερική πολιτική, επειδή ξέρει εξωτερική πολιτική, να ξέρει ένα πράγμα, ότι υπάρχουν εδώ κάποιοι που ξέρουν πολλά περισσότερα από ό,τι ξέρουν λίγοι εδώ μέσα. Δεν θα ψευδολογεί, δεν θα επιχειρηματολογεί πάνω σε βάσεις που δεν στέκουν λογικά.

Στην τελική, θα σας το πω: Τι σχέση έχω εγώ με τον πόλεμο στην Ουκρανία, όταν έχουν εισβάλει οι Τούρκοι στην Κύπρο και δεν έχω στείλει ούτε μία σφαίρα; Ρητορικό το ερώτημα αλλά ουσιαστικό, που χρήζει απαντήσεων και είναι ένα ερώτημα, που δεν απαντήθηκε ποτέ από τη Νέα Δημοκρατία.

Όσο για τον κ. Αυγενάκη, να υπενθυμίσω στον κύριο Υπουργό ότι ο κ. Αυγενάκης είναι «κολλητός» της Ντόρας Μπακογιάννη, για να μην ξεχνιόμαστε.

Να σας υπενθυμίσω κάτι, κύριε Πλεύρη μου; Θα σας το υπενθυμίσω. Το 2011 η Ντόρα Μπακογιάννη και ο Λευτέρης Αυγενάκης κάνουν τη Δημοκρατική Συμμαχία. Το ξέρετε; Το ξέρετε, κύριε Πλεύρη μου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μαζί ήμασταν εδώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Μαζί ήμασταν τότε. Τι δεν ξέρετε, όμως; Ότι έκαναν εργασία ο Αυγενάκης με τη Ντόρα Μπακογιάννη για τα «θαλασσοδάνεια» της Νέας Δημοκρατίας! Χρωστάτε 500 εκατομμύρια ευρώ.

Καταθέτω στα Πρακτικά την ερώτηση του Αυγενάκη, μαζί με την κ. Μπακογιάννη, για τα «θαλασσοδάνεια» της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι έγινε με τα «θαλασσοδάνεια»; Τα κατάπιε η θάλασσα;

Επειδή, λοιπόν, δεν καταπίνει τίποτα η θάλασσα, σας λέω ένα πράγμα. Από την άλλη εβδομάδα, τον άλλο μήνα, θα κληθούν οι Υπουργοί εδώ -ετοιμάζω λίστα- να μου πουν πώς από το 2019 μέχρι το 2023-2024 απέκτησαν ακίνητα, δέκα, είκοσι και τριάντα. Να το απολογηθούν, όχι τα «παπατζιλίκια» της Νέας Δημοκρατίας με το πόθεν έσχες που δεν αναρτούμε. Όχι! Ονόματα και στοιχεία. Γιατί αυτό που γίνεται, πραγματικά, είναι τραγικό. Ακόμη και χθες ο Μαρινάκης τα έβαλε με τον Κασσελάκη για το «πόθεν έσχες» του. Ποιος; Ο Πρωθυπουργός, που δεν μπορεί να κάνει μια πλατφόρμα για το «πόθεν έσχες», μιλάει για το «πόθεν έσχες» του άλλου Αρχηγού, όταν ο ίδιος είναι εκτεθειμένος με το «μαύρο χρήμα», με το νόμο της 28^{ης} Φεβρουαρίου του 2023 για το «μαύρο χρήμα». Είναι νόμος της Νέας Δημοκρατίας.

Ακούστε, μιλάμε για δικαιοσύνη, κύριε Φλωρίδη. Ποια δικαιοσύνη; Θα βρεις τη δικαιοσύνη στον άλλο κόσμο, έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες. Σε αυτή τη ζωή έχουμε μόνο νόμους. Αυτός είστε, κύριε Υπουργέ, εσείς.

Πόσους νόμους φέρατε, κύριε Φλωρίδη; Μου είπαν ότι θα φέρετε κι άλλον την άλλη εβδομάδα. Τι κάνουμε; Ιατρικός επισκέπτης είστε; Κάθε βδομάδα θα φέρνεται και άλλο νόμο για τη δικαιοσύνη; Φέρτε το όλο το έργο, να το δούμε όλοι μαζί. Κάθε βδομάδα και έναν νόμο μας φέρνεται.

Ξέρετε τι έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες γιατί ξέρετε πολύ καλά αρχαία ελληνικά: Όπου υπάρχει πολυνομία, υπάρχει και παρανομία. Προσέξτε το αυτό που σας λέω. Η πολυνομία οδηγεί στην παρανομία.

Για ποια δικαιοσύνη μιλάμε; Για τη δικαιοσύνη της ατιμωρησίας; Στα μαύρα ταμεία της «SIEMENS» τι έγινε, κύριοι συνάδελφοι; Να σας πω εγώ. Το Πενταμελές Εφετείο της Αθήνας έκλεισε το σκάνδαλο «SIEMENS» με παραγραφή και αθώωση είκοσι κα-

τηγορευμένων. Ουδείς έκλεψε λεφτά από τη «SIEMENS»! Ουδείς πήρε τηλεφωνικά κέντρα! Ουδείς Τσουκάτος μετέφερε 1 εκατομμύριο δολάρια κάθε βδομάδα στα ταμεία του κόμματος, από δωροδοκία παρακαλώ! Και όχι μόνο έχουν αθωωθεί όλοι και έχει παραγραφεί το αδίκημα, αλλά και ό,τι χρήμα δεσμεύτηκε για μαύρο χρήμα και ξέπλυμα χρήματος και μίζες επιστρέφεται στους κατηγορούμενους νομιμότοκα, κύριε Υπουργέ.

Τα ακούτε, κύριε Φλωρίδη; Αφορά τον Σημίτη και τον Τσουκάτο. Ήταν μια περίοδος που, αν δεν κάνω λάθος, ήσασταν και εσείς τότε, αλλά φαντάζομαι ότι εσείς δεν τα ξέρετε αυτά, δεν ήσασταν στον στενό πυρήνα της βαλίτσας.

Λέω το εξής: Επιστρέφει το κράτος τα λεφτά από τις μίζες νομιμότοκα στους μισθόδοτους. Γι' αυτή τη δικαιοσύνη μιλάμε. Για ποια δικαιοσύνη μιλάμε; Για τη «NOVARTIS», κύριε Πλεύρη μου; Έχω τη δήλωσή σας τον Ιούνιο του 2022: «Σήμερα το ελληνικό δημόσιο κατέθεσε αγωγή κατά της «NOVARTIS» ποσού 214 εκατομμυρίων για την ηθική βλάβη που υπέστη το ελληνικό δημόσιο». Οι Αμερικανοί όμως πήραν ήδη 350 εκατομμύρια. Η Ελλάδα τι πήρε; Στοιχεία θέλω, γιατί μαθαίνω άλλα. Στοιχεία, δεν το παρακολουθείτε. Τα ίδια έλεγε και ο Βορίδης με το «Turkaegean» και ο Άδωνις τα τελικά το κατάπιε το «Turkaegean». Έλεγε ο Βορίδης «νομικά θα κερδίσουμε». Όχι μόνο δεν κερδίσαμε, αλλά μοιραζόμαστε και το Αιγαίο με τους Τούρκους τώρα. Θα τα πούμε στην πορεία και αυτά.

Τι έγινε λοιπόν; Ο δικηγόρος που ήταν εκεί πήρε τα 30 εκατομμύρια μαζί με τους προστατευόμενους μάρτυρες. Η Αμερική πήρε 350 εκατομμύρια και η Ελλάς έκανε αγωγή!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ποιος πήρε τα 30 εκατομμύρια;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ο Θάνος Πλεύρης λέει «κάνανε αγωγή». Είναι σαν τον πολίτη που κάνει αγωγές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ποιος δικηγόρος πήρε τα 30 εκατομμύρια;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ακούστε, να πείτε στον αρχηγό σας ότι μεταχρονολογημένα τιμολόγια για παραλαβή υλικού δεν υπάρχουν. Και αναφέρονται στη «SIEMENS». Μεταχρονολογημένα τιμολόγια δεν υπάρχουν σε αγορές πραγμάτων, «έξεχασα να τα πληρώσω». Όχι αυτά σε μένα, κύριε Πλεύρη.

Και πάμε και στα υπόλοιπα.

Να ρωτήσω κάτι: Κύριε Υπουργέ, πρέπει να ξέρετε εσείς. Το drone που πήγε να βάλει φωτιά στον Υμηττό προχθές, είναι αυτό εδώ;

Κύριε Πλεύρη, επειδή είστε λαλίστατος, αυτό είναι το drone;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μπορεί. Δεν ξέρω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Η φωτογραφία είναι από το ρεπορτάζ των καναλιών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Άκουσέ με λίγο. Άκουσον μεν, πάταξον δε!

Πειραματικό drone SARISA SRS-1A της τάδε εταιρείας. Τι δουλειά είχε αυτό εκεί; Αυτό είναι πολεμικό, πειραματικό drone. Είναι ή δεν είναι; Καταθέτω τη σχετική φωτογραφία στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ποιος έδωσε την άδεια να κάνουν εκεί πάνω στο δάσος βόλτες με το drone, το οποίο είναι και πολεμικό, οπλισμένο κιάλας; Ποιος; Γιατί κρύβετε τους τέσσερις ενόχους και δεν λέτε ποιοι είναι; Άμα ήταν ένας συνάδελφος από εδώ μέσα ή ένας πολίτης θα τον δείχνατε όλοι σας. Αυτοί οι τέσσερις κύριοι που συνελήφθησαν γιατί δεν ξέρουμε ποιοι είναι; Για ποια δικαιοσύνη μιλάμε; Αυτά είναι τα προβλήματα της ελληνικής δικαιοσύνης.

Και βέβαια αυτό που θέλω να πω στον κ. Φλωρίδη -δεν θα πω για τα κοράκια, θα πω άλλη φορά- είναι το εξής: Όταν μιλάτε για δικαιοσύνη, κύριε συνάδελφε, που είστε και νομικός, πρέπει να απαντήσετε στον ελληνικό λαό πώς είναι δυνατόν να υπάρχει δικαιοσύνη στην ελληνική κοινωνία και στο ελληνικό κράτος, όταν ο πολίτης που έχει πάρει δάνειο 20 χιλιάδων ευρώ χάνει το σπίτι

του κι όταν η Νέα Δημοκρατία χρωστάει 500 εκατομμύρια και δεν της παίρνουν ούτε 1 ευρώ;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Εδώ είναι η αίσθηση του κοινού περί δικαίου αισθήματος. Είστε κατάφωρα άδικοι και συμπεριφέρεστε άδικα. Όχι άδικα, αλαζονικά, με αμετροέπεια. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα. Για ποια δικαιοσύνη μιλάμε; Ρουμάνος εμπρηστής συνελήφθη στις 16 Ιουνίου για εμπρησμό κοντά στο ρέμα της Ραφήνας, οδηγήθηκε στη δικαιοσύνη και του επιβλήθηκε ποινή με αναστολή. Το πρωί του Σαββάτου 29 Ιουνίου ξαναβάζει φωτιά.

Ο νόμος με τον οποίο βγήκε έξω, ήταν δικός σας, κύριε Φλωρίδη; Γελάτε. Κάθε φορά που συμβαίνει κάτι φταίνε οι προηγούμενοι και ο προηγούμενος λέει «φταίει ο προηγούμενος» κ.λπ.. Ένας ηγούμενος αυτής της χώρας υπάρχει που να μπορέσει να επιβάλει νόμο και τάξη σε αυτή τη χώρα επιτέλους; Ένας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Θα ήθελα τώρα να απαντήσω στο αντιδημοκρατικό, αντιλαϊκό, αντικοινωνικό τόξο και σιγά σιγά να αποχωρήσω. Έχουμε σε όλη την Ευρώπη ένα ρεύμα πατριωτισμού. Έχουμε, όμως, και τον φόβο του συστήματος των δήθεν δεξιών και δήθεν αριστερών. Πανευρωπαϊκά θα δείτε -και στην Ελλάδα ισχύει αυτό- άρθρα επί άρθρων για τη δήθεν επέλαση της ακροδεξιάς. Είναι η γνωστή τακτική βαφτίζουμε το κρέας ψάρι για να είναι εύκολο στην κατάρτιση ή εύκολο στη γεύση. Είναι συστηματική και οργανωμένη αυτή η επίθεση που γίνεται σε κάθε πατριώτη, να τον αποκαλούν ακροδεξιό και φασίστα. Και μάλιστα γίνεται συνειδητά και σκόπιμα για να υποβληθεί στο υποσυνείδητο του πολίτη ότι αυτό που έρχεται είναι επικίνδυνο, είναι κάτι ακραίο, κάτι απίστευτα οδυνηρό για τον πολίτη.

Ας δούμε, λοιπόν, την αλήθεια. Τι αντιπροσωπεύει η δήθεν ακροδεξιά όπως λένε τα τρία κόμματα και τι πραγματικά είναι; Δεν υπάρχει ακροδεξιά εδώ. Είναι ένα δίπολο εξουσιών και θα το αποδείξω. Δέχεται μια πίεση από τους δήθεν δεξιούς και δήθεν αριστερούς. «Δήθεν» λέω γιατί υπάρχει και το ΚΚΕ που είναι συνεπές, ένα αριστερό πραγματικό κόμμα και ουδείς μπορεί να το αμφισβητήσει. Μπορεί να διαφωνεί κανείς πολιτικά μαζί τους, αλλά είναι συνεπείς σε όσα λένε.

Ποιο είναι το πολιτικό διακύβευμα; Από τη δεκαετία του '90 ο καπιταλισμός λειτουργεί στο πλαίσιο μίας παγκοσμιοποίησης. Οι έννοιες «δεξιά» και «αριστερά» δεν υπάρχουν πλέον, δεν είναι καθάρεις και ξεκάθαρες. Είναι ουσιαστικά μια κατάσταση που διαχέεται από τη Νέα Δημοκρατία στο ΠΑΣΟΚ και στον ΣΥΡΙΖΑ ιδεολογικών που ουσιαστικά συμπλέουν στις πολιτικές τους. Η Δεξιά -αυτή η ψευτοδεξιά- επέβαλε -πρέπει να το τονίσω αυτό- και υιοθέτησε τα προστάγματα της δήθεν Αριστεράς και η δήθεν Αριστερά μαζί με το κέντρο της δήθεν Δεξιάς, δηλαδή να είναι οι στυλοβάτες της παγκοσμιοποίησης, να είναι οι στυλοβάτες της ελεύθερης διακίνησης αγαθών και ανθρώπων, αθρόα λαθρομετανάστευση δεξιά και αριστερά, υπηρεσιών, προκειμένου να γίνει μια ενιαία αγορά παγκόσμια. Καταστρατηγώντας κάθε έννοια καπιταλισμού, επιχειρούν βίαια να επιβάλουν ενιαία αγορά, που δεν μπορεί να γίνει έτσι κι αλλιώς, και κυρίως μια κοινή καταναλωτική κουλτούρα, μια κουλτούρα μακριά από τον άνθρωπο, από τη διαφορετικότητά του, όλοι ίσοι, όλοι όμοιοι. Δεν γίνεται αυτό. Όλοι οι άνθρωποι είμαστε διαφορετικοί.

Όπως απαιτούν, λοιπόν, έγιναν αυτά από τη Νέα Δημοκρατία. Ποιοι; Οι αγορές, οι αγορές που υπηρετεί ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Οι αγορές αφηρημένα, ένα παγκόσμιο κεφάλαιο, χρηματοπιστωτικό σύστημα, το οποίο βλέπει τον άνθρωπο ως αριθμό όχι ως μία ιδιοπροσωπή σχέση μεταξύ μιας κοινωνίας και ενός ανθρώπου.

Και εδώ ακριβώς έρχεται το πολυεθνικό κεφάλαιο και η επιχείρηση. Ποιο είναι το κύριο εμπόδιο; Τα κράτη -έθνη τις ενοχλούν. Ανάχωμα στην παγκοσμιοποίηση και ανάχωμα στο κεφάλαιο είναι μόνο το κράτος -έθνος. Η εθνική κυριαρχία υποβαθμίζεται από τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και τον ΣΥΡΙΖΑ, από αυτούς τους δήθεν συστημικούς -για μένα παρακρατικούς- οι οποίοι επιβάλλουν νόρμες και εντολές, που δεν είναι ουσιαστικά ανθρώπινες. Τα κρατικά σύνορα καταργούνται, γίνονται σουρωτήρια. Μπαίνουν, βγαίνουν από την Αφρική, από το Αφγανιστάν, το Πακιστάν. Τους δίνουν επιδόματα. Είναι η τακτική των τριών κομμάτων.

Οι στρατηγικές υποδομές όλες ιδιωτικοποιούνται χάριν του κεφαλαίου, χάριν των καρτέλ, χάριν των ολιγαρχών, χάριν των κακών καπιταλιστών. Το κράτος αποδυναμώνεται.

Η ιστορική ταυτότητα, κύριε Πλεύρη που αγωνιζόμασταν μαζί, όπως λέτε, παλιά, εκμηδενίζεται, υποβαθμίζεται από τις επιλογές σας. Και αν θέλετε και την αλήθεια, κύριε Πλεύρη, θα σας πω ένα πράγμα. Όταν έβλεπα έναν άνθρωπο να παρεκκλίνει από το εθνικό ιδεώδες, την εθνική γραμμή, ειδικά στην Ελληνική Λύση, του παίρναμε το κεφάλι και τον διώχναμε στον αγύριστο. Εσείς δεν το κάνατε ποτέ ως κόμμα. Ακόμα τον Αυγενάκη τον έχετε μέλος σας. Ξέρω τι θα πείτε. Είμαι πιο μπροστά από εσάς.

Και αν θέλετε και το όνομα του δικηγόρου, να το πω. Θέλετε; Ο Σαράκης είναι. Το έμαθα προχθές ότι πήρε 30 εκατομμύρια. Και; Πού είναι το πρόβλημα; Σκάνδαλο υπήρχε, αδελφέ; Τα πήραν οι υπουργοί σας; Όχι, όχι, όχι. Στην Ελλάδα κανέναν δεν τα παίρνει. Ποιος το είπε; Η δικαιοσύνη που εσείς διορίσατε. Ποιος τη διόρισε τη δικαιοσύνη στην Ελλάδα; Γελάς.

Εδώ είναι το μεγάλο πρόβλημα, ότι δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους. Και το χειρότερο είναι ότι είναι και θρασείς στην πολιτική. Όχι ο κ. Πλεύρης, προς Θεού. Ιστορία, κύριε Πλεύρη, αξίες, θρησκεία, έθιμα, πολιτιστικές παραδόσεις τα καταπατάτε καθημερινά. Δεν θα σας πω για τον γάμο των ομοφυλοφίλων. Οπαδός κι εσείς του γάμου των ομοφυλοφίλων. Α, δεν είστε; Γιατί είστε στη Νέα Δημοκρατία ακόμα; Γιατί, είχατε ρεπό τότε; Μια μέρα ρεπό και ξαναγύρισε; Ήξεις, αφήξεις, αλλά εδώ ψήφισες τον γάμο ομοφυλοφίλων, στηρίζοντας μια Κυβέρνηση που πρεσβεύει τον γάμο ομοφυλοφίλων ως σημαία. Ότι και να μου πεις η ιστορία έγγραψε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Πάμε λοιπόν και στην Αριστερά με τον διεθνισμό, τον ψευδο-διεθνισμό. Ο εθνομηδενισμός και ο κάθε είδους δικαιωτισμός έγινε ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ. Η ατζέντα τους είναι. Για Δεξιά και Αριστερά -ψευδοαριστερά, ψευδοδεξιά- υπάρχει μια μόνο κυρίαρχη ιδεολογία. Ποια είναι αυτή; Η πολιτική ορθότητα. Ό,τι διαφωνεί με την πολιτική ορθότητα τους είναι μεμπτό, είναι φασιστικό, είναι ακροδεξιό, είναι απάνθρωπο, είναι ποταπό, διότι αυτοί οι τρεις, το αντιδημοκρατικό τόξο, είναι οι θεοί σαν τη Βαβέλ. Γιατί είναι μια Βαβέλ τα τρία κόμματα, μια Βαβέλ που συμφωνούν σε ένα πράγμα ότι πρέπει να αφανιστεί η ιδιοπροσωπία του ανθρώπου που μας κάνει ξεχωριστούς, μας κάνει διαφορετικούς.

Εμείς επιμένουμε. Η ιδιοπροσωπία, η εθνική ταυτότητα, η κοινωνική ταυτότητα είναι έννοιες απαράβατες για την ίδια τη δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Εμφανίστηκαν λοιπόν εκείνη τη στιγμή εδώ και μερικά χρόνια μερικά κόμματα, κόμματα που εκπροσωπούν αυτά που είπα: Αποκατάσταση εθνικής κυριαρχίας, ανάπτυξη εγχώριας οικονομίας, ομοιογένεια πληθυσμού. Αντασσομάστε στις μεταναστευτικές ροές, αποκαλούμε την πράσινη μετάβαση απάτη ολκής για τους ολιγάρχες και τα καρτέλ σαν τον Μυτιληναίο και όλα τα φιλαράκια τα δικά σας. Προασπιζόμαστε πατροπαράδοτες αξίες πολιτιστικές, πολιτισμικές, εθνικές. Αυτή είναι η διαφορά μας.

Εγώ τότε ήξερα τον Θάνο και τότε αυτά τα έλεγε, τώρα τα λέει αλλιώς. Δεξιά, κεντροδεξιά, Αριστερά και όλα αυτά τα παραμύθια έχουν τελειώσει. Αν πεινάς είτε είσαι αριστερός είτε δεξιός για εμάς το ίδιο πράγμα είναι. Οριζόντιος ο πατριωτισμός, ένας πατριωτισμός που θα ορθώσει αναστήματα στην παγκοσμιοποίηση και σε όλα αυτά τα κακώς κείμενα που επιβάλλει η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ.

Κατηγορούν λοιπόν εμάς τα πατριωτικά κόμματα: ακροδεξιούς, εθνικιστές, αυταρχικούς, λαϊκιστές, ευρωσκεπτικιστές -είναι ο πιο καλός όρος- ρατσιστές, ομοφοβικούς, φίλα διακείμενους στον Πούτιν. Ναι, απ' όλα έχει ο μπαχτσές τους. Επισημούν τον κίνδυνο του φασισμού και του ναζισμού. Όμως η απειλή έρχεται από αλλού και ήρθε από αλλού, από τον ολετήρα που λέγεται παγκοσμιοποίηση και τους υπηρέτες τους: Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Το αντιδημοκρατικό λοιπόν, αντιλαϊκό τόξο είστε εσείς, εσείς που το υπηρετείτε. Υπηρετείτε το κεφάλαιο, σε αντίθεση με εμάς,

κύριοι συνάδελφοι, που είμαστε το εθνικό, κοινωνικό, λαϊκό, πατριωτικό κίνημα, το οποίο υπηρετεί το λαό και είναι η ουσιαστική διαφορά μας.

Και δεν θα πω για ποια Ελλάδα μιλάμε ούτε θα απαντήσω σε κακοπροαίρετες τοποθετήσεις. Θα πω όμως τον Πρωθυπουργό, για να είμαστε όλοι έντιμοι εδώ μέσα. Πέτυχε να κονιορτοποιήσει όλη την Αντιπολίτευση. Στο ΠΑΣΟΚ ψάχνουν αρχηγό, επτά-οκτώ άτομα. Στον ΣΥΡΙΖΑ ψάχνουν αρχηγό. Γίνεται χαμός. Ποιος το πέτυχε; Τα μέσα ενημέρωσής τους. Τα ελέγχουν όλα και δημιουργούν ρήγματα σε όλα τα υπόλοιπα κόμματα, μόνο και μόνο για να μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν αυτοί.

Κι ευτυχώς υπάρχουν άνθρωποι που σκέφτονται και απεδείχθη στις ευρωεκλογές με το 9,3% που δόθηκε πλουσιοπάροχα και τους ευχαριστούμε όλους στην Ελληνική Λύση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Θα πω κάτι, γιατί για μένα -κύριε συνάδελφε, σας γνωρίζω χρόνια- η αλήθεια είναι μονοδιάστατη, μπορεί να είναι υποκειμενική, η πραγματικότητα όμως είναι αντικειμενική και η πραγματικότητα είναι σήμερα ότι οι αγρότες πήραν από τον ΟΠΕΚΕΠΕ ο καθένας από 60 ευρώ σήμερα. Έχω μπροστά μου το έγγραφο. Δόθηκαν 70 περίπου εκατομμύρια ευρώ και πήραν οι αγρότες 60 ευρώ ο καθένας.

Οι αγρότες στην Πέλλα βιώνουν ένα τεράστιο πρόβλημα με τα ροδάκια. Χθες είχαμε και την καταιγίδα με το χαλάζι πάνω στην Αριδαία. Έχει καταστραφεί ο αγροτικός κόσμος, την ίδια ώρα, κύριε συνάδελφε, που ήσασταν εδώ από το 2019 που έλεγα εδώ, κύριε Φλωρίδη, ότι πρέπει να κάνουμε σχέδια για τον αγροτικό τομέα. Το 2030 στόχος του Ερντογάν είναι η αγροτική οικονομία της Τουρκίας να πλησιάσει τα 120 δισεκατομμύρια δολάρια. Το σχέδιο το δικό σας ποιο είναι, κύριοι συνάδελφοι; Πείτε μου το επιτέλους! Πείτε μου στον πρωτογενή τομέα ποιο είναι το σχέδιό σας;

Σας είπα να κάσουμε όλα τα κόμματα μαζί από εμπειρογνώμονες να συζητήσουμε σοβαρά. Έρχεται πείνα! Έρχεται πείνα! Δεν παράγουμε τίποτα, εισάγουμε μόνο. Και αυτό πρέπει να το έχουμε όλοι στο μυαλό μας ότι κάποια στιγμή πρέπει να ενώσουμε δυνάμεις για να κάνουμε προτάσεις. Αλλά όχι να έχω τον Ναπολέοντα να μην ακούει τίποτα. Όχι. Δεν λέω, ευήκοα ώτα, αλλά σε ποιους μιλάω, κύριε συνάδελφε;

Βγαίνει ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Ενέργειας και λέει ότι τα πράσινα τιμολόγια δεν τα θεσμοθετήσαμε για να είναι φθηνά, αλλά για λόγους συγκρισιμότητας και την ίδια ώρα ο Σκυλακάκης είχε πει στο «ACTION24» ότι το πράσινο τιμολόγιο το κάνατε για να είναι φθηνό. Ο γραμματέας λέει ότι δεν το κάναμε γι' αυτό και ο Υπουργός λέει το κάναμε γι' αυτό. Δεν είστε απλά ανίκανοι, είστε και επικίνδυνοι σας λέω. Και δεν παίζω με τις εντυπώσεις. Δηλώσεις δικές σας είναι, δεν είναι δικές μου δηλώσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Σκυλακάκης. Ο άνθρωπος είναι απίστευτος. Γυρίζει και λέει «Όχι, το πράσινο τιμολόγιο δεν είναι για να είναι φθηνό το ρεύμα, το κάναμε για να είναι συγκρίσιμο το μέγεθος». Δεν βγάζω άκρη.

Και μια και μιλάμε για την οικονομική σας πολιτική, έχω ένα βίντεο του Άδωνι Γεωργιάδη από τη Θεσσαλονίκη. Τι χαρά αυτό το παιδί! Γελάει ο φίλος μου ο Θάνος. Τι χαρά! Τι χαρούμενο παιδί! Πήγε στη Θεσσαλονίκη πριν μερικά χρόνια, πήγε σε μια εταιρεία, τη «CISCO» -start up εταιρεία, ωραιότατη εταιρεία, καλή- και είπε: «Μπράβο! Χαιρόμαστε που ήρθαν να επενδύσουν αυτοί οι άνθρωποι» κι εμείς ως ιθαγενείς από την Αφρική, γιατί δεν χάντρες μας ξεγελάνε, τους δώσαμε ένα κτήριο, δεν πλήρωσαν ποτέ το ρεύμα και σήμερα αποχωρούν. Αυτή η επένδυση! Αυτοί είστε. Για την κάμερα είστε, για την επικοινωνία και όχι την ουσία της πολιτικής και είναι ουσιαστικές οι διαφορές μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Πάει και η «CISCO», αμερικανική εταιρεία τεχνολογίας. Να 'χαμε να λέγαμε! Και να σας πω και ποιοι είστε ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Αν μπορούμε, κύριε Πρόεδρε, σιγά, σιγά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ναι, κύριε Πρόεδρε, ζητώ συγγνώμη για την κατάχρηση.

Εσείς είστε φίλοι των Αμερικανών, έτσι δεν είναι; Δεν άκουσα.

Είστε; Πώς θα χαρακτηρίζατε τον φίλο σας τον Αμερικανό που δέχθηκε την κ. Τσιγδέμ Ασάφογλου, την Πρόεδρο του ΚΙΕΦ, στη δεξίωση για την Ημέρα Ανεξαρτησίας, στη Θεσσαλονίκη, στο προξενείο;

Αυτή τη δήλωση περίμενα από εσένα, να καταδικάσεις το αμερικανικό προξενείο που δέχτηκε την κυρία αυτή που μιλάει για αυτονομία στη Θράκη και τουρκική μειονότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Στα Πρακτικά της Βουλής το καταθέτω. Περιμένω καταδίκη.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μη μου αλλάξεις γήπεδο. Καταδίκη θέλω.

Καταδικάζουμε τον αμερικανικό προβοκατόρικο ρόλο απέναντι στην εθνική κυριαρχία της Ελλάδας και τα αδιαπραγμάτευτα ελληνικά μας σύνορα. Αυτό θέλω να ακούσω από σένα. Τα υπόλοιπα είναι για τις εντυπώσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Κι επειδή έλεγα για το αντιδημοκρατικό τόξο, γιατί είναι όλοι ίδιοι, ψηφίσατε τους Patriot και εσείς; Και ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ μαζί με τη Νέα Δημοκρατία; Να μείνουν οι Patriot, το ψηφίσατε εσείς; Τόσο ίδιοι, τόσο προβλέψιμοι πια. Ό,τι πουν οι Αμερικανοί θα κάνουν τα τρία κόμματα; Ό,τι πει η πρεσβεία, ρε παιδιά; Γιατί εγώ δεν ήξερα ότι μπιανόβγαίνε και στις πρεσβείες ο συγκεκριμένος, κύριε Πλεύρη. Δεν το ήξερα. Μόλις το έμαθα, όμως, πιξ λαξ εκτός Ελληνικής Λύσης! Ούτε «γκουχ», ούτε «μουχ»! Πυξ λαξ!

Πάμε και στο τελευταίο, στο μήνυμά μας, το μήνυμα της Ελληνικής Λύσης. Η αλήθεια είναι ότι πρέπει να αλλάξουν τα πράγματα και πρέπει να αλλάξουν τώρα. Ήρθε η στιγμή να επιλέξουν οι Έλληνες έναν κόσμο διαφορετικό. Ήρθε η στιγμή όπου οι Έλληνες θα καταλάβουν ότι η Ελλάδα επιστρέφει και ξαναγίνεται κυρίαρχη, αυτόρρηξη, αυτεξούσια, μεγαλύτερη και καλύτερη από ποτέ, πιο δυνατή.

Όσο περισσότερο σας λένε -απευθύνομαι στους Έλληνες- ότι αυτό δεν είναι εφικτό, τόσο περισσότερο στο μυαλό σας να βάζετε πάντα ότι υπάρχει λύση, η Ελληνική Λύση, τόσο περισσότερο να είστε αποφασισμένοι να αποδείξουμε όλοι μαζί οι Έλληνες ότι κάνουν λάθος και αυτοί και αυτοί και αυτοί. Και μπορούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Αν έχεις τον Χριστό μέσα σου, δεν σταματάς να αγωνίζεσαι. Αν έχεις τον Θεό μέσα σου, δεν σταματάς να λες «όχι» στον γάμο ομοφυλοφίλων. Όχι «παίρνω ρεπό μία μέρα και έρχομαι την άλλη μέρα». Δεν γίνεται έτσι. Διότι στην πολιτική πρέπει να υπάρχει και η αξιοπρέπεια, η πολιτική αξιοπρέπεια. Και όταν κάνεις ένα λάθος, το διορθώνεις. Το διορθώνεις συνειδητά, όχι αφηρημένα, όχι «έλειπα, δεν ήμουν, δεν άκουσα, δεν ήξερα, αλλά στηρίζω την Κυβέρνηση»!

Όσο το σάπιο σύστημα, το οποίο το στηρίζετε εσείς, υπάρχει και μεγαλώνει τόσο είστε συμμετέχοντες στο εθνικό έγκλημα που γίνεται. Είναι έκκληση, είναι κραυγή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Επιτέλους, ορθώστε ανάστημα. Ο μητσοτακισμός είναι ο εχθρός. Είναι μια φιλοσοφία, άποψη της Ελληνικής Λύσης. Και αυτόν τον εχθρό, όπως τον διώξαμε από εδώ μέσα και έφυγε κακήν κακώς, θα τον βγάλουμε από την καρέκλα των πρωθυπουργική.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Ελληνικής Λύσης χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Τουρισμού: «Ενίσχυση των τουριστικών υποδομών και της τουριστικής εκπαίδευσης, επικαιροποίηση του πλαισίου άσκησης του επαγγέλματος των ξεναγών και των χρονομεριστικών μισθώσεων, ρυθμίσεις τουριστικών φορέων και άλλες διατάξεις για την ενίσχυση του τουρισμού».

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Παρασκευής 5 Ιουλίου 2024.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1188/26-6-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία» κ. Βασιλείου Κόκκαλη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Αισχροκέρδεια και στα φυτοφάρμακα, αλλά ο Πρωθυπουργός τώρα το μαθαίνει»

2. Η με αριθμό 1190/26-6-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ροδόπης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής» κ. Ιλχάν Αχμέτ, προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Διέλευση τουριστικών λεωφορείων από τον κάθετο άξονα της Νυμφαίας στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα»

3. Η με αριθμό 1204/1-7-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Μαγνησίας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του «Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας» κ. Βασιλείου Μεταξά προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με θέμα: «Κατεπείγοντα ζητήματα για το πανεπιστημιακό δάσος Περτουλίου. Να σταματήσει τώρα κάθε διαδικασία για την παράδοσή του σε επιχειρηματικούς ομίλους»

4. Η με αριθμό 1179/25-6-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της «Ελληνικής Λύσης» κ. Παράσχου Παπαδάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Μη νόμιμη συμπεριλήψη στην πρόσφατη απογραφή πληθυσμού των παράνομων μεταναστών που φιλοξενούνται προσωρινά σε δομές εντός των γεωγραφικών ορίων της Κοινότητας Φυλακίου, του Δήμου Ορεστιάδας Έβρου».

5. Η με αριθμό 1187/26-6-2024 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της «Νέας Αριστεράς» και Βουλευτή Μεσσηνίας κ. Αλέξανδρου Χαρίτιση προς τον Υπουργό Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, με θέμα: «Σοβαρά ζητήματα προκύπτουν από την υπόθεση της πυρκαγιάς στην Ύδρα σχετικά με τους επιβαίνοντες στην επίμαχη θαλαμηγό».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1205/1-7-2024 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του «Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας» κ. Διαμάντως Μανωλάκου, προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Να εξασφαλιστεί άμεσα η πλήρης άρδευση της Κωπαΐδας και το εισόδημα των αγροτών της περιοχής»

2. Η με αριθμό 1206/1-7-2024 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β1' Βόρειου Τομέα Αθηνών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του «Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας» κ. Αφροδίτης Κτενά προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με θέμα: «Να καταργηθεί και να μην ισχύσει φέτος η ελάχιστη βάση εισαγωγής».

3. Η με αριθμό 1209/1-7-2024 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β1' Βόρειου Τομέα Αθηνών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του «Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας» κ. Αφροδίτης Κτενά προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με θέμα: «Να παρθούν άμεσα όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ασφαλή διαβίωση των οικότροφων στις φοιτητικές εστίες της Αθήνας κατά τους θερινούς μήνες».

4. Η με αριθμό 1211/1-7-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Δυτικής Αττικής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του «Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας» κ. Χρήστου Τσοκάνη προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, με θέμα: «Παράταση προθεσμίας φορολογικών δηλώσεων έως 30 Σεπτεμβρίου 2024».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Κύριε Πλεύρη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, γιατί πρέπει να δώσω τον λόγο στον Πρόεδρο της Νίκης.

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου για ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ σε ένα σημείο το οποίο ειπώθηκε από τον Πρόεδρο. Θα απαντήσω στην ομιλία μου σε όλα όσα είπε, αλλά το ένα σημείο δεν μπορούμε να το προσπεράσουμε.

Εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου ακούστηκε ότι ο δικηγόρος κ. Σαράκης πήρε 30 εκατομμύρια για τους εντολείς του, τους προστατευόμενους μάρτυρες στην Αμερική, για την υπόθεση «NOVARTIS».

Είναι εδώ και ο παριστάμενος Υφυπουργός που ήμασταν μαζί στην προκαταρκτική επιτροπή, που χάρη σε αυτή την προκαταρκτική επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Ελληνικής Λύσης, έγινε η μοναδική ενέργεια που είχε γίνει όταν ήμουν Υπουργός -ο ΣΥΡΙΖΑ όλο αυτό το διάστημα δεν είχε κάνει τίποτα για να διεκδικηθούν λεφτά από την «NOVARTIS». Και έχει κατατεθεί η αγωγή και έχει πάρει τον δρόμο της.

Στο πόρισμα, όμως, είχαμε καταλήξει ότι οι προστατευόμενοι μάρτυρες στην Ελλάδα είναι ταυτόσημοι με τους προστατευόμενους μάρτυρες στην Αμερική. Και η βασική αρχή του δικαίου στην Ελλάδα είναι ότι για να είσαι προστατευόμενος μάρτυρας δεν πρέπει να έχεις όφελος από την υπόθεση. Και ο κ. Βελόπουλος, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, μας ενημέρωσε ότι οι προστατευόμενοι μάρτυρες διά του πληρεξούσιου δικηγόρου, μέχρι πρότινος Βουλευτή της Ελληνικής Λύσης και επικεφαλής του ψηφοδελτίου επικρατείας, έχουν πάρει 30 εκατομμύρια.

Αρα, προφανώς επειδή η συζήτηση της Βουλής είναι δημόσια, φαντάζομαι ότι αντίστοιχα θα αξιολογήσει η ελληνική δικαιοσύνη κατά πόσο πλέον προστατευόμενοι μάρτυρες που έχουν πάρει 30 εκατομμύρια ευρώ και ο δικηγόρος τους μπορούν να βρίσκονται σε αυτό το καθεστώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πλεύρη, δεν σας έχω για «λαθέρ», γεννημένο «λαθέρ». Είναι υπεύθυνος γι' αυτά που λέει και όχι γι' αυτά που καταλαβαίνετε εσείς.

Μίλησε για το ότι ο συγκεκριμένος νομικός...

Όχι οι μάρτυρες...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Τι είπε; Ότι πήρε 30 εκατομμύρια...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Όχι οι μάρτυρες, χρυσέ μου άνθρωπε. Όχι οι μάρτυρες! Τι σχέσι έχουν οι μάρτυρες;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Τους μάρτυρες εκπροσωπούσε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Σοβαρά μιλάτε; Τους μάρτυρες εκπροσωπούσε; Μόνο τους μάρτυρες εκπροσωπούσε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν αναφέρθηκε στους μάρτυρες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Από πού πήρε τα 30 εκατομμύρια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν αναφέρθηκε στους μάρτυρες, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Τα 30 εκατομμύρια...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν μας ενδιαφέρει εμάς αυτό.

Δεν είπε ο Πρόεδρος ποτέ ότι οι μάρτυρες πήραν 30 εκατομμύρια. Ποτέ δεν είπε κάτι τέτοιο. Ποτέ! Ποτέ! Δεν θα παρερμηνεύετε αυτά που λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ο Πρόεδρος της Νίκης, ο κ. Νατσιός, έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΑΤΣΙΟΣ (Πρόεδρος του Δημοκρατικού Πατριωτικού Κινήματος - ΝΙΚΗ): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μάθαμε ότι ο κύριος Πρωθυπουργός πήγε για ξεκούραση, όπως γράφτηκε, στην όμορφη και ηρωική Ήπειρό μας. Πολλές Ελληνίδες και Έλληνες δεν το κατάφεραν να ξεκουραστούν, καθώς οι φωτιές σε Κω, Κερατέα, Σέριφο, Χίο, Ζάκυνθο, τη Σταμάτα Αττικής και σε άλλα μέρη της πατρίδας τούς έκαναν να χάσουν τον ύπνο τους, τις κατοικίες τους, τις περιουσίες τους. Τους έκαναν να χάσουν για άλλη μια φορά την πίστη τους στον κρατικό μηχανισμό. Γιατί μπορεί να ανακοινώνεται μία ακόμη νέα επιτροπή κάθε εβδομάδα, όμως, οι επιτροπές δεν θα σβήσουν τις φωτιές. Όσο και να προσπαθείτε να περάσετε την ευθύνη στους πολίτες, δεν θα καταφέρετε ποτέ να ξεπλυθείτε από αυτές τις ευθύνες.

Αναλαμπή βέβαια μέσα στην τεφρή, γκρίζα αυτή η πραγματι-

κότητα είναι η ηρωική προσπάθεια του Πυροσβεστικού Σώματος. Και είναι πολύ παρήγορο και βέβαια δίκαιο το ότι ο λαός μας έχει σε πολύ υψηλή εκτίμηση το Πυροσβεστικό Σώμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες ημέρες συμπληρώνεται πενήντα χρόνια από τη Μεταπολίτευση, από την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Η δικαιοσύνη είναι ο πυλώνας της δημοκρατίας. Και το σημερινό νομοσχέδιο που έχει ως αντικείμενό του το αυτονόητο, την επιτάχυνση της έκδοσης των αποφάσεων της Θέμιδος, αποτελεί αφορμή για τη Νίκη για την ανάπτυξη ενός ευρύτερου προβληματισμού.

Διαβάσαμε χθες στις εφημερίδες ότι όσοι καταδικάστηκαν για τα «μαύρα ταμεία» και για τα κλεμμένα της «SIEMENS» θα ζήσουν προσεχώς μια μοναδική στιγμή. Ούτε στα καλύτερα όνειρά τους! Η ελληνική δημοκρατία επιστρέφει στους κλέφτες, βάσει της δικαστικής αποφάσεως, ακόμη και τα κινητά που κατασχέθηκαν τότε ως προϊόντα του εγκλήματος. Αναρωτιόμαστε γιατί δεν τους ζητάει και συγγνώμη για την ενόχληση και για την ταλαιπωρία που έχουν υποστεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η δικαιοσύνη δεν πρέπει να είναι μόνο αδέκαστη, γρήγορη, τυφλή, όπως λέγεται. Πρέπει να είναι και δίκαιη. Και για να είναι δίκαιη, απαιτούνται φρόνημα και ανεξαρτησία από τους δικαστές, αλλά και σωστοί νόμοι. Όταν, όμως, η κομματοκρατία, όλοι σας σχεδόν δηλαδή, πάτε και ψηφίζετε νόμο που βγάζει «λάδι» αυτούς που έκλεβαν τα χρήματα των φορολογουμένων και δένετε τα χέρια της δικαιοσύνης, για ποιο δίκαιο να μιλήσουμε;

Εκατομμύρια Έλληνες πολίτες καλούνται σήμερα να πληρώσουν κεφαλικό φόρο. Αρα οι κλέφτες, όχι μόνο δεν κλείνονται φυλακή, όχι μόνο απαλλάσσονται, αλλά τους στέλνετε συστημένο «δωράκι» και τα προϊόντα του εγκλήματος. Με τι μούτρα; Αφήνοντας ελεύθερους τους διεφθαρμένους, αλλά και διώκοντας και βάζοντας στη φυλακή απλούς πολίτες επειδή οργάνωσαν διαδικτυακά συγκέντρωση διαμαρτυρίας σε περίκλειστο χώρο κατά του Pride Θεσσαλονίκης που προσέβαλε βάνουσα τον θεσμό της οικογένειας.

Έχουμε ή δεν έχουμε ελευθερία της έκφρασης στην πατρίδα μας; Ισχύει ή δεν ισχύει η ελευθερία του συνέρχεσθαι;

Μητροπή στην Κυβέρνηση και προσωπικά στον κ. Μητσοτάκη που με μεθόδους καθεστώτος οδηγήθηκε σιδηροδόσμιος για τέσσερις μέρες στο κρατητήριο ένας οικογενειάρχης, επειδή θέλησε να εκφράσει την αντίθεσή του στο καρναβάλι πορνείας και ξετσιπωσιές που για εννιά μέρες ταλαιπώρησε τους πολίτες της Θεσσαλονίκης. Η Νίκη ήταν και θα είναι στο πλευρό του Νεκτάριου αλλά και όλων των πολιτών που είδαν, βλέπουν και θα δουν τις ελευθερίες τους να περιορίζονται και να καταπατούνται προς ικανοποίηση της «woke» ατζέντας, της προώθησης δηλαδή της ομοφυλοφιλίας που εξυπηρετείται με ευλάβεια.

Τους παντρεύατε, τους προικίζατε, τους δίνετε παιδιά μέσω τεκνοθεσίας, γιατί ήδη αυτό που λέγατε πως δεν θα γίνει, έγινε με αίτημα τοποθεσίας στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην Σύρο. Τους δώσατε ακόμη την πόλη της Θεσσαλονίκης -με το έτσι θέλω- για εννιά μέρες για να κυκλοφορούν γυμνοί, προκλητικοί. Και τι άλλο θα τους δώσετε; Διερωτόμαστε.

Το είπα και έξω από τα Δικαστήρια της Θεσσαλονίκης, που πήγαμε για υποστήριξη στον Νεκτάριο. Το καθεστώς Μητσοτάκη επέτρεψε να μαγαρίζεται για εννέα ολόκληρες ημέρες η πόλη του Αγίου Δημητρίου. Και προσέξετε, μιλάω για τη φασιστική πρακτική ανθρώπων να επιβάλλουν και να προβάλλουν τα πάθη τους σε κοινή θέα στην πόλη, να περιφέρονται γυμνοί καρνάβαλοι στους δρόμους της πόλης για να δείχνουν τις πομπές τους. Και ύστερα απ' όλα αυτά θέλετε να γιορτάσετε στις 24 Ιουλίου στο Προεδρικό Μέγαρο και την επέτειο για την αποκατάσταση της δημοκρατίας.

Η Νίκη δηλώνει ότι δεν μπορεί να «ευλογεί» με την παρουσία τις δεξιότητες αυτής της εξευτελισμένης από την κομματοκρατία κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Δεν θέλουμε να είμαστε στο κάδρο. Ας καλέσει η Πρόεδρος της Δημοκρατίας στη θέση μας δίπλα στον Πρωθυπουργό τον κ. Χριστοφοράκο. Ας καλέσει τον κ. Πατέλη και το Pride του. Εμείς το σκεφτόμαστε πολύ σοβαρά αν θα είμαστε εκεί. Και δεν θα είμαστε, όχι γιατί βεβαίως αμφισβητούμε το πολίτευμα -είμαστε καλοί και συνεπείς δημοκράτες.

Το αποδεικνύει η προηγούμενη ζωή μας, ο βίος, η πολιτεία μας τα προηγούμενα χρόνια- αλλά γιατί αλλοιώνεται συστηματικά το πολίτευμα.

Σημαντικό ρόλο στην αλλοίωσή του φαίνεται ότι παίζουν και τα μέλη της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας. Αυτό που έκανε ο πρώην Υπουργός Λευτέρης Αυγενάκης, ο οποίος δεν έβαλε μυαλό όταν τον κατήγγειλαν προσφάτως ότι αφαίρεσε πίνακα από το γραφείο του, ενισχύει την άποψή μας. Αφού για μήνες επιτέθηκε ο κ. Αυγενάκης στο εισόδημα των αγροτών, βυθίζοντάς τους σε απόγνωση -και γι' αυτό βέβαια είδε και την πύλη της εξόδου από την Κυβέρνηση- αυτή τη φορά επιτέθηκε κυριολεκτικώς σε έναν απλό εργαζόμενο. Και αν δεν υπήρχε το βίντεο, δεν θα διαγραφόταν.

Θέλω όμως να ρωτήσω: Το γνώριζε η Κυβέρνηση το περιστατικό από την Παρασκευή 28 Ιουνίου οπότε και συνέβη; Ναι ή όχι; Εάν ναι, τότε είναι έκθετη και η ηγεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, όπως επιπλέον και να διευκρινιστεί αν οι τραμπουκισμοί Αυγενάκη ήταν γνωστοί και στο Υπουργείο Μεταφορών.

Άρα νομίζετε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι αρκεί η διαγραφή του, τη στιγμή που αρνείται να παραδώσει την έδρα; Αν εννοείτε πραγματικά ότι θέλετε να τον τιμωρήσετε, ένας τρόπος υπάρχει. Εφόσον δεν παραιτείται από την έδρα -κάποτε μιλούσαμε για παραίτηση για λόγους ευθιξίας.

Ευθιξία; Τι είναι αυτό; Τρώγεται;

Ρωτάμε σήμερα- να δηλώσετε από τώρα ότι τίθεται εκτός ψηφοδελτίων και δεν θα πολιτευθεί ξανά με τη Νέα Δημοκρατία. Γιατί ξέρουμε πόσο κρατούν αυτές οι διαγραφές. Σε λίγους μήνες μετά την πολύ σκληρή, πρωτόγνωρη, εξοντωτική τιμωρία, θα επιστρέψει άσπιλος και αμόλυπτος στο κόμμα. Στείλτε τον άνθρωπο στην ευχή του θεού.

Πολιτικός αλλά και απλός άνθρωπος που ασκεί βία κατά εργαζομένου, πολύ περισσότερο -επαναλαμβάνω- πολιτικός, δεν πρέπει ποτέ να μένει ατιμώρητος. Αν υπάρχουν τραμπούκοι Βουλευτές που σηκώνουν χέρι σε εργαζόμενους, από τους οποίους βέβαια ζητούν ψήφο, πρέπει να οδηγούνται αμέσως στο αυτόφωρο. Η δημοκρατία μας πρέπει να ξεχάσει κάτι τέτοια άσυλα και ασυλίες.

Θέλω με την ευκαιρία της σημερινής παρέμβασής μου να κάνω και λίγες επισημάνσεις για την Αλβανία, για τον πόλεμο στην Ουκρανία και για τα ελληνοτουρκικά. Στην Αλβανία είχαμε -το διαβάσαμε- απογραφή του πληθυσμού, απογραφή παρωδία. Η Ομόνοια με ανακοίνωσή της χαρακτηρίζει «αβάσιμα», μη πραγματικά, απαράδεκτα και κατά συνέπεια απορριπτέα τα αποτελέσματα της διαδικασίας απογραφής σε ό,τι αφορά τη δημογραφία της γηγενούς ελληνικής εθνικής μειονότητας. Και καταγγέλλει ότι η διαδικασία υπήρξε διαβλητή και για άλλη μια φορά αποβλέπει σε πολιτικές τεχνητής συρρίκνωσης του δυναμικού της εθνικής μειονότητας και επί το πλείστον στη διαιώνιση πολιτικών διακρίσεων καταπίεσης και αφανισμού της, ιδιαίτερα σε συγκεκριμένες περιοχές και συνιστώσες τους που η πολιτεία αυθαίρετα αρνείται να τις καταχωρίσει ως τέτοιες.

Καταγράφηκαν παρακαλώ μόλις είκοσι τρεις χιλιάδες τετρακόσια μέλη της ελληνικής εθνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου και ευρύτερα της Αλβανίας. Η Ομόνοια, επίσης, καταγγέλλει και τη μεθοδευμένη συρρίκνωση των στοιχείων που αφορούν τον αριθμό που δηλώνουν χριστιανοί ορθόδοξοι, ότι ανήκουν δηλαδή στην Αρχιεπισκοπή Τιράνων. Και συνεχίζει -είναι πολύ σοβαρό το θέμα- «μιλούμε για εξαφάνιση, συρρίκνωση από το καθεστώς Ράμα της εθνικής μας μειονότητας. Η μη αναγνώριση των αποτελεσμάτων της σκέ...», όπως ονομάζει, «...απογραφής που πραγματοποιήσε η κυβέρνηση Ράμα αποτελεί επιτακτικό καθήκον για την ελληνική μειονότητα αλλά και για την Αθήνα, καθώς αποτελεί ένα ακόμα αποφασιστικό βήμα στην μεθοδευμένη προσπάθεια χειραγώγησης και τελικά εξόντωσης της ελληνικής μειονότητας, που τελικά δεν θα έχει δικαίωμα ύπαρξης, μόνο αν υποκύψει στις διαθέσεις και στα συμφέροντα του Ράμα».

Η Αλβανία, αγαπητοί μου, καθημερινώς προκαλεί την πατρίδα μας. Νυχθημερόν θα έλεγα. Ακόμη θυμόμαστε περίλυποι και με οργή τον Πρωθυπουργό της, τον Ράμα, να μας λέει κατάμουτρα στο κέντρο των Αθηνών για τους εγκληματίες Τσάμηδες και για επιστροφή -άκουσον, άκουσον- των δήθεν περιουσιών τους. Όλα

αυτά που γίνονται τώρα στη Βόρεια Ήπειρο είναι απόρροια της ηττοπάθειας και της υποχωρητικότητας της ελληνικής Κυβέρνησης. Ας ακουστεί επιτέλους και κάποιο όχι.

Ο Ελληνισμός, το ξέρουμε από την ιστορία -όποιος ρίξει μια ματιά το καταλαβαίνει- με τα «όχι» βαδίζει όρθιος. Αυτά τα «όχι» μας έσωσαν. Με αυτά τα «όχι» διασώθηκε η εθνική μας υπερηφάνεια.

Προχωρούμε. Η αδελφή του κυρίου Πρωθυπουργού, η κ. Ντόρα Μπακογιάννη ομολόγησε προχθές ότι κακώς ανακατευτήκαμε στον πόλεμο της Ουκρανίας. Δεν πιστεύω να τη θεωρείτε και αυτή φίλη του Πούτιν. Αν κακώς ανακατευτήκαμε, πρέπει να έρθει εδώ στο Κοινοβούλιο ο Πρωθυπουργός και να απολογηθεί γι' αυτά που είπε η αδελφή του, να έρθουν και να μας πουν πόσα όπλα βγήκαν από τις αποθήκες και πήγαν τζάμπα, να έρθουν και να μας πουν γιατί οι προβλέψεις τους για την έκβαση του πολέμου ήταν τόσο άστοχες, να έρθουν και να μας πουν γιατί διαταράξαμε τις σχέσεις μας με μια παραδοσιακά φίλη χώρα και εννοώ τη Ρωσία. Αυτό που περιέγραψε η κ. Μπακογιάννη είναι πολιτικό έγκλημα κολοσσιαίων διαστάσεων.

Εκτός όμως από την Ουκρανία, πρέπει κάποια στιγμή ο Πρωθυπουργός να ξεκαθαρίσει τι ακριβώς θα κάνει στην επερχόμενη Σύνοδο του ΝΑΤΟ για τα Σκόπια και για τα ελληνοτουρκικά. Δεν μας τα λέτε αγαπητοί μου καθόλου καλά. Κάθονται οι Σκοπιοι και παραβιάζουν γραμμή, γραμμή τα όσα υποκριτικότερα υποδέχτηκαν με τη Συμφωνία των Πρεσπών και η απάντηση η δική σας μέχρι τώρα είναι αμήχανες και ομοφοβικές δηλώσεις, μην τυχόν και παρεξηγηθούν οι φίλοι σας οι Αμερικάνοι.

Η κ. Σιλιάνοφσκα, σύμφωνα με ανακοίνωση της Προεδρίας της χώρας της, όπως διαβάζω, συναντήθηκε με εκπροσώπους των παιδιών-προσφύγων από τη «Μακεδονία του Αιγαίου» και συζητήσε μαζί τους για τους εορτασμούς για τα εβδομήντα πέντε χρόνια από τον διωγμό «Μακεδόνων του Αιγαίου».

Ερωτώ: Γιατί δεν καταγγέλλετε την κατάπτωστη προδοσία των Πρεσπών; Έχουν ξεσαλώσει οι νεοκομιτατζήδες των Σκοπίων και εμείς και πάλι καταπίνουμε τα λόγια μας!

Σχετικά με την Κύπρο, γιατί εγκαταλείφθηκε η Κύπρος και προωθούνται από την Ελλάδα Τούρκοι υποψήφιοι σε διεθνείς οργανισμούς, όταν η Τουρκία δεν αναγνωρίζει την Κύπρο, κατέχει παράνομα στρατιωτικώς το βόρειο τμήμα του νησιού και μπλοκάρει κυπριακές υποψηφιότητες σε κάθε οργανισμό που η ίδια έχει δικαίωμα βέτο;

Οι τελευταίες απειλές του Φιντάν, με αφορμή τις πολεμικές ιαχές της Χεζμπολάχ εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας, αποδεικνύουν την ωμή αλήθεια. Όχι μόνο αναπαρήγαγε τις απειλές αλλά παράλληλα έβαλε στο κάδρο και την Ελλάδα. Ήταν ως ο Φιντάν να έδωσε συνέχεια και με περισσότερη ένταση από εκείνη του ηγέτη της Χεζμπολάχ. Πρόκειται για πολιτική που εκφράζει όλη την τουρκική πολιτική ηγεσία.

Το πρόβλημα είναι ότι οι δικές μας ηγεσίες αναζητούν δικαιολογίες για να μας πιέσουν και να μας πείσουν για το αντίθετο.

Ερώτηση: Είμαστε τελικά αποφασισμένοι να υπερασπιστούμε την Κύπρο μας, τη Μεγαλόνησο, σε περίπτωση επίθεσης; Έχουμε τις δυνατότητες; Η Κύπρος τι δυνατότητες έχει; Πόσο τη στηρίζουμε; Εν πάση περιπτώσει, ποια είναι η στρατηγική μας; Αυτό που βλέπουμε είναι ένα αδιέξοδο στην εξωτερική πολιτική. Δεν έχουμε την πολυτέλεια του εθνικού εφησυχασμού.

Δυστυχώς, έχει ευδοκιμήσει σήμερα μια συνεχώς διογκούμενη ιδεολογία που επιδίδεται συστηματικά και με ακατανόητο αναθεωρητικό μένος στην αποδόμηση του ελληνικού έθνους, εις βάρος των βωμών και εστιών μας, δηλαδή την πίστη και την πατρίδα. Αυτά είναι τα συνεκτικά, οι δεσμοί που μας ενώνουν όλους τους Έλληνες. Το σολωμικό «εθνικό είναι ό,τι είναι αληθές» το αντιστρέφουν διχαστικώς και με κακεντρέχεια. Αντί να φωτίζεται και να λαμπρύνεται το παρελθόν μας, όπως επιχειρούν οι Σκοπιοι για το δικό τους εις βάρος μας, προτιμά η εθνομηδενιστική κλίκα να χύνει το δηλητήριο της επιστημονικής αμφιβολίας και να φωνάζει συνθήματα για τα διλήμματα της μεταϊστορίας, για να παραδώσουν όχι μια πατρίδα πλείω και αρείω, αλλά μικρότερη και φτωχότερη.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετρήθηκε, ζυγίστηκε και βρέθηκε ελλειποβαρής. Τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών το

έδειξαν ξεκάθαρα. Ένα εκατομμύριο άτομα απείχαν, διότι δεν έχουν εμπιστοσύνη. Οι διορθωτικές κινήσεις που γίνονται με επανεμφάνιση πρώην Πρωθυπουργών -τα ανέφερε με ιδανικό τρόπο και αριστοτεχνικώς ο Βουλευτής Επικρατείας μας κ. Αποστολάκης- αυτές οι επανεμφανίσεις απέτυχαν, διότι αποτελούν μέρος της σημερινής οικονομικής, ηθικής και πολιτικής, κυρίως, χρεοκοπίας της Ελλάδος.

Να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με έναν από τους αγαπημένους μας συγγραφείς -θα έλεγα τον μεγαλύτερο Έλληνα συγγραφέα της νεότερης Ελλάδας- τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη, ο οποίος σε ένα κείμενό του, όχι μυθιστόρημα, ένα άρθρο του, με τίτλο «Οιωνός», γραμμένο το 1896, έναν χρόνο δηλαδή πριν από την οδυνηρή και εξευτελιστική, δυστυχώς, ήττα του λαού μας, της πατρίδας μας, στον πόλεμο με τους Τούρκους το 1897, έγραψε κάτι -έναν χρόνο πριν, επαναλαμβάνω- προφητικότατα. Θα έλεγα ότι μαύρα φίδια με ζώνουν, όταν διαβάζω αυτές τις παπαδιαμαντικές διαπιστώσεις. Αν το μεταφέρεις και στην νεοελληνική γλώσσα, διαβάζεις με την άριστη γραφίδα, την ανατομική γραφίδα του Παπαδιαμάντη, έχεις την αίσθηση ότι φωτογραφίζει το σήμερα.

Το κείμενο κυρίως αναφέρεται -απόσπασμα μικρό θα διαβάσω- στο χρέος που έχουμε να υπερασπιζόμαστε την πατρίδα μας. Γράφει, λοιπόν, ο μεγάλος Σκιαθίτης -θα το διαβάσω στην αειφωγή και αειχλωρή γλώσσα του, για να την καμαρώσουμε και να νιώσουμε και πόλι τι σημαίνει Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης- τα εξής: «Ημύνθησαν περί πάτρης οι άστοργοι πολιτικοί, οι εκ περιτροπής μητριοί του ταλαιπώρου ωρφανισμένου Γένους;». Μιλάει για την άμυνα περί πάτρης και όχι περί πάτρης, όπως γίνεται σήμερα.

Συνεχίζει ο Παπαδιαμάντης: «Άμυνα περί πάτρης δεν είναι αισπασμωδική, κακομελέτητοι και κακοσύντακτοι επιστρατεΐαι, ουδέ τα σκωριασμένης επιδεικτικότητος θωρηκτά». Μιλάει για την κατάσταση που υπήρχε τότε στον στόλο.

Προσέξτε τώρα τι λέει ο Παπαδιαμάντης για το τι σημαίνει άμυνα και υπεράσπιση της πατρίδας: «Άμυνα περί πάτρης θα ήτο η ευσυνειδήτος λειτουργία των θεσμών» -και κυρίως, της δικαιοσύνης, θα συμπλήρωνα -η εθνική αγωγή- και όχι η σεξουαλική αγωγή, που μας εισάγετε στα σχολεία, δημιουργώντας και οδηγώντας τα παιδιά σε σύγχυση. Κάποτε είχαμε και ένα μάθημα πατριδογνωσίας. Ας το επαναφάρετε. Τα Ελληνόπουλα δεν ξέρουν σήμερα τι σημαίνει να είσαι Έλληνας.

Συνεχίζει: «Η χρηστή διοίκησης, η καταπολέμησης του ξένου υλισμού και του πιθηκισμού», η άκριτος μίμησης δηλαδή ξένων προτύπων -όλα αυτά τι κάνουν;- «του διαφθείραντος το φρόνημα και εκφυλίσαντος σήμερον το έθνος, και η πρόληψις της χρεοκοπίας».

Τις ημύνθη περί πάτρης;», διερωτάται ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Ποιος υπερασπίζεται την πατρίδα; «Και τί πταίει η γλαύξ» -η κουκουβάγια- η θρηνούσα επί ερειπίων; Πταίνουν οι πλάσαντες τα ερείπια». Αυτό απευθύνεται στο σημερινό καθεστώς, που δυστυχώς κυβερνάει και τον τόπο ή προηγήθηκε.

«Και τα ερείπια τα έπλασαν οι ανίκανοι κυβερνήται της Ελλάδος».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νίκης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

Πριν δώσω τον λόγο στον Πρόεδρο των Σπαρτιατών, θα δώσω τον λόγο -κύριε Πρόεδρε, αν συμφωνείτε- στην κ. Λιακούλη λόγω της μετάβασής της στη Θεσσαλία.

Ευχαριστούμε, βέβαια και τον κ. Μαρκογιαννάκη, αλλά και την κ. Χρηστίδου για την παραχώρηση της σειράς.

Παρακαλώ, κυρία Λιακούλη, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε το βλέμμα στραμμένο, βλέπετε, στη Μακεδονία και στη Θεσσαλία, από όπου κατάγομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ιδίως, διότι το μετεωρολογικό δελτίο μάς λέει ότι θα έχουμε έντονα καιρικά φαινόμενα και επειδή στη Θεσσαλία από τις προηγούμενες πλημμύρες δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα, μέχρι σήμερα δεν έχει αποκατασταθεί απολύτως τίποτα, μέχρι σήμερα κινδυνεύουμε, όπως καταλαβαίνετε. Και αυτό μας κρατά

σε απόλυτη εγρήγορση, με ευθύνη βεβαίως της Κυβέρνησης.

Από το Βήμα αυτό θα πρέπει όλοι, ο καθένας από εμάς ξεχωριστά και όλοι μαζί να τονίζουμε κάθε φορά ότι είναι καταδικαστές, κατά το δίκαιο και την ηθική, συμπεριφορές, όπως αυτές του κ. Αυγενάκη, οι οποίες βέβαια έγιναν προ εικοσιτετραώρων αρκετών, αλλά αποκαλύφθηκαν αίφνης, εξαιτίας μιας σύμπτωσης, από ό,τι κατάλαβα. Επενέβη πρώτα η Βουλή και ο Πρόεδρος, με γρήγορα αντανάκλαστικά, πολύ γρηγορότερα από ό,τι η Κυβέρνηση, όμως, η οποία ήρθε νωχελικά να πει ότι τον κ. Αυγενάκη τον διαγράφει από την Κοινοβουλευτική Ομάδα, όχι όμως από το κόμμα.

Ο καταγίγισμός των δηλώσεων και όλα όσα ακολούθησαν ανάγκασαν τη Νέα Δημοκρατία και τον κ. Μαρινάκη -προ ολίγου με ενημέρωσαν- να πει και να δηλώσει ότι ο κ. Αυγενάκης δεν θα είναι ξανά υποψήφιος στα ψηφοδέλτια της Νέας Δημοκρατίας. Και αυτό ήταν μια απαίτηση όλου του πολιτικού κόσμου -χθες, θυμίζω- που έλεγε ότι η διαγραφή από την Κοινοβουλευτική Ομάδα σε έναν Ανεξάρτητο πλέον Βουλευτή και όχι από το κόμμα σημαίνει ότι θα πολιτευτεί ξανά στο μέλλον, όπως έχουμε συνηθίσει να γίνεται.

Όμως, γιατί το αναφέρω αυτό; Το αναφέρω, γιατί αυτό είναι και ένα μάθημα για το Κοινοβούλιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τουλάχιστον σε μένα προσωπικά, έχει και αυτή τη θέση. Ο κ. Αυγενάκης υπέστη αυτή τη χιονοστιβάδα των δηλώσεων, τον καταγίγισμό κ.λπ., κ.λπ., γιατί είχε προηγουμένως. Δεν ήταν στο κενό αυτό που συνέβη ούτε μια κακή στιγμή.

Ήταν ένας συνάδελφος ο οποίος μας είχε προκαλέσει άπειρες φορές κατά τη διάρκεια του κοινοβουλευτικού ελέγχου απαντώντας σε δικές μας ερωτήσεις. Ήταν ένας Υπουργός εμφορούμενος από αλαζονεία δυστυχώς και κακούς τρόπους. Αυτό πρέπει να αναφέρουμε σήμερα.

Άρα, λοιπόν, ήταν τώρα το περί δικαίου αίσθημα αυτό που εκφράστηκε για τις συμπεριφορές και τους καβγάδες και τις αντιπαραθέσεις και τις επιθέσεις σε συναδέλφους Βουλευτές όλων των κομμάτων, αλλά και σε συνδικαλιστές, σε ανθρώπους του αγροτικού κόσμου όταν ήταν Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, ή σε ανθρώπους συνδικαλιστές όταν ήταν στον χώρο του αθλητισμού και έκλεισαν τα γήπεδα για δύο ολόκληρους μήνες, κατέβασαν ρολά, στο ερασιτεχνικό -παρακαλώ- ποδόσφαιρο για να έχουμε και αυτή την πολιτική μνήμη, που είναι απαραίτητη.

Τώρα, στα καθ' ημάς, λέτε πάλι, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, ότι θα εξορθολογίσετε και θα εκσυγχρονίσετε τον πολύπαθο χώρο της δικαιοσύνης, τώρα το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Θα κάνετε, λέει, επιτάχυνση απονομής της δικαιοσύνης. Ταχύτητα, ταχύτητα, ταχύτητα. Σας έχει γίνει έμμονη ιδέα, με αποτέλεσμα να πάθετε vertigo και μου θυμίζετε τον «Δεσμότη του ιλίγγου», το κλασικό θρίλερ του Χίτσκοκ. Η έμμονη ιδέα τελικά αρρωσταίνει τον ίδιο τον πρωταγωνιστή. Αυτό κάνετε εσείς.

Και γιατί το λέω αυτό; Πρέπει να εκσυγχρονιστεί η διαδικασία στο Συμβούλιο της Επικρατείας; Σαφώς και ναι. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μας δίνει στοιχεία τα οποία είναι συγκλονιστικά. Έχουμε έντεκα χιλιάδες υποθέσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε εκκρεμότητα.

Όμως, για να το κάνετε αυτό, θα πρέπει πρώτα το οικοδόμημα να το στηρίξετε του Συμβουλίου της Επικρατείας. Θα πρέπει δηλαδή να εμπλουτίσετε τα τμήματά του με δικαστές, θα πρέπει να ψηφιοποιήσετε τις διαδικασίες και όχι πρώτα να πάτε σε αμφίβολης ποιότητας αποφάσεις, όπως να υποβαθμίσετε την προφορικότητα της διαδικασίας και να στερήσετε σε πολλές περιπτώσεις το δικαίωμα παράστασης πληρεξουσίων δικηγόρων.

Βάζετε τώρα στους διαδίκους περιορισμούς, στις προθεσμίες άσκησης διαδικαστικών δικαιωμάτων, οι διάδικοι επιβαρύνονται με το κόστος. Αν θες να πας στο ακροατήριο -σου λέει-, πέντε φορές περισσότερο να πληρώσεις. Δηλαδή; Οι επιφανείς, οι πλούσιοι, αυτοί που έχουν και κατέχουν μπορούν να κάνουν και διαδικασίες. Δύο ταχυτήτων διαδίκους παράγει η Κυβέρνησή σας πάλι.

Η επιτάχυνση της δικαιοσύνης τελικά πρέπει να γίνει, ναι ή όχι; Βεβαίως και ναι. Ποιο είναι όμως το διακύβευμα; Δηλαδή με ποιο κόστος; Το κόστος το λέει η ολομέλεια των δικηγορικών συλλό-

γων που σας είπε πρώτα ότι θα πρέπει να κάνετε τις σωστές επιλογές, να εξορθολογίσετε και να στηρίξετε τον χώρο της δικαιοσύνης και μετά να κάνετε τέτοια βήματα στον αέρα, πιρουέτες τέτοιου είδους, για να δείξετε ότι κάτι κάνετε. Δεν μπορείτε να συνδέεται μονοδιάστατα ο εξορθολογισμός με την περιστολή των δικονομικών και ουσιαστικών δικαιωμάτων των διαδίκων και με το κόστος, όπως προείπα, πρόσβασης στη δικαιοσύνη.

Όπως επίσης, η ενεργοποίηση των εισηγητών ως εισηγητών της υπόθεσης με τον βαθμό, είναι θετική ρύθμιση, όμως δεν αρκεί. Πρέπει να κάνετε πράγματα περισσότερα.

Και για να μην πω, τέλος, για τη διαδικασία διαβούλευσης. Γιατί το κάνετε αυτό, κύριε Υπουργέ; Υπάρχει δυσανεξία; Εξηγήστε το. Την ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων, το νομικό κόσμο σε κάθε περίπτωση, δεν τον έχετε λάβει και πάλι υπ' όψιν σας καθόλου. Είστε μόνος σε αυτό που λέγεται δικαιοσύνη; Θεωρείτε ότι μπορείτε να απομονωθείτε και να έχετε καρπούς των κόπων σας στο συγκεκριμένο Υπουργείο. Διαμαρτύρονται, τους έχετε όλους απέναντι. Χρειάζεται συνέργεια. Είναι όλοι παράγοντες της δίκης, όταν βρίσκονται στον ίδιο χώρο.

Τι κάνετε; Μα, είναι καταγγελία. Αυτό που είπε η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων είναι καταγγελία στην πραγματικότητα, ότι διαβουλευτήκατε ένα σχέδιο νόμου μόνο με το Συμβούλιο της Επικρατείας, το ενέκρινε μόνο το Συμβούλιο της Επικρατείας και το αποφασίσατε. Αλήθεια λέτε; Είναι δημοκρατική διαδικασία αυτή; Είναι διαδικασία διαβούλευσης αυτή που μπορεί να μας βγάλει πραγματικά περήφανους καταφέροντας πέντε πράγματα για έναν πολύπαθο χώρο;

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εμφανίσετε επιτέλους και πρώτα να το κατανοήσετε το σχέδιο το ολοκληρωμένο για το χώρο της δικαιοσύνης, που θα έχει οδικό χάρτη και χρονοδιάγραμμα και θα αφορά όλους τους κλάδους της δικαιοσύνης. Θα έχει τα μηχανολογικά μέσα και εξοπλισμό, θα έχει το έμπυχο δυναμικό, θα έχει την επιστημονικότητα, την εκπαίδευση, τη διά βίου μάθηση, για να μπορέσουμε να έχουμε δικαιοσύνη όχι πολλών ταχυτήτων, όχι δύο ταχυτήτων, σε ό,τι αφορά τα οικονομικά.

Και τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφο, με κάτι σπουδαίο που είπε ένας δικαστής προχθές και με προβληματίσε πάρα πολύ. Ήταν η διαδικασία στη Διάσκεψη των Προέδρων, όπου εισηγούμασταν γνωμοδοτικά για τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ήταν λοιπόν, ένας Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και όταν τον ρωτήσαμε γι' αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα ποια είναι η γνώμη του, μας είπε: «Στον βωμό της ταχύτητας δεν πρέπει να συμπεριφέρεστε άλλως, παρά μόνο να σκέφτεστε όπως αν γινόταν ένα χειρουργείο που απαιτεί οκτώ ώρες. Θα πήγαινε, για παράδειγμα, κανένας σε ένα χειρουργό ανοικτής καρδιάς να πει ότι, ξέρεις, οκτώωρο είναι το χειρουργείο, αλλά εσύ θα μου το κάνεις σε δύο ώρες, για να εξοικονομήσεις χρόνο;».

Χρειάζεται άλλοι είδους προσέγγιση λοιπόν και άλλου είδους στάθμιση. Δεν μπορείτε να χτυπάτε τις κολώνες της αντιστήριξης του Σ.τ.Ε. βάζοντας διακοσμητικά στολίδια γύρω γύρω και λέγοντας ότι κάνετε μία μεγάλη διαφορά. Χρειάζονται ρηξικέλευθες αλλαγές, αλλά με σχέδιο και όραμα. Σχέδιο δεν έχετε, όραμα δεν έχετε, δεν μπορείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ευχαριστούμε την κ. Λιακούλη.

Ο Πρόεδρος των Σπαρτιατών κ. Στίγκας έχει τον λόγο.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΙΓΚΑΣ (Πρόεδρος των Σπαρτιατών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω τη σημερινή μου ομιλία και να απαντήσω στον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης τον κ. Κέλλα, αναφορικά με τα όσα είπε στην ερώτηση του Βουλευτή μας Αλέξανδρου Ζερβέα, σχετικά με την καταστροφή του κάμπου της Κωπαΐδας. Επιμένω σε αυτό το θέμα διότι είναι σημαντικό για τη χώρα μας, όπως έχω ξαναπεί, να έχουμε αγροτική παραγωγή. Η αγροτική παραγωγή στην Ελλάδα είναι κατεστραμμένη.

Στην ερώτηση, λοιπόν, «γιατί καταστρέφετε συνειδητά αυτόν

τον κάμπο» -και δεν θα σταματήσω μόνο εκεί, φαντάζομαι θα κάνουμε εμείς μια καινούργια αυτοψία και στη Θεσσαλία για να δούμε και τι γίνεται εκεί- είπε ο κ. Κέλλας ότι το 2014 καταργήθηκε ο Οργανισμός Κωπαΐδας. Αυτός ο Οργανισμός ήταν επί σειρά ετών, εδώ και πάρα-πάρα πολλά χρόνια, οργανισμός ο οποίος διατηρούσε τον εύφορο κάμπο σε ένα πάρα πολύ καλό επίπεδο και είπε βεβαίως ότι η αποκλειστική χρήση κινητής και ακίνητης περιουσίας ανήκει πλέον στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας.

Από την αυτοψία που κάναμε, δεν είδαμε πουθενά την Περιφέρεια, που σημαίνει ότι η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας το μόνο που δεν κοιτάει είναι αυτό τον κάμπο. Ερημιά, εγκατάλειψη.

Είπε, επίσης, ότι υπάρχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σταθμών. Στη συνέχεια, είπε ότι επιτρέπεται η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκούς σταθμούς ισχύος μέχρι 1 Μεγαβάτ σε αγροτεμάχια που χαρακτηρίζονται αρμοδίως «αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας σε όλη την επικράτεια», άρα έρχεται και στη Θεσσαλία και σε άλλους μικρότερους κάμπους που έχουμε.

Και ερωτώ τον κύριο Υφυπουργό: Ποιος το επέτρεψε έστω και για ένα μεγαβάτ; Γιατί αν πάτε, θα δείτε αυτή την κατάσταση, που είναι στρωμένα τα φωτοβολταϊκά σε απίστευτες εκτάσεις. Διότι το λέει ο ίδιος «σε αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας», που σημαίνει -το παραδέχονται- ότι εκεί θα μπορούσαμε να βγάλουμε τροφή, τρόφιμα για τον ελληνικό λαό και για να εξαγωγήμε.

Συνεχίζει λέγοντας ότι βεβαίως οι εγκαταστάσεις φωτοβολταϊκών δεν υπερβαίνουν το 0,8 των καλλιεργούμενων εκτάσεων σε κάθε περιφερειακή ενότητα. Και ποιος θα το κρίνει αυτό, αν είναι το 0,8 ή το 0,18; Αυτομάτως αυτό μας έρχεται στο μυαλό, ότι υπάρχει μια ασυδοσία. Και ποιος θα τα ελέγξει αυτά; Και -θα επιμείνω για μια ακόμα φορά- γιατί να πρέπει να γίνονται σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις;

Λέει ότι στο νομικό πλαίσιο αναφέρεται ρητώς ότι η αρμοδιότητα ελέγχου μη υπέρβασης του μέγιστου ισχύος μεγαβάτ σε γη -το ξαναλέει- υψηλής παραγωγικότητας ανήκει στον αρμόδιο διαχειριστή ΔΕΔΔΗΕ ή ΑΔΜΗΕ.

Δηλαδή, θα έρθουν άνθρωποι οι οποίοι είναι αρμόδιοι για το ρεύμα -παράδειγμα- να ελέγξουν εάν γίνεται υπέρβαση στη γη και όταν έχουν να κάνουν με εργολάβους και επενδυτές τι νομίζετε ότι θα γίνει; Στη συνέχεια είπε ότι προέρχεται από μια αγροτική οικογένεια και το θέμα των χωραφιών υψηλής παραγωγικότητας που δίνονται για χρήση φωτοβολταϊκών είναι ένα θέμα μεγάλο και υπάρχει σε όλες τις αγροτικές περιοχές. Άρα παραδέχονται ότι υπάρχει πρόβλημα και στην ουσία μας λένε ότι το κάνουν και επίτηδες.

Στην αξιοποίηση του πορίσματος -γιατί περιμένουν ένα πόρισμα- η οποία θα περιέλθει από ομάδα εργασίας που έχει συσταθεί και ως αντικείμενο έχει τον εντοπισμό, την αξιολόγηση και την οριοθέτηση εκτάσεων οριακής ή μηδενικής παραγωγικότητας για εγκαταστάσεις φωτοβολταϊκών σταθμών. Εδώ, δηλαδή, υπάρχει μια επιτροπή που θα πει «πρέπει να βρούμε εκτάσεις οι οποίες δεν είναι καλλιεργήσιμες για να το βάλουμε». Πολύ σωστά. Από την άλλη, όμως, πώς γίνεται να περιμένουν ένα πόρισμα γι' αυτές τις εκτάσεις και παράλληλα να καταστρέφουν συνειδητά την καλλιεργήσιμη γη της Ελλάδας; Η εφαρμογή της έκθεσης σε συγκεκριμένες ομάδες εργασίας θα οδηγήσει στην άρση του ανταγωνισμού της παραγωγικής ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκούς σταθμούς με την παραγωγή της χώρας μας, τη ζωική και τη φυτική. Και εδώ τι μας λέει ο Υπουργός; Ότι υπάρχει ένας ανταγωνισμός. Κάποιοι που θέλουν να έχουν χωράφια για τα ζώα τους και κάποιοι που θέλουν να σπέρνουν για να παράγουν προϊόντα. Υπάρχει ανταγωνισμός, άρα υπάρχει ένταση. Είναι ένα θέμα που είναι ανοιχτό και υπάρχουν προβλήματα σε αυτόν τον τομέα. Επί της ουσίας παραδέχεται ότι γίνεται μια συνειδητή καταστροφή της χώρας μας.

Να τονίσω -και όλοι το ξέρετε- ότι τώρα με τον πόλεμο στην Ουκρανία έχει γίνει ένα πολύ μεγάλο θέμα για τα σιτηρά της Ουκρανίας. Η Ουκρανία έχει χαρακτηριστεί ως σιτοβολώνας τουλάχιστον της Ευρώπης, να μην πούμε και του κόσμου. Υπάρχουν τεράστιες εκτάσεις οι οποίες παράγουν σιτάρι, καλαμπόκια και οτιδήποτε άλλο μπορεί να βγάλει μια εύφορη γη. Βεβαίως αυτό

ήταν το προϊόν ή τα προϊόντα -αν θέλετε- τα οποία και συντηρούσαν τον ουκρανικό λαό πριν από τον πόλεμο, αλλά τον συντηρούσαν όμως και από τις εξαγωγές. Αυτή τη στιγμή που γίνεται πόλεμος η Ουκρανία εξακολουθεί και παράγει, η γη της Ουκρανίας παράγει. Οι Ουκρανοί είναι πιο μπροστά από εμάς. Δεν φυτεύουν σε όλο τον κάμπο φωτοβολταϊκά. Και τι κερδίσαμε εμείς από αυτό που γίνεται τώρα; Τι έχουμε κερδίσει; Το ρεύμα είναι πανάκριβο; Μήπως είδαμε κάτι καλύτερο;

Πριν από λίγα χρόνια είχα διαβάσει μια έκθεση των Ολλανδών που έχουν πάρα πολλά θερμκήπια. Όπως γνωρίζετε η Ολλανδία είναι μια μικρή χώρα γεωγραφικά και πληθυσμιακά και δεν έχει πολλά περιθώρια. Οι Ολλανδοί ήταν οι πρώτοι που ξεκίνησαν τις γεωπονικές καλλιέργειες και βεβαίως είχαν μεγάλη ανάπτυξη παραγωγής ανά στρέμμα. Παράδειγμα, εάν τα δικά μας στρέμματα εδώ, τα γεωργικά χωράφια, έβγαζαν έναν τόνο με την υδροπονική μέθοδο, οι Ολλανδοί έβγαζαν δέκα τόνους. Όταν τους ρώτησαν, όμως, ότι τα προϊόντα αυτά που βγάξετε δεν είναι και πολύ καλά, δεν έχουν πολύ καλή γεύση, δεν είναι πάρα πολύ ποιοτικά, ξέρετε τι απάντησαν οι Ολλανδοί; Ότι ο πληθυσμός της Γης έχει φτάσει σχεδόν στα οκτώ δισεκατομμύρια. Πρέπει να ταΐσουμε τον κόσμο, να ταΐσουμε όλον τον πληθυσμό της Γης, αν γίνεται. Αυτομάτως αυτό σημαίνει για τους Ολλανδούς έσοδα, παρά πολλά έσοδα και εμείς εδώ, ενώ έχουμε σοβαρότατο πρόβλημα στη γη μας που δεν παράγουμε τίποτα πλέον, οι αγρότες έχουν εξαθλιωθεί, στρώνουμε τη γη μας και την καταστρέφουμε επιπλέον με φωτοβολταϊκά πάνελ. Θα το ψάξουμε το θέμα, είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα και δεν πρόκειται να το αφήσουμε έτσι να περάσει, γιατί πιστεύουμε -ενδεχομένως- μπορεί να έχει και κάποιες νομικές παραμέτρους.

Στο θέμα τώρα των ημερών για ένα ακόμα καλοκαίρι γινόμαστε θεατές στο ίδιο έργο των εμπρησμών. Κάθε καλοκαίρι πρέπει να κόβουμε εισιτήριο στην ίδια θεατρική παράσταση της πυρίνης λαίλαπας που ανεβάζει ο εκάστοτε κυβερνητικός θίασος σε πλήρη κάλυψη με τα ΜΜΕ. Μοιάζει απίστευτο, αλλά είναι δυστυχώς η ωμή πραγματικότητα ότι από το 1974 και μετά καμμία κυβέρνηση δεν ενδιαφέρθηκε να λάβει τα δέοντα προληπτικά μέτρα για τον περιορισμό των δασικών πυρκαγιών, αλλά προτιμούσε να επικαλείται συνεχώς διάφορες δικαιολογίες για να διώξει από πάνω της τις ευθύνες που τη βαραίνουν. Παλαιότερα ακούγαμε συνήθως ότι για τις φωτιές φταίνει τα οργανωμένα σχέδια αποσταθεροποίησης της χώρας μας από ξένα -ιδίως τουρκικά- κέντρα ή τα συμφέροντα των οικοπεδοφάγων ή ακόμα και διάφοροι πολίτες που πετούν τα τσιγάρα τους μέσα στο δάσος ή ο ανεξέλεγκτος στρατηγός άνεμος. Από τότε, όμως, που έγινε Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη, που για την ανικανότητά της ή ακόμα χειρότερα για την απροθυμία της να λάβει ήδη από τον χειμώνα όλα τα κατάλληλα προληπτικά μέτρα που θα προστατεύουν τα δάση μας από τις φωτιές, ακούμε ως βασική δικαιολογία την κλιματική αλλαγή που μετονομάστηκε σε κλιματική κρίση. Η μετονομασία αυτή δεν είναι τυχαία, διότι η κλιματική κρίση αθροίζεται δίπλα στις άλλες κρίσεις που μαστίζουν τους Έλληνες και έτσι φτιάχνει γι' αυτούς έναν πιο ισχυρό μπαμπούλα, ο οποίος δεν τους αφήνει να διατηρήσουν νηφάλια τη σκέψη τους και να συνειδητοποιήσουν ότι ο πραγματικός εχθρός του λαού είναι η ίδια η Κυβέρνηση που αδιαφορεί προκλητικά και υποκριτικά για την προστασία του δασικού μας πλούτου και όχι μόνο.

Και ενώ πέρσι η Κυβέρνηση για να κατευνάσει την οργή που ένωσαν οι Έλληνες από το ολοκαύτωμα των δασών επιστράτευσε το τέχνασμα του ποινικού λαϊκισμού, προαναγγέλλοντας την αυστηροποίηση του νομοθετικού πλαισίου για τον εξ αμελείας και τον εκ προθέσεως εμπρησμό, φέτος σκαρφίστηκε τη δικαιολογία των ακαθάριστων οικοπέδων. Έτσι σκέφτονται και έτσι ενεργούν οι εκπαιδευμένοι προπαγανδιστές, όταν θέλουν να ριξουν στάχτη στα μάτια του λαού για τα πραγματικά αίτια των πυρκαγιών, μεταθέτουν την ευθύνη σε άλλους παράγοντες. Και όπως αποδείχθηκε ότι η αυστηρότερη μεταχείριση των εμπρηστών δεν λειτούργησε αποτρεπτικά, έτσι θα αποδειχθεί ότι και τα καθαρισμένα οικόπεδα δεν θα έχουν καμμία σημαντική συμβολή στον περιορισμό των πυρκαγιών. Αντιθέτως, τα υψηλά πρόστιμα για τον μη καθαρισμό θα προσθέσουν ένα ακόμη άγχος

στον καταταλαιπωρημένο πολίτη ο οποίος φορτώνεται συνεχώς ολόένα και περισσότερα βάρη με οικονομικό βεβαίως αντίκτυπο. Δεν μας έφτανε το μηνιαίο άγχος για την αναζήτηση του συμφερότερου τιμολογίου ρεύματος που αποτελεί έναν από τους χειρότερους εμπαιγμούς των Ελλήνων, προστέθηκε τώρα και η ατομική ευθύνη για τον καθαρισμό των οικοπέδων. Άραγε ποιανού κυβερνητικού φωστήρα ήταν αυτή η ιδέα;

Δεν μπορώ, επίσης, να μην σχολιάσω την τραγική εικόνα που παρουσιάζει ο Υπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας ο κ. Κικίλιας, ο οποίος, αφού έχει φροντίσει να εμφανίζεται ελαφρά αξύριστος για να δείξει στον κόσμο πόσο πασχίζει σαν στρατηγός που πηγαίνει να ιδρώσει στο πολεμικό μέτωπο, έβγαλε και προκλητικό δελτίο τύπου μέσω του οποίου έριξε εμμέσως το φταίξιμο για τις πυρκαγιές στους πολίτες και είτε χαρακτηριστικά: «Θέλω να κλείσω με μια διαπίστωση. Για πάνω από τρία εικοσιτετράωρα προειδοποιούσαμε και κάναμε έκκληση για μεγάλη προσοχή λόγω των θυελλωδών ανέμων. Και όμως σήμερα είχαμε δέκα πυρκαγιές. Όπως καταλαβαίνετε δεν έχω κανένα σχόλιο».

Τι υπονοεί, δηλαδή, ο κ. Κικίλιας, ότι οι φωτιές άναψαν, επειδή οι πολίτες πέταξαν κάποιο αντικείμενο σε ξερά χόρτα ή μήπως φταίνει επειδή δεν κλείνονται μέσα στα σπίτια τους όπου θα πρέπει να ανοίξουν το κλιματιστικό και να χρυσοπληρώνουν τον πάροχο του ρεύματος; Ελπίζω να γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μια κυβέρνηση που αντιμετωπίζει κάθε πολίτη σαν ένα εν δυνάμει εγκληματία δεν είναι παρά ένα αυταρχικό καθεστώς ολοκληρωτικού τύπου.

Εκείνο, όμως, που μου προξενεί πολύ μεγάλη εντύπωση είναι η προχειρότητα με την οποία είναι γραμμένο το μόνιμο καλοκαιρινό και, εν τέλει, αφόρητα πληκτικό τρομοσενάριο της πυρίνης λαίλαπας. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι κάθε χρόνο προφανώς για το ξεκάρφωμα πληροφορούμαστε ότι γίνονται και κάποιες συλλήψεις υπόπτων οι οποίοι, όμως, ως επί το πλείστον αφήνονται ελεύθεροι, διότι τελικώς αποδεικνύεται ότι δεν έφεραν την ευθύνη γι' αυτούς τους εμπρησμούς.

Αυτό που επιτυγχάνεται με την είδηση των συλλήψεων δεν είναι καθόλου αμελητέο. Διότι ο οργισμένος λαός σχηματίζει την εντύπωση ότι το κράτος λειτουργεί, έστω και μέσω του δικτυακού μηχανισμού και ανακουφισμένοι όπως είναι από τα καλά νέα της σύλληψης, που όμως κρατάνε μία με δύο ημέρες, οι πολίτες συνεχίζουν να βυθίζονται στον καναπέ τους για να παρακολουθήσουν τη συνέχεια της κακοστημένης και χλιοπαιγμένης θεατρικής παράστασης που προβάλλεται από τις οθόνες μας, μέσω των οποίων ξεδιπλώνεται η γνωστή милитаристική ορολογία.

Η φωτιά, ως κομμάτι της φύσης, παρουσιάζεται εντελώς διαστραμμένα σαν τον ορατό εχθρό του λαού που με τις φλόγες της θέλει να κατασπαράξει οτιδήποτε βρεθεί μπροστά της. Τρόμος, τρόμος, τρόμος! Κι όπως λέει ο λαός μας, «θέλω ν' αγιάσω, αλλά δεν με αφήνουν».

Μέσα σε αυτή τη συνεχιζόμενη τρομοκρατία και χειραγώγηση του ελληνικού λαού έχουμε και τον δήθεν αποκλεισμό μειονοτήτων που ασφυκτούν σε ένα στενό πλαίσιο φόβου και τρομοκρατίας. Πέφτουν διαρκώς οι μάσκες και αποκαλύπτονται τα πρόσωπα όλων αυτών που κρύβονται από πίσω. Παρά τη γενική κατακραυγή και το εκλογικό χαστούκι της Κυβέρνησης, ο κατήφορος συνεχίζεται για την κυβερνητική ομάδα που διαφεντεύει τις τύχες της χώρας μας. Η γκεστάπο των γκέι εξουσιάζει κάθε πτυχή της ζωής μας, απαιτώντας να προσαρμοστούμε είτε με το καλό είτε με το άγριο. Τα μηνύματα είναι ξεκάθαρα. Οι φωτογραφίες δεν είναι πια θολές. Πώς να εξηγήσεις κανείς τη χαρά που είχαν οι παρόντες και οι παρούσες στην εμετική παρέλαση υπερφάνειας;

Και οπωσδήποτε η επιστήμη σηκώνει ψηλά τα χέρια στην περίπτωση της κ. Ζαχαράκη που είναι όπως λέει και Υπουργός Οικογένειας. Να συμμετέχει, δηλαδή, Υπουργός Οικογένειας σε αυτή την έκρηξη αδρεναλίνης στην γκέι παρέλαση; Μόνο στην Ελλάδα γίνονται αυτά τα περιεργα και τα μοναδικά. Η Υπουργός που υποτίθεται προστατεύει και βοηθάει την ελληνική οικογένεια και άλλωστε αυτός είναι ο ρόλος της, να χαριεντίζεται με κάτι θλιβερές φυσιογνωμίες; Εκτός αν η κ. Ζαχαράκη εννοεί την γκέι οικογένεια.

Επομένως, για να πηγαίνει σε αυτές τις γκέι παρελάσεις την κ. Ζαχαράκη δεν την ενοχλεί και το εμετικό σύνθημα που όχι μόνο υπήρξε σε πανό, αλλά το φώναζαν υστερικά λέγοντας: «Η Ελλάδα να πεθάνει, να ζήσουμε εμείς, στον διάολο η οικογένεια, στο διάολο και η πατρίς». Αυτό είναι το κεντρικό σύνθημα όλων αυτών στις παρελάσεις.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι το κεντρικό σύνθημα. Είναι περιθωριακό το σύνθημα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΙΓΚΑΣ (Πρόεδρος των Σπαρτιατών): Έχω την εντύπωση ότι κάνετε λάθος, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν κάνω γιατί εγώ πηγαίνω.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΙΓΚΑΣ (Πρόεδρος των Σπαρτιατών): Και στα Χανιά και οπουδήποτε αλλού έχουν γίνει γκέι παρελάσεις είναι το κυρίαρχο σύνθημα. Επιτρέψτε μου.

Πάμε λίγο παρακάτω. Φαντάζομαι και κάποιοι υψηλά ιστάμενοι μετά την ολοκλήρωση της παρέλασης θα ένωσαν εθνικά υπερήφανοι και θα πήγαν να γλέντησαν σε κάποιο cine bar. Ενδεχομένως. Δεν ξέρω. Το υποθέτω.

Και συμπληρώθηκε η εθνική μας υπερηφάνεια με μία φωτογραφία, έτσι για να θυμίζει στις επόμενες γενιές, τον Πατέλη αγκαλιά με τον Τσουήνη και τον Μπουρλά. Η παγκοσμιοποίηση στα καλύτερά της. Η κοινωνική δικτατορία αναδεικνύει τους μεγάλους χορηγούς της γελώντας αυτάρεσκα λέγοντας: κοιτάξτε ποιοι μας υποστηρίζουν. Και, βεβαίως, με την ευγενική υπενθύμιση: κοιτάξτε τι θα πάθετε εάν τα βάλετε μαζί μας. Αυτά δεν ξεχνιούνται. Δεν πρόκειται να ξεχαστούν. Και δεν πρόκειται να ξεχαστούν ακόμα και οι κυβερνητικές συλλήψεις και προσαγωγές αρκετών ατόμων που διαδήλωναν, ως νόμιμο και δημοκρατικό δικαίωμα που είχαν, κατά του αίσχους των γκέι παρελάσεων.

Αναμφισβήτητα, κάθε φορά που κάνω αναφορά στους γκέι ορισμένοι «δημοσιογράφοι», όχι όλοι, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, απασφαλίζουν και πετούν εναντίον μου τις χειροβομβίδες της παραπληροφόρησης λέγοντας ότι είμαι ο ομοφυλοφάγος, ομοφοβικός, αισχρός και άλλα τέτοια μαργαριτάρια.

Αυτά τα ωραία εδώ στο μητστακιιστάν και στη χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας που όλα γίνονται στο όνομα της σεξουαλικής φρενιτίδας, ενώ σε κάποια «υπανάπτυκτα» κράτη όπως είναι η Γεωργία λειτουργούν ακόμα οι νόμοι και οι θεσμοί. Το κοινοβούλιο, λοιπόν, της Γεωργίας, αγαπητοί κύριοι, για να ξέρετε, ενέκρινε επί της αρχής περιορισμούς στα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ,

που περιλαμβάνουν απαγορεύσεις στην προπαγάνδα αναφορικά με τις σχέσεις μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου και εγχειρήσεις αλλαγής φύλου. Επίσης, θέτουν εκτός νόμου τη σημαία τους με τα χρώματα του ουράνιου τόξου, τις παρελάσεις και ασφαλώς τις υιοθεσίες παιδιών. Κι εδώ στην πατρίδα μας αντί η Κυβέρνηση να νομοθετεί για το κοινωνικό σύνολο και να καλυτερεύει τις ζωές όλων μας, νομοθετεί με τσαμπουκά για τις κοσμοθεωρίες των παρά φύση.

Γι' αυτό, λοιπόν, η απάντηση των Σπαρτιατών είναι μία. Γράψτε όσους νόμους θέλετε, αλλά την ιστορία θα τη γράψουμε εμείς. Κι ο πόλεμος που δεχόμαστε είναι γιατί λέμε την αλήθεια και κάποιιοι ανύπαρκτοι και ριψάσπιδες νομίζουν ότι με ψέματα, συκοφαντίες και αποκλεισμούς ότι θα μας γονατίσουν. Δεν πρόκειται να υποκύψουμε. Οι Σπαρτιάτες δεν παραδίνονται. Οι Σπαρτιάτες πολεμούν μέχρι το τέλος. Ένας για όλους και όλοι για έναν, όπως έγινε στη θρυλική μάχη των Θερμοπύλων όπου ο Λεωνίδας έπεσε λίγο πριν το τέλος της μάχης. Αλλά ακόμα και νεκρός ήξερε ότι είχε δίπλα του τιμημένους συμπολεμιστές που ακόμα και το άψυχο σώμα του δεν θα του άφηναν ποτέ τους εχθρούς, όπως και έγινε.

Συνεπώς η εθνική φωνή των Ελλήνων, οι Σπαρτιάτες, με αίσημα ευθύνης συνεχίζουν τον ανένδοτο αγώνα κατά των εχθρών του έθνους μας, πιστεύοντας στα ιδεώδη της φυλής μας που κατά τον Ηρόδοτο συνοψίζονται στο «όμαιμον, ομότροπον, ομόγλωσσον και ομόθησκον».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Σπαρτιατών)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Καταθέτω τις νομοτεχνικές, προς ενημέρωση των Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Παρακαλώ, να καταχωριστούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

(Οι προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΕ ΤΙΤΛΟ

«Τροποποίηση του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8) – Μεταφορά διαφορών στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια - Ρυθμίσεις για πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – Άλλες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης »

1. Στον τίτλο του σχεδίου νόμου, διαγράφονται οι λέξεις «του Υπουργείου Δικαιοσύνης».
2. Στην παρ. 2 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, στην υποπερ. δβ) της περ. δ) του προοιμίου, οι λέξεις «δικαστικό αντιπρόσωπο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «νομικό σύμβουλο, πάρεδρο, δικαστικό αντιπρόσωπο».
3. Στο άρθρο 23 του σχεδίου νόμου:
 - α) Στην παρ. 1, αα) οι λέξεις «, καθώς και για τις υποθέσεις αρμοδιότητας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων,» διαγράφονται και αβ) μετά από τις λέξεις «οι διατάξεις» προστίθενται οι λέξεις «του π.δ. 18/1989 (Α' 8)».
 - β) Μετά από την παρ. 1, προστίθεται νέα παρ. 2 ως εξής:
«2. Για τις υποθέσεις ακυρωτικής αρμοδιότητας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 18/1989 που ισχύουν πριν από τη 16η.9.2024.».
 - γ) Η παρ. 2 αναριθμείται σε παρ. 3 και στην ίδια παράγραφο, μετά από τις λέξεις «του άρθρου 34Γ του π.δ. 18/1989» διαγράφονται τα στοιχεία δημοσίευσης «(Α' 8)».
4. Στην παρ. 1 του άρθρου 24 του σχεδίου νόμου, στο δεύτερο εδάφιο της εσωτερικής περ. ιβ), οι λέξεις «του πρώτου εδαφίου» διαγράφονται.
5. Στο άρθρο 27 του σχεδίου νόμου:
 - α) Στην παρ. 1 ο αριθμός «23» αντικαθίσταται από τον αριθμό «24».
 - β) Στην παρ. 2 ο αριθμός «23» αντικαθίσταται από τον αριθμό «24».
 - γ) Στην παρ. 3 ο αριθμός «24» αντικαθίσταται από τον αριθμό «25».
6. Στον πίνακα περιεχομένων, στον τίτλο του ΜΕΡΟΥΣ Δ', διαγράφονται οι λέξεις «ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ» και στο κείμενο του σχεδίου νόμου, στον τίτλο του ΜΕΡΟΥΣ Δ', διαγράφονται οι λέξεις «ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»
7. Στον πίνακα περιεχομένων και στο κείμενο του σχεδίου νόμου, η υπ' αρ. 190/24/2.7.2024 τροπολογία εντάσσεται μετά από το άρθρο 33.

Αθήνα, 4 Ιουλίου 2024

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Συνεχίζοντας από τον κατάλογο των ομιλητών, θα δώσω τον λόγο στον κ. Αλέξανδρο Μαρκογιαννάκη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκομαι περίπου τρεις ώρες στην Αίθουσα της Ολομέλειας και η αλήθεια είναι ότι πλην των εισηγητών και των ειδικών αγορητών δεν έχουμε ακούσει σχεδόν τίποτα για το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα.

Περισσότερη και αποτελεσματικότερη δουλειά. Αυτό ήταν το μήνυμα που δόθηκε από τον ελληνικό λαό στην Κυβέρνηση μετά από τις τελευταίες ευρωεκλογές. Αυτό απαιτήσαν από εμάς τόσο με τη συμμετοχή τους όσο και με την αποχή τους. Περισσότερο και αποτελεσματικότερο κυβερνητικό έργο σε κάθε τομέα που επηρεάζει τη ζωή τους, είτε είναι η υγεία είτε η παιδεία είτε η οικονομία, η δημόσια διοίκηση αλλά και η δικαιοσύνη.

Αυτό κάνουμε ως Κυβέρνηση. Αυτό κάνει σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης με τις διατάξεις νόμου που εισηγείται προς ψήφιση στην Ολομέλειά μας. Με τις διατάξεις που συζητάμε σήμερα για την τροποποίηση του π.δ. 18 του 1989 το Υπουργείο Δικαιοσύνης μάς δείχνει ακριβώς αυτόν τον δρόμο της συνεχούς αλλαγής και μάλιστα αλλαγής προς το καλύτερο στον τρόπο που λειτουργεί και απαντάει η δικαιοσύνη.

Έχει τύχει κι άλλες φορές από αυτό εδώ το Βήμα στο πρόσφατο παρελθόν να σημειώσω πόσο σημαντική είναι η αποδοτική λειτουργία της δικαιοσύνης, όχι μόνο για την πρακτική μας καθημερινότητα, αλλά και για το ίδιο το πολίτευμα, τη δημοκρατία. Για τον πολίτη η υψηλή ποιότητα στη λειτουργία της δικαιοσύνης συνιστά υψηλή ποιότητα στη λειτουργία συνολικά του κράτους, υψηλή ποιότητα στις υπηρεσίες που λαμβάνει, ασφάλεια στις συναλλαγές του, προκοπή στις εργασίες του.

Η Κυβέρνησή μας το έχει λάβει υπ' όψιν του. Γι' αυτό και οι διαρκείς και συνεχείς νομοθετικές παρεμβάσεις του αρμόδιου Υπουργού, όλες προς την ίδια κατεύθυνση, προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης και της βελτίωσης του έργου της δικαιοσύνης, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τις διατάξεις που συζητάμε σήμερα. Πρόκειται για παρεμβάσεις ουσίας, οι οποίες κατά κύριο λόγο αποσκοπούν στη βελτίωση της ταχύτητας απονομής της δικαιοσύνης σε υποθέσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας με την τροποποίηση του αντίστοιχου π.δ. 18 του 1989.

Είναι εύκολα αντιληπτή, υποθέτω, η σημασία μιας παρέμβασης που αφορά το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας. Από τις ουσιαστικές ρυθμίσεις ξεχωρίζει εκείνη βάσει της οποίας επανακαθορίζεται η διαδικασία διενέργειας επιδόσεων.

Πλέον, η πρόβλεψη επίδοσης αντιγράφου των δικογράφων στον διάδικο κατά του οποίου στρέφεται το δικόγραφο περνάει στην επιμέλεια του διαδίκου που ασκεί το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Πλέον ο άμεσα ενδιαφερόμενος για την πορεία ολοκλήρωσης της δίκης θα είναι εκείνος, ο οποίος θα έχει το σημαντικό μερίδιο ευθύνης για την έγκαιρη ολοκλήρωσή της. Απλό και βασικό για να μην υπάρχουν αιτιάσεις σχετικά με τους χρόνους.

Την ίδια στιγμή, μία πολύ σημαντική αλλαγή που εισάγεται στη δικαστική διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι το στάδιο της προδικασίας, που αφορά τον κατά κανόνα δικονομικό χειρισμό των υποθέσεων που εισάγονται στο δικαστήριο. Η προετοιμασία και η ωρίμανση των υποθέσεων από τον οριζόμενο ως εισηγητή της προδικασίας θα προσφέρει πολλά στην επιτάχυνση της συζήτησης των υποθέσεων, στη συμπλήρωση ελλείψεων και τυπικών ελαττωμάτων ώστε να είναι εφικτή η ταχεία εισαγωγή του στο ακροατήριο και η ταχύτερη δυνατή επεξεργασία τους κατά τη διάσκεψη.

Ως τώρα η απουσία του σταδίου της προδικασίας και αυστηρών προθεσμιών για τη συγκέντρωση των στοιχείων του φακέλου έχει παρατηρηθεί ότι ευθύνεται και για καθυστερήσεις στην επεξεργασία των υποθέσεων και για την εισαγωγή στις δικαστικές υποθέσεων με ελλείψεις, με επιπλέον συνέπεια την καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων και τη συσσώρευση μεγάλου αριθμού υποθέσεων. Επιτάχυνση των διαδικασιών στο Συμβούλιο της Επικρατείας παρέχει και η δυνατότητα που δίνεται στα άρθρα από 14 έως 16 στον δικαστικό σχηματισμό να απορρίπτεται ως απαράδεκτα ή αβάσιμα ένδικα βοηθήματα και μέσα ή να καταργεί τη

δίκη στις οριζόμενες περιπτώσεις εφόσον η υπόθεση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες πραγματικές ή νομικές δυσκολίες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σημειώσω μία ακόμα σημαντική αλλαγή που έρχεται με τις προτεινόμενες διατάξεις και αφορά τον τόσο σημαντικό θεσμό της πιλοτικής δίκης. Πρόκειται πράγματι για μία από τις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις για την επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης και της ασφάλειας δικαίου. Η άσκηση ωστόσο χιλιάδων παρεμβάσεων με τις οποίες κατ' ουσίαν εισάγονταν στο δικαστήριο το σύνολο των εκκρεμών υποθέσεων για το ίδιο ζήτημα, επιβράδυνε συστηματικά την έκδοση της απόφασης. Πλέον, με τις ρυθμίσεις που έχουμε μπροστά μας στους διαδίκους παραχωρείται το δικαίωμα αντί να καταθέτουν παρέμβαση στην πιλοτική δίκη ή στη δίκη κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος να υποβάλουν υπόμνημα στο δικαστήριο όπου εκκρεμεί η διαφορά το οποίο διαβιβάζεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνολικά με το παρόν νομοθέτημα αυτό το οποίο επιχειρείται από το αρμόδιο Υπουργείο είναι ο εκσυγχρονισμός και ο εξορθολογισμός της διαδικασίας εκδίκασης των υποθέσεων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ο στόχος μας είναι η εξάλειψη των δικονομικών λειτουργιών που έχουν διαπιστωθεί και έχουν αρνητικό αποτύπωμα στη λειτουργία της δικαιοσύνης στα μάτια των πολιτών. Δεν είναι η πρώτη φορά που η Κυβέρνηση ασχολείται τόσο επισταμένα με τον τομέα της δικαιοσύνης και αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο. Έχουμε αντιληφθεί ως Κυβέρνηση την ένταση του απήματος των πολιτών για βελτίωση των όρων της λειτουργίας της για ταχύτερη και αρτιότερη απονομή της.

Από την άλλη νιώθουμε και το ασφυκτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο εργάζονται καθημερινά οι λειτουργοί της, το βάρος των υποθέσεων που έχουν να σηκώσουν. Για τον λόγο αυτό και οι συνεχείς παρεμβάσεις μας για βελτιώσεις σε αυτό τον τομέα. Ακριβώς διότι στη δική μας αντίληψη η σωστή και αποδοτική λειτουργία της δικαιοσύνης είναι ο βασικός πυλώνας στήριξης της φιλελεύθερης δημοκρατίας και γι' αυτό τον λόγο θα συνεχίσουμε να είμαστε δίπλα στους πολίτες και στους δικαστικούς λειτουργούς νομοθετώντας για τον εξορθολογισμό και τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής δικαιοσύνης, όπως ακριβώς κάνουμε και σήμερα.

Και σας καλώ για όλα τα παραπάνω να υπερψηφίσετε τις προτεινόμενες διατάξεις.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκογιαννάκη.

Θα δώσω τώρα τον λόγο στην κ. Ραλλία Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε στην Ολομέλεια ένα ακόμα σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης που υπάγεται σε μία και μόνο λογική και είναι απόλυτα συνεπής στη λογική του ποινικού λαϊκισμού, στη λογική του ράβε-ξήλωνε, στη λογική του βλέποντας και κάνοντας, στη λογική του έχει ο Θεός. Και θα εξηγήσω τι εννοώ. Ξέρετε, το μοντέλο στη διοίκηση πολλών δε μάλλον στη δημόσια διοίκηση του βλέποντας και κάνοντας έχει όνομα. Είναι το μοντέλο, το προσαυξητικό. Αυτό όμως το μοντέλο αξιοποιείται όταν οι καταστάσεις είναι έκτακτες, όταν πρέπει να αντιμετωπίσεις έκτακτες καταστάσεις και δύσκολες.

Αλήθεια, η χώρα τα τελευταία πέντε χρόνια βρίσκεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης που να χρήζει λειτουργίας και αξιοποίησης του προσαυξητικού μοντέλου διοίκησης «βλέποντας και κάνοντας»; Για ακόμα μία φορά έρχεται εδώ στην Ολομέλεια της Βουλής μια αποσπασματική, μια εμβολωματική παρέμβαση για την οποία -το έχουμε πει πάρα πολλές φορές, να το πούμε άλλη μία- δεν προηγήθηκε επαρκής και ουσιαστική διαβούλευση. Και δεν το λέμε μόνο εμείς στην Αντιπολίτευση, το λέει η Ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων Ελλάδας. Και ξέρετε, οι δικηγόροι στην ολομέλεια τους επισημαίνουν ότι το σχέδιο νόμου συντάχθηκε αποκλειστικά και μόνο από το Συμβούλιο της Επικρατείας και έγινε ως σχέδιο αποδεκτό από το Υπουργείο. Με τη μόνη διαφορά ότι η σωστή νομοθέτηση απαιτεί σύσταση νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Έχετε αλλεργία σε αυτό. Έτσι θεωρούμε ότι

γίνεται ουσιαστική και επιστημονική παρέμβαση στο νομοθετικό πλαίσιο λειτουργίας του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου σε αυτή τη χώρα. Πρόκειται για την επιβεβαίωση όσων λέγαμε κατά τη συζήτηση σχετικά με τον νέο δικαστικό χάρτη της χώρας, μόλις πριν από δύο μήνες. Ότι δηλαδή η Κυβέρνηση νομοθετεί με βιασύνη χωρίς έγκυρη επιμόρφωση των δικαστικών, οι οποίοι καλούνται να στελεχώσουν δομές πρωτοδικείων. Αλήθεια, δεν ήξερε η Κυβέρνηση πριν από δύο μήνες ότι την επιμόρφωση θα αναλάμβανε η Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών; Δεν ήξερε από πού θα αντλούσε χρηματοδότηση για την επιμόρφωση των ειρηνοδικών; Ακόμα και τώρα όμως, ακόμα και σήμερα η χρηματοδότηση παραμένει αόριστη. Θα δούμε.

Αποδιαιρώνετε τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, με επικίνδυνες προσεγγίσεις που θα δημιουργήσουν επιπρόσθετα προβλήματα στην επιτάχυνση της έκδοσης δικαστικών αποφάσεων. Και το πρόβλημα ξεκινάει από την κακίστη ποιότητα του νομοθετικού έργου, το οποίο η Κυβέρνησή σας έχει αναγάγει σε συνήθεια.

Πολύ συνοπτικά και πολύ γρήγορα θα αναφερθώ σε ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, το οποίο εισηγήστε σήμερα το οποίο θεωρούμε ότι υποβαθμίζει την προφορικότητα της διαδικασίας και στερεί σε πολλές περιπτώσεις το δικαίωμα το συνταγματικά κατοχυρωμένο, θεμελιώδες –θα πω– δικαίωμα της παράστασης των πληρεξουσίων δικηγόρων. Ταυτόχρονα, προσθέτει περιορισμούς στους διαδίκους ως προς τις προθεσμίες άσκησης διαδικαστικών δικαιωμάτων, ενώ παράλληλα οι διάδικοι επιβαρύνονται με το κόστος των επιδόσεων. Περιορίζονται τα δικαιώματα των πολιτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού οδηγεί σε στέρηση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης και της δικαστικής προστασίας των πολιτών, συρρικνώνεται ακόμα η δυνατότητα αναβολών από μεριάς δικηγόρων, κάτι που ωστόσο σπάνια συμβαίνει ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η επίλυση του πραγματικού ζητήματος της επιτάχυνσης της δικαιοσύνης που όλες και όλοι παραδεχόμαστε σε αυτή την Αίθουσα θεωρούμε ότι συνδέεται πρώτα από όλα με την έγκαιρη έκδοση των αποφάσεων, την πρόσληψη προσωπικού, τη διαρκή εκπαίδευση και πλήρη ψηφιοποίηση των υπηρεσιών. Δεν μπορεί να συνδέεται μονομερώς με την απομείωση δικαιωμάτων των δικών και την αύξηση του κόστους πρόσβασης στη δικαιοσύνη.

Στο νομοσχέδιο αυξάνετε τις αρμοδιότητες του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου σε σχέση με το μονομελές διοικητικό πρωτοδικείο. Αλήθεια, τι νούμερα ακριβώς έχετε συμβουλευτεί; Ξέρετε πόσες αποφάσεις του μονομελούς έχουν νομικά σφάλματα και ανατρέπονται στον πρώτο βαθμό; Είναι βέβαιο πως αυτή η ρύθμιση δεν θα λύσει κανένα πρόβλημα.

Επιπλέον, αυξάνεται ο αριθμός των συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αλλά χωρίς αντίστοιχη αύξηση του αριθμού των υπαλλήλων. Γνωρίζετε ότι στη χώρα μας αναλογεί περίπου ένας γραμματέας ανά τρεις δικαστές, ενώ στις ευρωπαϊκές χώρες ένας δικαστής έχει ολόκληρη ομάδα συνεπικουρίας; Οι περιπτώσεις υπεργύμησης που περιγράφονται στο παρόν σχέδιο νόμου καθιστούν τη διαδικασία πιο περίπλοκη και χρονοβόρα, αντί να προάγουν την ταχύτερη και την αποτελεσματικότερη επίλυση των διαφορών. Μάλιστα, η μεταφορά των διαφορών από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια συνεπάγεται την ανακατανομή της δικαστικής ύλης, κάτι που έχετε σκεφτεί ότι μπορεί να προκαλέσει σύγχυση και αβεβαιότητα στους διαδίκους και τους δικηγόρους;

Ακόμη, η ανάγκη για εκπαίδευση και προσαρμογή των δικαστών στις νέες διαδικασίες, στις νέες αρμοδιότητες δημιουργεί περαιτέρω προβλήματα. Οι δικαστές θα χρειαστούν χρόνο και πόρους για να εξοικειωθούν με τις νέες κατηγορίες υποθέσεων, κάτι που μπορεί να καθυστερήσει ακόμη περισσότερο την εκδίκαση αυτών των υποθέσεων. Η υιοθέτηση νέων ηλεκτρονικών διαδικασιών απαιτεί σημαντική τεχνική υποστήριξη και εκπαίδευση τόσο για το δικαστικό προσωπικό, όσο και για τους διαδίκους. Οι τεχνικές δυσκολίες και η έλλειψη κατάλληλων υποδομών μπορεί να οδηγήσουν σε καθυστερήσεις και προβλήματα κατά την εφαρμογή των νέων συστημάτων. Και, ξέρετε, αυτά τα νέα συστήματα του επιτελικού κράτους και τα προβλήματα φαίνονται καθημερινά στους πολίτες.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Για να είμαστε ξεκάθαροι και ξεκάθα-

ρες, ταχύτερη δικαιοσύνη σημαίνει σαφείς νόμοι, προσλήψεις προσωπικού και εκμετάλλευση όλων των σύγχρονων τεχνολογικών εργαλείων που μπορούμε για τη διευκόλυνση των δικαστών, όχι αλλαγές επί αλλαγών και συρρικνώσεις. Χρειαζόμαστε μια νομοθέτηση που θα είναι δίκαιη, που θα συμβάλλει πραγματικά στην επιτάχυνση και στη βελτίωση της απονομής δικαιοσύνης. Χρειαζόμαστε μια δικαιοσύνη που θα σέβεται και θα προστατεύει τα δικαιώματα όλων, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς αδικίες.

Το νομοσχέδιο σήμερα που συζητάμε περιορίζει σαφώς δικαιώματα των πολιτών, στερεί εν πολλοίς το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, επιβάλλει τιμωρητικά παράβολα, συρρικνώνει τη δυνατότητα αναβολών από πλευράς δικηγόρων. Αυτές οι ρυθμίσεις είναι απαράδεκτες και δημιουργούν ένα νομοθετικό πλαίσιο που αντί να προάγει τη δικαιοσύνη, την καταστρατηγεί.

Αν ήταν –και κλείνω με αυτό και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή– αυτό το μήνυμα που λάβατε από τις πρόσφατες εκλογές και θεωρείτε ότι η επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων αυτού του είδους και αυτού του ύφους είναι μονόδρομος για εσάς, τότε δυστυχώς και εσάς και κυρίως δυστυχώς για την κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Παράσχος Παπαδάκης από την Ελληνική Λύση.

ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι έναν χρόνο Βουλευτής και ακούω συνεχώς μια καραμέλα, η οποία πλέον και με την αποκάλυψη του κ. Αυγενάκη –και εννοώ τη συμπεριφορά του– πρέπει να έχει λιώσει, ότι είμαστε ακροδεξιοί, ότι είμαστε φασίστες, για κόμματα συνταγματικού και μη τόξου, αλλά επιχειρήματα για να αποδομήσετε αυτά τα οποία αναφέρουμε δεν έχετε, ο Πρωθυπουργός όταν μιλάει ο Αρχηγός της Ελληνικής Λύσης Κυριάκος Βελόπουλος σηκώνεται και φεύγει, μέχρι να έρθουν ο κ. Σαμαράς και ο κ. Καραμανλής και να σας κάνουν μια αντιγραφή-επικόλληση αυτά που λέει η Ελληνική Λύση και να σας πει μάλιστα ότι είστε και «πολιτικοί γιατροί χωρίς σύνορα».

Η συμπεριφορά του πρώην Υπουργού κ. Αυγενάκη είναι ο ορισμός της φασιστικής συμπεριφοράς. Τι σημαίνει φασισμός; Επιδόξω διά της βίας και αυταρχικά, κάνοντας χρήση της δεσπόζουσας θέσεως, την άποψή μου. Αυτό δεν έγινε; Εμείς ποτέ δεν επιδείξαμε μια τέτοια συμπεριφορά μέσα στο Κοινοβούλιο είτε εντός, είτε εκτός.

Άρα, την επόμενη φορά, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και κύριοι της Κυβέρνησης που θα αναφέρεστε και θα μιλάτε για ακροδεξιές και φασιστικές συμπεριφορές, ψαχτείτε κάπου κατά εδω. Από εκεί δεν υπάρχουν τέτοια.

Η δικαιοσύνη, για να μιλήσω για το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, έχει φτάσει πλέον να είναι μια αόριστη νομική έννοια, η οποία εξειδικεύεται κάθε φορά από τον εκάστοτε δικαστή ανάλογα με την κρίση του. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε μία δικαιοσύνη, αλλά έχουμε τόσες δικαιοσύνες όσοι είναι οι δικαστές. Και αυτό σημαίνει ότι σήμερα ο δικαστής δικάζει μια υπόθεση με συγκεκριμένη διάταξη και συγκεκριμένα πραγματικά γεγονότα, εκδίδει μια απόφαση και την άλλη εβδομάδα ένας άλλος δικαστής, με τα ίδια πραγματικά γεγονότα, τις ίδιες διατάξεις εκδίδει μια άλλη απόφαση σύμφωνα με την κρίση του. Αυτό δεν πλήττει το κοινό περι δικαίου αίσθημα;

Αυτό συμβαίνει, όμως, για δύο λόγους:

Πρώτον, γιατί οι νόμοι οι οποίοι γράφονται είναι κακογραμμένοι. Δεν γράφονται νομοτελειακά σωστά, αφήνει κενά, αφήνει οπές ο νόμος, έτσι ώστε να ερμηνεύονται κατά το δοκούν από τον εκάστοτε δικαστή.

Δεύτερον, διότι πολύ απλά δεν υπάρχει συνταγματικό δικαστήριο, με αποτέλεσμα ο κάθε δικαστής να κρίνει περί της συνταγματικότητας ή μη ενός νόμου και να εκδίδονται αντιφατικές αποφάσεις. Συνταγματικό δικαστήριο το οποίο έχει το Αζερμπαϊτζάν, η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Αλβανία, η Αρμενία, η Γουατεμάλα, η Μαδαγασκάρη, η Μολδαβία, η Ταϊλάνδη, το Τατζικιστάν, η Τουρκία και η Ουγκάντα. Η Ελλάδα δεν έχει.

Δεν το ξέρετε ότι απαιτείται και επιβάλλεται να έχουμε συνταγματικό δικαστήριο; Φυσικά. Και με αυτό το νομοσχέδιο που θα φέρετε -όταν θα φέρετε- να ιδρυθεί ένα συνταγματικό δικαστήριο από αμερόληπτους και αντικειμενικούς δικαστές, τότε θα έχουμε και την επιτάχυνση της διοικητικής δικαιοσύνης. Διότι η συντριπτική πλειοψηφία των αιτήσεων ακυρώσεων στο ΣτΕ, αλλά και των διοικητικών δικαστηρίων εδράζονται στην ακύρωση διοικητικών πράξεων λόγω αντισυνταγματικότητας νόμου.

Αν, λοιπόν, αυτά τα θέματα είχαν λυθεί πριν ψηφιστούν και γίνουν νόμοι του κράτους και είχε τελειώσει αυτό το θέμα περί συνταγματικότητας ή όχι ο κόσμος δεν θα στρεφόταν στα δικαστήρια, διότι το θέμα θα ήταν ήδη λελυμένο. Ένα επιχείρημα και μια πρόταση, έτσι ώστε να επιταχυνθεί η διοικητική δικαιοσύνη. Δεν επιταχύνεται η διοικητική δικαιοσύνη εάν θα έχουμε λιγότερα δικόγραφα όπου δεν θα γράφονται πάνω από τριάντα σελίδες ή θα γράφονται λιγότερο από τριάντα σελίδες ή με κάποιες άλλες «τσαπατσούλικες» διατάξεις.

Έτσι δεν επιταχύνεται η δικαιοσύνη, ούτε εάν στερείς από τον πολίτη το ένδικο βοήθημα ή μέσο για να στραφεί στη δικαιοσύνη. Αλλά όλα αυτά τα γνωρίζετε πολύ καλά, δεν θέλετε συνταγματικό δικαστήριο, για να μπορείτε να περνάτε τους αντισυνταγματικούς νόμους, να μπορείτε να περνάτε μνημόνια και να μπορείτε να περνάτε μεταβίβαση δανείων από τράπεζες σε αδηφάγα funds, να ξεπουλάτε τη δημόσια περιουσία λες και είναι τσιφλίκι, να ψηφίζετε νόμους περί ιδιωτικών πανεπιστημίων, να ψηφίζετε νόμους περί γάμων ομοφυλοφίλων. Πρόκειται για καθαρά αντισυνταγματικούς νόμους, που με ένα συνταγματικό ανεξάρτητο δικαστήριο, από ανεξάρτητους αμερόληπτους δικαστές, που δεν θα είναι διορισμένοι από την Κυβέρνησή σας φυσικά δεν θα γίνονταν ποτέ νόμοι του κράτους.

Για ποια επιτάχυνση δικαιοσύνης μιλάμε όταν αναβάλλονται οίκοθεν οι υποθέσεις, διότι δεν είναι έτοιμος ο εισηγητής εδώ και πέντε και δέκα χρόνια; Προσωπικά εγώ, ως δικηγόρος, έχω καταθέσει αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας για εντολέα μου, εκκρεμεί εδώ και πέντε χρόνια, έχει αναβληθεί δέκα φορές, διότι ο εισηγητής δικαστής δεν έχει έτοιμη την εισήγησή του. Πού είναι ο ουσιαστικός πειθαρχικός έλεγχος αυτού του δικαστή, και όχι μόνο;

Δεν γνωρίζετε πώς γίνονται οι επιθεωρήσεις των δικαστών; Δεν ξέρετε ότι είναι γελοίες και τυπικές; Πηγαίνει ο εκάστοτε επιθεωρητής στο αρμόδιο πρωτοδικείο, εφετείο παίρνει μια απόφαση δειγματοληπτικά, συναντά τους δικαστές, κάνει και μια εθιμοτυπική συνάντηση με τον δικηγορικό σύλλογο της περιοχής και μετά φεύγουν όλοι μαζί, δικαστές, ελέγχοντες και ελεγχόμενοι και πίνουν κρασιά σε κάποιο ταβερνάκι που θα κεράσουν τον επιθεωρητή. Δεν τα γνωρίζει όλα αυτά το Υπουργείο Δικαιοσύνης για να τα λύσει; Γιατί εάν είχαμε ουσιαστικό πειθαρχικό έλεγχο ο εισηγητής στα πέντε χρόνια τώρα θα είχε βγάλει την εισήγησή του και θα έχει δικαστεί η υπόθεση.

Σας αναφέρω και ένα ζήτημα που έχει ανακύψει στο Πρωτοδικείο Καβάλας, το οποίο πλήττει το κύρος της δικαιοσύνης. Πρόσφατα εκδόθηκε από το «Χαμόγελο του Παιδιού» ένα missing alert για ένα παιδάκι δώδεκα χρόνων στην Καβάλα, γιατί δεν ήθελε να πάει με τη μητέρα του. Επρόκειτο για παιδί το οποίο έμενε με τον πατέρα του τους τελευταίους έξι μήνες. Και επειδή δεν ήθελε να πάει με τη μητέρα, ήταν δύο μέρες άφαντο. Βρέθηκε μια φορά στο βουνό και μια άλλη βρέθηκε στο λιμάνι της Καβάλας μέσα σε ένα караβάκι. Και παρ' όλα αυτά, η κυρία πρόεδρος πρωτοδικών Καβάλας -ενώ έκανε ασφαλιστικά μέτρα ο πατέρας για να αναλάβει το παιδί, γιατί κινδύνευε το παιδί, η ζωή και η υγεία του- απέρριψε την προσωρινή διαταγή, ενώ άκουσε το παιδί και το παιδί ήθελε να πάει με τον πατέρα. Η μητέρα σημειωτέον έχει τέσσερις δικογραφίες για χειροδικία έναντι του παιδιού και εκκρεμεί από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Καβάλας.

Αυτή, λοιπόν, είναι η δικαιοσύνη σας; Αυτή τη δικαιοσύνη θέλει ο πολίτης; Και μη μου πείτε ότι οι δικαστικές αποφάσεις δεν αξιολογούνται και δεν κρίνονται, διότι οι δικαστικές αποφάσεις εκδίδονται εν ονόματι του ελληνικού λαού. Συνεπώς, ο λαός και φυσικά πόσο δε περισσότερο ο νομικός κόσμος έχει δικαίωμα και να τις επικρίνει και να τις αξιολογεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Περιμένω, λοιπόν, τα αντανakλαστικά του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά και της προέδρου και της εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για τη συγκεκριμένη πρόεδρο πρωτοδικών. Υπάρχει επιτακτική ανάγκη προστασίας του παιδιού, διότι δεν θα έχουν αντανακλαστικά μόνο εκεί που θέλουν, μόνο στον γνωστό δικηγόρο, αλλά και για τον απλό πολίτη, αλλιώς λειτουργούν επικοινωνιακά, όπως τους καταγγέλλει και η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας.

Βλέπετε ότι εμείς ως Ελληνική Λύση δεν κάνουμε στείρα αντιπολίτευση. Επιχειρηματολογούμε έχοντας πρόγραμμα όχι μόνο για τη δικαιοσύνη, αλλά για όλους τους τομείς, ενώ εσείς προσπαθείτε να σταθείτε με πασαλείμματα, νομοθετήματα επικοινωνιακού τύπου, πολιτικές για να πείτε ότι κάνετε κάτι, αλλά στην ουσία δεν λύνετε κανένα ζήτημα και δεν υπάρχει περίπτωση με αυτό το νομοσχέδιο και με οποιοδήποτε άλλο φέρετε να επιταχυνθεί η δικαιοσύνη.

Θεσπίστε τώρα, λοιπόν, αν τολμάτε, συνταγματικό δικαστήριο, όπως αρμόζει σε μια σοβαρή χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο τώρα έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Φάμελλος.

ΣΥΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σύντηξη του χρόνου σε μία ημέρα μας υποχρεώνει και με υποχρεώνει να έρθω αυτή τη στιγμή, για μια παρέμβαση μας και τα ζητήματα της απόδοσης δικαιοσύνης είναι πολύ σημαντικά και έπρεπε να παρέμβουμε σε αυτή τη συζήτηση προς όφελος θεωρώ και του κράτους δικαίου και της δικαιοσύνης της χώρας μας.

Είναι γεγονός ότι η κατάσταση ιδιαίτερα όσον αφορά το χρόνο απόδοσης δικαίου δεν είναι καλή στη χώρα μας. Και αυτό έχει ένα σημαντικό αποτύπωμα στην κοινωνία, στην αίσθηση της κοινωνίας για την απόδοση δικαίου. Και θα έλεγα ότι η πολιτεία πρέπει να παρέμβει. Αλλά επιτρέψτε μου, κύριε Υπουργέ, να πω εισαγωγικά ότι πρέπει να παρέμβει με μία ριζική μεταρρύθμιση και όχι αποσπασματικά σε αυτό το θέμα. Και προφανώς πρέπει να δούμε και τα θέματα του Συμβουλίου της Επικρατείας, μιας και είναι ο εγγυητής του κράτους δικαίου στη χώρα μας και εφόσον η επιτάχυνση που συζητάμε για όλη τη δικαιοσύνη αφορά και το Συμβούλιο της Επικρατείας, μιας και σε αυτό εντοπίζονται πάρα πολύ μεγάλες καθυστερήσεις. Είχα την ευκαιρία να ενημερωθώ και εγώ για τα στοιχεία του Συμβουλίου της Επικρατείας όταν ο μέσος χρόνος είναι περίπου εξαπλάσιος από τον ευρωπαϊκό είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα που πρέπει να λύσουμε.

Και για να δώσω και ένα παράδειγμα τι σημαίνει καθυστέρηση στην απόδοση δικαιοσύνης θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω ορισμένα παραδείγματα από άλλες περιπτώσεις, άλλων δικαστηρίων. Ένα από τα πιο κρίσιμα ζητήματα, το οποίο μας απασχολεί το τελευταίο διάστημα είναι η υπόθεση των υποκλοπών, τι ακριβώς διακυβεύεται πίσω από την καθυστέρηση. Από τη μια μεριά προφανώς υπάρχει το θέμα της διάχυσης ευθυνών, παράλληλα αν θέλετε πιθανός κίνδυνος αποσβεστικών προθεσμιών. Δεν υπάρχει, όμως και ένας κίνδυνος στοχοποίησης της δικαιοσύνης;

Εμείς το μεταφέραμε αυτό στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, διότι δεν θέλουμε να στοχοποιείται η δικαιοσύνη για καθυστερήσεις και επισημαίνουμε τα ζητήματα αυτά. Ταυτόχρονα, όμως, δεν περνάει και στην κοινωνία μία βαθιά πεποίθηση ότι δεν μπορείς να βρεις το δίκιο σου, ακόμη και όταν υπάρχουν μείζονες παραβάσεις;

Ένα αντίστοιχο παράδειγμα είχαμε πρόσφατα με την περίπτωση των μαύρων ταμείων της «SIEMENS», όπου η δικαιοσύνη καθυστέρησε, υπήρξαν απαλλαγές λόγω των καθυστερήσεων και πρόσφατα ενημερωθήκαμε για μία απόφαση όπου επιστράφηκαν, αν θέλετε να το πω έτσι, περιουσιακά στοιχεία όχι μόνο σε αθωωθέντες, αλλά και σε αυτούς που παραγράφηκαν τα αδικήματα. Αυτό στην κοινή γνώμη περνάει μια βαθιά πεποίθηση ότι όλοι μπορούν να τακτοποιηθούν, ιδιαίτερα οι παραβάτες εννοώ.

Και γι' αυτά τα ζητήματα η κατά τα άλλα λαλίστατη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης πρέπει να πει κάτι. Θα αναφερθώ σε συγκεκριμένα περιστατικά, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά τη γρήγορη τοποθέτησή σας, αλλά άστοχη στη συνέχεια της τοποθέτησής μου.

Και ένα άλλο ζήτημα, το οποίο μας έχει μεταφερθεί από πάρα πολλούς πολίτες είναι οι περιπτώσεις καθυστερήσεων εις βάρος πολιτών προς όφελος funds, προς όφελος κατασχέσεων στην περίπτωση των κατοικιών που δεν προστατεύονται πλέον με δικές σας ευθύνες.

Για όλα αυτά τα ζητήματα έχουμε θέσει σε όλους τους τόνους ότι η απόδοση δικαιοσύνης πρέπει να επιταχυνθεί και να συμβάλουμε όλοι σε αυτό. Είναι πολλά τα ζητήματα αυτά και θα αναφερθώ στο τέλος της ομιλίας μου σε ορισμένα ευρύτερα θέματα, γιατί υπάρχει η μεγάλη ανάγκη να εμπιστευτεί ο πολίτης τη δικαιοσύνη.

Σε άλλη τοποθέτησή μου στον δικαστικό χάρτη είχα επισημάνει και την ανάγκη της ίδιας της δικαιοσύνης και των λειτουργιών της να πάρουν θέση σε όλα αυτά τα μεγάλα ζητήματα που έχει το κράτος δικαίου στην Ελλάδα. Δεν είναι μόνο θέμα της νομοθετικής εξουσίας ούτε θέμα μόνο της Κυβέρνησης. Πιστεύω ότι είναι θέμα και των δικαστών, οι οποίοι πρέπει να συμβάλουν και οι ίδιοι στο να εμπνευστεί αυτό το αίσθημα δικαίου στην ελληνική κοινωνία και όχι μόνο για πολύκροτες υποθέσεις, αλλά και για καθημερινές, γιατί ο πολίτης πρέπει να πιστέψει στη δικαιοσύνη και να πιστεύουμε ότι είναι βάση και πυλώνας της δημοκρατίας.

Υπάρχουν ζητήματα που μας προσβάλλουν πάρα πολύ έντονα. Θα επικαλεστώ και το πρόσφατο παράδειγμα του κ. Αυγενάκη. Καταδικάσαμε όλοι τη συμπεριφορά αυτή. Υπάρχει, όμως, μία διάχυτη εικόνα στην κοινωνία ότι το πολιτικό σύστημα και τα πολιτικά πρόσωπα έχουν περισσότερα δικαιώματα από τους υπόλοιπους πολίτες και προσπάθησε να το εκμεταλλευτεί αυτό ο κ. Αυγενάκης. Πρέπει να το επιλύσουμε.

Είμαστε όλοι ίσοι απέναντι ιδιαίτερα στις υποχρεώσεις. Οι πολίτικοί έχουν περισσότερες υποχρεώσεις μάλιστα θα έλεγα απέναντι στο κράτος δικαίου και στους κανόνες. Πώς μπορούμε, όμως, να τοποθετηθούμε όταν ο κ. Μητσοτάκης κλείνει το μάτι στον κ. Αυγενάκη, γιατί παραμένει και Βουλευτής και μέλος της Νέας Δημοκρατίας; Η αποχώρησή του ή η διαγραφή του μόνο από την Κοινοβουλευτική Ομάδα θα έλεγα ότι είναι το ένα τρίτο της επίλυσης, που έπρεπε να επιδιώξουμε όλοι σ' αυτή την υπόθεση για να αποδείξουμε και τις προθέσεις μας.

Και επιτρέψτε μου να σας πω, κλείνοντας λίγο αυτή την εισαγωγή ότι και εμείς εδώ στη Βουλή πρέπει να έχουμε μεγαλύτερη εμπιστοσύνη και σεβασμό στους κανόνες. Παρακολουθήσαμε εδώ και δύο εβδομάδες μία με στρεψοδικίες και υπεκφυγές προσπάθεια της Κυβέρνησης να μην συζητηθούν οι δύο προτάσεις νόμου του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία προσπάθεια ενσωματώθηκε και ο Πρόεδρος της Βουλής. Μας ανησυχεί ιδιαίτερα. Με περίεργες δικαιολογίες δεν εφαρμόζεται ο Κανονισμός και το Σύνταγμα για το δικαίωμα της Αντιπολίτευσης να υποβάλει προτάσεις νόμου και ας καταψηφίζατε. Δεν μίπηκαν στις επιτροπές ποτέ.

Θέλω, όμως, να πω ότι μετά τη σημερινή Διάσκεψη των Προέδρων είναι η δεύτερη εβδομάδα, στην οποία δεν λαμβάνουμε απάντηση από τον κύριο Πρωθυπουργό για το πότε θα έρθει να απαντήσει σε μία επίκαιρη ερώτηση για τον τεκμαρτό τρόπο υπολογισμού του φόρου και φορολόγησης, δηλαδή του φορολογικού χαρατισμού στους επαγγελματίες, μικρομεσαίους και γενικότερα και στους επιστήμονες επαγγελματίες.

Αν δεν τηρούμε εμείς μέσα στη Βουλή τους κανόνες και αν οτιδήποτε είναι γραμμένο ως θεσμικό κείμενο παραβιάζεται με βάση τα συμφέροντα και τις ανάγκες της Κυβέρνησης, δημιουργείται ένα σοβαρό θέμα αξιοπιστίας σε όλα τα επίπεδα.

Ας πάω λιγάκι στα θέματα του νομοσχεδίου. Παρ' ότι ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και η συνάδελφός μας, που μόλις τοποθετήθηκε, περιέγραψαν τα ζητήματα του νομοσχεδίου, πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι μας προβληματίσε ιδιαίτερα η απουσία της ουσιαστικής διαβούλευσης σε αυτό το νομοσχέδιο. Είμαι ενήμερος και είμαστε ενήμεροι για όλη την προετοιμασία του νομοσχεδίου από τους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ναι, είναι γεγονός ότι συζητάμε σή-

μερα σχέδιο νόμου, το οποίο υιοθετήσατε, το οποίο παρήχθη εδώ και δύο χρόνια από τους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αυτό το παραδεχτήκατε και εσείς πρόσφατα στο δεύτερο συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου.

Δεν ξέρω αν το επικαλεστήκατε για καλό, διότι απ' ότι βλέπουμε, ενώ σεβόμαστε απολύτως τους δικαστές για το κύρος, για τις γνώσεις τους και σαφέστατα είναι ένα σοβαρό εμπλεκόμενο μέρος της όλης συζήτησης, αλλά ο ρόλος της πολιτείας είναι να τους ακούει όλους και να νομοθετεί για όλους. Εσείς περριφανευτήκατε, γιατί νομοθετείτε για ένα τμήμα της κοινωνίας, για ένα μέρος; Σοβαρότατο, σημαντικό, με επιστημονικό κύρος και θεσμική θέση, αλλά αυτός είναι ο ρόλος σας, να νομοθετείτε για ένα τμήμα, για ένα μέρος και όχι για το όλον;

Το νομοσχέδιο, δηλαδή, που εισηγείται σήμερα η Κυβέρνηση διαμορφώθηκε και συντάχθηκε από το Συμβούλιο Επικρατείας. Αυτό μας είπατε. Αυτό δεν ξέρω αν είναι πλεονέκτημα. Δόθηκε άπλετος χρόνος στους λειτουργούς του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά δεν δόθηκε καθόλου χρόνος παραδείγματος χάριν στους νομικούς, στους δικηγόρους που είναι συλλειτουργοί της δικαιοσύνης. Και η ανακοίνωση της Ολομέλειας των δικηγόρων για το σχέδιο νόμου το τονίζει αυτό το πρόβλημα ότι δεν συμμετείχαν σε καμία τέτοια διαδικασία. Δεν υπήρξε, λοιπόν, καμία διαβούλευση και μάλιστα θα έλεγα και με άλλους που εμπλέκονται στη διοικητική δίκη φορείς δεν έχει γίνει αυτή η συζήτηση.

Μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση η απάντηση της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, όπως και η απάντηση της διεθνούς αμνηστίας, οι οποίοι δεν συμμετείχαν στη συζήτηση, ακριβώς διαμαρτυρόμενοι ως φορείς για το ότι τους δόθηκε τελευταία στιγμή το σχέδιο νόμου.

Αντίστοιχα, δεν ακούστηκε καθόλου και η Πανελλήνια Ένωση των Υπαλλήλων της Γραμματείας των Διοικητικών Δικαστηρίων. Αυτοί είναι φορείς που η πολιτεία έπρεπε να ακούσει.

Μάλιστα, από ό,τι βλέπω εδώ, η ΕΕΔΑ -η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου- επισημαίνει ότι η Κυβέρνηση δεν τηρεί τη νομοθεσία, στην οποία σε έναν μεγάλο βαθμό έχει και η ίδια παρέμβει με τα λεγόμενα περί επιτελικού κράτους και ορθής νομοθέτησης και με βάση και το εγχειρίδιο ανάλυσης συνεπειών ρύθμισης, δεν υλοποιείται αυτό το οποίο είναι νομοθετημένο για την ορθή διαδικασία της νομοθέτησης, δηλαδή να πηγαινούν τα νομοθετήματα έγκαιρα για να λείει τη γνώμη της.

Αναρωτιέμαι: Μήπως δεν θέλετε να συνεργάζεστε με την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου από πολιτική επιλογή, δηλαδή, αντιδημοκρατική ή γιατί δεν θέλετε να ακούτε την κριτική για τα δικαιώματα του ανθρώπου; Και αυτό αντιδημοκρατικό! Υπάρχουν δύο αφετηρίες. Μπορείτε να διαλέξετε όποια θέλετε.

Υπάρχει ένα μεγάλο έλλειμμα, γιατί αυτό που έχετε θεσπίσει μένει στα χαρτιά. Η ουσία είναι ότι φοβόμαστε ότι αυτό το νομοθετήμα θα βγάλει προβλήματα στην εφαρμογή, γιατί έχει ακούσει μόνο τη μία πλευρά.

Υπάρχουν σοβαρά ζητήματα, τα οποία εμείς έχουμε θέσει. Ένα ακόμη ζήτημα που πρέπει να πω κι εγώ -και τέθηκε και από τον κ. Αυλωνίτη και από τους εισηγητές μας όλους, στις επιτροπές είναι η νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Πάλι δεν ακολουθήσατε τη διαδικασία της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Δηλαδή, δεν είναι μόνο ότι αυτό δεν είναι ορθή νομοθέτηση, είναι ότι αρνείστε την επιστήμη. Αρνείστε την επιστήμη και τον ρόλο της και μάλιστα την νομική επιστήμη. Κάτι όχι άριστο, αλλά θα έλεγα αναχρονιστικό, κύριε Φλωρίδη. Αυτό πρακτικά κάνετε. Γι' αυτό και έχετε αποσπασματικά χαρακτηριστικά στο νομοσχέδιο, τα οποία σε έναν βαθμό περιστέλλουν και δικαιώματα πολιτών -οφείλουμε να το πούμε αυτό- στη δίκη του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Πέρα από το ότι τροποποιείτε πάλι διατάξεις, οι οποίες θεσπίστηκαν πριν από δύο μήνες, έχουμε υποβάθμιση της προφορικότητας της διαδικασίας, η οποία είναι πάρα πολύ σημαντική. Έχουμε στέρηση του δικαιώματος παράστασης των πληρεξουσίων δικηγόρων. Έχουμε, δηλαδή, περιστολή των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων και αυτό είναι μία στέρηση δικαιώματος του πολίτη. Άρα, αυτό οδηγεί, αν θέλετε, σε έναν περιορισμό της δικαστικής προστασίας των πολιτών, που εμείς θέλουμε να

ενισχυθεί, δεν θέλουμε να περιορίζεται.

Είναι γεγονός ότι, ενώ για τους διαδίκους και για το δημόσιο υπάρχει ένα αυστηρό πλαίσιο προθεσμιών, για το ίδιο το δικαστήριο δεν υπάρχουν προθεσμίες, αλλά ευχές. Αυτό είναι κάτι, κύριε Φλωρίδη, το οποίο πολύ φοβάμαι ότι δεν θα περιορίσει το πρόβλημα, που είναι ο χρόνος των αποφάσεων. Υπάρχουν ενδεικτικές προθεσμίες, αλλά δεν τηρούνται στην πράξη.

Αρα, μιλάμε για ένα ετεροβαρές νομοσχέδιο, το οποίο προσαθεί να αντιμετωπίσει την καθυστέρηση, αλλά εντοπίζει την καθυστέρηση αυτή με όλους τους διαδίκους. Δεν είναι έτσι, όμως, και το ξέρετε ότι δεν είναι έτσι.

Επιπλέον, υπάρχουν ζητήματα, που βάζετε για το όριο των σελίδων των δικογράφων. Αναρωτιέμαι, αν αυτό είναι επιστημονικό -ιδίαιτερα στη σύγχρονη εποχή- και αν είναι ένα θεσμικό εργαλείο, που μπορεί να επιφέρει επιτάχυνση. Νομίζω ότι είναι πολύ αναχρονιστικό. Δεν μιλάτε καθόλου για την έγκαιρη έκδοση των αποφάσεων -επιτρέψτε μου να σας το πω αυτό- το οποίο είναι κρίσιμο, με βάση τον χρόνο που έχει διαθέσιμο το δικαστήριο την ψηφιοποίηση των διαδικασιών, το οποίο επίσης είναι κρίσιμο. Από την άλλη μεριά, προβλέπεται επιβολή προστίμων. Δηλαδή, προσαυξημένα παράβολα, τα οποία επίσης περιορίζουν -αν θέλετε- το δικαίωμα της πρόσβασης.

Σας έχουμε πει πολλές φορές για τα προβλήματα, που έχει η πρόχειρη νομοθέτησή σας. Βγαίνετε με μία εξαγγελία, θα έλεγα «λαϊκίστικη», όσον αφορά την απόδοση δικαιοσύνης. Το κάνετε στον δικαστικό χάρτη. Αλλά εδώ τώρα έχουμε το πολύ μεγάλο πρόβλημα της επιμόρφωσης των ειρηνοδικών, για παράδειγμα. Το κάνατε πριν από δυο μήνες. Φέρατε, δηλαδή, το νομοσχέδιο με πολύ μεγάλη προβολή για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης στον δικαστικό χάρτη, αλλά έχουμε επτακόσιους ειρηνοδικές, οι οποίοι ακόμα δεν έχουν ξεκινήσει τη διαδικασία της επιμόρφωσης, κάτι το οποίο έχει καταθέσει και η πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων. Αρα, μιλάμε για μια νομοθέτηση-φούσκα, η οποία θα σκάσει. Δυστυχώς, κύριε Φλωρίδη, είστε και εσείς σε αυτό συμμετοχός.

Μιας και είστε εδώ, όμως, εγώ θα ήθελα να σας επαναφέρω στη μνήμη και να ζητήσουμε απαντήσεις για ορισμένα ζητήματα τα οποία σας αφορούν και προσωπικά και προφανώς το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Πρώτο ζήτημα: Μία προσωπική μας συνομιλία που χαρακτήρισε την πρώτη μέρα της ανάληψης των καθηκόντων σας, όταν εδώ στις προγραμματικές δηλώσεις μας είχατε μιλήσει για την ασυλία των τραπεζιτών. Τότε σας είχα βάλει εγώ το ζήτημα -σας ρώτησα, δηλαδή- και είχατε βιαστεί τότε να αποδώσετε ψευδώς την ευθύνη στον ΣΥΡΙΖΑ για αυτή την τοποθέτηση -παρ' ότι ήταν της Νέας Δημοκρατίας- για την ασυλία τραπεζιτών και να πείτε ότι η απιστία δεν μπορεί να διώκεται κατ' έγκληση, δηλαδή αυτοί που διαπράττουν το αδίκημα, να κάνουν μήνυση στον εαυτό τους. Και είπατε ότι θα το αλλάξετε. Τότε ο κ. Μαρινάκης είχε αναφερθεί σε προσωπικές απόψεις σας.

Στον Ποινικό Κώδικα φέρατε τη ρύθμιση αυτή, λίγο μετά από την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί εμείς καταθέσαμε τροπολογία το 2023 για το ίδιο ζήτημα. Προσέξτε, λοιπόν: Φέρατε αυτή τη ρύθμιση για την κατάργηση της απαράδεκτης διάταξης ασυλίας των τραπεζιτών. Και τώρα πού βρισκόμαστε ακριβώς, κύριε Φλωρίδη; Μπορείτε να μας ενημερώσετε;

Φέρατε μία διάταξη σε εκείνο το νομοσχέδιο, στον Ποινικό Κώδικα, που μετέθεσε την ημερομηνία εφαρμογής της κατάργησης ασυλίας των τραπεζιτών για δύο μήνες μετά. Σας ρώτησα τότε: Ποιο «πλυντήριο» κρύβεται πίσω από αυτή τη μετάθεση ημερομηνίας; Δεν απαντήσατε. Και ήρθε μετά ο κ. Χατζηδάκης να επιλύσει το πρόβλημα. Έφερε μια διάταξη ο κ. Χατζηδάκης που λέει ότι θα πρέπει να υπάρχει πραγματογνωμοσύνη από επιθεωρητές της Τράπεζας της Ελλάδας για να αρθεί η ασυλία των τραπεζιτών.

Αρα, λοιπόν, περιορίζεται η ρύθμιση που τάχατες θα μας φέρνατε για να καταργηθεί η ασυλία των τραπεζιτών. Και τώρα δεν υπάρχει τελικά αυτή η ρύθμισή σας, γιατί έχει μπει μέσα από το κόσκινο, το φίλτρο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Θεωρώ ότι αυτό περιορίζει τη δικαιοσύνη, κύριε Φλωρίδη. Αν δεν την περιορίζει, θα έπρεπε να το φέρετε εσείς ως ρύθμιση. Δεν

το φέρατε. Σας έκανε τον δάσκαλο άλλος Υπουργός και σας έβαλε «καπέλο» άλλος Υπουργός. Για ποιον λόγο; Διότι αφήσατε εσείς το χρονικό παράθυρο, άρα δικαιούμαστε να μιλάμε για σχέδιο, ότι με σχέδιο το κάνατε. Δώσατε παράταση δύο μηνών στην εφαρμογή για να έρθει στη συνέχεια μία μεταμεσονύκτια τροπολογία να αλλάξει και να περιορίσει την αρμοδιότητα του δικαστηρίου.

Αυτό, λοιπόν, είναι ένα σοβαρό πρόβλημα και πρακτικά οφείλουμε να το καταθέσουμε. Είναι μία ύποπτη νομοθέτηση που εξυπηρετεί συμφέροντα. Και πρακτικά βάζει περιορισμούς στις δικαστικές αρχές.

Το μόνο που νομοθετήσατε τελικά, κύριε Φλωρίδη, είναι εξυπηρέτηση και μάλιστα συγκεκριμένων και μάλιστα τραπεζιτών που πιθανόν να έχουν δώσει δάνεια με αέρα και στη Νέα Δημοκρατία. Αυτό σκεφτείτε το, αν το απαντήσετε ή όχι.

Στις προγραμματικές δηλώσεις, επίσης, σας είχα ρωτήσει τι θα γίνει με την έρευνα των υποκλοπών. Μην μου πείτε ότι είναι δουλειά της δικαιοσύνης γιατί εμείς, τα πολιτικά πρόσωπα και η Κυβέρνηση είμαστε υπεύθυνοι να βοηθάμε τη δικαιοσύνη και να την ελέγχουμε ώστε να έχει προφανώς απόλυτα και ανεξάρτητα γρήγορο χρόνο υλοποίησης στις επιλογές της.

Εμείς πήγαμε δυο φορές στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για να επισημάνουμε την καθυστέρηση για τις υποκλοπές. Αλλά ένα τέτοιο μείζον δημοκρατικό και συνταγματικό ζήτημα είναι δυνατόν στην ελληνική δημοκρατία να μην έχει απάντηση; Να έχει παρακολουθηθεί το μισό Υπουργικό Συμβούλιο, η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων, πολιτικά πρόσωπα, δημοσιογράφοι, Ευρωβουλευτές και να μην υπάρχει απάντηση; Δηλαδή ζούμε σε μία χώρα στην οποία δεν ξέρουμε αν υπάρχει θέμα εθνικής ασφάλειας με την ηγεσία του Στρατού και το μισό Υπουργικό Συμβούλιο και τον Αρχηγό του τρίτου κόμματος και πολλά άλλα πολιτικά πρόσωπα και δημοσιογράφους να παρακολουθούνται.

Εμείς ζητήσαμε και πήγαμε -και θέλουμε να το ξέρετε εδώ, εντός της Αιθούσης- στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και βάλαμε συγκεκριμένα ζητήματα που δεν έχουν απάντηση. Γιατί δεν έγινε γρήγορα η διασταύρωση με τα ονόματα που έδωσε η άλλη ανεξάρτητη αρχή για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τα ενενήντα δύο θύματα του «Predator»; Γιατί καθυστερήσατε να πάτε έστω στην ΕΥΠ; Γιατί καθυστέρησε -όχι εσείς, αλλά η δικαιοσύνη, να κάνει έρευνα στους παρόχους; Γιατί καθυστέρησε η δικαιοσύνη να συνεργαστεί με την ανεξάρτητη αρχή για το απόρρητο των επικοινωνιών για να γίνει διασταύρωση όλων αυτών των προβλημάτων; Δεν έχουμε πειστικές απαντήσεις από τη δικαιοσύνη και δεν θα κρατήσουμε αυτή τη συζήτηση ιδιωτική. Θα την καταθέσουμε εδώ, στη Βουλή.

Είναι πολύ κρίσιμο για εμάς αν ταυτίζονται τελικά οι ακολουθούμενοι από το σκάνδαλο της ΕΥΠ και από το σκάνδαλο του «Predator», που από ό,τι φαίνεται από δημοσιεύματα ισχύει αυτό. Και υπάρχουν και νέες καταγγελίες για τους εκπροσώπους των εταιρειών. Μάλιστα υπάρχει πρόσωπο που ήρθε εδώ στην Εξεταστική Επιτροπή και κατέθεσε και στη συνέχεια με εξώδικη δήλωσή του αναίρεσε το ό,τι εκπροσωπεί και είναι και μοναδικός μέτοχος της εταιρείας η οποία εμπλέκεται στο σκάνδαλο.

Δεν θα κάνετε τίποτα γι' αυτό, κύριε Φλωρίδη; Καμμία διαδικασία δεν θα κινήσετε εσείς ως Υπουργός;

Και υπάρχουν και πρόσφατα δημοσιεύματα για τις σχέσεις του κ. Λαβράνου με αρκετά μέλη της Συμπολίτευσης. Ούτε γι' αυτό θα πάρουμε καμμία απάντηση; Του οποίου κ. Λαβράνου, από ό,τι γνωρίζω είχε προγραμματιστεί η εξέτασή του για το σκάνδαλο των υποκλοπών.

Αντίστοιχα ερωτήματα δημιουργούνται και για την τραγωδία των Τεμπών, στην οποία, δυστυχώς, έχετε εμπλακεί με έναν τρόπο, θα έλεγα, μη αντιστοιχώντας στα κοινοβουλευτικά ήθη, αλλά και στα ανθρώπινα ήθη. Ο κ. Φλωρίδης μας είχε πει εδώ στη Βουλή ότι όσοι ασχολούνται με το μπάζωμα είναι για τα μπάζα. Τώρα το ίδιο έχετε να πείτε μετά τη δικογραφία που έχει έρθει; Σας έχω ρωτήσει τρεις φορές από αυτό το Βήμα; Ή τώρα που αποκαλύφθηκε ότι το κοντέινερ βρισκόταν στη Θεσσαλονίκη σε μια αποθήκη και ζητήσανε οι αντίστοιχες δικαστικές αρχές μετά από αιτήματα των πραγματογνωμόνων να γυρίσει, θα πείτε κάτι άλλο.

Πόσες ακόμα αποκαλύψεις χρειάζονται για αυτή την τραγωδία για να μπορέσουμε επιτέλους να έχουμε απαντήσεις; Τι θα γίνει, αλήθεια, τώρα με τις δικογραφίες που έχουν έρθει για το μπάζωμα και τελικά το ξεμπάζωμα και την καταστροφή πειστηρίων ενός εγκλήματος; Ποια θα είναι η στάση της Συμπολίτευσης; Περιμένουμε μια απάντηση. Αν δεν τη δώσει η Κυβέρνηση, ας τη δώσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς θεωρούμε και ζητήσαμε την άποψή σας ότι από τα στοιχεία τα οποία διαβάζουμε προκύπτει σοβαρότατο ζήτημα και ανάγκη προκαταρκτικής επιτροπής. Θα συναινέσετε ή πάλι θα το κουκουλώσετε, όπως κάνατε με τη σύμβαση 717, παρ' ότι ο φάκελος ήρθε από την Ευρωπαϊκή εισαγγελέα. Γιατί το κουκουλώσατε και επιδιώξατε και προσπαθείτε να αμνηστεύσετε τον κ. Καραμανλή για εκείνο το αδίκημα.

Υπάρχουν λοιπόν σοβαρά ερωτήματα που σας έχουμε θέσει και περιμένουμε μια απάντηση. Θα κρυφτείτε πίσω από την πλειοψηφία; Θα κρυφτείτε δηλαδή πίσω από την πλειοψηφία του εκλογικού νόμου για να μην δοθούν απαντήσεις για το μοντάζ, τα ηχητικά, για την αλλοίωση του χώρου, γιατί συστηματικά ο κ. Καραμανλής αγνόησε τις εκκλήσεις των εργαζομένων στον σιδηρόδρομο;

Δυστυχώς η τραγωδία των Τεμπών έχει αφήσει ανεξίτηλα σημάδια στην ελληνική κοινωνία και χρειαζόμαστε απαντήσεις και για τον σεβασμό της Βουλής αλλά και για τον σεβασμό της δικαιοσύνης. Οι απαντήσεις χρειάζεται για δύο τελικά σκοπούς και γι' αυτό θέλουμε να τις δώσετε το συντομότερο για να εξαλειφθούν και οι αιτίες που τις προκάλεσαν.

Έχουμε παράλληλα και μια έρευνα που περιμένουμε τα αποτελέσματά της για τη χρήση προσωπικών δεδομένων από την Νέα Δημοκρατία για ψηφοθηρικούς σκοπούς. Δηλαδή οι πολίτες εμπιστεύθηκαν στην πολιτεία τα προσωπικά τους δεδομένα και η Νέα Δημοκρατία τα χρησιμοποίησε για ψηφοθηρικούς σκοπούς.

Και υπάρχει και βέβαια ένα ερώτημα. Υπάρχει ήδη ένα θέμα προστίμου στο Υπουργείο και περιμένουμε την έρευνα για τη Νέα Δημοκρατία, που δεν έχει ολοκληρωθεί και εκκρεμεί, όπως και για τον Γραμματέα Αποδήμων. Το ερώτημα είναι ποιος θα πληρώσει κατ' αρχάς το πρόστιμο.

Θα το πληρώσουν οι Έλληνες πολίτες το πρόστιμο για τη διαδρομή προσωπικών δεδομένων προς το Υπουργείο Εσωτερικών, στο οποίο εμπλέκονται τα πολιτικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας; Δηλαδή οι πολίτες θα πληρώσουν κιάλας γιατί τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας παρανόμως χρησιμοποίησαν τα δεδομένα τους για ψηφοθηρικούς σκοπούς; Δεν έχετε δώσει σε αυτό απάντηση.

Και βέβαια εμείς γνωρίζουμε ότι εκκρεμούν ακόμα έρευνες και των δικαστικών αρχών, αλλά υπάρχει ήδη μια τεκμηρίωση που μας ανησυχεί, ότι η ανεξάρτητη αρχή έχει εντοπίσει ότι το πρόβλημα ασφάλειας του Υπουργείου Εσωτερικών είναι πολύ ευρύ και ξεπερνάει το συγκεκριμένο περιστατικό και δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να έχουν διαβιβαστεί ή να έχουν χρησιμοποιηθεί προσωπικά δεδομένα ή εκλογικοί κατάλογοι εκτός Υπουργείου.

Δεν υπάρχει κανείς να μας δώσει απάντηση. Ξέρετε γιατί; Γιατί δεν έχετε πλέον αξιοπιστία. Δεν έχετε αξιοπιστία στο συγκεκριμένο θέμα, γιατί υπάρχει ήδη αποκάλυψη παράνομης πράξης από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μπορεί να πιστέψουμε λοιπόν αυτόν που παρανόμως ήδη και το έχει εντοπίσει ήδη η ανεξάρτητη αρχή και έχουν ήδη υποβληθεί τα πρώτα πρόστιμα.

Η κ. Κεραμέως «ανασηματίστηκε» διακριτικά για να φύγει από τη διακεκαυμένη ζώνη. Ο κ. Λιβάνιος όμως πρέπει να δώσει απαντήσεις. Αλλά να σας πω την αλήθεια, η Νέα Δημοκρατία πρέπει να δώσει απαντήσεις και ο κ. Μητσοτάκης, γιατί είναι μια διαβολική σύμπτωση αυτή που ζούμε, όλα τα προβλήματα που σχετίζονται με τη Νέα Δημοκρατία να καθυστερούν, όλα τα μεγάλα σκάνδαλα και όλες οι ανοιχτές υποθέσεις, που έχουν συνταράξει την ελληνική κοινωνία, να καθυστερούν. Γιατί; Γιατί είναι εμπλεκόμενη η Νέα Δημοκρατία.

Και μετά φτάνει οι Ευρωβουλευτές, που τους χρεώσατε όλους στον ΣΥΡΙΖΑ, τριακόσιους τριάντα Ευρωβουλευτές, γιατί αποκάλυψαν το σοβαρό πρόβλημα στο κράτος δικαίου. Και το Στέιτ Ντι-

πάρτεντ και η Διεθνής Αμνηστία; Όλοι οι εμπλεκόμενοι τελικά με τον ΣΥΡΙΖΑ; Και προσπαθούν να στιγματίσουν μια άριστη Κυβέρνηση;

Πόσα τελικά προβλήματα θα βγουν και πόσες λειτουργίες της κοινωνίας μας θα θιχθούν; Δυστυχώς με εσάς τα προβλήματα αυτά που δημιουργούνται αφήνουν ένα αναντίστροφο αποτύπωμα στην ελληνική κοινωνία, αρνητικό, μια έλλειψη εμπιστοσύνης στην πολιτική και στους πολιτικούς και κατ' επέκταση και στη δικαιοσύνη.

Εμείς διαπιστώσαμε αυτά τα προβλήματα με πολλές αφορμές, με την αλλαγή των ανεξάρτητων αρχών, με την επίθεση στα μέλη των ανεξάρτητων αρχών, με απειλές σε δικαστικούς.

Και σε όλα αυτά διαβάζω πρόσφατα -γιατί ανασύραμε λίγο το έγγραφο που χρησιμοποιούσε ο κ. Μητσοτάκης του «ECONOMIST», γιατί θυμάστε τότε προσπάθησε να βρει ένα έγγραφο του «ECONOMIST» για να το βάλει σαν αντίβαρο στο Ευρωκοινοβούλιο - λοιπόν σε αυτό το έγγραφο του «ECONOMIST INTELLIGENCE UNIT», που μιλάει για τον δείκτη δημοκρατίας, πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι στον δείκτη λειτουργίας των ανεξάρτητων ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους η Ελλάδα έχει τη χαμηλότερη επίδοση ανάμεσα σε είκοσι τέσσερις χώρες. Δηλαδή ακόμα και στο δημοσίευμα που χρησιμοποίησε ως ελαφρυντικό ο κ. Μητσοτάκης είμαστε η τελευταία στους είκοσι τέσσερις με βαθμό 7,14 στα 10. Στην περίπτωση αυτή αναφέρουμε τη λειτουργία των ανεξάρτητων ελεγκτικών αρχών.

Λέει η έκθεση αυτή: Η βαθμολογία οφείλεται κυρίως στην αδυναμία θεσμών όπως η Βουλή και οι ανεξάρτητες αρχές να λειτουργήσουν ως θεσμικά αντίβαρα στην Κυβέρνηση. Ακριβώς αυτό που ζούμε δηλαδή. Γιατί εδώ το πρόβλημα είναι η Κυβέρνηση, είναι η κυβερνητική πολιτική.

Εμείς θα επιμένουμε και θα επιμένουμε λέγοντάς το σε όλους τους τόνους, μέσα και έξω από τη Βουλή, και για την ανάγκη ενίσχυσης των ανεξάρτητων αρχών και για τη διασφάλιση των συνταγματικών προβλέψεων και τον συνταγματικό ρόλο των ανεξάρτητων αρχών.

Γιατί εσείς έχετε επιλέξει να υποβαθμίσετε και το κράτος δικαίου, και τη δικαιοσύνη, και τις αρχές όλες αυτές τις ανεξάρτητες για έναν πολύ ξεκάθαρο και πολύ κρίσιμο λόγο. Για να εξυπηρετήσετε το καθεστώς οικονομικής εξουσίας υποβαθμίζετε τα δικαιώματα, το κράτος δικαίου και τη δικαιοσύνη.

Και τώρα μπορεί να είναι άλλοι οι «ημέτεροι», αλλά το ζήτημα είναι ότι πολύ λίγοι τακτοποιούνται με την Κυβέρνησή σας και η πλειοψηφία των κοινωνικών τάξεων πλήττεται, αλλά πλήττονται και οι θεσμοί.

Σε πείσμα όλων αυτών των δικών σας επιδιώξεων θέλω να ξεκαθαρίσω ότι εμείς θα είμαστε εδώ για να διεκδικούμε ενίσχυση του κράτους δικαίου, για να αποκάλυπουμε τα σκάνδαλά σας, για να υπερασπιζόμαστε το Σύνταγμα και τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Ήδη οι πολίτες στις ευρωεκλογές σας έστειλαν ένα ισχυρό μήνυμα. Το 28% είναι πλέον το ταβάνι της Νέας Δημοκρατίας. Η φθορά αυτή πρέπει να μείνει μόνο στη Νέα Δημοκρατία. Δεν πρέπει να περιέλθει σε όλο το πολιτικό σύστημα. Δεν πρέπει να περιέλθει στην ελληνική δημοκρατία -γιατί για όλα σας έχουμε κανούς- δεν πρέπει να υποβαθμιστεί έτι περαιτέρω το κράτος δικαίου και η δικαιοσύνη.

Εμείς λοιπόν θα είμαστε εδώ, μέσα και έξω από τη Βουλή, και κυρίες και κύριοι Βουλευτές των υπολοίπων κομμάτων, πρέπει να αναπτύξουμε κι ένα πεδίο συνεργασιών και με τους φορείς του δικαίου, και με τους φορείς της δικαιοσύνης, και με τους επιστήμονες του δικαίου, αλλά και με τους ίδιους τους δικαστές, γιατί η υπεράσπιση του δικαίου και της δικαιοσύνης δεν θα γίνει μόνο μέσα στη Βουλή, θα γίνει και έξω, μέσα στην κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Φλωρίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κ. Φάμελλος δεν μας κάνει την τιμή. Μας έθεσε τα ερωτήματα, αλλά αποχωρεί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία): Υπάρχει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Φλωρίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μάλιστα. Ήρθατε, μιλήσατε, θέσατε ερωτήματα και αποχωρείτε, ενώ σας υποσχέθηκα ότι θα σας απαντήσω. Καλώς. Κρίνεται και αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε ένα νομοσχέδιο που υπό άλλες συνθήκες θα έπρεπε να απασχολεί στον ύψιστο δυνατό βαθμό τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας, οι οποίες όμως χρησιμοποιούν την κοινοβουλευτική διαδικασία για να μιλήσουν για στιδήποτε άλλο εκτός από το συζητούμενο νομοσχέδιο. Θα μιλήσω αναλυτικά γι' αυτό στη συνέχεια.

Όμως πριν οφείλω κάποιες απαντήσεις αλλά και μια επισημάνση, γιατί θεωρώ ότι σήμερα στην Αίθουσα εδώ έγινε κάτι μοναδικό. Έγινε κάτι μοναδικό από ένα κόμμα το οποίο πουλάει συνεχώς πνεύμα και ηθική, μιλάει για διαφάνεια, αξιοπιστία και που διά στόματος του Προέδρου του είπε ότι για την περίφημη υπόθεση «NOVARTIS» υπήρξε σίγουρα μία βαλίτσα, η οποία περιείχε 30 εκατομμύρια ευρώ και η βαλίτσα αυτή, ω του θαύματος, όπως μας είπε ο κύριος Πρόεδρος, παραδόθηκε σε έναν μέχρι πριν από δέκα ημέρες Βουλευτή του κόμματός του, ο οποίος επιμήθη από τον Πρόεδρο του κόμματός με την ύψιστη τιμή στην κοινοβουλευτική διαδικασία, που είναι το να ηγηθείς του ψηφοδελτίου επικρατείας.

Ελπίζω ότι κάποια στιγμή θα μάθουμε ποιες ήταν οι υπηρεσίες που προσεφέρθηκαν από τον αξιότιμο κύριο Βουλευτή σε αυτούς οι οποίοι του έδωσαν τα 30 εκατομμύρια ευρώ. Ας το ακούσει αυτό ο ελληνικός λαός. Εδώ τα προηγούμενα χρόνια κάποιοι εμφανίζονταν να διαλαλούν ότι αγωνίζονται να λάμψει η αλήθεια. Την αλήθεια τη μάθαμε. Ήταν μία σκευωρία. Όμως ο αγώνας αυτός ο καταπληκτικός είχε μια καταπληκτική επίσης αμοιβή 30 εκατομμύρια ευρώ, όπως μας είπε ο κύριος Πρόεδρος. Θα περιμένουμε κάποια στιγμή -και φαντάζομαι και ο ελληνικός λαός- να μάθουμε τι υπηρεσίες προσεφέρθηκαν, σε ποιους και με ποιον τρόπο.

Έρχομαι τώρα στα ερωτήματα που έθεσε ο κ. Φάμελλος. Ασυλία των τραπεζών: Πράγματι στις προγραμματικές δηλώσεις η Κυβέρνηση είπε ότι αυτή η διάταξη του άρθρου 405 του Ποινικού Κώδικα θα καταργηθεί. Και η διάταξη του άρθρου 405 του Ποινικού Κώδικα καταργήθηκε. Όποιος ξέρει να διαβάζει, μπορεί να ανατρέξει στο άρθρο 405 του Ποινικού Κώδικα και θα δει ότι αυτή η διάταξη δεν υπάρχει πλέον εκεί. Άρα η Κυβέρνηση ήταν απολύτως συνεπής ως προς την εξαγγελία της σχετικά με τη διάταξη αυτή.

Τι έχουμε στη συνέχεια; Στη συνέχεια έχουμε μια διάταξη η οποία οδηγεί ακριβώς στην υλοποίηση της διατάξεως πλέον όπως ισχύει, αφού καταργήθηκε η λεγόμενη ασυλία. Τι δηλαδή; Η διάταξη που ήρθε εδώ και ψήφισε η Βουλή, πώς ξεκινάει; Όταν ο εισαγγελέας παραγγέλλει προκαταρκτική εξέταση. Για να παραγγείλει η εισαγγελία προκαταρκτική εξέταση, απαιτείται κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να έχει δικαίωμα να το κάνει. Δεν μπορεί να το κάνει, όταν υπάρχει ασυλία, διότι εκεί δεν μπορεί να κάνει απολύτως τίποτα. Άρα, λοιπόν, για να μπορεί ο εισαγγελέας να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση, σημαίνει ότι δεν υπάρχει ασυλία. Τέλος!

Τι κάνει αυτή η διάταξη όμως; Γιατί ακούσαμε και αρκετές που λένε: «Μα δεν ξέρει ο εισαγγελέας για τα ζητήματα αυτά και χρειάζεται να υπάρξουν εμπειρογνώμονες από την Τράπεζα της Ελλάδος; Ναι, δεν έχει ιδέα ο εισαγγελέας, όταν θα του πάει ένα φορητό με έγγραφα τα οποία θα περιλαμβάνουν συμβάσεις και άλλες συμβάσεις και άλλες συμβάσεις και πίνακες και πίνακες και πίνακες και υπολογισμούς και επιτόκια και ξανά υπολογισμούς. Τι κάνει πάντα ο εισαγγελέας στις περιπτώσεις αυτές; Διαορίζει πραγματογνώμονες, γιατί απλούστατα δεν ξέρει και δεν υπάρχει άνθρωπος στον κόσμο να ξέρει, εκτός από ποιους; Από τους ειδικούς.

Τι αντιμετωπίζουν συνήθως οι εισαγγελείς όταν ορίζουν πραγματογνώμονες; Πολλές φορές την άρνηση των πραγματογνώμων να κάνουν τη δουλειά. Δεν έχουν χρόνο, δεν πληρώνονται καλά, δεν τα ξέρουν, δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη; Και η υπόθεση καθυστερεί και ξανά πραγματογνώμονες και ξανά και ξανά

και ξανά. Και ο κόσμος βεβαίως από κάτω, αν η υπόθεση αυτή έχει και μεγάλο κοινωνικό ενδιαφέρον, λέει: «Μα, τι κάνει η δικαιοσύνη;».

Τι έκανε, λοιπόν, η Κυβέρνηση καταθέτοντας αυτή τη διάταξη, την οποία ψήφισε η Βουλή; Αναθέτει υποχρεωτικά στους επιθεωρητές και τους επόπτες του μόνου οργανισμού που ξέρουν τις τραπεζικές υποθέσεις, δηλαδή την Τράπεζα της Ελλάδος, να συντάξουν μία έκθεση ελέγχου, αφού δουν όλα τα στοιχεία της δικογραφίας και να πουν στον εισαγγελέα ότι αυτό συμβαίνει ή αυτό δεν συμβαίνει. Άρα, δηλαδή, αντί ο εισαγγελέας να ψάχνει, η νομοθεσία πλέον υποχρεώνει την Τράπεζα της Ελλάδος, τον μόνο εποπτικό οργανισμό που ξέρει να διαθέσει επόπτες στον εισαγγελέα και να μην ψάχνεται ο εισαγγελέας. Και αυτοί θα διατυπώσουν μία άποψη για το τι συμβαίνει με την υπόθεση αυτή.

Άρα, η Κυβέρνηση είναι απολύτως συνεπής. Και μάλιστα καταργηθείς της διατάξεως, διευκολύνει πάρα πολύ τη διαδικασία στη συνέχεια να εξελιχθεί. Πάει αυτό.

Τηλεφωνικές παρακολουθήσεις: Το θέμα είναι στη δικαιοσύνη και βεβαίως η δικαιοσύνη με δική της απόφαση αναβάθμισε την έρευνα, αναθέτοντας την υπόθεση αυτή στον υψηλότερο δυνατό βαθμό της εισαγγελικής εξουσίας που είναι ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Και όπως πληροφορηθήκαμε τελευταία από ανακοινώσεις, ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που ασχολείται με την υπόθεση αυτή, φέρεται να οδηγεί την έρευνα προς το τέλος της. Αυτά λένε οι ανακοινώσεις και τα δημοσιεύματα ότι πήγε στην ΕΥΠ με δύο πραγματογνώμονες και διενήργησε έλεγχο και διασταυρώσεις σε σχέση με τα διάφορα ονόματα που περιλαμβάνονται σε διάφορες λίστες.

Άρα, λοιπόν, εφόσον τα στοιχεία αυτά είναι αληθινά, είναι σωστά, αυτό σημαίνει ότι η έρευνα οδηγείται προς το τέλος και όλοι μπορούμε να υποθέσουμε με βάση ό,τι έχουμε διαβάσει πως όλα έχουν διεξαχθεί με τον τρόπο που θα έπρεπε να έχουν διεξαχθεί από υψηλότερο εισαγγελικό λειτουργό.

Για τα Τέμπη κάνετε συνέχεια αναφορά, όποτε με αναγκάζεται και μένα εκ μέρους της Κυβερνήσεως να σας θυμίσω κάποια πράγματα. Ποια δηλαδή; Ότι πέρυσι τέτοιο καιρό η Κυβέρνηση, αποδεχόμενη αίτημα των ανακριτικών αρχών, έφερε στη Βουλή και ψήφισε με κατεπείγουσα διαδικασία διάταξη με την οποία θα μπορούσαν οι ανακριτές να ακούσουν όλες τις συνομιλίες πέραν των επιχειρησιακών, έτσι ώστε να αποκτήσουν ακριβή εικόνα τι έγινε με όλες τις συνομιλίες. Και επειδή ρωτάει ο κ. Φάμελλος, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ψήφισε τη διάταξη αυτή, για να μπορέσει ο ανακριτής να κάνει τη δουλειά του, δηλαδή η δικαιοσύνη να κάνει τη δουλειά της. Διότι η δικαιοσύνη στην υπόθεση αυτή τη στιγμή εκφράζεται, εκπροσωπείται και ενεργεί μέσω της ανακριτικής διαδικασίας. Δεν υπάρχει άλλη λειτουργία της δικαιοσύνης στην υπόθεση των Τεμπών. Υπάρχουν οι ανακριτές και οι εισαγγελείς και το δικαστικό συμβούλιο. Τίποτε άλλο.

Ενώ, λοιπόν, φέραμε μια διάταξη για να μπορέσει να διευκολυνθεί ο ανακριτής στο ανακριτικό του έργο, τη διάταξη αυτή δεν την ψηφίσατε. Στον Ποινικό Κώδικα προβλέψαμε, στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ότι υποθέσεις όπως αυτή του τρομερού δυστυχήματος των Τεμπών, θα μπορούν να οδηγούνται στο ακροατήριο κατευθείαν με πρόταση του εισαγγελέα χωρίς να μεσολαβεί δικαστικό συμβούλιο. Άρα δηλαδή να επιταχυνθεί η δίκη. Ούτε αυτή την ψηφίσατε. Άρα δηλαδή και ο ανακριτής να μην μπορεί να κάνει τη δουλειά του ψηφίσατε και να μη γίνει η δίκη γρήγορα ψηφίσατε. Δηλαδή δεν ψηφίσατε. Και ελπίζω να παρακολουθείτε ότι ο χώρος που θα διεξαχθεί η δίκη -όταν είναι στη Λάρισα, γιατί η Λάρισα δεν έχει τέτοιο χώρο- ολοκληρώνεται τις επόμενες μέρες με χρηματοδότηση του Υπουργείου Δικαιοσύνης και τη φροντίδα της Περιφέρειας Θεσσαλίας.

Αυτά για τα Τέμπη όσον αφορά τη λειτουργία της Κυβερνήσεως, το τι έκανε η Κυβέρνηση και πώς έχετε συμπεριφερθεί εσείς. Και υπάμαι πολύ που αφιέρωσα τόσο χρόνο γι' αυτά, αλλά έπρεπε να τα απαντήσω.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Συμβούλιο της Επικρατείας διαδραματίζει ζωτικό ρόλο στην προάσπιση του κράτους δικαίου και τη διασφάλιση της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Επομένως μάλλον ταυτόχρονα συνδέεται διαχρονικά με υποθέσεις μεζονος σημασίας που έχουν σχέση με

όλους τους τομείς της οικονομικής ζωής της χώρας. Άρα, λοιπόν, από τις μεγάλες αλλαγές που επιχειρούμε αυτόν τον καιρό, δεν θα μπορούσε να λείψει μια μεγάλη τομή στην οργάνωση και τη λειτουργία του ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου της χώρας.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι το ίδιο το συμβούλιο εδώ και δύο χρόνια ανέλαβε πρωτοβουλία να συμβάλει στη δική του αυτομεταρρύθμιση. Και με την ευκαιρία αυτή οφείλω να αναφερθώ ιδιαίτερα στην πριν από λίγες μέρες αφυπηρετήσασα Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Ευαγγελία Νίκα αλλά και στο σύνολο των δικαστών του δικαστηρίου, για το γεγονός ότι τα τελευταία δύο χρόνια ασχολήθηκαν πάρα πολύ ώστε να υπάρξει και από την πλευρά του δικαστηρίου μία πρόταση μεγάλης μεταρρύθμισης στον τρόπο που το δικαστήριο θα δικάζει ενενήντα πέντε χρόνια μετά από την ίδρυσή του από τον Ελευθέριο Βενιζέλο.

Όλοι, και πρώτο το δικαστήριο, έχει παραδεχθεί ότι υπάρχει σημαντική καθυστέρηση στην έκδοση των αποφάσεων. Άρα, λοιπόν, το μέγα ζητούμενο είναι πώς θα μπορέσει η υψηλή ποιότητα των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας να συνδυαστεί με την επιτάχυνση στην έκδοση των αποφάσεων αυτών. Αυτό ήταν και παραμένει το μέγα ζητούμενο.

Και ενώ η Κυβέρνηση εισάγει για συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή ένα πάρα πολύ συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που επιχειρεί να αντιμετωπίσει τα ζητήματα αυτά, εδώ η συζήτηση μόνο για αυτό το θέμα δεν ήταν. Υπήρξε μια συζήτηση διαδικαστικού χαρακτήρα ότι κάποιοι διαμαρτύρονται, επειδή δεν κλήθηκαν, κάποιοι ενδεχομένως να έχουν κάποιες αντιρρήσεις, δεν υπήρξε νομοπαρασκευαστική επιτροπή, μάλιστα.

Η Κυβέρνηση αυτή έχει πει πάρα πολλές φορές ότι δεν πρόκειται να κρυφτεί ποτέ πίσω από καμία νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη των νομοσχεδίων που καταθέτει στη Βουλή και που εισάγει για συζήτηση και ψήφιση. Αυτή έχει την ευθύνη και κανένας άλλος. Όλοι αυτοί μπορούν να βοηθήσουν, μπορούν να συμμετέχουν υπό οποιαδήποτε τυπική μορφή, αλλά ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και ενώπιον του ελληνικού λαού η Κυβέρνηση φέρει την ευθύνη των νομοσχεδίων. Και βεβαίως η Βουλή είναι αυτή που έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο για το τι θα συζητήσει και τι θα ψηφίσει. Επομένως, περίμενε κάποιος να συζητήσουμε για όλα όσα περιλαμβάνει αυτό το νομοσχέδιο και όχι μία συζήτηση η οποία αφορά διαδικαστικά ζητήματα, νομοπαρασκευαστικές και όλα αυτά τα οποία ακούμε κάθε φορά.

Ας δούμε, λοιπόν, τι επιχειρεί να κάνει το νομοσχέδιο αυτό σε σχέση με το μεγάλο θέμα των καθυστερήσεων. Το πρώτο που κάνει είναι ότι ενισχύει σημαντικά την προδικασία, έτσι ώστε να μεταφερθεί εμπροσθοβαρώς όλη η λειτουργία του Συμβουλίου της Επικρατείας νωρίς. Σήμερα ποια είναι η κατάσταση, αν κατατεθεί μια προσφυγή, μια αναίρεση, μια αίτηση ακυρώσεως; Αυτή κάποια στιγμή θα προσδιοριστεί κάποια. Και όσο πλησιάζει ο καιρός τότε αρχίζουν και τρέχουν προθεσμίες σε σχέση με την ημερομηνία προσδιορισμού της δίκης.

Τώρα αυτό αναποδογυρίζει και λέμε ότι από την στιγμή που θα κατατεθεί μία προσφυγή, ένα δικόγραφο, στο Συμβούλιο της Επικρατείας αυτό αυτομάτως αποκτά ονοματεπώνυμο δικαστή μέσα από μια διαδικασία αλγορίθμου. Άρα, λοιπόν, υπάρχει δικαστής από την πρώτη στιγμή που θα παρακολουθεί την εξέλιξη της υποθέσεως. Και οι προθεσμίες τρέχουν από την ημέρα της κατάθεσης, δηλαδή οι προθεσμίες για την κοινοποίηση και μετά οι προθεσμίες για να συγκροτηθεί ο φάκελος. Εάν εντός της προθεσμίας των δύο μηνών δεν γίνει κοινοποίηση από τον ενδιαφερόμενο, ο φάκελος τίθεται στο αρχείο. Εάν εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση οι ενδιαφερόμενοι δεν καταθέσουν τις δικές τους απόψεις, τότε θεωρείται ότι υπάρχει ομολογία υπέρ του προσφεύγοντος και από το δημόσιο.

Ενισχύεται πάρα πολύ ο ρόλος των εισηγητών του δικαστηρίου. Από μία μελέτη που έγινε για τις υποθέσεις του 2022 περίπου το 74% των υποθέσεων το χειρίστηκαν οι πάρεδροι, οι οποίοι αποτελούν περίπου το 35% των δικαστών. Χειρίστηκαν το 35% των δικαστών το 74% των υποθέσεων. Καταλαβαίνετε ότι εδώ υπάρχει μία ανισομέρεια. Άρα πρέπει να αξιοποιηθούν και οι εισηγητές και αυτό γίνεται.

Εισάγεται ο ενισχυμένος θεσμός της λειτουργίας του συμβουλίου στο οποίο εισάγονται υποθέσεις οι οποίες μπορούν να αντιμετωπιστούν με εύκολο τρόπο, δεν παρουσιάζουν δηλαδή ιδιαίτερα προβλήματα. Άρα και αυτός είναι ένας λόγος συγκεκριμένος για να μπορέσουμε να έχουμε επιτάχυνση. Στο ακροατήριο θα πηγαίνουν υποθέσεις μείζονος σημασίας.

Υπάρχει μία αιτία που λέει ότι «μήπως έτσι περιορίζονται τα δικαιώματα κάποιων, που ενώ οι υποθέσεις τους θα έπρεπε»; Όχι, γιατί αν κάποιος διάδικος κρίνει ότι θέλει η υπόθεσή του να εξεταστεί στο ακροατήριο, μπορεί να το ζητήσει από το δικαστήριο, καταβάλλοντας ένα αυξημένο παράβολο. Έγινε και μεγάλη συζήτηση για το αυξημένο παράβολο. Ακούγοντας κάποιες φωνές λές «μα, τι γίνεται εδώ». Τελικά, αποδείχθηκε ότι το αυξημένο παράβολο το πολύ-πολύ να είναι 750 ευρώ. Θα απασχολήσει δηλαδή το ακροατήριο του ανώτατου δικαστηρίου, το οποίο έχει εκδώσει ήδη μια απόφαση εν συμβουλιά, και τα 750 ευρώ είναι κάτι σημαντικό. Όσοι ενδιαφέρονται ας δουν λίγο τις δικαστικές δαπάνες των ανωτάτων δικαστηρίων στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ξανασυζητάμε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Αλλά και τι μισθοί υπάρχουν!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το γεγονός, λοιπόν, ότι η υπόθεση παρακολουθείται από την αρχή, οι προθεσμίες τρέχουν από την αρχή, ο εισηγητής ορίζεται από την αρχή και παρακολουθεί το φάκελο και καλεί τους διαδίκους να συμπληρώνουν τυχόν ατέλειες που υπάρχουν, αυτό σημαίνει ότι όταν η υπόθεση πρόκειται να οδηγηθεί είτε στο συμβούλιο είτε στο ακροατήριο είναι απολύτως ώριμη για να εκδοθεί απόφαση. Άρα δεν συγχωρείται αναβολή. Γιατί δεν συγχωρείται αναβολή; Διότι κανένας δεν έχει πλέον δικαιολογία να ζητήσει αναβολή.

Όλη αυτή η κριτική, η δικαιολογημένη σε πάρα πολλές περιπτώσεις, για διαρκείς, διαρκείς, διαρκείς αναβολές αντιλαμβάνεστε ότι με αυτόν τον τρόπο που οργανώνεται η νέα δικονομία οδηγεί στο να μην υπάρχουν αναβολές ή να υπάρχουν ελάχιστες ή να μη δικαιολογούνται παρά μόνο ενδεχομένως για λόγους ανωτέρας βίας.

Υπήρξε επίσης και μία κριτική επισήμανση και θα τελειώσω ότι ορίζονται μεν προθεσμίες για τους διαδίκους, οι οποίες ενδεχομένως να είναι και ασφυκτικές, λένε κάποιοι, αλλά δεν ορίζονται χρόνοι για την έκδοση των αποφάσεων, δηλαδή για το πώς κινείται η διαδικασία. Όμως φαίνεται ότι όσο όσοι ασκούν αυτή την κριτική αγνοούν ότι υπάρχει ο κανονισμός λειτουργίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο οποίος αποτελεί απόφαση της διοικητικής του ολομέλειας, η οποία έχει δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Εκεί, λοιπόν, υπάρχουν οι χρόνοι, οι οποίοι μιλούν για τέσσερις συν οκτώ μήνες για την έκδοση της απόφασης.

Είναι προφανές και θα ήταν ευχής έργο μετά την ψήφιση αυτής της δικονομίας το ίδιο το συμβούλιο να επανεξετάσει και τον δικό του κανονισμό σε σχέση με αυτούς τους περιορισμούς. Ποια θα μπορούσε να είναι μία βάση για να δει τον δικό του κανονισμό; Αυτή η αλλαγή που επιχειρείται τώρα, εάν δει κανένας τον τρόπο που δικάζει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα δει ότι έχει πάρα πολλά κοινά στοιχεία. Δηλαδή στην πραγματικότητα μεταφέρεται ένα πολύ σημαντικό μέρος της τεχνολογίας και της λειτουργίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Εκεί όμως σε αυτό το δικαστήριο υπάρχει και ένας κανονισμός ο οποίος ορίζει πώς παρακολουθούνται οι υποθέσεις αυτές τις οποίες χρεώνεται ο κάθε δικαστής. Επομένως, αυτό έχει μια διαφάνεια στο ιστορικό του δικαστηρίου. Μια υπόθεση βρίσκεται στο πράσινο όταν ο χρόνος επεξεργασίας είναι εκεί, πηγαίνει στο κίτρινο, πηγαίνει στο πορτοκαλί, πηγαίνει στο κόκκινο και αυτό αφορά τον δικαστή και όλοι γνωρίζουν εκεί πώς ακριβώς κάθε δικαστής αντιμετωπίζει τις υποθέσεις που έχει χρεωθεί όσον αφορά τους χρόνους. Η επόμενη, λοιπόν, εξέλιξη πιθανότατα θα είναι αυτή.

Θα κλείσω με μια αναφορά, γιατί έγινε μεγάλη συζήτηση για τον αριθμό των σελίδων των δικογράφων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Όσοι νομίζουν ότι αυτή η συζήτηση είναι τωρινή, πιθανόν δεν έχουν διαβάσει λίγο τη σχετική ιστορία στην

ελληνική δικαιοσύνη. Η συζήτηση αυτή για τον αριθμό των σελίδων είναι του 19^{ου} αιώνα, δηλαδή του 1890. Υπήρξε μια πολύ μεγάλη συζήτηση τότε μεταξύ επιφανών νομομαθών, οι οποίοι στηλίτευαν το γεγονός ότι ενώπιον των δύσμοιρων δικαστών κάποιος πηγαίνουν και καταθέτουν συγγράμματα ολόκληρα ως δήθεν προτάσεις που δεν έχουν καμμία σχέση με την υπόθεση, αλλά ο δικαστής -έλεγαν τότε- πρέπει να τα διαβάσει μήπως τυχόν κάνει κανένα λάθος. Η συζήτηση, λοιπόν, δεν είναι καινούργια, είναι παλιά.

Έγινε μια αναφορά από τον Πρόεδρο της Ένωσης Δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας για τα δικόγραφα ίσως του μεγαλύτερου δικηγόρου που υπήρξε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Ηλία Παρασκευά. Τα δικόγραφα του Ηλία Παρασκευά δεν υπερβαίνουν τις δύο σελίδες. Επομένως, δεν μπορεί να είναι λόγος αυτός, για να αρνείται κάποιος αυτήν τη μεγάλη, πολύ μεγάλη μεταρρύθμιση στη λειτουργία του ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου της χώρας.

Αν δεχόμαστε -και δεχόμαστε όλοι- ότι υπάρχει μέχρι σήμερα σ' αυτά τα ενενήντα πέντε χρόνια μια δυσκολία στο δικαστήριο να εκδώσει αποφάσεις σύντομα, αυτή η εμπειρία τώρα μετασχηματίζεται σε μία πρόταση η οποία όποιος τη δει καλοπροαίρετα θα καταλάβει ότι επιχειρεί να αντιμετωπίσει -και πιστεύω εγώ με επιτυχία- αυτό το μεγάλο πρόβλημα με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο ο οποίος -επαναλαμβάνω- είναι ο τρόπος του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί να υπάρχουν επιμέρους προσεγγίσεις και κριτικές, αλλά είναι δύσκολο να κατανοήσουμε, γιατί οι επιμέρους αντιρρήσεις μπορεί να οδηγήσουν στην άρνηση του να υποστηριχθεί αυτό το σχέδιο νόμου που επιχειρεί -επαναλαμβάνω- με τη συμμετοχή του ίδιου του δικαστηρίου να αλλάξει μια κατάσταση, η οποία ήρθε η ώρα να αλλάξει. Και αυτό θα αποβεί προς όφελος όχι των δικαστών, όχι των δικηγόρων αλλά κυρίως προς όφελος των απλών πολιτών που προσφεύγουν στο ανώτατο δικαστήριο και θα αποβεί σε όφελος της χώρας, η οποία δέχεται κριτικές κυρίως απ' έξω για σημαντικές καθυστερήσεις.

Αν, λοιπόν, δεχόμαστε ότι πρέπει να κάνουμε μια εθνική προσπάθεια, να άρουμε αυτήν την πολύ μεγάλη δυσκολία που έχει η ελληνική δικαιοσύνη, είναι μια ευκαιρία τώρα να πούμε ότι ψηφίζουμε ένα πλαίσιο με το οποίο θα ξεπεράσουμε αυτό το πολύ σημαντικό εμπόδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μισό λεπτό. Μη βιάζεστε. Υπήρξε αρκετό ενδιαφέρον και παρεμβάσεις στο Προεδρείο από κοινοβουλευτικούς, για να μιλήσουν. Ήδη εδώ και ώρα, πριν τον κ. Φάμελλο, είχε ζητήσει τον λόγο για μια τρίλεπτη παρέμβαση ο κ. Ηλιόπουλος. Επίσης, έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Μάντζος και θα μιλήσει αργότερα. Και ο κ. Χήτας ήθελε και αυτός μία παρέμβαση.

Όμως, στη βάση όσων έχουν ακουστεί έως τώρα και επί προσωπικού ζήτησε τον λόγο ο κ. Σαράκης. Θα μιλήσει για ένα λεπτό και αμέσως πάμε στον κ. Ηλιόπουλο και συνεχίζουμε.

Ορίστε, κύριε Σαράκη.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΑΡΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, άκουσα απόσπασμα από την τοποθέτησή σας, το οποίο αναφέρεται στο πρόσωπό μου. Θέλω να αποσαφηνίσω στο ελληνικό Κοινοβούλιο και ιδιαίτερα στην ελληνική κοινωνία ότι η αμοιβή που έλαβα για τις νομικές μου υπηρεσίες στην πολύκροτη υπόθεση «NOVARTIS» είναι εκείνη και αντιστοιχεί στο ύψος της αποζημίωσης που έλαβε η αμερικανική κυβέρνηση από την πολυεθνική εταιρεία «NOVARTIS» για αθέμιτες πρακτικές. Θα πρέπει να γνωρίζουν και οι συνάδελφοί μου αλλά και η ελληνική κοινωνία ότι τα χρήματα αυτά έχουν δηλωθεί στις ελληνικές αρχές, φορολογούνται κανονικά και έχω αποδώσει και θα αποδώσω εκατομμύρια ευρώ στο ελληνικό κράτος. Δηλαδή, επιστρέφω στους Έλληνες πολίτες εκατομμύρια ευρώ. Είμαι υπερήφανος που εισέρχονται στην πολιτική οικονομικά αυτοδύναμοι και αν κάποιους αυτό ενοχλεί, λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτούς.

Εγώ εισήλθα στην πολιτική σκηνή όντας οικονομικά αυτοδύναμος, ώστε να έχω την ελευθερία της έκφρασης και την ελευθερία της άποψης. Λυπάμαι αν εξαιτίας αυτού του λόγου πικραίνεται ο κ. Βελόπουλος ή οποιοσδήποτε άλλος. Αν θέλετε οποιαδήποτε συζήτηση για την υπόθεση της «NOVARTIS» στην αμερικανική δικαιοσύνη -και μη συγχέετε την υπόθεση αυτή στην ελληνική δικαιοσύνη-, όποτε θέλετε είμαι έτοιμος να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση. Αν αντέχετε, πολύ ευχαρίστως. Εγώ αντέχω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Ηλιόπουλε, έχετε τον λόγο.

Για τρία λεπτά, έτσι δεν είναι; Όχι για ομιλία, για παρέμβαση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι για ομιλία, κύριε Πρόεδρε, για τρία λεπτά.

Δύο παρατηρήσεις προς τους εκπροσώπους της Κυβέρνησης, προς τους Υπουργούς.

Παρατήρηση πρώτη σε σχέση με τις υποκλοπές. Στην εξεταστική στις 22 Σεπτεμβρίου του 2022 ο Σταμάτης Τρίμπαλης ισχυρίστηκε ότι ήταν διαχειριστής και ιδιοκτήτης της «KRIKEL». Αυτό είπε μέσα στην εξεταστική της Βουλής. Προκύπτει ότι είπε ψέματα. Στις 28 Απριλίου 2024 έχουμε μία δήλωση παραιτήσης από διαχειριστή και 1^η Μαΐου το 2024 σε email το οποίο έχει ανέβει στο ΓΕΜΗ, φαίνεται ότι όχι δεν ήταν ιδιοκτήτης, αλλά υποστηρίζει ότι δεν ήταν ούτε καν διαχειριστής.

Άρα, μία απλή ερώτηση προς τους Υπουργούς, οι οποίοι δεν ακούνε. Μία απλή ερώτηση: Άνθρωπος ο οποίος ήρθε και είπε ψέματα στην εξεταστική θα κληθεί στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας; Ναι ή όχι; Πολύ απλό ερώτημα. Μπορείτε να απαντήσετε αν ο κ. Τρίμπαλης, ο οποίος είπε ψέματα για τις σχέσεις του με την «KRIKEL», μάλλον για να καλύψει το φίλο σας τον κ. Λαβράνο και το φίλο του κ. Δημητριάδη, θα κληθεί στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας;

Δεύτερο ερώτημα πάρα πολύ απλό. Με τα στοιχεία που έχουν βγει στη δημοσιότητα για την υπόθεση Αυγενάκη προκύπτει ότι η Κυβέρνηση, το Μαξίμου είχε ενημερωθεί από την Παρασκευή 11 η ώρα το πρωί. Στις 10.15' γίνεται η καταγραφή από την Ελληνική Αστυνομία, στις 10.30' το γνωρίζει ο Αρχηγός της ΕΛΑΣ και ενημερώνει την ηγεσία του Προ-Πο, στις 11.00' ήξερε το Μαξίμου. Σήμερα ο κ. Μαρινάκης, ο Κυβερνητικός σας Εκπρόσωπος, μίλησε για ακαριαία αντανάκλαστικά. Θα πρόσθετα εγώ, για να τον βοηθήσω, αντανάκλαστικά που συναγωνίζονται τον Ράιτντλαν. Δεν ξέρω τι από τα δύο ήταν πιο γρήγορο με τόσες μέρες καθυστέρηση. Μπορείτε να το διαψεύσετε ότι γνωρίζατε από την Παρασκευή στις 11.00' τι έκανε ο κ. Αυγενάκης, ναι ή όχι; Θα απαντήσετε σε αυτό; Γιατί ο κ. Φλωρίδης δεν είπε τίποτα.

Και για να είμαστε συγκεκριμένοι. Ξέρετε, αυτό το πλαίσιο της αλαζονείας που βγάζετε συγκροτεί άλλο ένα δίπολο: Από τη μία, έχουμε την αλαζονεία, από την άλλη εκπαιδεύετε την κοινωνία στον κυνισμό. Αυτό είναι το δίπολο το οποίο φτιάχνει η πολιτική σας και είναι ένα δίπολο το οποίο φτιάχνει και συνθήκες κοινωνικού κανιβαλισμού. Και αν δεν καταλαβαίνετε τι εννοώ με την εκπαίδευση του κυνισμού που κάνετε στην κοινωνία, να σας θυμίσω τον τριανταεξάχρονο Αντώνη Καρυώτη που είδαμε να πετάνε στη θάλασσα. Αυτός είναι ο κυνισμός τον οποίο εκπαιδεύει η πολιτική σας την ελληνική κοινωνία. Και το ελάχιστο που έχετε να κάνετε είναι να απαντήσετε αν ισχύουν ή όχι τα δημοσιεύματα που λένε ότι ξέρατε από την Παρασκευή το πρωί. Γιατί στο ερώτημα που έχουν όλοι οι πολίτες αν ο κ. Αυγενάκης θα ήταν στη θέση του, αν δεν είχε βγει το βίντεο, δεν χρειάζεται να απαντήσετε, γιατί την απάντησή την ξέρουν όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Χήτα, να δώσουμε τον λόγο σε εσάς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δώστε μου τον λόγο κι ευχαριστώ γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν ζητήσατε τον λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ναι, αλλά πού να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αν είναι, να πάμε σε κάποιον Βουλευτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν είναι ο Υπουργός εδώ, ο οποίος πριν από λίγο διαμαρτυρήθηκε, γιατί ήθελε ο ίδιος να απαντήσει

στον κ. Φάμελλο και ο κ. Φάμελλος έφυγε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όπως και να έχει, θα αξιοποιήσετε τον χρόνο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Θα αξιοποιήσω τον χρόνο και ας απαντήσετε εσείς, κύριε Μπούγα. Δεν κατάλαβα ακριβώς τι είπε προηγουμένως ο κ. Φλωρίδης πραγματικά. Εγώ δυσκολεύομαι. Και στην πρώτη μας παρέμβαση φώναζε από κάτω και έλεγε «πήραν λεφτά, πήραν λεφτά». Δεν καταλαβαίνω. Είναι κάποια candid camera, κάποια κρυφή κάμερα, είναι κάποιο αστείο αυτό και δεν έχω χιούμορ δεν το αντιλαμβάνομαι;

Έκανε λόγο για ηθική. Αναφέρθηκε στο κόμμα μας και είπε ότι το κόμμα αυτό, το οποίο βάζει ψηλά την ηθική είχε -λέει- μέχρι πρότινος έναν Βουλευτή ο οποίος πήρε χρήματα και τα λοιπά. Δεν κατάλαβα; Δικηγόρος ήταν ο άνθρωπος. Προσέφερε κάποιες υπηρεσίες. Δεν κάποια χρήματα. Έχει φορολογηθεί για αυτά τα χρήματα. Δεν κατάλαβα, πού είναι το μεμπτό ή πού μπορεί να είναι κάτι ανήθικο για εμάς; Ειλικρινά δεν το καταλαβαίνω. Το αν δεν είναι πλέον στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα είναι άλλοι οι λόγοι, είναι δικοί μας οι λόγοι, τους οποίους τους επικοινωνήσαμε με τον τρόπο και στον βαθμό που θέλαμε εμείς, και μέχρι εδώ, δεν αφορά κανέναν άλλον.

Αλλά συγγνώμη τώρα, να ρωτήσω κάτι. Ήταν δικηγόρος σε μια υπόθεση που το αμερικανικό δημόσιο, κύριε Μπούγα -Υπουργείο Δικαιοσύνης της Ελλάδος- εισέπραξε το αμερικανικό δημόσιο 346 εκατομμύρια δολάρια -προηγούμενως είπατε ευρώ, αλλά είναι δολάρια- εκ των οποίων τα 310 εκατομμύρια αφορούσαν την Ελλάδα και τα άλλα 50 εκατομμύρια αφορούσαν όλον τον υπόλοιπο πλανήτη. Φανταστείτε τι καμάρια έχουμε εδώ. Υπήρχαν προστατευόμενοι μάρτυρες; Μάλιστα. Πήραν λεφτά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Θα ήθελα να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε, μόλις ολοκληρώσει ο κ. Χήτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ναι, να μου απαντήσετε.

Πήραν λεφτά οι προστατευόμενοι μάρτυρες; Το λέω γιατί είχατε μια απορία προηγουμένως. Πήραν. Μπείτε τώρα στο site του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Αμερικής. Εγώ θα σας προσκομίσω το έγγραφο. Στο site του Υπουργείου Δικαιοσύνης Αμερικής έχει μία, δύο, τρεις περιπτώσεις με αριθμούς για το πόσα λεφτά πήρε ο καθένας, γιατί στην Αμερική αυτό επιτρέπεται. Στην Ελλάδα δεν επιτρέπεται. Τι να κάνουμε που η δίκη έγινε στην Αμερική και επιτρέπεται και οι άνθρωποι αυτοί πήραν χρήματα; Δηλαδή ποια είναι η είδηση που είπαμε εμείς σήμερα; Δεν καταλαβαίνω; Μιλάτε λες και κάτι έγινε και λέτε: «Ω, φοβερή αποκάλυψη!». Τι αποκάλυψη; Έγινε μια αναφορά στη Βουλή ότι ο δικηγόρος και οι προστατευόμενοι μάρτυρες κέρδισαν μια δίκη, πήραν κάποια χρήματα και προχωράνε τη ζωή τους. Και τι να κάνουμε τώρα;

Εμείς τι κάναμε, κύριε Μπούγα; Η ελληνική πλευρά τι έκανε; Ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος, ο κ. Πλεύρης, προηγουμένως είπε: «Κάναμε μια αγωγή». Πού είναι η αγωγή; Λέει: «Την καταθέσαμε το 2022». Καλά! Και δεν έχετε βάλει μέσα ότι αυτοί οι άνθρωποι εισέπραξαν λεφτά από το αμερικανικό δημόσιο να το εκμεταλλευτείτε ως Ελλάδα για να πάρουμε και εμείς λεφτά; Δεν το βάλατε μέσα; Εμείς θα το κάνουμε και αυτό;

Το 2020 βγήκαν τα χρήματα για τους Αμερικανούς. Το 2022 λέτε εσείς ότι καταθέσατε την αγωγή. Πού είναι η αγωγή; Δεν σας πιστεύουμε, να τη δούμε. Να δούμε την αγωγή που κατέθεσε η ελληνική πολιτεία. Να δούμε την αγωγή. Πραγματικά δεν σας καταλαβαίνω.

Υπάρχει site -μπείτε τώρα- αυτήν την στιγμή στο Υπουργείο Δικαιοσύνης της Αμερικής. Μπείτε και δείτε ότι οι άνθρωποι αυτοί πληρώθηκαν. Και εσείς πήρατε ένα σύννεφο σήμερα και κάνετε πως παίζετε με το σύννεφο και «Πω, πω τι ακούσαμε!» και να φωνάζει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ενώ μιλούσα. Έλεγε: «Πήραν λεφτά δηλαδή οι προστατευόμενοι μάρτυρες;».

Σας έχω νέα, κύριε Φλωρίδη, ναι, πήραν, γιατί το δικαιούνταν, γιατί το προβλέπει η νομοθεσία στην Αμερική. Τι να κάνουμε τώρα; Να κάνουμε κάτι άλλο; Ωραία! Χρήματα τα οποία έχουν φορολογηθεί. Πάρτε ένα τηλέφωνο τον κ. Πισιλή να σας τα πει, και σε ποια τράπεζα μπήκανε και τι φόρο πληρώσανε και όλα. Νόμιμα χρήματα. Νό-μι-μα! Τι θα κάνουμε τώρα; Το λέω γιατί εκπληγίκατε, για αυτό.

Δεν απάντησε ο κύριος Υπουργός στο μέγα ερώτημα που θέσαμε σήμερα εδώ γιατί απαντάται μόνο εκεί που σας συμφέρει, αλλά εν πάση περιπτώσει. Καταδικάζει η Νέα Δημοκρατία; Ζητήσατε στοιχεία για την παρουσία της Τουρκάλας στο Προξενείο των Ηνωμένων Πολιτειών στη Θεσσαλονίκη; Το καταδικάζετε το γεγονός αυτό; Θα μας πείτε; Εμείς το καταδικάζουμε και θεωρούμε απαράδεκτο αυτό που έγινε. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το καταδικάζει ότι πήγε η κυρία, η Τουρκάλα, καλεσμένη στο Προξενείο των Ηνωμένων Πολιτειών; Για πείτε μας λίγο. Και αφήστε τα υπόλοιπα, τα παραμύθια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα κάνω άλλη παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω μόνο έξι λεπτά που δικαιούμαι, γιατί έχει μιλήσει ο δικός μας κύριος Πρόεδρος. Και τελειώνω, για να προχωρήσει η διαδικασία.

Ο κ. Φλωρίδης λέει ότι η Κυβέρνηση στο θέμα του Αυγενάκη αντέδρασε ακαριαία. Ακαριαία είναι το Παρασκευή με Τετάρτη; Τι σόι ακαριαίο είναι αυτό; Τι ακαριαίο είναι το Παρασκευή με Τετάρτη; Ακαριαίος, για μια χελώνα που πάει σέρνοντας, μπορεί να είναι ο χρόνος αυτός. Ακαριαία αντίδραση της Κυβέρνησης για ένα τόσο σοβαρό θέμα είναι από την Παρασκευή που έχει λάβει χώρα; Δεν θέλω να φανταστώ -που δεν επρόκειτο ποτέ να γίνει- αν ήταν Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης τι θα γινόταν; Από το επόμενο δευτερόλεπτο θα μας είχατε γδάρει ό,τι έχουμε και δεν έχουμε. Δεν το συζητώ αυτό.

Όμως, κύριοι των πέντε και έξι ημερών καθυστέρησης, που είστε τόσο ακαριαίοι, εάν δεν υπήρχε η εφημερίδα «ΜΑΚΕΛΕΙΟ», που αποκάλυψε το επεισόδιο που έγινε εκείνη την ημέρα -γιατί τα δικά σας τα πληρωμένα, πετωμένα, μπουκωμένα site δεν έγραψαν κουβέντα- θα ακουγόταν; Αλλά αν αφορούσε άλλον Βουλευτή, εννοείται μετά προθυμίας και χαράς θα είχαν πρωτοσέλιδο την είδηση αυτή.

Εάν δεν υπήρχε, λοιπόν, στην αρχή, πρώτο βήμα, η εφημερίδα «ΜΑΚΕΛΕΙΟ» που το αποκάλυψε, η τηλεόραση «ALERT», που στο βραδινό δελτίο έπαιξε το θέμα αυτό, και το ανεξάρτητο ειδησεογραφικό site «Voice News» να δημοσιεύσει το επίμαχο βίντεο που δείχνει τον μποξέρ Αυγενάκη να γρονθοκοπεί και να φέρεται απίστευτα βίαια σε έναν μεροκαματιάρη, σε ένα νεαρό παιδί, ο Υπουργός, ο τέως, και ο Βουλευτής. Αν δεν ήταν αυτά τα τρία λοιπόν -το «ΜΑΚΕΛΕΙΟ», το «ALERT» και το site «Voice News» που δημοσίευσε το βίντεο- θα σας πω εγώ για τι ακαριαία θα μιλάγαμε!

Και τίποτα δεν ακαριαίο δεν υπάρχει, κύριε Φλωρίδη. Δεν υπάρχει ακαριαίο έξι ημερών. Έξι ημερών ακαριαίο δεν υπάρχει. Γνώριζε ο κ. Χρυσόχοϊδης, κύριε Φλωρίδη, χαμογελαστό, ότι υπήρξε το επεισόδιο από την πρώτη μέρα; Γνώριζε ο Υπουργός Μεταφορών ότι υπήρξε το απαράδεκτο αυτό επεισόδιο από την πρώτη μέρα; Θα τα πείτε αυτά στους Έλληνες πολίτες;

Αυτά να απαντήσετε, κύριοι, που λέτε για ακαριαία. Και τα υπόλοιπα, κύριε Φλωρίδη, εσείς μπορείτε να μην είστε εφόρου ζωής Υπουργός, όταν επιστρέψετε στο επάγγελμά σας και αναλάβετε μια υπόθεση ως νομικός, μην πληρώνεστε, να μην παίρνετε λεφτά, κάντε το δωρεάν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Γιατί το λέτε σε εμάς και δεν τα λέτε στον Πρόεδρό σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε, κύριε Χήτα, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Να μην παίρνετε λεφτά. Μα, δεν είπαμε κάτι. Εμείς είπαμε ότι πήρε χρήματα. Έγινε μία νύξη στη Βουλή. Το κακό πού είναι; Καταγγείλαμε κάτι; Έγινε κάτι ψέματα; Δεν κατάλαβα!

Φέρτε μας την αγωγή, κύριε Φλωρίδη, του ελληνικού κράτους, που αντί να ξυπνήσετε αφού δεν ξέρατε μέχρι πριν από λίγο ότι οι μάρτυρες πληρώθηκαν -είναι δημοσιευμένο, κύριε Φλωρίδη, το site του αμερικανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης. Το έχουν στην ανακοίνωση οι άνθρωποι. Ούτε τα βασικά δεν ξέρετε να κάνετε και αγωγή. Και θα πάρει αυτό το κράτος, με εσάς μπροστά, χρήματα από την αγωγή. Τι να σας πω; Από εμάς περιμένετε; Μπείτε στο site και δείτε, λέει ακριβώς πόσα πήρε ο καθένας. Πείτε στον κ. Πισιλή να σας πει τι κράτησε η εφορία από αυτούς τους ανθρώπους. Όλα γνωστά είναι. Δεν έχουμε καμμία

είδηση σήμερα. Για τον Θεό, τι να πω!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Μπούγα, ζητήσατε τον λόγο να δώσετε κάποιες απαντήσεις. Θερμή παράκληση, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, διότι υπάρχουν Βουλευτές που περιμένουν στωικότητα. Μίλησαν τρεις από τους δεκαπέντε. Είναι άλλοι δεκατρείς Βουλευτές στον κατάλογο και περιμένουν τόσες ώρες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα υπερβώ το ένα λεπτό.

Υπάρχει, όμως, ένα πολύ σημαντικό ζήτημα. Δεν μπορεί να μιλά ο Αρχηγός ενός κόμματος και να διαψεύδεται από τον Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ποιος διαψεύδεται; Τι διαψεύστηκε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Δεν σας διέκοψα.

Μίλησε, λοιπόν, εδώ και υπάρχουν τα Πρακτικά και υπάρχει και το βίντεο. Νομίζω ότι μέχρι το τέλος της συνεδρίασης θα το βρούμε και θα το δείτε και εσείς, αν θα είσατε παρών. Αναφέρθηκε ο Αρχηγός σας σε αθέμιτη συναλλαγή, την οποία προσδιόρισε σε 30 εκατομμύρια. Είπε στη συνέχεια...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Όχι, άλλα πράγματα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Ακούστε, κύριε συνάδελφε. Είπε στη συνέχεια «το έμαθα λίγες μέρες πριν» -δεν το ήξερε δηλαδή- «και όταν το έμαθα, έφυγε πυξ λαξ». Ποιος έφυγε πυξ λαξ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Όχι. Για την πρεσβεία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Θα απαντήσετε. Θα τα δείτε και στα Πρακτικά. Ποιος έφυγε πυξ λαξ; Ποιος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ο κ. Μυλωνάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Αυτός πήρε 30 εκατομμύρια και έφυγε πυξ λαξ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Τι σχέση έχει το ένα με το άλλο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε τώρα, δεν θα γίνει διάλογος.

Κύριε Υπουργέ, απαντήστε σε αυτά που θέλετε να απαντήσετε, παρακαλώ. Δεν θα γίνει διάλογος τώρα. Σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα γίνει διάλογος, αλλά ήταν απολύτως σαφές ότι αναφέρθηκε σε δικηγόρο. Δεν αναφέρθηκε στον κ. Μυλωνάκη. Ο κ. Μυλωνάκης δεν είναι δικηγόρος.

Ακούστε, κύριε, εδώ πρέπει να γίνεται η συζήτηση σοβαρά. Δεν μπορείτε ούτε να διαψεύσετε τον Αρχηγό σας, ούτε να τον χειροκροτάτε και να έρχεστε στη συνέχεια, επειδή αντιλαμβάνεστε το λάθος σας -όταν έχει μιλήσει ο κ. Σαράκης, έχει αναφερθεί στον κ. Βελόπουλο- εσείς να θέλετε να αλλάξετε αυτά που όλοι ακούσαμε.

Και το θέμα είναι πολύ πιο σοβαρό, κύριε συνάδελφε. Δεν έχει να κάνει αν πήρε κάποιος χρήματα ή όχι για τους μάρτυρες στην Αμερική, έχει να κάνει με το γεγονός ότι οι μάρτυρες οι οποίοι εμφανίστηκαν στην Αμερική ως μάρτυρες διαφορετικοί από αυτούς που κατέθεσαν και προστατεύτηκαν στην Ελλάδα, πιθανότατα είναι τα ίδια πρόσωπα, για να μη σας πω με βεβαιότητα ότι είναι τα ίδια πρόσωπα. Και αυτό είναι κάτι το οποίο, ενώ γνωρίζατε την ανάμειξη του Βουλευτή σας το 2019, έπρεπε να το ελέγξετε πριν τον θέσετε επικεφαλής του ψηφοδελτίου Επικρατείας.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι πρέπει να καταγραφούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να μου δώσετε τον λόγο για να απαντήσω.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Δεν γίνεται να συνεχίσουμε έτσι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, σας παρακαλώ, κύριε Χίτα. Τι να απαντήσετε; Τώρα αυτή η δουλειά θα γίνει; Κατ' αρχάς, δεν αφορά το νομοσχέδιο, έχουμε ξεφύγει εντελώς. Έχουμε ξεφύγει εδώ και ώρα. Ο καθένας από τους Κοινοβουλευ-

τικούς Εκπροσώπους σηκώνεται...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν γίνεται να μη δώσετε τον λόγο. Ακούστηκαν πολλά και πρέπει να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συγγνώμη, θα με ακούσετε. Μισό λεπτό, ακούστε και εμένα. Ο κάθε ένας από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους έως τώρα σηκώνεται και βάζει ερωτήματα, όχι μόνο άσχετα με το νομοσχέδιο, αλλά και γυρνώντας μερικά χρόνια πίσω σε υποθέσεις. Δεν είναι κακό να επαναφέρονται βέβαια στη συζήτηση, αλλά δεν αφορά το αντικείμενο της συζήτησής μας σήμερα. Νομίζω ότι αυτή η κουβέντα έχει εξαντληθεί.

Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Μπούγα, το ότι μίλησα μετά, είχα ζητήσει τον λόγο πριν. Δεν φταίω. Εγώ είχα σκοπό να μιλήσω. Δεν φταίω εγώ. Πάμε παρακάτω.

Η αναφορά έγινε για την παρουσία στις πρεσβείες και αναφέρονταν στην περίπτωση του κ. Μυλωνάκη. Όνομα δεν αναφέρθηκε. Και όταν έμαθα -ενώ είχα πει να μην πηγαίνουμε στις πρεσβείες- ότι πήγαινε στην πρεσβεία την αμερικανική, τελείωσε πυξ λαξ. Δεν μπορούσαμε να έχουμε την απαίτηση από τον δικηγόρο των Αμερικανών να μην πηγαίνει στην πρεσβεία. Δηλαδή τόσο ηλίθιοι είμαστε; Δεν αναφερόταν σε αυτόν. Αναφέρονταν στον κ. Μυλωνάκη. Δεν πειράζει, όμως, κύριε Μπούγα. Αυτή είναι η αλήθεια για εσάς. Αυτό που σας λέω εγώ τώρα. Το υπόλοιπο τώρα, πού είναι το μεμπτό; Αν κάναμε λάθος επιλογή ή όχι, το ξέρουμε εμείς από δικούς μας λόγους άλλους, άσχετους. Αυτό, το τι επάγγελμα έκανε ή το τι υποθέσεις είχε, είναι άσχετο. Είναι τελείως άσχετο, κύριε Υπουργέ, είναι τελείως άσχετο πραγματικά. Μην μπερδεύετε τα πράγματα. Δεν αναφέρθηκε σε αυτόν τον κύριο. Αναφέρθηκε εκείνη την ώρα, το «πυξ λαξ», στην υπόθεση του κ. Μυλωνάκη που μάθαμε εκ των υστέρων ότι είχε πάει στην πρεσβεία. Τόσο απλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ωραία, εντάξει, δόθηκαν οι εξηγήσεις. Λήγει εδώ το θέμα.

Καλούμε στο Βήμα τον κ. Κατσιβαρδά Χαράλαμπο, Ανεξάρτητο Βουλευτή. Θα ακολουθήσει ο κ. Αριστοτέλης Σπάνιας από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Μάντζος.

Ελάτε, κύριε Κατσιβαρδά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΤΣΙΒΑΡΔΑΣ: Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, κατ' αρχάς στην προκειμένη περίπτωση το υπό κρίση σχέδιο νόμου αναφορικά με τη δικαιοσύνη ειδικότερα άπτεται κυρίως στις δικονομικές διατάξεις στην τροποποίηση του προεδρικού διατάγματος 1881 καθόσον αφορά τη λειτουργία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Εν πρώτοις φαίνεται ότι υπάρχουν επί τω βελτίω κάποιες τροποποιήσεις δικονομικού τύπου οι οποίες διασφαλίζουν τα εχέγγυα της επιτάχυνσης της δικαιοσύνης και ταυτοχρόνως της βελτίωσης της ακριβοδίκαιης απονομής της δικαιοσύνης.

Εντούτοις, όμως, το μείζον και το διακύβευμα εν τοιαύτη περιπτώσει κάτι το οποίο αποτελεί κατά την ταπεινή, υποκειμενική μου γνώμη ως μαχόμενος δικηγόρος ότι εδώ -το είπα το διακύβευμα- δεν είναι το να ισχυροποιηθούν αποκλειστικά και μόνο οι δικονομικές διατάξεις, δηλαδή να υπερκεράσουν την ουσία, αλλά θα πρέπει να βελτιωθεί και να εξελιχθεί η ακριβοδίκαιη απονομή της δικαιοσύνης, δηλαδή οι δικονομικές διατάξεις να μην οδηγούν τους διαδίκους σε έναν άκαμπτο και δογματικό σχολαστικισμό, οι οποίες αν δεν τηρηθούν απαρεγκλίτως στην ουσία θα θέτουν εκποδών τις υποθέσεις χάριν διευκολύνσεων ουσιαστικά των «δικαιωμάτων των πολιτών», αλλά επί της ουσίας αυτό το οποίο θα επιτυγχάνεται θα είναι η προάσπιση των δικαιωμάτων των δικαστών.

Εξ αυτού, λοιπόν, του λόγου τολμώ να πω, διότι συνάγεται αιτιώδως το γεγονός ότι το κράτος δικαίου τείνει να συρρικνωθεί από έναν τρόπον τινά «δικαστικό κράτος», διότι είδαμε ότι αυτές οι τροποποιήσεις να μην φαίνεται ότι σκοπούν στην επιτάχυνση -αυτό μένει να επιτευχθεί στην πράξη, γιατί η νομολογία και η πράξη θα έρθει ρυθμιστικά να διασφαλίσει τη λυσιπείλεια ή μη των υπό ψήφιση αυτών διατάξεων-, άρα, λοιπόν, εδώ στην προκειμένη περίπτωση το πρόκρημα θα πρέπει να είναι η ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης στο μέτρο που οι δικονομικές τροπο-

ποιήσεις αποτελούν τη θεραπευτική της ουσιαστικής απονομής της δικαιοσύνης και όχι εις τον αντίποδα να διευκολυνθούν ουσιαστικά τα δικαιώματα των δικαστών. Διότι αυτοδικαίως καταλύεται το κράτος δικαίου και ανατρέπεται άρδην η ισορροπία, το δέον γενέσθαι της ύπαρξης της διαλεκτικής σχέσης μεταξύ των δικαιωμάτων των πολιτών, η ποιοτική διασφάλιση πρόσβασης της δικαιοσύνης κατά το άρθρο 20, παράγραφος 1 του Συντάγματος και των δικαστών. Διότι η δικαιοσύνη βεβαίως είναι λειτουργικά ανεξάρτητη κατά το άρθρο 26 του Συντάγματος, δεν παύει όμως να αποτελεί μέρος της κρατικής εξουσίας. Άρα εν τούτοις περιπτώσει υπάρχουν και οι δικηγόροι που είναι συλλειτουργοί της δικαιοσύνης και βλέπουν υπό άλλη οπτική γωνία την προάσπιση των θεμελιωδών ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων κατά την ουσιαστική εκδίκαση των υποθέσεων. Άρα υπάρχει -όσοι είναι δικηγόροι στην παρούσα Αίθουσα μπορούν να επαληθεύσουν αυτό το οποίο θα πω- ένας σοβούν ανταγωνισμός ή μια διαφορετική οπτική γωνία της εκδίκασης των υποθέσεων τόσο στο δικονομικό όσο και στο ουσιαστικό μέρος, όχι μόνο στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και γενικότερα.

Άρα δηλαδή παραδειγματικά -για να μην απλώς θεωρητικό- αυτό το οποίο ελέγχθη προηγουμένως σχετικά με το παράβολο, δεν είναι το μέτρο σύγκρισης της απονομής της δικαιοσύνης σε ευρωπαϊκές χώρες. Εδώ μιλάμε για ανθρώπους οι οποίοι πένονται, οι οποίοι έχουν μισθούς μνημονίων καλώς ή κακώς, δεν υπεισέρχονται να αξιολογήσω και να μπω στη διαδικασία αυτή, όμως όταν υπάρχει μια ιδιωτική σχέση η οποία πρέπει να ρυθμιστεί, υπάρχει ένα μείζον ζήτημα ενός ανθρώπου ο οποίος προέρχεται από τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα το να καταστεί η δικαιοσύνη ή να υφίσταται μια ποινή ενός επιβεβαρημένου παραβόλου, προκειμένου να προσφύγει στην απονομή της δικαιοσύνης, είναι κρίσιμο, είναι μείζον, αυτό είναι το μέτρο σύγκρισης. Γι' αυτό προηγουμένως είπα ότι το κράτος δικαίου ουσιαστικά πρέπει να είναι το ζητούμενο στην ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης και όχι να τα βλέπουμε από την οπτική γωνία αποκλειστικά και μόνο των δικαστών. Άρα, εδώ στην προκειμένη περίπτωση βεβαίως είναι ένα επιβεβαρημένο παράβολο.

Ωσαύτως, το θέμα των είκοσι σελίδων δεδομένου ότι υπάρχει αυτή η ιστορική, εντάξει, ορθώς το είπατε κ.λπ., εδώ όμως μιλούμε για το 2024. Δηλαδή, οι δικαστές κουράζονται στο να δούνε τα δικόγραφα εκ των προτέρων; Δηλαδή προκαταλαμβάνουμε ότι όλα τα δικόγραφα ουσιαστικά βρίθουν από άχρηστες πληροφορίες; Δεν υπάρχει περιπτωσιολογική και αξιολογική στάθμιση; Πρέπει εκ των προτέρων να αποκηρύξουμε και να αποκλείσουμε συλλήβδην όλα τα δικόγραφα; Αυτό είναι μια μορφή λογοκρισίας, είναι μια μορφή ουσιαστικά περιστολής του πυρήνα του θεμελιώδους δικαιώματος ποιοτικής διασφάλισης του δικαιώματος αυτού κατ' αυτού προσφύγει στη δικαιοσύνη κατά το άρθρο 20, παράγραφος 1 του Συντάγματος. Επομένως, ο περιορισμός των σελίδων αυτών, όπως και το παράβολο βεβαίως, είναι το άρθρο 17 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας του υπό τροποποίηση, με βρίσκει προδήλως αντίθετα.

Επίσης, πάλι μέσα στο πλαίσιο σε αυτήν τη διεκυστική ανισορροπία κράτους δικαίου ως προς τα δικαιώματα των πολιτών είναι και η κατάργηση της τριτακοπής. Βεβαίως στην προκειμένη περίπτωση οι τροποποιήσεις της δικαιοσύνης πρέπει να ευθυγραμμίζονται και να εναρμονίζονται προεχόντως και κυρίως με τα δικαιώματα των πολιτών. Εξού και επιχειρείται η απονομή της δικαιοσύνης. Η έννοια της ταχείας απονομής της δικαιοσύνης είναι αρρήκτως συνυφασμένη με τη βελτίωση ουσιαστικά της ποιότητας της παροχής υπηρεσιών και της ακριβοδικαίας απονομής της δικαιοσύνης καθόσον αφορά δηλαδή το κράτος δικαίου και την εμπέδωση της επίλυσης των αναφερόμενων προβλημάτων του πολίτη. Στα σημεία αυτά εγώ είμαι αντίθετος ως προς το υπό κρίση σχέδιο νόμου.

Από εκεί και πέρα βεβαίως πάντοτε με τη ρητή επιφύλαξη ότι η δικονομία δεν πρέπει να αποτελεί τον αυτοσκοπό και να εξαντλείται σχολαστικά και να αποτελεί ένα πρόσχημα για να τίθεται εκ ποδών, δηλαδή να αποκλείονται ως απαράδεκτες ορισμένες αποφάσεις, διότι η ουσιαστική μεταρρύθμιση της δικαιοσύνης όχι μόνο όσον αφορά το Συμβούλιο της Επικρατείας, το παρόν προεδρικό διάταγμα -αλλά και γενικότερα- πρέπει να είναι εναρμονι-

σμένο με την ουσιαστική και ακριβοδικαία απονομή δικαιοσύνης σε σχέση με την εξυπηρέτηση των δικαιωμάτων των πολιτών και όχι ουσιαστικά να αποτελεί μια μορφή θωράκισης της δικαστικής εξουσίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Σπάνιας Αριστοτέλης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ (ΤΕΛΗΣ) ΣΠΑΝΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, όπου συζητάμε για ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα στη λειτουργία του δικαστικού συστήματος που είναι οι δικονομικές δυσλειτουργίες και που αποτελούν τροχοπέδη για την απόδοση και τη λειτουργία του δικαστηρίου.

Σκοπός του σχεδίου νόμου είναι ο εκσυγχρονισμός και εξορθολογισμός της διαδικασίας εκδίκασης των υποθέσεων ενώπιον του Σ.τ.Ε.. Προχωράμε, λοιπόν, στην ενίσχυση του σταδίου της προδικασίας, στην επέκταση και διερεύνηση της διαδικασίας σε συμβούλιο, στην αναβάθμιση του ρόλου του εισηγητή, προσδοκώντας και επιδιώκοντας την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη εκδίκαση των υποθέσεων.

Ένας άλλος βασικός ανασχετικός παράγοντας του ρυθμού απονομής της δικαιοσύνης, αποτελεί η άνιση κατανομή εργασίας στους δικαστές του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας. Έτσι επιδιώκεται η δίκαιη και λειτουργική κατανομή της δικαστικής ύλης εντός της διοικητικής δικαιοσύνης, μέσω της μεταφοράς κατηγοριών, διαφορών από το Σ.τ.Ε., στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, εφαρμόζοντας τον θεσμό της πρότυπης δίκης.

Η ποιότητα και η ταχύτητα στις δικαστικές αποφάσεις επιτυγχάνεται με τον ανακαθορισμό των αρμοδιοτήτων του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου και η προαγωγή εισηγητών του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον βαθμό του Παρέδρου. Τα ένδικα βοηθήματα και μέσα ενώπιον του Συμβουλίου ενεργοποιούνται με την κατάθεση του δικογράφου, ενώ περιγράφονται οι διαδικασίες και αναλύονται οι περιπτώσεις για τα δικόγραφα που κατατίθενται και από ποιον αντίστοιχα υπογράφονται.

Το ένδικο βοήθημα ή μέσο, αμέσως μετά από την κατάθεση ή περιέλευσή του στο δικαστήριο, ανατίθεται από τη γραμματεία του αρμόδιου τμήματος υπό την εποπτεία του προέδρου σε πάρεδρο ή εισηγητή από εκείνους που κατανέμονται στο τμήμα για την εισαγωγή της υπόθεσης στο συμβούλιο, βάσει αλγορίθμου, με ίση κατανομή υποθέσεων σε κάθε πάρεδρο και εισηγητή.

Οι υποθέσεις υψηλής σπουδαιότητας δίνονται σε πάρεδρο που έχει τριετή υπηρεσία στον βαθμό. Μετά από την έκδοση του πρακτικού του συμβουλίου, η υπόθεση εισάγεται στο ακροατήριο. Οι επιδόσεις των διαδίκων και του δικαστηρίου μπορεί να γίνονται και με ηλεκτρονικά μέσα.

Προς το δημόσιο, οι επιδόσεις του δικαστηρίου γίνονται μέσω διαλειτουργικότητας μεταξύ του Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Διοικητικών Δικαστηρίων και του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Η επίδοση πιστοποιείται από έκθεση ηλεκτρονικής αποστολής και φέρει προηγμένη ή ηλεκτρονική υπογραφή ή ηλεκτρονική σφραγίδα. Ο πάρεδρος ή ο εισηγητής που ορίζεται και συντάσσει έκθεση, μπορεί να ζητήσει κάθε στοιχείο χρήσιμο για τη διερεύνηση της υπόθεσης. Η παράλειψη της έγκαιρης αποστολής στοιχείων και έκθεσης, αποτελεί πειθαρχικό αδίκημα. Το δικόγραφο πρόσθετων λόγων και τα υπομνήματα υποβάλλονται ηλεκτρονικά. Η πληρεξουσιότητα σε δικηγόρο για την άσκηση ενδίκου βοηθήματος ή μέσου παρέχεται με συμβολαιογραφική πράξη και με ψηφιακή εξουσιοδότηση. Η συζήτηση διεξάγεται αποκλειστικά βάσει των δικογράφων και των εγγράφων που έχουν εμπρόθεσμα υποβληθεί.

Το δικαστήριο μπορεί κατά την κρίση του να διατάξει κάθε συμπληρωματική απόδειξη σχετικά με την υπόθεση. Οι διάδικοι μπορούν να μην εμφανιστούν στο δικαστήριο, αντικαθιστούμενοι από τους πληρεξουσικούς δικηγόρους. Εάν αυτό δεν γίνει δεκτό, η συζήτηση διεξάγεται προφορικά. Δεύτερο αίτημα αναβολής για τον ίδιο ή παρεμφερή λόγο, θεωρείται απαράδεκτο.

Ο δικαστικός σχηματισμός με συνοπτική απόφαση που λαμβάνεται ομοφώνως, μπορεί να απορρίπτει απαράδεκτα ή αβάσιμα

ένδικο βοηθήματα και μέσα ή να καταργεί τη δίκη. Σε περίπτωση απόρριψης του ένδικου βοηθήματος ή μέσου, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει σε αυτόν πρόστιμο τριπλάσιο του ειδικού παράβολου.

Οποιοδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να παρέμβει στη δίκη επί αίτησης ακύρωσης. Η παρέμβαση ασκείται επί ποινή απαράδεκτου με κατάθεση δικογράφου, ως τριτανακοπή και εφαρμόζεται όταν ο τρίτος που βλάπτεται από την ακυρωτική απόφαση δικαιούται να την ανακόψει. Αν η αίτηση ακύρωσης είναι βάσιμη η επιτροπή μπορεί να τη δεχτεί, όπως μπορεί να ζητήσει οτιδήποτε άλλο σχετικό χωρίς να δεσμεύεται από τις προτάσεις των διαδίκων. Η ανάκληση δικαιολογείται μόνο εάν υπάρχουν νεότερα κρίσιμα στοιχεία.

Στην αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου υπάγονται οι επιχειρήσεις στον τομέα της παροχής υπηρεσιών υγείας, όπως επιβολή μέτρων επιστροφής rebate ή Clawback και άλλα συναφή. Δεν θίγονται οι διατάξεις περί ΟΤΑ που έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου ως διαφορές ουσίας.

Στο τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο εκδικάζονται αιτήσεις ακύρωσης ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν: Την εφαρμογή της νομοθεσίας περί όπλων και εκρηκτικών, την αποκατάσταση βλαβών επί πάσης φύσεως ή κατηγορίας δημοσίων έργων επί του οδικού δικτύου, καθώς και την επιβολή της σχετικής δαπάνης σε βάρος των υπόχρεων προσώπων. Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν τον διορισμό με διαδικασία μη υποκείμενη στον έλεγχο του ΑΣΕΠ, τη μονιμοποίηση και την απόταξη των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των Σωμάτων Ασφαλείας, την εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση των μαθητών των παραγωγικών σχολών, τον διορισμό και την παύση των αναπληρωτών καθηγητών της ανώτατης εκπαίδευσης, την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής.

Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε τακτικού διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας ύστερα από αίτημα ενός εκ των διαδίκων ή του Γενικού Επιτρόπου των διοικητικών δικαστηρίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη αλλάζει τον χάρτη της ελληνικής δικαιοσύνης. Βασικός της σκοπός είναι μέσω της αυστηροποίησης των κανόνων, της διεύρυνσης των δυνατοτήτων του Δικαστικού Σώματος, να επιτύχει την αποσυμφόρηση των υποθέσεων που επί σειρά ετών λιμνάζουν στο Σ.Τ.Ε..

Στο σχέδιο νόμου δίδεται η δυνατότητα άμεσων αποφάσεων με τη χρήση των ένδικων μέσων και βοηθημάτων, αποφεύγοντας έτσι την τριτανακοπή, μειώνοντας τις υποθέσεις στις αίθουσες των δικαστηρίων. Η καινοτομία, η ανάγκη εκσυγχρονισμού και δημιουργίας ευκίνητων σχημάτων, σε συνδυασμό με την αλλαγή του Ποινικού Κώδικα, θα δώσει στην ελληνική δικαιοσύνη τη δυνατότητα να κινηθεί γρήγορα και αποτελεσματικά, πετυχαίνοντας το καλύτερο για τον πολίτη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Σπάνια για τη συνέπεια στο χρόνο.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Μάντζος. Ακολουθεί ο κ. Υψηλάντης, ο κ. Παπαηλιού και μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, ο κ. Γκιόκας.

Ελάτε, κύριε Μάντζο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, εδώ και λίγες ώρες η Ελλάδα βρίσκεται ξανά ως θέμα στα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία για τις επιδόσεις της Κυβέρνησής της, αυτήν τη φορά στις εργασιακές σχέσεις.

Την ώρα που όλη η Ευρώπη συζητά και μελετά τη μετάβαση στην τετραήμερη εργασία για τη βελτίωση των συνθηκών απασχόλησης αλλά και της αποδοτικότητας εν τέλει των εργαζομένων και ενώ ο Έλληνας εργάζεται ήδη εκατοντάδες ώρες περισσότερες από τον μέσο Ευρωπαίο εργαζόμενο πολίτη και ήδη δεκάδες ώρες περισσότερες από τον Αμερικανό, καλείται σήμερα να εργάζεται ακόμη περισσότερο με μονομερή μάλιστα απαίτηση του εργοδότη. Τι κι αν είναι δεύτερος από το τέλος της Ευρω-

παϊκής Ένωσης σε αγοραστική δύναμη; Τι κι αν η χώρα του -η χώρα μας- είναι πλέον αντιπαράδειγμα διεθνές για την μη εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων εργασίας; Τι κι αν στην Ελλάδα έχουμε ένα νεκρό ανά δύο ημέρες από εργατικά δυστυχήματα; Τι κι αν στη χώρα μας οι πραγματικοί μισθοί έχουν υποχωρήσει στα επίπεδα του 1998, σύμφωνα με τις δεδομένες παραδοχές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;

Σε αυτήν τη χώρα ακριβώς, το Υπουργείο Εργασίας και ο απώτερος ήδη προκάτοχός της κ. Κεραμέως, ο κ. Γεωργιάδης, βάφτισαν την εξαήμερη εργασία «ενίσχυση της εργασίας». Και εμείς αναρωτιόμαστε: Πώς, άραγε, ενισχύεται η εργασία με την προώθηση της χαμηλά αμειβόμενης επισφαλούς απασχόλησης; Με την απασχόληση δεκατριών ωρών την ημέρα σε δύο εργοδότες. Με την ποινικοποίηση του δικαιώματος στην απεργία. Με την αποδυνάμωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας.

Η αλήθεια, λοιπόν, είναι ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν βλέπει την εργασία ως κοινωνικό αγαθό αλλά ως βάρος, ως παράμετρο κόστους στις επενδύσεις στην αγορά. Μάλιστα, πήγε από κοντά σήμερα το πρωί ο κύριος Πρωθυπουργός στο Υπουργείο της Εργασίας για να εποπτεύσει και να επιβεβαιωθεί ο ίδιος ότι θα προχωρήσει η απορρύθμιση της αγοράς εργασίας στην Ελλάδα, ότι θα προχωρήσουν οι αντεργατικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησής του που μας φέρνουν ακόμα πιο μακριά από την Ευρώπη, σε πλήρη αντίθεση με το προεκλογικό σύνθημα της Νέας Δημοκρατίας πριν από τις πρόσφατες ευρωπαϊκές εκλογές. Πήγε να το εγγυηθεί ο ίδιος ότι θα συμβεί.

Απομακρύνεται η Ελλάδα από τις διεθνείς εξελίξεις. Απομακρύνεται από το ευρωπαϊκό κεκτημένο, το κοινωνικό, από το ισχυρό κοινωνικό κράτος, το σύγχρονο, το λειτουργικό, που επιζητά επενδύσεις -εγχώριες και ξένες- οι οποίες όμως επενδύσεις θα διασφαλίζουν τα αναγκαία εργασιακά δικαιώματα και θα παράγουν προστιθέμενη αξία για τους εργαζόμενους και τους κατόικους αυτής εδώ της χώρας.

Η μετατροπή, αντίθετα, της Ελλάδας σε παράδεισο φθηνής εργασίας, μας βρίσκει και θα μας βρίσκει διαρκώς απέναντι. Η μετατροπή της χώρας σε μια χώρα χαμηλών προσδοκιών, σε μια χώρα που η περίφημη ανάπτυξη θα περιορίζεται σε λίγους και ισχυρούς και δεν θα ωφελεί τους πολλούς, τους ανθρώπους της δημιουργίας και του μόχθου, θα μας βρίσκει απέναντι, τη χώρα όπου ένας εργαζόμενος δέχεται επίθεση από Βουλευτή κατά τη διάρκεια της εργασίας του και εξαιτίας ακριβώς αυτής της εργασίας του.

Όσον αφορά, πράγματι, στη χθεσινή αποκάλυψη του πολύ σοβαρού περιστατικού της Παρασκευής που ακόμα δεν έχουμε κατανοήσει -εφόσον υπήρξε αναφορά της Ελληνικής Αστυνομίας- τότε το έμαθε η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση, μετά τη «συγγνώμη» του κ. Αυγενάκη που ήρθε μετά την κλήση του σε απολογία από τον Πρόεδρο της Βουλής μετά τη δημοσίευση του βίντεο, μετά την αναφορά και την ανακοίνωση του Οργανισμού της Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζομένων στις Υπηρεσίες και στο Εμπόριο, υπήρξε ομόθυμη και απερίφραστη καταδίκη, αλλά αυτό ήταν απλώς το ελάχιστο βήμα.

Είπαμε και χθες ότι το πιο σημαντικό δεν είναι να αρκεστούμε σε μια καταδίκη μιας συμπεριφοράς από ένα πρόσωπο, μάλιστα, που -όπως σωστά ειπώθηκε- είχε δώσει δείγματα αλαζονείας και έπαρσης κατά την υπουργική του θητεία. Εδώ το πραγματικά σπουδαίο και ουσιαστικό βήμα θα ήταν να δεσμευτούμε όλες και όλοι πως θα γίνουμε εμείς με το παράδειγμά μας από εδώ και στο εξής, εντός και κυρίως εκτός βουλής, η θεραπεία σε αυτήν την παθολογία. Διότι πρόκειται, τελικά, για την αναπαραγωγή μιας παθολογίας. Η συμπεριφορά του κ. Αυγενάκη φέρνει στην επιφάνεια μια βαθιά τοξική πολιτική και κοινωνική παθολογία. Η μαγκιά της εξουσίας, της πραγματικής ή και της νομιζόμενης μερικές φορές εξουσίας, η αλαζονεία του «ξέρεις ποιος είμαι εγώ», η καταχρηστική επίκληση της βουλευτικής ιδιότητας ή ακόμη και της ασυλίας, είναι συμπτώματα μιας βαθύτερης παθολογίας, της αποδοχής της κοινωνικής αδικίας, της ανισότητας, του προβαδίσματος του ισχυρού και της ατιμωρησίας του ισχυρού.

Ένας άνθρωπος δολοφονήθηκε πριν από λίγους μήνες στο λιμάνι του Πειραιά επειδή προσπάθησε να ανέβει σε ένα πλοίο της γραμμής και κάποιοι τον εμπόδισαν και ένας άλλος άνθρωπος

αξίωσε να επιβιβαστεί σε ένα αεροπλάνο με το «έτσι θέλω». Η διαφορά ανάμεσά τους είναι ότι ο δεύτερος είναι ο πολιτικός, ο γνωστός, ο ισχυρός. Και αυτή είναι μια αποκρουστική ανισότητα, είναι το δίκαιο του ισχυρού. Ατιμωρησία, λοιπόν, και ανομία.

Και επειδή η Νέα Δημοκρατία πολιτεύτηκε από το '19 με βάση αυτές τις -αν θέλετε- απόψεις, τους πυλώνες της καταπολέμησης της ανομίας, της επιτάχυνσης των διαδικασιών και της αυστηροποίησης, που μάλιστα για την αυστηροποίηση έχει χυθεί πολύ μελάνι και έχουμε αναλώσει πολύ κοινοβουλευτικό χρόνο στο να εξηγήσουμε ότι είναι άλλο η αυστηροποίηση ως έννοια καταστολής ή πρόληψης γενικής και ειδικής και άλλο ο ποινικός λαϊκισμός στους ρυθμούς της τηλεοπτικής επικαιρότητας, όπως δυστυχώς κινείται το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ας δούμε όμως και ας σταθούμε πιο προσεκτικά στο στοιχείο της ανομίας, με αφορμή και την υπόθεση που ανέφερα ήδη, αλλά και δύο άλλες υποθέσεις που ίσως έχουν μία σύνδεση -ή μία παλαιότερη και η άλλη πρόσφατη- και μένει να αποδειχτεί αυτό. Πρόκειται για δύο υποθέσεις που εντάσσονται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο σύγκρουσης οικονομικών συμφερόντων, σε ένα κεφαλαιώδες ζήτημα για την ελληνική οικονομία, τον τουρισμό. Και μάλιστα σε ένα νησί που μας αρέσει να το αποκαλούμε ως τη ναυαρχίδα του ελληνικού τουρισμού: Ο ξυλοδαρμός ενός αρχαιολόγου το Μάρτιο του 2023 και η δολοφονία ενός τοπογράφου στην Αθήνα πριν από λίγες ώρες. Υπάρχουν, πράγματι, πολλά σοβαρά ζητήματα στην τουριστική ανάπτυξη της χώρας που με ένταση εμφανίζονται στα τουριστικά νησιά αλλά και σε άλλα μέρη της χώρας.

Πίσω από την αισιοδοξία του γρήγορου κέρδους -αλήθεια, για ποιους;- και την ενίσχυση της εθνικής οικονομίας, υπάρχουν πολύ σκοτεινά σημεία. Ευτυχώς η ελληνική δημοσιογραφία αρχίζει να καταπινάται στα σοβαρά με αυτές τις υποθέσεις και να ρίχνει φως. Τα φαινόμενα του υπερτουρισμού σχετίζονται με πολεοδομικά, χωροταξικά και περιβαλλοντικά ζητήματα, σχετίζονται με δικαιώματα των εργαζομένων αλλά και των κατοίκων και δεν βλέπουμε καμμία πρωτοβουλία της Κυβέρνησης σαν αυτές που κάθε τρεις και λίγο ανακοινώνονται για άλλα εγκλήματα που απασχολούν, πράγματι -και σωστά- την επικαιρότητα.

Βιωσιμότητα σε καθεστώς ανομίας δεν μπορεί να υπάρξει. Και πολύ φοβάμαι πως η ανομία, το δίκαιο του ισχυρού, χαρακτηρίζει πολλές περιοχές της χώρας. Τα οικονομικά συμφέροντα μοιάζουν, πλέον, με κυκλώματα με εγκληματικές προεκτάσεις. Υπάρχει μια ομερτά μια αδυναμία του κράτους να δείξει την ισχύ του παρουσία. Η χαρακτηριστική απουσία θεσμικών πρωτοβουλιών, μια δυσανάλογη κυβερνητική στάση που δεν την βλέπουμε σε άλλα εγκλήματα -επαναλαμβανών- το κάνει όλο αυτό ακόμη πιο σοβαρό. Και το ερώτημα είναι απλό: Νιώθει κανείς στην Κυβέρνηση πως έχει ευθύνη να συμβάλλει στην καταστολή αυτής της κατάστασης ανομίας; Είναι ένα ερώτημα που κατευθύνεται και προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης αλλά και προς το σύνολο της Κυβέρνησης.

Περί δικαιοσύνης, λοιπόν, ο λόγος. Και επί του σχεδίου νόμου, η ειδική αγορήτρια, η κ. Μιλένα Αποστολάκη σας ανέπτυξε και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια με κάθε λεπτομέρεια τις ενστάσεις και τις διαφωνίες μας που δεν είναι δογματικές ή στείρες, αλλά απηχούν στέρεες απόψεις για τη δικαιοσύνη και το κράτος δικαίου. Αλήθεια, ας αναρωτηθούμε τι είναι η δικονομία; Μιλούμε για την δικονομία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τι είναι η δικονομία; Είναι εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας ενός δικαστηρίου; Είναι επαγγελματικό δίκαιο των δικαστών; Είναι οργανισμός κατάστασης δικαστικών λειτουργών; Όχι. Είναι κανόνες δημοσίου δικαίου, εγγυήσεις δικαιωμάτων, πρώτιστα, των διαδίκων. Δεν μπορούν, λοιπόν, αυτοί οι κανόνες να υποβάλλονται έτοιμοι από ένα δικαστήριο, ακόμη και το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας, χωρίς περιθώριο διαβούλευσης με τη νομική κοινότητα, με τους δικηγόρους και τους επιστημονικούς φορείς.

Η εμπειρία των ανωτάτων δικαστών και η σχετική τους γνώση είναι δεδομένες. Όμως, οι δικαστές διαπλάθουν δίκαιο διά της νομολογίας όχι διά της κοινής νομοθεσίας, διά της νομοθέτησης και αυτό το επιβάλλει η θεμελιώδης διάκριση των εξουσιών. Πέρα από τον ρόλο των δικαστών που -επαναλαμβανών- είναι κρίσιμος και καταλυτικός, είναι επιτακτική η ακρόαση και η ουσιώδης δια-

βούλευση και η κατανόηση και των άλλων παραγόντων της δίκης, κυρίως δε των δικηγόρων.

Και δεν ξέρω γιατί πρέπει να ερχόμαστε σε αυτό εδώ το Βήμα, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ή στην αρμόδια επιτροπή, κάθε φορά, και να εξηγούμε στο Υπουργείο της Δικαιοσύνης -από όλα τα Υπουργεία, ιδίως σε αυτό- τη χρησιμότητα και την κρισιμότητα της ύπαρξης νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Είναι βαθιά προβληματικό το Υπουργείο της Δικαιοσύνης, ο θεματοφύλακας των νόμων αυτού του κράτους να μη συστήνει, να μη συγκροτεί και να μη λειτουργεί νομοπαρασκευαστικές επιτροπές για κορυφαία δικονομικά ή ουσιαστικού δικαίου νομοθετήματα.

Σας το είπε η κ. Αποστολάκη χαρακτηριστικά με έναν φορέα, την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που έχει κομβικό ρόλο να επιτελέσει και σε αυτό το νομοθέτημα και σε άλλα και την αδυναμία της να προσέλθει ακόμη και στην ακρόαση των φορέων στην επιτροπή. Και εγώ θα εισφέρω, επιπρόσθετα σε αυτό που είπε η κ. Αποστολάκη, τη δική μου εμπειρία από την αρμόδια Επιτροπή Παρακολούθησης των Αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπου η κ. Γαβουνέλη, η ίδια πρόεδρος της ΕΕΔΑ, διατύπωσε το παράπονο, την ένσταση τελικά, προς την νομοπαρασκευαστική διαδικασία της Κυβέρνησης ότι παρά το γεγονός ότι στο εγχειρίδιο καλής νομοθέτησης του επιτελικού κράτους καλείται η Κυβέρνηση να αποστέλλει τα σχέδια νόμου στην ΕΕΔΑ -όταν αυτά αφορούν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου- η Κυβέρνηση δεν το κάνει ποτέ. Και ένα νομοσχέδιο, το οποίο κατευθύνεται τελικά στη θεραπεία της μη εύλογης διάρκειας της δίκης σύμφωνα με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων Ανθρώπου, πηγή και εστία διαρκών καταδικών της χώρας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Στρασβούργου, θα έπρεπε κατ' εξοχήν να έχει πάει στην ΕΕΔΑ, όχι να την καλείτε αποβραδίζ για να έρθει την επόμενη μέρα να σας δώσει μια τυπική έκθεση απόψεων επί του σχεδίου νόμου. Αλλά και επί της ουσίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, το πολύ δύο, από τη δευτερολογία μου.

Η διαδικασία εν συμβουλίω δεν μπορεί να είναι πανάκεια για κάθε περίπτωση. Άκουσα και τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να λέει ότι η πιλοτική δίκη έχει καταστεί μια λαϊκή αγωγή που δεν έφερε αποτελέσματα. Ούτε η πιλοτική δίκη θα ήταν πανάκεια ούτε όμως η διαδικασία εν συμβουλίω, θεσμοί που υπάρχουν ως έννοιες πολλά χρόνια και από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ. Ούτε φυσικά είναι πανάκεια ο περιορισμός της προφορικότητας με το να καθίσταται το ακροατήριο η εξαίρεση ούτε η συνοπτική αιτιολογία είναι λύση, όταν μάλιστα η αιτιολογία έχει -και το γνωρίζουμε όλοι- συνταγματικά ερείσματα ούτε μπορεί να είναι απάντηση ο πολλαπλασιασμός του κόστους πρόσβασης στο ακροατήριο ή η μείωση της έκτασης του δικογράφου που, πραγματικά, παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας γιατί περιορίζει τελικά όχι μόνο το επιστημονικό έργο του νομικού παραστάτη του δικηγόρου αλλά περιορίζει το δικαίωμα έκφρασης του πολίτη, του διαδίκου ενώπιον της δικαστικής αρχής ή η αλλαγή στις χρεώσεις των υποθέσεων στους εισηγητές, που γεννά και ζητήματα για το πώς λειτουργεί αυτό στην πράξη με τη διαβλητότητα ή το αδιάβλητο αυτής. Ημίμετρα είναι αυτά που περιορίζουν, δυστυχώς, τα δικαιώματα των διαδίκων, την ώρα που τα προβλήματα καθυστερήσεων παραμένουν.

Για παράδειγμα, ας θυμηθούμε και ας αναλογιστούμε τι γίνεται με τις αναβολές που χορηγούνται επειδή το δημόσιο δεν έχει υποβάλει εγκαίρως το φάκελο στο δικαστήριο από την πλευρά της διοίκησης. Και, πράγματι, να μην αναφερθώ και εγώ -ήδη οι συναδελφοί έχουν αναφερθεί- στους πολλαπλάσιους χρόνους που απαιτούνται στο ελληνικό Συμβούλιο της Επικρατείας σε σχέση με άλλα ευρωπαϊκά ανώτατα δικαστήρια σύμφωνα με τον Justice Scoreboard της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Πρέπει, λοιπόν, να μελετηθεί συλλογικά τι είναι αυτό που πρέπει να κάνουμε για να διορθώσουμε τα ζητήματα στη διοικητική δικαιοσύνη που πράγματι απονέμεται με μεγάλη καθυστέρηση. Τι είναι αυτό που μας διαφοροποιεί από άλλες χώρες; Και σί-

γούρα ο χρόνος είναι κρίσιμη παράμετρος για την δίκαιη δίκη. Η εύλογη διάρκεια είναι κριτήριο της δίκαιης δίκης, αλλά δεν μπορούμε, πράγματι, στο βωμό του χρόνου να θυσιάζουμε τον πυρήνα της απονομής της δικαιοσύνης.

Η ανάπτυξη είναι εθνικός στόχος, αλλά όχι δεν είναι και δεν μπορεί να είναι αιτία ανοχής στην περιστολή δικαιωμάτων, είτε οικονομικών είτε ουσιαστικών όπως συμβαίνει στον εργασιακό χώρο. Στόχος οφείλει να είναι η μεταρρύθμιση στη δικαιοσύνη όχι μόνο μιας κυβέρνησης, οποιασδήποτε, αλλά και των κομμάτων της Αντιπολίτευσης που παράγουν πολιτική και δεν δίνουν μάχες χαρακωμάτων. Για κόμματα που δεν αρκούνται στη διαμαρτυρία αλλά θέλουν να ανατρέψουν δυσλειτουργίες και αδιέξοδα, αυτός οφείλει να είναι ο στόχος τους.

Μια τέτοια στόχευση δεν μπορεί παρά να κατατείνει σε ένα δικαστικό σύστημα εύρυθμο και αποτελεσματικό, με εφαρμογές ηλεκτρονικής δικαιοσύνης για την ψηφιακή μετάβαση των δικαστηρίων, ενίσχυση των εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης των διαφορών, αναβάθμιση του θεσμού της νομικής βοήθειας, διαρκή αναθεώρηση και εκσυγχρονισμό των βασικών οικονομικών κανόνων, με μελέτη, αξιολόγηση και διαβούλευση. Και όχι δεν είναι εκσυγχρονισμός η τροποποίηση των οικονομικών κανόνων χωρίς νομοπαρασκευαστικές επιτροπές.

Καταλήγοντας, μια τέτοια δικαιοσύνη δεν είναι μόνο εγγυητής ανάπτυξης, όπως μονομερώς θέλει να τον βλέπει η Κυβέρνηση, αλλά πρώτιστα εγγυητής δικαιωμάτων και ελευθεριών του πολίτη ιδίως του πλέον αδύναμου, ιδίως απέναντι στο κράτος και στη δημόσια διοίκηση όπως συζητούμε σήμερα.

Εμείς θα επιμενούμε να βλέπουμε τη δικαιοσύνη όπως πραγματικά είναι, όχι πεδίο πειραματισμών και αποσπασματικών παρεμβάσεων αλλά χώρος μεταρρυθμίσεων υπέρ των πολιτών, εγγυητή της κοινωνικής συνοχής και της προόδου.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ – Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Βασίλειος Υψηλάντης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα απευθυνόμην στον Υπουργό να του πω ότι κατ' αρχάς έχετε πετύχει στο γεγονός ότι ενώ η Αντιπολίτευση εξακολουθεί να παραμένει στην ιδεολογική προσέγγιση του προβλήματος και στη μη πρόταση, εσείς ήδη και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, γενικότερα, προχωράτε σε τομές τέτοιες οι οποίες θα δώσουν την πραγματική εκείνη διάσταση που επιθυμούμε για την σωστή λειτουργία της ελληνικής δικαιοσύνης.

Είναι και πολλά άλλα τα οποία θέλω να αναφέρω πριν μπω το νομοσχέδιο, πολλά τα οποία έχω παρατηρήσει στη σημερινή συζήτηση. Το πρώτο είναι η έλλειψη επιχειρηματολογίας και σοβαρής προσέγγισης στο νομοσχέδιο. Αποτελεί πολιτική πενία, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι εδώ προσπαθούμε να αποφύγουμε την ουσία των νομοθετημάτων, αυτό το πολύ σοβαρό θέμα το οποίο πρέπει να προσεγγίσουμε και πρέπει να δίνουμε τη δική μας άποψη, έτσι ώστε κι αν δεν μας αρέσει κάτι να προσπαθούμε να το βελτιώσουμε. Κάτι τέτοιο δεν έγινε από την πλευρά της Αντιπολίτευσης. Αντιθέτως, απεφεύχθη η συζήτηση ακόμα και στην Ολομέλεια επί της ουσίας των θεμάτων που προτείνει το παρόν νομοσχέδιο.

Θέλω, επίσης, να τονίσω τα εξής. Πολιτική αλαζονεία υπάρχει εδώ ακόμα και στους μικρούς πολιτικούς σχηματισμούς. Για την σαφή παραβίαση του Κανονισμού από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ελληνικής Λύσης δεν ακούστηκε το «έλα, έλα» στις διαμαρτυρίες μου. Αυτό είναι ένα δείγμα πολιτικής αλαζονείας το οποίο εκδηλώνεται άλλοτε με αυτή τη μορφή, άλλοτε με ύβρεις από πλευράς πρώην Υπουργών -το είδαμε στην περίπτωση της κ. Φωτίου- και άλλοτε, βεβαίως, στον θυμό ορισμένων εκτός του Κοινοβουλίου.

Αυτό δεν περιποιεί τιμή στον πολιτικό κόσμο της χώρας, τουλάχιστον όπως εκφράζεται από μια μικρή μειοψηφία. Και αυτό εδώ πρέπει να μας βρει όλους απέναντι. Διότι εάν δεν βρούμε την ουσία της πολιτικής, όπως εν προκειμένω να δούμε ποιες

είναι οι συνιστάμενες εκείνες οι οποίες έχουν δοθεί προκειμένου να υπάρξει μια γρήγορη και ποιοτική απονομή της δικαιοσύνης. Η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα πολύ απλά έχει αναμορφώσει τον δικαστικό χάρτη της χώρας. Έχει τροποποιήσει τον Αστικό και Ποινικό Κώδικα αλλά και τους Κώδικες Δικονομίας.

Τίθεται ενώπιόν μας σήμερα μια γενναία τροποποίηση των οικονομικών διατάξεων που διέπει τη λειτουργία του Συμβουλίου της Επικρατείας, ώστε να αντιμετωπιστεί η σωρεία των εκκρεμών υποθέσεων. Ακούσαμε τον αριθμό έντεκα χιλιάδες εκκρεμείς υποθέσεις. Δεν είναι υπερβολή να τονιστεί ότι και από την πλευρά της ανάπτυξης της χώρας στις επενδύσεις ακόμα και σήμερα πολλές από αυτές τίθεται εν αμφιβόλω υπό τον φόβο των δικαστικών εμπλοκών. Διότι το πρόβλημα των καθυστερήσεων στην απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης και κυρίως το Συμβούλιο της Επικρατείας ακόμα και αυτή την ώρα που μιλάμε είναι τεράστιο.

Είναι θέσφατο ότι η ταχύτητα του δικαστικού συστήματος είναι άρρηκτα δεμένη με την οικονομική ανάπτυξη και την προώθηση των επενδύσεων. Ενδεικτικά θα αναφέρω την απόφαση 100/2024 του Συμβουλίου Επικρατείας, η οποία επιδίκασε στην αιτούσα αποζημίωση για παραβίαση της εύλογης διάρκειας της δίκης καθώς χρειάστηκαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας πέντε χρόνια και ένδεκα αναβολές, οι οκτώ οίκοθεν και οι τρεις για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας λόγω COVID, για να εκδώσει μια απόφαση επί του ζητήματος ακινήτου με νομολογιακό προηγούμενο, μιας απόφασης που στηρίχθηκε σε διάταξη που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε εισαγάγει στο παρελθόν και με ισηγορία των ομιλούντων.

Η κατάσταση αυτή με τις υπέρμετρες καθυστερήσεις στην έκδοση των αποφάσεων στη διοικητική δικαιοσύνη επιχειρείται να ανατραπεί με τη δημιουργία αυτού του νέου δικονομικού μηχανισμού για την επιτάχυνση των διαδικασιών. Με τις προωθούμενες ρυθμίσεις προβλέπεται η ενίσχυση της διαδικασίας του ρόλου των εισηγητών δικαστών, ο περιορισμός των αναβολών, καθώς και η συζήτηση στο ακροατήριο των πλέον σημαντικών υποθέσεων εφόσον είναι ώριμες, καθώς και η επέκταση του αριθμού των υποθέσεων που θα εισάγονται στον σχηματισμό συμβουλίου δικαστών, δηλαδή εκείνες που δεν θα οδηγούνται στο ακροατήριο. Σε κάθε περίπτωση παραμένει η δυνατότητα οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που θα εκδίδονται να οδηγούνται στο ακροατήριο, εφόσον όμως ο διάδικος καταβάλει αυξημένο παράβολο.

Κομβικής σημασίας είναι η ρύθμιση του άρθρου 6 του νομοσχεδίου, με την οποία θεσπίζεται το πρώτον η δικονομική υποχρέωση των διαδίκων που ασκούν τα ένδικα βοηθήματα και μέσα να διενεργούν τις επιδόσεις των εισαγωγικών δικογράφων. Είναι πάρα πολύ σημαντικό έτσι ώστε η προθεσμία δύο μηνών για την επίδοσή τους από τον αιτούντα διάδικο προς τον αντίδικο να βάζει μία προοπτική σύντομης εκδίκασης της απόφασης. Αλλάζει, λοιπόν, όλη η διαδικασία μετακυλώντας αυτή την υποχρέωση από το δικαστήριο στον διάδικο.

Περαιτέρω, δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στην διαδικασία ώστε να αποτελέσει φίλτρο για τις αβάσιμες ή απαράδεκτες υποθέσεις. Εφεξής, ο δικαστικός μηχανισμός σε συμβούλιο με συνοπτική απόφαση που λαμβάνεται ομοφώνως μπορεί να απορρίπτει απαράδεκτα ή αβάσιμα ένδικα βοηθήματα και μέσα ή να καταργεί τη δίκη εφόσον η υπόθεση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες πραγματικές ή νομικές δυσκολίες. Η ενισχυμένη διαδικασία αποτελεί ένα πρότυπο και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου αλλά και άλλων ευρωπαϊκών δικαστηρίων.

Θα μπορούσα να αναφερθώ και στα άρθρα 9 και 10 που τίθενται φραγή στην πάγια πλέον τακτική του δημοσίου να μη στέλνει αναγκαία έγγραφα και στοιχεία στο δικαστήριο και σε άλλα πολλά τα οποία ήδη έχουν θίξει συνάδελφοι και στην Ολομέλεια, αλλά και στην επιτροπή.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την τροχιά των μεγάλων αλλαγών που προωθεί η Κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να λείπει και το Συμβούλιο της Επικρατείας, το Ανώτατο Δικαστήριο, που είναι συνδεδεμένο διαχρονικά με υποθέσεις μείζονος σημασίας και αφουγκραζόμενη τον παλμό της κοινωνίας που απαιτεί να προχωρήσουμε μπροστά με ταχύτητα και θωράκιση

του κράτους δικαίου, πέρα και πάνω από τα κόμματα και τις πολιτικές σκοπιμότητες, παρέχοντας σήμερα στο Σ.τ.Ε. ένα ευέλικτο και σύγχρονο δικονομικό πλαίσιο. Είναι καιρός και το ίδιο να ανταποκριθεί, κύριε Υπουργέ, στα αιτήματα των καιρών αξιοποιώντας στο μέγιστο πλαίσιο αυτό, διότι προϋπόθεση για την επιτυχία του εγχειρήματος είναι και η στήριξη του από τους ίδιους τους δικαστές με ευθυκρισία και ενσυναίσθηση.

Με τις σκέψεις αυτές δηλώνω ότι υπερψηφίζω το νομοσχέδιο. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Γεώργιος Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ και ακολουθεί ο κ. Γκιόκας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Πράγματι, κύριε συνάδελφε, στη δικηγορία και στο Κοινοβούλιο είναι όπως τα είπατε. Στο νομοσχέδιο αποτυπώνεται το είδος της δικαιοσύνης που η Νέα Δημοκρατία προωθεί. Αυτό του υπηρέτη των επενδύσεων και όχι του κράτους δικαίου και των δικαιωμάτων των πολιτών.

Κύριε Υπουργέ, ο τρόπος που ασκείτε την οργανωτική και λειτουργική διοίκηση της δικαιοσύνης και εισάγετε νομοσχέδια όπως στο παρόν, αποσκοπεί στον έλεγχο και τη χειραγώγηση της, στη στήριξη των εχόντων και κατεχόντων, των προνομιούχων εις βάρος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας. Και αυτά βάσει του κανόνα κόστους-οφέλους με αμειγώς οικονομικά κριτήρια -εξ ου και η εμπλοκή σε όλα αυτά της Παγκόσμιας Τράπεζας- με την άσκηση ποινικού λαϊκισμού στους ρυθμούς της τηλεοπτικής επικαιρότητας. Γι' αυτό και η εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς και ιδίως στη δικαιοσύνη βρίσκεται στο ναδίρ. Οι πολίτες αντιδρούν και αυτό, βέβαια, θα φανεί και θα αποδειχθεί και στις προσεχείς εθνικές εκλογές.

Η βραδύτητα της απονομής δικαιοσύνης σε όλα τα πεδία της δικαστικής λειτουργίας, ιδίως σε αυτό της διοικητικής δίκης, αποτελεί σημαντικό πρόβλημα, αφού οι καθυστερήσεις και η βραδύτητα φτάνουν μέχρι του σημείου της αρνησιδικίας. Απαιτείται η αντιμετώπιση τους έτσι ώστε οι δικαστικές αποφάσεις να εκδίδονται με ταχύτητα, συγχρόνως όμως να είναι και ορθές και να ανταποκρίνονται στο κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Η επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης αποτελεί αναγκαioτητα για το σύνολο της δικαστικής λειτουργίας, ιδίως στο Συμβούλιο της Επικρατείας, στη διοικητική δίκη, πεδίο το οποίο κατέχει τη χειρότερη επίδοση στις καθυστερήσεις.

Με το υπό κρίση νομοσχέδιο προτάσσεται η ανάγκη επιτάχυνσης της διοικητικής δίκης όπως με περιστολή των δικαιωμάτων των πολιτών και υποβάθμιση των διοικητικών διαδικασιών. Έχει εκτεθεί ο άκρως προβληματικός τρόπος που νομοθετούνται οι υπό συζήτηση ρυθμίσεις καθώς αυτές εισάγονται μονόπλευρα. Και αυτό διότι σε αυτές αποτυπώνεται μόνον η βούληση της πλευράς των δικαστών και μάλιστα θα έλεγα με όρους επιβολής και δεν συνεκτιμάται η βούληση των άλλων λειτουργών της δικαιοσύνης, των δικηγόρων, των δικαστικών υπαλλήλων, της επισημονικής κοινότητας και των θεσμικών εκπροσώπων τους.

Εν προκειμένω, η νομοθέτηση γίνεται χωρίς σεβασμό στη δημοκρατική λειτουργία της νομοθετικής διαδικασίας. Είναι όχι μόνον ένα νομοσχέδιο πρόχειρο και αποσπασματικό αλλά οιοσδήποτε παραβιάζει τη διάκριση των εξουσιών, αφού υπήρξε μονόπλευρη διαβούλευση μόνον με τους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας και με παντελή αποκλεισμό των δικηγόρων, των δικαστικών υπαλλήλων και της επισημονικής κοινότητας.

Επιπλέον, όπως ακριβώς συνέβη με τις αλλαγές που επέφερε και ο νέος δικαστικός χάρτης που ψηφίστηκε πρόσφατα, περιορίζεται η πρόσβαση στη δικαιοσύνη και περιστέλλονται δικαιώματα των πολιτών. Τους αποστερείται το δικαίωμα δικαστικής προστασίας και ακρόασης.

Μάλιστα στην περίπτωση που από πλευράς του αιτούντος υπάρχει βούληση να φθάσει στο ακροατήριο μια υπόθεση η οποία δεν πέρασε το φίλτρο του Συμβουλίου, επιβάλλεται δεκαπλάσιο παράβολο που χρεώνεται ο αιτών. Είναι το ελάχιστο ποσό των 750 ευρώ όπως απαξιωτικά είπατε, κύριε Υπουργέ, όταν ο κατώτατος μισθός όπως ξέρετε κυμαίνεται σε αυτό το ύψος.

Επιπλέον, συρρικνώνεται η δυνατότητα αναβολών μετά από αίτημα των δικηγόρων κάτι που σπανίως ζητείται ενώπιον της διοι-

κητικής δικαιοσύνης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Υποβαθμίζεται η δημοσιότητα και η προφορικότητα της διαδικασίας και καταπατάται σε αρκετές περιπτώσεις το δικαίωμα παράστασης των πληρεξουσίων δικηγόρων, αφού το Συμβούλιο με συνοπτική απόφαση καθίσταται κυρίαρχο αν οι υποθέσεις δεν εμφανίζουν όπως αναφέρεται πραγματικές και νομικές δυσκολίες. Στο ακροατήριο το ομολογήσατε ότι θα πηγαίνουν οι υποθέσεις μείζονος σημασίας. Αν αυτό δεν συνιστά περιορισμό στην προσφυγή στη δικαιοσύνη των πολιτών τότε διερωνύμιται τι άλλο συνιστά.

Ταυτόχρονα, τίθενται περιορισμοί ως προς τις προθεσμίες άσκησης διαδικαστικών δικαιωμάτων, ενώ παράλληλα οι διάδικοι επιβαρύνονται και με το κόστος των επιδόσεων. Προκαλείται ανασφάλεια δικαίου με την προβλεπόμενη υπερρύθμιση των διαδικασιών χωρίς σαφείς κανόνες και παράλληλα με δικονομικές κυρώσεις και συνεχείς απαράδεκτες και την πλήρη ψηφιοποίηση των υπηρεσιών. Γι' αυτά ούτε λόγος. Και δεν μπορεί, βέβαια, να συνδέεται μονοδιάστατα με την περιστολή δικονομικών και ουσιαστικών δικαιωμάτων των διοικουμένων διαδικών. Ενδεικτικά, ενώ για αυτούς προβλέπονται ασφυκτικές, αυστηρές προθεσμίες, δεν προβλέπονται αντίστοιχες στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, για την προετοιμασία και κατάθεση της εισήγησης για την έκδοση απόφασης και την αύξηση του κόστους πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Και, βέβαια, δεν αντιμετωπίζεται με προβλέψεις περιορισμού των σελίδων των δικογράφων επιλογής γραμματοσειράς κ.λπ..

Συμπερασματικά η επίλυση του ζητήματος της επιτάχυνσης της δικαιοσύνης συνδέεται κατ' αρχάς με την πρόσληψη δικαστών και δικαστικών υπαλλήλων, την κατά το δυνατόν ταχεία και έγκαιρη έκδοση των αποφάσεων και την πλήρη ψηφιοποίηση των υπηρεσιών. Γι' αυτά ούτε λόγος. Και δεν μπορεί, βέβαια, να συνδέεται μονοδιάστατα με την περιστολή δικονομικών και ουσιαστικών δικαιωμάτων των διοικουμένων διαδικών. Ενδεικτικά, ενώ για αυτούς προβλέπονται ασφυκτικές, αυστηρές προθεσμίες, δεν προβλέπονται αντίστοιχες στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, για την προετοιμασία και κατάθεση της εισήγησης για την έκδοση απόφασης και την αύξηση του κόστους πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Και, βέβαια, δεν αντιμετωπίζεται με προβλέψεις περιορισμού των σελίδων των δικογράφων επιλογής γραμματοσειράς κ.λπ..

Αναφορικά με την πρόβλεψη των ηλεκτρονικών επιδόσεων η τεχνολογία και ο αυτοματισμός χωρίς αμφιβολία μπορούν να προσφέρουν πλεονεκτήματα, αλλά η υπερεξάρτηση από αυτά μπορεί να οδηγήσει και σε σημαντικά προβλήματα και εμπόδια για τους πολίτες. Η υιοθέτηση νέων ηλεκτρονικών διαδικασιών απαιτεί σημαντική τεχνική υποστήριξη και εκπαίδευση τόσο του δικαστικού προσωπικού όσο και των διαδικών που συχνά δεν υπάρχει και δεν προβλέπεται σε συστηματική βάση.

Συμπερασματικά, πρέπει να επιδιωχθεί ένα απλό και σταθερό νομικό πλαίσιο, ώστε να αποφεύγονται και οι υπερβολικές ρυθμίσεις και οι συνεχείς αλλαγές, κυρίως όμως η περιστολή των δικαιωμάτων των πολιτών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλούμε τώρα στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, κ. Γκιόκα. Θα ακολουθήσει ο κ. Λοβέρδος και ο κ. Καππάτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα ακόμη νομοσχέδιο που έρχεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο πλαίσιο αυτής της περιβόητης που ακούμε εδώ και χρόνια επιτάχυνσης της δικαιοσύνης. Πραγματικά έχουμε χάσει το μέτρημα τα τελευταία χρόνια, πόσα νομοσχέδια έχουν έλθει στη Βουλή με αυτόν τον τίτλο, όχι μόνο από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αλλά και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Και εδώ υπάρχει κατά τη γνώμη μας ένα κρίσιμο ερώτημα:

Πώς θα επιτευχθεί αυτή η επιτάχυνση της δικαιοσύνης από τη στιγμή που δεν γίνονται προσλήψεις προσωπικού, δεν γίνονται προσλήψεις δικαστών, δεν γίνονται προσλήψεις δικαστικών υπαλλήλων; Πώς θα υπάρχει επιτάχυνση της δικαιοσύνης και βελτίωση της ποιότητας, όπως λέτε, από τη στιγμή που δεν βελτιώνετε το στοιχειώδες, δεν βελτιώνετε την κτηριακή υποδομή, δεν βελτιώνετε την υλικοτεχνική υποδομή των δικαστηρίων; Αυτό που απαντάτε και αυτό που, ουσιαστικά, απαντούσαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις στο κρίσιμο αυτό ερώτημα μέσα από διονομικού χαρακτήρα αλλαγές, μέσα από αλλαγές δηλαδή στις δικονομίες που σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως και σε αυτήν, οδηγούν ακόμη και σε δικονομικές ακροβασίες θυσιάζοντας την ποιότητα στην απονομή της δικαιοσύνης, με μειώσεις στις συνθέσεις των δικαστηρίων, συγχωνεύσεις δικαστηρίων, όπως έγινε με το προηγούμενο νομοσχέδιο του δικαστικού χάρτη, σύντμηση διαδικασιών, κάνοντας τη δικαιοσύνη πιο δυσπρόσιτη για τον

απλό κόσμο, με τεράστια αύξηση των παραβόλων, εξωδικαστικό συμβιβασμό ο οποίος ουσιαστικά επιβαρύνει τον αδύναμο διάδικο, το αδύναμο μέρος και, κυρίως, προσαρμόζοντας τη δικαιοσύνη στις υποθέσεις μεγάλου οικονομικού και επενδυτικού ενδιαφέροντος.

Και αυτό δεν είναι κάτι που το λέμε εμείς, δεν είναι κάτι που το λέει το ΚΚΕ, είναι αυτό το οποίο έλεγε η αιτιολογική έκθεση του νόμου για τον δικαστικό χάρτη, λέγοντας ότι στόχος είναι η εμπιστοσύνη των επενδυτών και των επιχειρηματιών στο οικονομικό περιβάλλον της χώρας μέσα από τη γρήγορη επίλυση των νομικών διαφορών. Αυτός είναι ο στόχος, λοιπόν, όλων των αλλαγών που γίνονται στον τομέα της δικαιοσύνης. Αυτή ήταν η λογική όλων των νομοθετημάτων τα τελευταία χρόνια. Αυτή ακριβώς είναι και η λογική του σημερινού νομοσχεδίου για το Συμβούλιο της Επικρατείας και την ακυρωτική δίκη που προβλέπει παραπομπή της πλειοψηφίας των υποθέσεων στο Συμβούλιο, άρα υποβάθμιση στην ποιότητα απονομής της δικαιοσύνης, και μόνο κατ' εξαίρεση στο ακροατήριο αν και εφόσον διαπιστωθεί ότι υπάρχουν πραγματικές και νομικές δυσκολίες. Και ποιες θα είναι οι υποθέσεις εκείνες που θα παρουσιάζουν νομικές και πραγματικές δυσκολίες και τελικά θα προκρίνονται για το ακροατήριο; Θα είναι οι υποθέσεις μεγάλου οικονομικού και επενδυτικού ενδιαφέροντος. Αυτό είναι. Και όσοι παρ' όλα αυτά επιθυμούν την παραπομπή στο ακροατήριο θα το κάνουν πληρώνοντας το πενταπλάσιο των παραβόλων. Άρα, για να το πούμε με απλά λόγια και να καταλαβαίνει και ο κόσμος που μας παρακολουθεί και που ενδεχομένως δεν ξέρει νομικά, όπως θα υπάρχουν νοσοκομεία και χειρουργεία δύο ταχυτήτων γι' αυτούς που έχουν να πληρώσουν και θα μπαίνουν πρώτοι στη σειρά και γι' αυτούς που δεν έχουν να πληρώσουν, όπως υπάρχουν πανεπιστήμια δύο ταχυτήτων τα δημόσια με πιο δύσκολους και αυστηρούς όρους και τα ιδιωτικά όπου κριτήριο θα είναι το οικογενειακό πορτοφόλι, έτσι, ακριβώς, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο θα υπάρχουν και δικαστήρια και διαδικασίες δύο ταχυτήτων. Από τη μια μεριά τα fast track δικαστήρια των μεγάλων υποθέσεων και όσων έχουν να πληρώσουν και από την άλλη τα δικαστήρια για όλους τους υπόλοιπους, για τον απλό κόσμο, για τους εργαζόμενους, για όσους, δηλαδή, έχουν ανάγκη να προσφύγουν στη δικαιοσύνη για τους οποίους θα ορθωθεί ένα ακόμη πιο απροσπέλαστο τείχος για την πρόσβαση τους στη δικαιοσύνη.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, εμείς σε αντίθεση με άλλα κόμματα δεν σας κατηγορούμε, ούτε για αναποτελεσματικότητα ούτε για προχειρότητα. Είστε πάρα πολύ αποτελεσματικοί. Είστε αποτελεσματικοί στη συνεπή εξυπηρέτηση μιας πολιτικής και στον τομέα της δικαιοσύνης που θυσιάζει τις ανάγκες των πολλών στα συμφέροντα των λίγων και μπορεί να επιτύχετε και την επιτάχυνση της δικαιοσύνης. Για ποιον όμως; Θα την επιτύχετε για τους επενδυτές, για τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα, για το κεφάλαιο, ενώ για τον λαό, για τους εργαζόμενους και για τους, πραγματικά, αδύναμους τα πράγματα κι εδώ θα γίνουν ακόμη πιο δύσκολα.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο είναι κατά μια έννοια ένας καθρέφτης συνολικά της κυβερνητικής πολιτικής και του χαρακτήρα του σημερινού κράτους αναπόσπαστο κομμάτι του οποίου είναι και η δικαιοσύνη. Πρόκειται για ένα κράτος πολύ αποτελεσματικό, πολύ γρήγορο και πολύ ικανό όταν είναι να ικανοποιήσει και να υπηρετήσει τα μεγάλα συμφέροντα και την ίδια ακριβώς ώρα ένα κράτος που είναι εντελώς ανίκανο, αργό και αναποτελεσματικό όταν είναι να υπερασπιστεί τη ζωή, την περιουσία, τα δικαιώματα του λαού. Πρόκειται για ένα κράτος που θυσιάζει τις λαϊκές ανάγκες συνολικά στον βωμό του κόστους-οφέλους, που μεταθέτει τη δική του ευθύνη, την κρατική ευθύνη, στην ατομική ευθύνη. Αυτό, δηλαδή, που ζούμε και αυτές τις μέρες, για μια ακόμη χρονιά στο κρίσιμο μέτωπο των πυρκαγιών όπως και σε μια σειρά άλλους τομείς.

Τις τελευταίες ημέρες -στην κυριολεξία- έχετε επιδοθεί σε ένα «σαφάρι», σε ένα κυνήγι κεφαλών για τα λεγόμενα ακαθάριστα οικόπεδα. Εμείς συμφωνούμε, βεβαίως, πρέπει να καθαριστούν τα οικόπεδα και να αναλάβει ο καθένας την ευθύνη του. Την ίδια ώρα όμως οι σοροί από τα καθαρισμένα οικόπεδα σε μια σειρά από περιοχές όπως στη Σταμάτα, στον Διόνυσο, στη Βάρη, στην

Κερατέα, σε όλες αυτές τις περιοχές που αντιμετωπίζουν τέτοια προβλήματα, είναι σοροί, είναι στους δρόμους, γιατί κανένα κράτος, κανένας δήμος δεν έχει φροντίσει να τα απομακρύνει.

Την ίδια ώρα που μιλάτε για τα ακαθάριστα οικόπεδα, την ίδια ώρα μόνο το 1% των δασικών εκτάσεων έχουν καθαριστεί με ευθύνη του κράτους. Για ποιον λόγο; Γιατί μόλις το 0,04% του κρατικού προϋπολογισμού δίνεται για τα δάση, γιατί στις δασικές υπηρεσίες δεν υπάρχουν δασεργάτες, ενώ θα έπρεπε να υπάρχουν πάνω από δέκα χιλιάδες ενώ υπηρετούν πανελλαδικά μόνο εξακόσιοι πενήντα δασολόγοι, ενώ θα έπρεπε να υπηρετούν πάνω από δυόμισι χιλιάδες.

Να, λοιπόν, ποιο είναι το κράτος και στο ζήτημα αυτό. Και φυσικά, η ατομική ευθύνη δεν μένει μόνο στα ακαθάριστα οικόπεδα. Επεκτείνεται στις λεγόμενες μελέτες πυροπροστασίας όπου ουσιαστικά εξαναγκάζετε τους ιδιοκτήτες με χαράτσι -που είναι στην καλύτερη των περιπτώσεων από 500 μέχρι 1.000 ευρώ- να κάνουν ατομικές μελέτες πυροπροστασίας όταν το κράτος δεν έχει εξασφαλίσει να πάρει αντίστοιχα μέτρα, όπως επίσης το επόμενο βήμα, το επόμενο «φρούτο» θα είναι και η ατομική ασφάλιση των κατοικιών. Το ξεκινήσατε με το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε στις αρχές της εβδομάδας και έπεται συνέχεια.

Και το πληρώσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, και στις εκλογές αυτό το χαράτσι που προσπαθείτε να βάλετε για τις ατομικές μελέτες πυροπροστασίας.

Από μια άποψη, λοιπόν, και η υπόθεση των τελευταίων ημερών, η περιφέρεια υπόθεση Αυγενάκης, είναι καθρέφτης της ίδιας ακριβώς λογικής, αντίληψης και πολιτικής. Δεν είναι προσωπικό ζήτημα, ούτε είναι ζήτημα χαρακτήρα ή αλαζονείας του κ. Αυγενάκη. Βεβαίως είναι και τέτοιο ζήτημα. Όμως, είναι ένα ζήτημα βαθιά πολιτικό. Μιλάμε για τον ίδιο άνθρωπο που στεκόταν «σούζα», στεκόταν «κλαρίνο» -κατά το κοινώς λεγόμενο- μπροστά σε έναν ολιγάριθμο με την προηγούμενη ιδιότητά του, αυτή του Υφυπουργού Αθλητισμού -κυκλοφορεί, μάλιστα, και σχετικό βίντεο στο διαδίκτυο- και την ίδια ώρα ο ίδιος άνθρωπος τραμπουκίζει έναν νέο εργαζόμενο και μάλιστα σε έναν χώρο δουλειάς όπου τα εργασιακά δικαιώματα έχουν γίνει «σουρωτήρι», στον χώρο του αεροδρομίου.

Συνεπώς, δεν είναι μόνο ο Αυγενάκης. Είναι μια συνολική πολιτική που παράγει «Αυγενάκηδες». Είναι η πολιτική που τραμπουκίζει και περιφρονεί τους εργαζόμενους. Είναι η πολιτική που θεσμοθετεί τα εξαήμερα δουλειάς και τα δεκατριώρα δουλειάς. Είναι η πολιτική που φτάνει μέχρι το σημείο με άθλιες εγκυκλίους να πετάει εκτός μεροκάματου το μισάωρο διάλειμμα και το εικοσάλεπτο προετοιμασίας ως μη παραγωγικό χρόνο. Αυτό που κάνει, δηλαδή, η κ. Κεραμέως αυτή τη στιγμή στο Υπουργείο Εργασίας. Αφού διέπρεψε σε προηγούμενα Υπουργεία τώρα πάει να εφαρμόσει αυτές τις πρακτικές και στο Υπουργείο Εργασίας. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό;

Αυτό σημαίνει ότι μία καθαρίστρια, ένας εμποροϋπάλληλος ή μία εμποροϋπάλληλος, ένας εργαζόμενος ή μια εργαζόμενη σε ένα εργοστάσιο δεν θα πληρώνεται τον χρόνο που θα πρέπει απλά να τεντώσει τα πόδια της γιατί δεν μπορεί άλλο από την ορθοστάσια. Και έρχεται η κ. Κεραμέως και η Κυβέρνηση και αυτό το θεωρεί μη παραγωγικό χρόνο με την άθλια εγκύκλιο την οποία εξέδωσε. Αυτό τι είναι; Είναι το κράτος - Αυγενάκης. Είναι το ταξικό, άδικο, βαθιά αντιλαϊκό κράτος - Αυγενάκης. Απλά ο κ. Αυγενάκης είναι η προσωποποίηση του για να το πούμε απλά.

Θα ήθελα την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Άκουσα πριν ότι μίλησε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ για τα εργασιακά δικαιώματα. Τώρα να μιλάει το ΠΑΣΟΚ για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων είναι κάτι παραπάνω από πρόκληση και υποκρισία. Ποιος ήταν αυτός που κατάργησε τον δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό στο δημόσιο, αυτός που σε συνεργασία με τη Νέα Δημοκρατία ως συγκυβέρνηση εν μία νυκτί με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, όχι με νόμο στη Βουλή, μείωσε κατά 25% τον κατώτατο μισθό και έδωσε το δικαίωμα στον εκάστοτε Υπουργό Εργασίας να διαμορφώνει τον κατώτατο μισθό; Δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ; Ξαφνικά το ΠΑΣΟΚ εμφανίζεται σαν να μην ξέρει τίποτε για το φόντο, ενώ ήταν αυτό το κόμμα μαζί με τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια τον ΣΥΡΙΖΑ

που έστρωσαν το έδαφος όλων αυτών των αντεργατικών πρακτικών. Και έρχεται εδώ ο κ. Μάντζος και λέει ότι αυτά που κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι μια παρέκκλιση απ' ό,τι γίνεται στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση. Σοβαρά μιλάτε; Διαβάστε τις εαρινές συστάσεις της Κομισιόν για την ελληνική οικονομία. Διαβάστε τις, συγχαρητήρια δίνουν στην Κυβέρνηση για τις μεταρρυθμίσεις που κάνει, γιατί αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η κρίση, λοιπόν, στο χώρο της σοσιαλδημοκρατίας που δεν είναι ελληνικό φαινόμενο μόνο είναι και πανευρωπαϊκό, δεν έχει να κάνει ούτε με κανέναν Ανδρουλάκη ή Κασσελάκη ή άλλα πρόσωπα. Αυτά είναι το κερασάκι στην τούρτα. Η κρίση οφείλεται, γιατί αυτός ο χώρος φλόμωσε με παραμύθι τον λαό όλα τα προηγούμενα χρόνια και αυτό πληρώνει τώρα. Αυτό ακριβώς πληρώνει τώρα, λέγοντας ότι, ότι γίνεται είναι μια παρέκκλιση από την ευρωπαϊκή κανονικότητα.

Αυτή η πολιτική, λοιπόν, λέμε εμείς, αυτό το κράτος και αυτό το σάπιο σύστημα δεν φτιασιδώνεται με όλες αυτές τις προσπάθειες μεταμφίεσης που γίνονται. Χρειάζεται αγώνας, σύγκρουση, ανατροπή με τον οργανωμένο συλλογικό αγώνα των εργαζομένων και με την ενίσχυση αυτού του ρεύματος αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής που σε ένα βαθμό εκφράστηκε και στις τελευταίες ευρωεκλογές με την ενίσχυση του ΚΚΕ. Και σε αυτήν την υπόθεση το ΚΚΕ καταθέτει όλες του τις δυνάμεις γιατί αυτά είναι τα κρίσιμα μέτωπα που υπάρχουν μπροστά μας.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με δύο ζητήματα πολύ σύντομα. Με αφορμή την υπόθεση του κ. Αυγενάκη άνοιξε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ ένα ζήτημα περί βουλευτικής ασυλίας. Κύριε Ξανθόπουλε, η θέση σας είναι να καταργηθεί το επίμαχο άρθρο στο Σύνταγμα, γιατί αυτά έλεγε πάνω-κάτω ο κ. Αυλωνίτης;

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Επί της διαδικασίας μιλούσε. Θα σας πω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ποια διαδικασία; Το άρθρο του Συντάγματος, κύριε Ξανθόπουλε το έχετε ψηφίσει και εσείς.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως και εσείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Η βουλευτική ασυλία πρέπει να υπάρχει για να προστατεύεται ο Βουλευτής που πηγαίνει να αποτρέψει έναν πλειστηριασμό, που πηγαίνει να υπερασπιστεί μια απεργία που κηρύσσεται παράνομη ή μία κινητοποίηση απαγορευμένη από το να δίδεται για αντίσταση κατά της αρχής ή για άλλα αδικήματα. Εμείς έτσι την αντιλαμβανόμαστε τη βουλευτική ασυλία και όχι αυτό που είπε ο κ. Αυλωνίτης που στην ουσία ρίχνει νερό στο μύλο επιλογών που υπάρχουν στο κυβερνητικό κόμμα, στη Νέα Δημοκρατία. Πάρτε τον λόγο μετά και πείτε τι εννοείτε με αυτό που λέτε.

Και τέλος, είναι κάτι ξεχωριστό η βουλευτική ασυλία με τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Είναι δύο ξεχωριστά ζητήματα. Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, βεβαίως, πρέπει να καταργηθεί εντελώς. Και αυτή ήταν η πρόταση του ΚΚΕ και στην τελευταία συνταγματική Αναθεώρηση. Και στο ζήτημα αυτό, όμως, συναντήσαμε την άρνηση Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η αλήθεια.

Κύριε Υπουργέ, κάτι τελευταίο. Πάρτε τον λόγο και πείτε για την τροπολογία που καταθέσαμε ως ΚΚΕ. Δεν είναι κάτι τρομερό. Είναι ένα αίτημα να επανέλθει το επίδομα ειδικών συνθηκών για τους δικαστικούς υπαλλήλους, όταν και εσείς παραδέχεστε ότι υπάρχει εντατικοποίηση και υπερεργασία σε αυτόν τον κλάδο. Και δεύτερον, να λυθεί το πρόβλημα που υπάρχει με την πληρωμή όσων όχι με δική τους ευθύνη διορίστηκαν καθυστερημένα από την πρώτη εκπαιδευτική σειρά της Σχολής Δικαστικών Υπαλλήλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καλησπέρα σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Ανεβαίνοντας στο Βήμα εδώ, δεν ξέρω πώς, θυμήθηκα μια ιστορία που μου είχε διηγηθεί ένας παλιός κοινοβουλευτικός της Νέας Δημοκρατίας, πολύ παλιός που, δυστυχώς, δεν είναι πια στη ζωή, ο Ηλίας ο Βουγιουκλάκης, Βουλευτής Β' Πειραιώς. Νεαρός Βουλευτής το '74-'75, κάπου εκεί, ανέβηκε να μιλήσει και κρατούσε μαζί του ένα

χαρτάκι με τέσσερα, πέντε σημεία για το τι θα έλεγε από Βήματος της Βουλής. Μέσα στην Αίθουσα ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο ιδρυτής της παράταξής μας και Πρωθυπουργός τότε. Μόλις τον είδε και αφού ολοκλήρωσε την ομιλία του, του είπε: Έλα εδώ, γιατί κρατάς χαρτί την ώρα που μιλάς από Βήματος της Βουλής; Δεν το ξέρεις ότι το απαγορεύει ο Κανονισμός; Μου είπε, λοιπόν, ο Ηλίας ο Βουγιουκλάκης: Με έκανε σκουπίδι, δεν κοιμόμουν από την ταραχή που πήρα μετά την αυστηρή παρατήρηση όπως ήταν και αυστηρός ο Καραμανλής και σωστά.

Το θυμήθηκα αυτό γιατί σήμερα -και όχι μόνο σήμερα- άκουσα ακόμη και πολιτικούς Αρχηγούς να φέρνουν εδώ ολόκληρα χαρτιά και να τα διαβάζουν. Και το λέω αυτό, γιατί πριν από λίγες μέρες, στις 9 Ιουνίου, ο ελληνικός λαός μας έστειλε ηχηρό μήνυμα το οποίο κάποιος δεν θέλουμε ακόμη να το καταλάβουμε. Μας είπε ότι έχουμε χάσει μέρος της εμπιστοσύνης μας προς τη δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό που είναι η βάση της δημοκρατίας ο κοινοβουλευτισμός. Αυτό το μήνυμα το πήραμε; Μπορούμε να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη του λαού στον κοινοβουλευτισμό; Για μένα είναι πρωταρχικής σημασίας αυτό. Όλα τα άλλα δεν έχουν καμμία σημασία αν δεν μπορούσαμε να πείσουμε τους Έλληνες ότι αξίζει να εμπιστευόμαστε τον κοινοβουλευτισμό και τη δημοκρατία και να ανοίγουμε παραθυράκια σε εκείνους που πολεμούν τη δημοκρατία. Αυτό σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να γίνεται.

Και το λέω, επίσης, γιατί σήμερα γράφτηκαν σε ένα σημαντικό νομοσχέδιο, όπως αυτό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, να μιλήσουν δεκατέσσερις συνάδελφοι είναι λίγοι. Είμαστε λίγοι. Και το λέω εγώ που μιλάω σχεδόν σε όλα τα νομοσχέδια.

Επίσης, πρέπει να πω ότι άκουσα πράγματα που δεν έχουν καμμία σχέση με το νομοσχέδιο που συζητείται σήμερα και που αφορά ένα μείζον θέμα, όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Ζεμπίλης ο εισηγητής μας, την μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος ώστε να απονέμονται γρήγορα οι δίκες. Αυτό είναι το μείζον. Αυτή είναι η μείζονα μεταρρύθμιση. Άκουσα διάφορα πράγματα με κυρίαρχο φυσικά την υπόθεση Αυγενάκη η οποία για κάποιους στην Αντιπολίτευση εκτιμώ ότι τους έδωσε την ευκαιρία, νομίζουν ότι είναι βούτυρο στο ψωμί τους, για να επικρίνουν συνολικά τη Νέα Δημοκρατία.

Δεν καταλαβαίνω για ποιο πράγμα επικρίνεται η Νέα Δημοκρατία; Επικρίνεται για την κακή συμπεριφορά ενός συγκεκριμένου ανθρώπου ο οποίος ήταν και Υπουργός και Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας; Άνθρωποι οι οποίοι συμπεριφέρονται άσχημα υπάρχουν παντού σε όλη την κοινωνία, σε όλα τα κόμματα. Αυτό δεν σημαίνει ότι υπάρχει κάποια συλλογική ευθύνη έναντι αυτού του φαινομένου. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι ο Γιώργος ο Κωτσός ή ο Παναγής ο Καππάτος φέρουν ευθύνη για το πώς συμπεριφέρθηκε ο κ. Αυγενάκης ούτε εγώ. Το αρνούμαι αυτό. Αρνούμαι να ρίχνετε ευθύνες στην παράταξή μας για το πώς συμπεριφέρθηκε ένας άνθρωπος, όπως δεν θα το έκανα ποτέ για καμμία άλλη παράταξη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ**)

Θα φταίει ο Θεόφιλος ο Ξανθόπουλος εάν ο Πολάκης φέρεται άσχημα; Να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Ο κάθε άνθρωπος έχει ευθύνη των πράξεών του. Άλλοι έχουν έχει μεγαλύτερη αίσθηση αξιοπρέπειας και ήθους και άλλοι μικρότερη. Τι να κάνουμε; Αυτή είναι η ανθρώπινη φύση.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης, όμως, που δεν δέχεται σε θέματα συμπεριφοράς και ήθους «ούτε μύγα στο σπαθί του», είναι ο μόνος ο οποίος έχει αποφασίσει και για μικρότερα παραπτώματα από αυτά του Αυγενάκη, να εκδιώκει όποιον από τους συνεργάτες του παραβιάζει αυτές τις αξίες και αυτές τις αρχές, που για εμάς στη Νέα Δημοκρατία είναι αναντίρρητες και αδιαπραγμάτευτες.

Αντί, λοιπόν, να λέμε «μπράβο» που συμπεριφέρθηκε έτσι ο Μητσοτάκης, «μπράβο» που η Νέα Δημοκρατία σε τέτοια πράγματα δεν κάνει εκπώσεις, βρήκαμε ευκαιρία, λέει η Αντιπολίτευση, να χτυπήσουμε τη Νέα Δημοκρατία. Αυτά δεν αναβαθμίζουν το κύρος του Κοινοβουλίου. Το υποβαθμίζουν! Αυτή είναι η άποψή μου.

Μάλιστα, ο αγαπητός συνάδελφος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρό-

σωπος του ΚΚΕ πήγε να το ιδεολογικοποιήσει: «Είναι ο κακός καπιταλισμός, ο οποίος οδήγησε τον Αυγενάκη να κάνει αυτές τις πράξεις». Δεν έχω να πω τίποτα άλλο!

Έχω να σας πω αυτό που έλεγε ο Δούκας του Ουέλινγκτον. «Τζέντλεμαν είναι αυτός που ξέρει να φέρεται με ευγένεια σε αυτούς που δεν έχουν δύναμη. Στους ανωτέρους του μπορεί να φέρεται ακόμη και ως αγροίκος» έλεγε ο Δούκας του Ουέλινγκτον, ο νικητής του Ναπολέοντα. «Στους ανθρώπους που έχουν καλύτερη από αυτόν κοινωνικά θέση, πρέπει να φέρεται αξιοπρεπώς, με ευγένεια και με ήθος». Και αυτό εκφράζει εμένα και εκφράζει τους περισσότερους συναδέλφους μέσα σε αυτή την Αίθουσα. Δεν θα διανοούμασταν ποτέ, κανείς από εμάς, να σηκώσει χέρι σε έναν υπάλληλο, που κάνει τη δουλειά του στο αεροδρόμιο ή οπουδήποτε αλλού.

Επίσης, άκουσα με ενδιαφέρον και τις τοποθετήσεις των Αρχηγών των κομμάτων. Άκουσα ακόμη και τον καλό φίλο, τον κ. Παράσχο Παπαδάκη, που είπε ότι τους κατηγορούν στην Ελληνική Λύση ότι είναι ακροδεξιοί φασίστες. Από εμένα δεν το ακούσετε ποτέ. Τέτοιους χαρακτηρισμούς εγώ δεν κάνω ποτέ, όπως δεν κάνουν οι περισσότεροι από εμάς στη Νέα Δημοκρατία. Χαρακτηρισμοί δεν έχουν νόημα σε έναν δημοκρατικό διάλογο. Το τι είστε, το ξέρει και το αποφασίζει και το κρίνει ο ελληνικός λαός. Δεν θα το κρίνουμε εμείς.

Ο αξιοσέβαστος Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, ο κ. Βελόπουλος, είπε τη φράση «αν έχετε τον Χριστό μέσα σας». Όποιος έχει τον Χριστό μέσα του, είναι δικαίωμά του να τον έχει. Εγώ είμαι Χριστιανός Ορθόδοξος και δεν θα επιτρέψω σε κανέναν - μα, σε κανέναν - να αμφισβητήσει το θρησκευτικό μου συναίσθημα! Ούτε το πατριωτικό μου συναίσθημα! Δεν υπάρχει κανένας από εδώ μέσα, που να κατέχει την «διοκησία» του Χριστιανισμού του ή του πατριωτισμού. Και δεν το επιτρέπω σε κανέναν! Εγώ είμαι Χριστιανός και πατριώτης, όπως θεωρώ πως όλοι εδώ μέσα είμαστε πατριώτες. Αμφισβήτηση του πατριωτισμού μου δεν θα δεχτώ από κανέναν.

Σήμερα μιλάμε για το νομοσχέδιο αυτό που φέρνει μια γρήγορη επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης, ιδίως στο Συμβούλιο της Επικρατείας και προς αυτή την κατεύθυνση η Κυβέρνηση - και ειδικά από τότε που έγινε Υπουργός Δικαιοσύνης ο Φλωρίδης - έχει κάνει πολλά βήματα. Θα αποδώσουν αυτά τα βήματα; Ελπίζω πως ναι. Θα υπάρξουν και αντιστάσεις, γιατί άλλο πράγμα είναι να ψηφίζεται ένας νόμος και άλλο να εφαρμόζεται. Είμαι βέβαιος πως είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Επίσης, άκουσα εδώ μέσα ακόμα και να εγκალείται η Κυβέρνηση για αποφάσεις δικαστηρίων. Έχουμε κερδίσει από τον 18^ο αιώνα, επί Μοντεσκιέ, τη διάκριση των εξουσιών. Η Κυβέρνηση και η Βουλή δεν αναμειγνύομαστε στις αποφάσεις των δικαστηρίων. Από τότε θα αναμειγνύομαστε εμείς στις αποφάσεις των δικαστηρίων; Η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη. Το έχουμε καταλάβει αυτό; Δεν ορίζεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης η απόφαση που θα πάρει ένα δικαστήριο.

Πώς θα κρίνω εγώ την απόφαση για τη «SIEMENS» που άκουσα από πολλούς και από διαφορετικές πτέρυγες να λένε για τη «SIEMENS» ότι κακώς το δικαστήριο πήρε αυτή την απόφαση. Πώς θα την κρίνω εγώ; Δεν ξέρω τη δικογραφία. Δεν ξέρω με ποιο σκεπτικό το πήρε. Και δεν είναι δική μου δουλειά. Δεν είναι δουλειά της Βουλής των Ελλήνων. Η δουλειά της Βουλής των Ελλήνων να ψηφίζει τους νόμους.

Εάν έχετε διαφωνίες επί του νόμου δεκτές. Εάν έχετε διαφωνίες για το πώς θα εφαρμοστεί ο νόμος, τον νόμο δεν τον εφαρμόζουμε εμείς. Τον νόμο τον εφαρμόζουν τα δικαστήρια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Λοβέρδο.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Παναγής Καππάτος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και μετά θα ακολουθεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Ξανθόπουλος.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ακόμη ένα σημαντικό νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης το οποίο φέρνει αλλαγές που στόχο έχουν να βελτιώσουν

και να επιταχύνουν την απονομή της δικαιοσύνης στη χώρα μας. Αυτές οι αλλαγές είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική λειτουργία του δικαστικού μας συστήματος και για να διασφαλίσουμε ότι οι πολίτες μας έχουν πρόσβαση σε μια δικαιοσύνη που είναι γρήγορη, αμερόληπτη και αποτελεσματική.

Το νομοσχέδιο αυτό περιλαμβάνει μια σειρά από διατάξεις που αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό και την εξάλειψη των δυσλειτούργιών που υπάρχουν σήμερα στη διαδικασία εκδίκασης των υποθέσεων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Πρώτον εισάγει ένα νέο σύστημα προδικασίας που θα εξασφαλίσει ότι οι υποθέσεις θα είναι καλύτερα προετοιμασμένες πριν φτάσουν στο ακροατήριο. Αυτό θα βοηθήσει να μειωθούν οι καθυστερήσεις και θα επιτρέψει την ταχύτερη έκδοση αποφάσεων. Η απουσία ενός σταδίου προδικασίας και η έλλειψη αυστηρών προθεσμιών για τη συγκέντρωση των στοιχείων του φακέλου είναι προβλήματα που έχουν αναγνωριστεί και που τώρα επιδιώκουμε να διορθώσουμε.

Επιπλέον, το νομοσχέδιο προβλέπει τη μεταφορά ορισμένων κατηγοριών διαφορών από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Αυτό θα βοηθήσει στην αποσυμφόρηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, επιτρέποντάς του να ασχοληθεί με τις πιο σοβαρές και σύνθετες υποθέσεις, ενώ οι υπόλοιπες υποθέσεις θα μπορούν να εκδικάζονται πιο γρήγορα στα κατώτερα διοικητικά δικαστήρια. Αυτός ο ανακαθορισμός της δικαστικής ύλης είναι κρίσιμος για την επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης και την καλύτερη λειτουργία των δικαστηρίων μας.

Μια άλλη σημαντική αλλαγή που φέρνει το νομοσχέδιο είναι η ενίσχυση του θεσμού της πιλοτικής δίκης. Ο θεσμός αυτός έχει αποδειχθεί πολύτιμος για την ταχεία επίλυση ζητημάτων γενικότερου ενδιαφέροντος. Ωστόσο παρατηρήθηκε ότι η άσκηση χιλιάδων παρεμβάσεων είχε ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση της έκδοσης αποφάσεων. Τώρα, με τις νέες ρυθμίσεις, θα αποφεύγονται οι μαζικές παρεμβάσεις και οι διάδικοι θα έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν υπόμνημα, αντί να καταθέτουν παρέμβαση στη δίκη. Αυτό θα διευκολύνει επίσης την ταχύτερη και την αποτελεσματική έκδοση αποφάσεων.

Επιπροσθέτως, το νομοσχέδιο προβλέπει την ενίσχυση της στελέχωσης και της λειτουργίας των διοικητικών πρωτοδικείων και του ελεγκτικού συνεδρίου. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για να μπορούν αυτά τα δικαστήρια να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις και να απονέμουν δικαιοσύνη πιο αποτελεσματικά.

Η προσθήκη νέων θέσεων και η αναβάθμιση των καθηκόντων των εισηγητών θα συμβάλει στην καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού και στη βελτίωση της λειτουργίας αυτών των δικαστηρίων.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να αναφερθώ και στις μείζονες σημασίας τροπολογίες που έχουν προστεθεί στο νομοσχέδιο. Μια σημαντική τροπολογία αφορά τη δυνατότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης να μισθώνει ακίνητα για τη στέγαση των δικαστηρίων σε όλη την επικράτεια κατά παρέκκλιση του τρόπου διενέργειας μισθώσεων για τη στέγαση δημοσίων υπηρεσιών. Αυτό θα επιτρέψει την ευελιξία και την ταχύτητα στην κάλυψη των αναγκών στέγασης των δικαστηρίων κάτι που είναι κρίσιμο για την αποτελεσματική λειτουργία του δικαστικού συστήματος. Για τον σκοπό αυτό θα συσταθεί μια τριμελής επιτροπή στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, η οποία θα είναι υπεύθυνη για τη διαδικασία επιλογής των καταλληλότερων ακινήτων.

Μια άλλη τροπολογία αφορά την προθεσμία εγγραφής και ανανέωσης εγγραφής στο μητρώο έντυπου Τύπου, στο υπομητρώο περιφερειακού και τοπικού Τύπου, καθώς και στο μητρώο ηλεκτρονικού Τύπου. Η παράταση των προθεσμιών για την υποβολή αιτήσεων εγγραφής θα δώσει τη δυνατότητα σε επιχειρήσεις έντυπου και ηλεκτρονικού Τύπου να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις και να εξασφαλίσουν την εγγραφή τους στα αντίστοιχα μητρώα. Αυτή η τροπολογία είναι κρίσιμη για τη διαφάνεια και την κανονιστική συμμόρφωση στον χώρο των μέσων ενημέρωσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η αμεροληψία και η ταχύτητα στην απονομή της δικαιοσύνης είναι από τους βασικούς πυλώνες της δη-

μοκρατίας μας. Όταν το δικαστικό μας σύστημα λειτουργεί σωστά, η κοινωνία μας γίνεται πιο ευνομούμενη και πιο σταθερή. Οι πολίτες πρέπει να αισθάνονται ότι έχουν πρόσβαση σε μια υπηρεσία που λειτουργεί χωρίς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις. Οι καθυστερήσεις μπορεί να έχουν σοβαρές συνέπειες, όχι μόνο για τους εμπλεκόμενους διαδίκους, αλλά και για την κοινωνία στο σύνολό της. Επηρεάζουν την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και την εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς.

Οι αλλαγές που φέρνει το νομοσχέδιο αυτό δεν είναι απλά τεχνικές βελτιώσεις. Είναι ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, που θα κάνουν τη ζωή των συμπολιτών μας καλύτερη. Οι υποθέσεις θα εκδικάζονται γρηγορότερα, οι αποφάσεις θα είναι πιο ακριβείς και η εμπιστοσύνη στο δικαστικό σύστημα θα ενισχυθεί. Ένας πολίτης που ξέρει ότι θα βρει δικαστική λύση σε εύλογο χρονικό διάστημα είναι ένας πολίτης που μπορεί να προγραμματίζει τη ζωή του και τις υποθέσεις του με σιγουριά.

Το νομοσχέδιο εισάγει επίσης καινοτομίες που αφορούν την ηλεκτρονική επίδοση δικογράφων και τη χρήση σύγχρονων τεχνολογιών στη διαδικασία της απονομής της δικαιοσύνης. Αυτό είναι ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της ψηφιοποίησης και του εκσυγχρονισμού του δικαστικού μας συστήματος.

Είναι επίσης σημαντικό να τονίσουμε ότι οι μεταρρυθμίσεις αυτές εντάσσονται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο φιλελεύθερων αξιών που προωθούμε. Η βελτίωση της απονομής δικαιοσύνης ενισχύει την αφοσίωση δικαίου, υποστηρίζει την επιχειρηματικότητα και ενδυναμώνει την κοινωνική συνοχή. Επιπλέον, οι αλλαγές αυτές εναρμονίζονται με τις ευρωπαϊκές πρακτικές και προωθούν τη σύγκλιση της χώρας μας με τα ευρωπαϊκά πρότυπα δικαιοσύνης και διαφάνειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα σημαντικό βήμα προς τη βελτίωση του δικαστικού συστήματος στη χώρα μας. Οι συμπολίτες μας αξίζουν ένα σύστημα που να λειτουργεί προς όφελός τους και να διασφαλίζει τα δικαιώματά τους, ένα σύστημα που άλλωστε αποτελεί προϋπόθεση για την ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και την εμπιστοσύνη στους θεσμούς. Η σημερινή συζήτηση είναι μια ευκαιρία για όλους μας να δείξουμε ότι μπορούμε να συνεργαστούμε για το κοινό καλό.

Σας καλώ να στηρίξετε με την ψήφο σας το υπό συζήτηση νομοσχέδιο και να στείλουμε ένα μήνυμα σύμπνοιας προς την κοινωνία σε ό,τι αφορά αξίες που σύσσωμοι στηρίζουμε αταλάντευτα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Καππάτο.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Θεόφιλος Ξανθόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Μένουν ακόμη τρεις ομιλητές, οπότε όσοι Κοινοβουλευτικοί δεν έχουν μιλήσει μέχρι τώρα είναι καλό να το δηλώσουν.

Κύριε Ξανθόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς οφείλω μια απάντηση στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ, ο οποίος θεώρησε ότι η αποστολή του εισηγητή μας Αλέξανδρου Αυλωνίτη σε σχέση με τη βουλευτική ασυλία σηματοδοτεί ενδεχομένως μια αλλαγή στάσης. Όχι. Ο Αλέκος Αυλωνίτης μίλησε για τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής Δεοντολογίας, πώς θα μπορούσε να αλλάξει και όχι γι' αυτόν καθ' εαυτόν τον χαρακτήρα της βουλευτικής ασυλίας, ο οποίος θεωρούμε ότι πρέπει να παραμείνει και είναι μια κατάκτηση του λαϊκού κινήματος από τη Γαλλική Επανάσταση και μετά. Πρώτο αυτό.

Επίσης τώρα, αφού ξεκίνησα με τον κ. Γκιόκα, να πω το εξής. Μίλησε για την κρίση της σοσιαλδημοκρατίας, είπε ότι δεν είναι θέμα προσώπων, αν είναι ο Κασσελάκης ή αν είναι οποιοσδήποτε άλλος. Ειλικρινά, κύριε Γκιόκα, καλώς, η κρίση της σοσιαλδημοκρατίας υπάρχει. Δεν σας έχω ακούσει να μιλήσετε ποτέ για την κρίση του κομμουνισμού, ένα σύστημα το οποίο κυριάρχησε στην Ευρώπη επί εβδόμηντα χρόνια και κατέρρευσε εις τα εξής συνετέθη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Περίμενα να το ακούσω από τον κ.

Πλεύρη αυτό!

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Πραγματικά έχει κρίση η σοσιαλδημοκρατία, έχει κρίση η Αριστερά, ψάχνουμε να βρούμε λύσεις κ.τ.λ.. Οι μόνοι που έχετε απαντήσεις για όλα τα προβλήματα και τίποτε δεν σας απασχολεί από αυτά που γίνονται στην κοινωνία ή είστε εσείς του ΚΚΕ, που έχετε μια απάντηση για κάθε πρόβλημα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Εμάς δεν μας απασχολεί το τι γίνεται στην κοινωνία;

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Φταίει το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα, το οποίο καλούμε τους αγρότες, τους πολίτες να το ανατρέψουν και με επικεφαλής το ΚΚΕ να οικοδομήσουμε τη σοσιαλιστική κοινωνία.

Φαίνεται όμως ότι δεν είναι τόσο πειστικό, ελκτικό για τις μάζες στις οποίες απευθύνεστε. Και στην Ελλάδα δεν μπορείτε να μιλάτε για μια αισχυντηλή αύξηση, κάτι κάνετε, όντως αξιοσημείωτο. Στη δε υπόλοιπη Ευρώπη είστε σε δυσδιάκριτα όρια και αυτό πρέπει να μας και να σας προβληματίσει.

Τώρα σε ό,τι αφορά την ουσία -γιατί έχω λίγα λεπτά, καθότι μίλησε ο Αρχηγός του κόμματός μας- κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι πρέπει για κάποια πράγματα να τοποθετούμαστε έχοντας επίγνωση της θέσης και της βαρύτητας των λεγομένων μας. Υπάρχει ένα πρόβλημα με τις υποκλοπές στη χώρα. Αυτό δεν είναι ούτε κριτική του ΠΑΣΟΚ ούτε κριτική της Νέας Δημοκρατίας. Είναι το πόρισμα της κατά το Σύνταγμα ανεξάρτητης αρχής, η οποία το διαπίστωσε, και από εκεί και μετά τροφοδοτήθηκε η δικαστική διαδικασία. Έχουμε αργήσει. Είναι πανθομολογούμενο.

Έρχεστε ως επιχείρημα και μας λέτε πως διαβάσατε στον τύπο ότι προσεχώς θα ολοκληρωθεί η διαδικασία της ανάκρισης και άρα φτάνουμε στο τέλος. Φαντάζομαι ότι είναι προφάσεις εν αμαρτίαις, γιατί στην κατάσταση που βρίσκεται η ιστορία αυτή των υποκλοπών, που άλλαξε ο ανακριτής, αναβαθμίστηκε όπως μας είπατε -θα το δεχτώ, αν κι έχουμε ασκήσει κριτική εν πάση περιπτώσει- αλλά υπάρχει μια πραγματικότητα και εδώ πρέπει να την αντιμετωπίσουμε.

Προφανώς δεν υπονοώ αυτό που είπε ο κ. Λοβέρδος, ότι θα πάτε να επισπεύσετε εσείς τις διαδικασίες, αλλά πρέπει να καταλήξουμε ότι η εξέλιξη της υπόθεσης δεν ήταν η πρόβλεψη, στα τέλη. Να είμαστε καθαροί. Ήταν ατυχής η δήλωσή σας, ανθρωπίνως ατυχής, ότι αυτοί που μιλάνε για μπάζωμα είναι για τα μπάζα. Τελείωσε, αυτό κατεγράφη.

Επίσης είπατε τώρα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ψήφισε την διάταξη με την οποία μπορούμε να έχουμε πρόσβαση στο υλικό της επικοινωνίας. Κατ' αρχάς αν ήταν κακουργηματικές οι πράξεις για τις οποίες εμπλέκονταν οι άνθρωποι αυτοί, προβλεπόταν από τη μορφή του αδικήματος. Σήμερα όμως έχετε κάνει μια ad hoc νομοθέτηση, ειδικά, και το συνομολογήσατε κι εδώ, προηγουμένως, ότι πρακτικά το κάναμε αυτό για να έχουμε πρόσβαση στις συνομιλίες των μηχανοδηγών στο έγκλημα των Τεμπών.

Αυτό θα κριθεί στα δικαστήρια, γιατί αυτό είναι έξω από τη λογική της νομοθέτησης και του κράτους δικαίου να νομοθετούμε ad hoc για περιπτώσεις που μας ενδιαφέρουν. Ο νομοθέτης πρέπει να είναι απροσωπώλητος και να νομοθετεί γενικώς. Και θα κριθεί εάν όντως αυτή η νομοθετική σας πρωτοβουλία θα τύχει της επιδοκμασίας του δικαστικού συστήματος.

Τρία πράγματα για το νομοθέτημα και τελειώνω. Το επαναλάβετε και πάλι, ότι εμείς από θέση αρχής δεν κάνουμε νομοπαρασκευαστικές. Και εμείς από θέση αρχής θα επιμένουμε στις νομοπαρασκευαστικές. Είναι μια αξιακή αντίθεση. Και εσείς θα κριθείτε και εμείς θα κριθούμε. Και σας υπενθυμίζω, γιατί έχουμε κοινή πορεία, ότι μέχρι να αναλάβετε εσείς Υπουργός Δικαιοσύνης οι νομοπαρασκευαστικές ήταν μια πάγια διαδικασία που ακολουθούσε το Υπουργείο Δικαιοσύνης εδώ και δεκαετίες και ελέγγεστε γιατί αφίστασθε από αυτήν την πρακτική με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς «για τους καθηγητές, τους επιστήμονες και τα δικηγορικά γραφεία που μαγειρεύουν τα νομοθετήματα κατά τα συμφέροντα των εντολών τους».

Κλείνω με αυτό το θέμα που μας απασχολεί όλους και τη δημόσια σφαίρα, αλλά και εμάς εδώ στο Κοινοβούλιο. Ακούστε, κύριοι της πλειοψηφίας, ο κ. Αυγενάκης διέπραξε το ατόπημα την Παρασκευή και με τη θηριώδη μιντιακή υπερροπλία που διαθέτετε

κατορθώσατε να το κρατήσετε κρυφό μέχρι την Τρίτη.

Εγώ θα παραδεχόμουν τον κ. Αυγενάκη και θα έλεγα ειλικρινή τη συγγνώμη του, εάν Παρασκευή το μεσημέρι έβγαине και έλεγε «Συγγνώμη, παραφέρθηκα, χειροδίκησα, δεν έπρεπε να το κάνω και αναλαμβάνω την ευθύνη». Αυτή είναι ειλικρινής συγγνώμη και όχι όλα τώρα που προσπαθείτε να μας πείσετε ότι τα κάνατε όλα, στο Κοινοβούλιο έτσι με τον Πρόεδρο, ο Μητσοτάκης έτσι με τη Κοινοβουλευτική Ομάδα, ο Αυγενάκης έτσι.

Εάν δεν καταγγελλόταν η απαράδεκτη πράξη του από την ομοσπονδία των εργαζομένων και δεν υπήρχε αναρτημένο στο διαδίκτυο το βίντεο της αισχρής συμπεριφοράς του, σήμερα θα ήταν απλώς Πέμπτη και θα συζητούσαμε για τη δικονομία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Άρα, για να είμαστε καθαροί, δεν ήταν ανάληψη ευθύνης από τον κ. Αυγενάκη, δεν είναι ανάληψη ευθύνης από τον κ. Μητσοτάκη και ελέγχαστε, γιατί όσο μπορούσατε να το καλύψετε δεν δώσατε κανενός είδους τέτοια διέξοδο. Όταν όμως το πράγμα ξέφυγε και «βγήκε οδοντόπαστα από το σωληνάριο» κατά την αμερικανική έκφραση, κάνατε περίπου το αυτονόητο.

Έχουμε όλοι ευθύνες. Δεν μπορεί να παριστάνουμε κάποιους, οι οποίοι είμαστε πάνω από τους υπόλοιπους. Θα έλεγα ότι η βουλευτική ιδιότητα είναι ένα επιπλέον βάρος, μια επιπλέον ευθύνη. Όσοι δεν είμαστε ικανοί να τη σηκώσουμε, να πάμε στα σπίτια μας. Αλλά και όσοι κάνουμε παραπτώματα στο όνομα της βουλευτικής μας ιδιότητας πρέπει να έχουμε εδραία πεποίθηση ότι δεν θα μας καλύψει κανείς και ότι θα υποστούμε τις συνέπειες των πράξεών μας. Και εσείς αυτό, όχι απλώς δεν το κάνατε, μέχρι και χθες το μεσημέρι καλύπτατε μια απαράδεκτη καθ' όλα πρακτική, με την οποία δεν έχετε και κανένα λόγο να ταυτίζεστε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ξανθόπουλο.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Κωνσταντίνος Φλώρος, ανεξάρτητος Βουλευτής. Επαναλαμβάνω ότι μένουν ακόμη δύο ομιλητές, οπότε οι δυο, τρεις Κοινοβουλευτικοί που δεν μίλησαν πρέπει να το δηλώσουν αλλιώς θα αρχίσουμε με τους εισηγητές.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΛΩΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με ένα νομοσχέδιο που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπαθεί να μας επιβάλλει ως τη λύση για την απονομή της δικαιοσύνης. Αλλά ας είμαστε ειλικρινείς, αυτό το νομοσχέδιο είναι μια απάτη. Είναι ένα χτύπημα κάτω από τη ζώνη για όλους εμάς που παλεύουμε καθημερινά για δικαιοσύνη και διαφάνεια. Κοινώς, όπως αρέσκεται να λέει και ο αρμόδιος Υπουργός, το νομοσχέδιο αυτό είναι για τα μπάζα.

Ξεκινάω ευθύς εξαρχής από τα προβλήματα, με πρώτο και κύριο την έλλειψη δημοκρατικών διαδικασιών. Πού είναι η νομοπαρασκευαστική επιτροπή; Πού είναι η δημοκρατία σε αυτή τη διαδικασία; Κάνετε πάλι τα δικά σας πίσω από κλειστές πόρτες, χωρίς να συζητήσετε με τους αρμόδιους φορείς και τους πολίτες. Αυτό δεν είναι δημοκρατία, αυτό είναι αυταρχισμός.

Θέλετε να περάσετε τις αλλαγές σας χωρίς να ακούσετε κανέναν. Γιατί; Γιατί ξέρετε ότι το νομοσχέδιό σας είναι τρύπιο και γεμάτο αντιφάσεις. Η υποσυνείδησή σας στα δικαστήρια είναι ένα τεράστιο πρόβλημα. Και τι κάνει η Κυβέρνηση; Τίποτα. Αντί να φέρει προσωπικό και να βελτιωθούν οι υποδομές, μας πετάνε μισές δουλειές και ελπίζουν να τους πούμε και μπράβο. Δεν μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα της δικαιοσύνης με μπαλώματα. Χρειαζόμαστε σοβαρές αλλαγές και όχι αυτές τις επιφανειακές μεταρρυθμίσεις που δεν οδηγούν πουθενά.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι επίσης μια προσβολή για τους απλούς πολίτες. Περιορίζει τα δικονομικά μας δικαιώματα, κάνοντας ακόμη πιο δύσκολη την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, ειδικά για τους φτωχούς και τους αδύναμους. Η δικαιοσύνη πρέπει να είναι ανεξάρτητη και προσβάσιμη σε όλους, όχι μόνο στους πλούσιους και στα φιλαράκια σας.

Μιας και είπα όμως για ανεξάρτητη δικαιοσύνη, είδαμε προ ημερών σε εκδήλωση στο πολεμικό μουσείο τον κ. Σαμαρά, πρώην Πρωθυπουργό και Βουλευτή του κόμματός σας, να κάνει μια δήλωση βόμβα για τα θεμέλια της δημοκρατίας και της ανε-

ξαρτησίας της δικαιοσύνης. Δήλωσε ότι η δικαστική εξουσία πρέπει επιτέλους να ανεξαρτητοποιηθεί από την εκτελεστική. Έχετε καταλάβει το βάρος της δήλωσης αυτής; Απαντήστε μας λοιπόν. Θεωρείτε, κύριε Υπουργέ, ότι επεμβαίνει η εκτελεστική εξουσία στη δικαστική; Και αν ναι, με ποιον τρόπο; Με ευθείες εντολές; Πώς; Θα μας απαντήσετε; Όχι δεν μας απαντάτε.

Ο κ. Τζανερίκος, βέβαια, αλλά είχε πει πριν ενάμιση χρόνο, καταγγέλλοντας παρεμβάσεις και πιέσεις προς εκείνον, τότε που φέρνατε τροπολογίες για να κοπούν κόμματα που δήθεν ήταν και επικίνδυνα για τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Και φτάνουμε μετά από αυτές τις τροπολογίες στις ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιουνίου και τι βλέπουμε; Στην Ξάνθη και στη Ροδόπη βγαίνει πρώτο κόμμα το ΚΙΕΦ, ένα κόμμα που δηλώνει τουρκικό, ότι όσοι το ψήφισαν είναι Τούρκοι. Μιλάει για τουρκική μειονότητα στη Θράκη, την οποία αποκαλεί μάλιστα και δυτική Θράκη κατ' εντολών του τουρκικού προξενείου, υιοθετώντας πλήρως τη ρητορική του Ερντογάν κατά της χώρας μας. Και το κερασάκι στην τούρτα; Μιλάει μάλιστα -λέει- για δικαιώματα «μακεδονικής μειονότητας», καταπατώντας κάθε υπογεγραμμένη συνθήκη είτε αυτή είναι της Λωζάνης είτε αυτή είναι των Πρεσπών, την οποία την ίδια προδοτική συνθήκη, παραβιάζει και η Πρόεδρος των Σκοπίων, η κ. Σιλιάνοφσκα όταν βγαίνει αριστερά και δεξιά και λέει ότι είναι «Μακεδόνες».

Και ο Πρωθυπουργός μας τι έκανε ως απάντηση; Αντί να λάβει αυστηρά μέτρα, γυρνάει στα Σκόπια σαν μέγιστος ηττοπαθής και λέει «σας παρακαλούμε, σεβαστείτε τη συνθήκη, τηρήστε τη συμφωνία». Αντί να δώσει μια ηχηρή και απλή απάντηση -πόσο πιο απλή δε γίνεται- ότι η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική και όποιος πάει να παραβιάσει τη συμφωνία, θα έχει κυρώσεις.

Πάμε λοιπόν ξανά στο θέμα του ΚΙΕΦ. Κύριε Υπουργέ, με όσα σας προανέφερα και με βίντεο να υπάρχει μέχρι και σήμερα με τις δηλώσεις του Προέδρου αυτού του αντεθνικού μορφώματος, ένα μήνα σχεδόν μετά τις εκλογές της 9^{ης} Ιουνίου, σας είχα καταθέσει και σχετική ερώτηση με τα εξής ερωτήματα. Λαμβάνοντας υπ' όψιν και τα όσα προ ολίγου σας ανέφερα, ρωτάω: Ποια η επίσημη αντίδραση του ελληνικού κράτους και η αντιμετώπιση των παράνομων και προκλητικών δηλώσεων της Προέδρου του ΔΕΒ; Γιατί το αρμόδιο τμήμα, το Α1 του Αρείου Πάγου, χορήγησε άδεια συμμετοχής στις εκλογές σε έναν τέτοιο πολιτικό οργανισμό που παραβιάζει ξεκάθαρα βασικές συνταγματικές διατάξεις; Θα ασκηθεί δίωξη στο κόμμα αυτό, δεδομένου ότι καθοδηγούμενο από τουρκικά κέντρα εξουσίας επιχειρεί να καταλύσει τη νομιμότητα και αμφισβητεί την ελληνική κυριαρχία στη Θράκη μας; Η νομιμότητα ή μη της εν λόγω οργάνωσης θα διερευνηθεί και μέσω τυχόν εμπλοκής μυστικών υπηρεσιών στις διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή της Θράκης;

Αυτή την ερώτηση την κατέθεσα στις 11 Ιουνίου, δύο μέρες μετά τις εκλογές. Η απάντηση που έλαβα δύο μέρες μετά από τον Υπουργό τον κ. Φλωρίδη ήταν ότι οποιοσδήποτε διαθέτει στοιχεία που αφορούν την τέλεση αξιόποινων πράξεων, μπορεί να τα θέσει υπ' όψιν του αρμόδιου εισαγγελέα, ο οποίος και θα κρίνει αν συντρέχει λόγος για την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης. Δηλαδή έχουμε ένα βίντεο που η Πρόεδρος του κόμματος λέει ότι είναι Τούρκοι, μιλάνε για τουρκική μειονότητα, μιλάνε για μακεδονική μειονότητα και ο κύριος Υπουργός μας απαντάει ότι δεν υπάρχουν στοιχεία.

Τα καταθέτω και στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Φλώρος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξαναρωτάω: Ακόμα μας λέτε ότι δεν υπάρχουν στοιχεία; Ακόμα μας λέτε ότι δεν συντρέχει λόγος για την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης; Ούτε σε αυτό παίρνουμε απάντηση. Θα μου πείτε εδώ ο κ. Φλωρίδης άλλαξε τον Ποινικό Κώδικα και κατάφερε να εκνευρίσει ταυτόχρονα εισαγγελείς, δικαστικούς, δικηγόρους και πολίτες, όλοι εναντίον σας, γιατί κάνατε έναν Ποινικό Κώδικα για τα μπάζα, που αρέσκεται να λέει.

Επιστρέφω στο νομοσχέδιο. Υποστηρίζετε ότι αυτό το νομοσχέδιο θα επιταχύνει την απονομή δικαιοσύνης. Ας γελάσουμε πραγματικά. Οι αλλαγές που προτείνουν, κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοι, είναι τόσο γραφειοκρατικές που θα δημιουργήσουν ακόμη περισσότερες καθυστερήσεις. Και είναι ξεκάθαρο ότι δεν έχουν ιδέα τι κάνουν. Η ανεπάρκεια και η ασυνέπιά τους είναι προφανής σε κάθε βήμα. Και ποιοι θα πληρώσουν το τίμημα κλασικά, οι μικρομεσαίοι πολίτες, οι φτωχοί και οι αδύναμοι. Οι αλλαγές αυτές θα κάνουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη ακόμα πιο δύσκολη για αυτούς που το έχουν πραγματικά ανάγκη. Η κοινωνική ανισότητα θα μεγαλώσει.

Αυτό είναι το όραμα της Νέας Δημοκρατίας; Μια κοινωνία που οι ισχυροί θα πατάνε πάνω στους αδύναμους; Η έλλειψη δημοκρατικής διαδικασίας στην κατάρτιση αυτού του νομοσχεδίου είναι φανερή και δεν περιελάμβανε ουσιαστική συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων. Η ανεπαρκής διαβούλευση δείχνει την προχειρότητα και την έλλειψη σοβαρότητας του νομοσχεδίου. Ο περιορισμός στον όγκο των δικογράφων είναι υποτιμητικός και ανεπαρκής, καθώς η καθυστέρηση στην απονομή δικαιοσύνης δεν οφείλεται στον όγκο των δικογράφων. Η λύση για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης δεν είναι μόνο η αύξηση των οργανικών θέσεων, αλλά και η παροχή των απαραίτητων θεσμικών εργαλείων.

Ο χρονικός προγραμματισμός του νομοσχεδίου είναι ασαφής και η έλλειψη τακτών προθεσμιών για τις ενέργειες των εισηγητών και της δικασίμου στο Συμβούλιο της Επικρατείας είναι απαράδεκτη και υπονομευτική. Το όριο των τριάντα σελίδων στα δικόγραφα είναι ανούσιο, ενώ η μονοπρόσωπη προσέγγιση στην επεξεργασία του νομοσχεδίου υπονομεύει την αξιοπιστία και τη διαφάνεια της διαδικασίας.

Σκεφτείτε λοιπόν και τα παιδιά, αλλά και τη νέα γενιά, τι είδους κόσμο θέλουμε να τους αφήσουμε ή σε τι κόσμο θέλουμε να τα φέρουμε. Θέλουμε μια Ελλάδα που τα παιδιά μας θα μεγαλώσουν με το αίσθημα της δικαιοσύνης, που η δημοκρατία δεν θα είναι μόνο ένα σύνθημα αλλά μια πραγματικότητα; Θέλουμε τα παιδιά μας να έχουν την ευκαιρία να ζήσουν σε μια κοινωνία που θα σέβεται και θα προστατεύει τα δικαιώματα όλων, τίποτα από αυτά; Τι θέλουμε τελικά;

Στο χέρι μας είναι να διαμορφώσουμε το μέλλον αυτής της χώρας. Δεν μπορούμε να αφήσουμε την Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας να συνεχίζει να παραβιάζει τα δικαιώματα και να καταστρέφει τη δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη είναι η ραχοκοκαλιά μιας κοινωνίας. Χωρίς δικαιοσύνη δεν μπορούμε να έχουμε αληθινή δημοκρατία, χωρίς δικαιοσύνη η κοινωνία μας καταρρέει και αυτό το νομοσχέδιο είναι μια επίθεση στην ίδια τη βάση της κοινωνίας μας. Ένα δικαστικό σύστημα θα πρέπει να υπηρετεί όλους τους πολίτες ισότιμα.

Δυστυχώς όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από τον Υπουργό, μας έχει τύχει και μια Κυβέρνηση που είναι για τα μπάζα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Φλώρο.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Δημήτριος Κυριαζίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και μετά θα ακολουθήσει η Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας, κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου.

Ορίστε, κύριε Κυριαζίδη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου περί τροποποίησης του προεδρικού διατάγματος 18/1989 περιέχει αμιγώς οικονομικής φύσεως διατάξεις που σκοπούν στην αποφόρτιση του Συμβουλίου της Επικρατείας και στην εν γένει εμπροσθοβαρή εκδίκαση των υποθέσεων μέσω εκτενών τροποποιήσεων της μέχρι σήμερα τηρούμενης προδικασίας.

Και πράγματι η σε άμεσο χρόνο χρέωση των υποθέσεων σε εισηγητή δικαστή, ο ρόλος του οποίου αναβαθμίζεται στην εν συμβουλία διαδικασία κατά την οποία μάλιστα θα έχει αποφασιστική ψήφο, η αυστηροποίηση των δικονομικών προθεσμιών για την επίδοση των δικογράφων, την αποστολή των απόψεων της διοίκησης και τη συγκέντρωση των στοιχείων του διοικητικού φακέλου, αποτελούν ρυθμίσεις που σε μεγάλο βαθμό εγγυώνται την ταχεία συγκρότηση του φακέλου και την εν γένει επιτάχυνση της όλης διαδικασίας.

Ειδικότερα η πρόβλεψη κατά το τροποποιούμενο άρθρο 20 του

προεδρικού διατάγματος 18/1989 της χρέωσης της υπόθεσης σε πάρεδρο ή εισηγητή για την εισαγωγή της υπόθεσης σε συμβούλιο κατά το άρθρο 22 παράγραφος 4 του αυτού διατάγματος, ως τροποποιείται, εγγυάται ότι η υπόθεση άμεσα και εξαρχής θα έχει ορισμένο δικαστή που επιμελείται αυτής και της προόδου της προδικασίας. Η κατάρτιση έκθεσης από τον εισηγητή περί του ιστορικού της διαφοράς των εγγράφων της υποθέσεως και των ζητημάτων που προκύπτουν για τη σύνταξη της οποίας έχει τη δυνατότητα άμεσης συζήτησης των στοιχείων που ελλείπουν από τα διάδικα μέρη πρακτικής δρομολογεί την άμεση κρισιολόγηση της υπόθεσης, καθώς εν συμβουλία ο δικαστικός σχηματισμός, είτε θα εκδώσει επί της ουσίας απόφαση είτε πρακτικό, για να ακολουθήσει στην τελευταία αυτή περίπτωση η εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο. Η διαδικασία αυτή ουσιαστικά εισάγει ένα νέο τρόπο εκδίκασης των υποθέσεων γεγονός το οποίο, θα έλεγα, χαρακτηρίζεται από την εξυπηρέτηση της ανάγκης επιτάχυνσης των δικών, η οποία και θέλω να πιστεύω ότι θα επιτευχθεί στον καλύτερο βαθμό.

Στο πλαίσιο αυτό, και προκειμένου να καταστεί λυσιτελής η ως άνω διαδικασία, τροποποιούνται και κατ' ουσίαν αυστηροποιούνται οι δικονομικές διατάξεις, εισάγοντας δικονομικά βάρη και υποχρεώσεις στα διάδικα μέρη τα οποία μεταξύ άλλων φέρουν εκείνα το βάρος της κοινοποίησης του αρχικού δικογράφου του ένδικου μέσου ή βοηθήματος προς τον αντίδικο, αλλά και προς τον έχοντα δικαίωμα παρέμβασης.

Ως προς το τελευταίο, κύριοι Υπουργοί, επισημαίνω ότι θα ήταν χρήσιμο με πράξη του εισηγητή να καθορίζονται κατά ορισμένο τρόπο οι έχοντες δικαίωμα παρέμβασης, έτσι ώστε να αποφεύγεται η σε δεύτερο χρόνο μετακύλιση του σχετικού βάρους προς τη γραμματεία του δικαστηρίου. Αν θέλετε, το σημειώνω.

Εν σχέσει με τις επιδόσεις η εκ μέρους του δικαστηρίου ηλεκτρονική επίδοση των προς κοινοποίηση εγγράφων προς τους διαδίκους, αλλά και η αποστολή φακέλου της διοικήσεως με ηλεκτρονικά μέσα επιταχύνει κατά τρόπο ουσιαστικό τις σχετικές διαδικασίες και εισάγει πρακτικές τη δικαιοσύνη στη νέα ψηφιακή εποχή, διασφαλίζοντας πόρους και χρόνο.

Σε ό,τι δε αφορά τις απόψεις της διοίκησης, η οποία όχι λίγες φορές είναι εκείνη που καθυστερεί την έγκαιρη εκδίκαση των υποθέσεων, η υποχρέωση για αποστολή του φακέλου εντός τριμήνου από την επίδοση του ενδίκου βοηθήματος, όπως και η προσκόμιση των εγγράφων των εταίρων διαδίκων μερών, αντικειμενικώς επιτυγχάνει και επιταχύνει την όλη διαδικασία.

Ως προς συζήτηση στο ακροατήριο σε αυτό εισάγονται πλέον οι ώριμες προς συζήτηση υποθέσεις. Οι δε αναβολές με πρωτοβουλία των διαδίκων περιορίζονται σε αριθμό, διασφαλίζοντας έτσι ότι δεν θα παρατηρούνται φαινόμενα παρέλκυσης της διαδικασίας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου, κινούμενο προς τη σωστή κατεύθυνση, εισάγει καινοτόμες διατάξεις, που επισπεύδουν την έκδοση αποφάσεων, πατάσσοντας παράλληλα φαινόμενα προπετών ή παρελκυστικών δικών και αναβολών. Το μόνο ζήτημα που απομένει να αποδειχθεί στην πράξη είναι αν το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας και οι δικαστές του θα μπορέσουν να ανταποκριθούν στην πράξη στο βάρος των νέων διατάξεων, λόγω του όγκου των υποθέσεων που έχουν συσσωρευτεί.

Δοθείσης της ευκαιρίας, κύριοι Υπουργοί, θα ήθελα να επαναφέρω το αίτημα αναφορικά με την ανάγκη απόσπασης εισαγγελικού λειτουργού στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Δράμας, λόγω έναρξης της λειτουργίας του Σωφρονιστικού Καταστήματος Νικηφόρου Δράμας. Πρόκειται για ένα ζήτημα που το έχουμε συζητήσει και πρέπει να ικανοποιηθεί σε άμεσο χρόνο, καθώς οι δύο υφιστάμενες οργανικές θέσεις δεν επαρκούν ένεκα του υφιστάμενου δικαστικού φόρτου, ο οποίος, και λογικώς, ήδη έχει αυξηθεί λόγω έναρξης της λειτουργίας του σωφρονιστικού καταστήματος.

Σας ευχαριστώ και πιστεύω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ύστερα από εκατό και πλέον χρόνια να αποδεχούμε τις σχετικές διατάξεις, που θα έλεγα βοηθούν και στην προδικασία, αλλά και στην επίσπευση διαδικασιών που αναμένονται από πλευράς των διαδίκων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κυριαζίδη.

Καλείται στο Βήμα η Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας, η κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου. Θα ακολουθήσει ο κ. Κωτσός και μετά ο κ. Πλεύρης.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα είμαι πολύ χαρούμενη γιατί ήταν μια πάρα πολύ όμορφη μέρα το πρωί, που η Αίθουσα αυτή ήταν γεμάτη από έφηβους Βουλευτές και έφηβες Βουλευτίνες. Ήταν κατάμεστη, υπήρχε συμμετοχή, που ήταν και ένα κεντρικό θέμα της Βουλής των Εφήβων, και δόθηκε ένα διαφορετικό παράδειγμα-υπόδειγμα κοινοβουλευτικής λειτουργίας.

Εμείς, αυτό το παράδειγμα πιστεύουμε, της γεμάτης Βουλής, των Βουλευτών που διαλέγονται, παρεμβαίνουν, είναι εδώ και δεν αγνοείται η τύχη και η παρουσία τους, για να ανακαλυφθούν σε κάποιο αεροδρόμιο να τραμπουκίζουν εργαζόμενους.

Η σημερινή συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων έρχεται και ανάμεσα σε δύο επετείους, σε δύο γενέθλια, που γιορτάζουμε η Πλεύση Ελευθερίας. Την 3^η Ιουλίου, που είναι τα πρώτα μας γενέθλια ως κοινοβουλευτικού κόμματος. Σαν χτες η Πλεύση Ελευθερίας ξεκίνησε την κοινοβουλευτική της παρουσία. Και την 5^η Ιουλίου, που είναι τα όγδοα γενέθλιά μας, αύριο, από την κατάθεση της ιδρυτικής μας διακήρυξης στον Άρειο Πάγο το 2016.

Είναι μια ημερομηνία που την επέλεξα και την επιλέξαμε γιατί συνείπιπε με την πρώτη επέτειο από το δημοψήφισμα, με την πρώτη επέτειο από το δημοκρατικό, ζωντανό, μεγαλειώδες «όχι» που είπαν οι πολίτες, το 61,3% των ανθρώπων, απέναντι σε αντιδημοκρατικές πρακτικές, απέναντι στα τελεσίγραφα που εκείνη την περίοδο επισπεύδονταν, απέναντι σε εκβιασμούς που είχαν σχέση και με τη δικαιοσύνη και με τη δικαστική λειτουργία. Το «όχι» αυτό των πολιτών και εκείνη η μεγαλειώδης συγκέντρωση που έγινε την Παρασκευή 3 Ιουλίου του 2015 είναι μία ιστορική καταγραφή συμμετοχής, δημοκρατίας, την οποία προσωπικά υπηρετήσα και από τη θέση της Προέδρου της Βουλής, και κατεβαίνοντας από τη θέση αυτή, και υπηρετεί από γεννήσεώς της η Πλεύση Ελευθερίας.

Γι' αυτό και τα έξι πανιά μας, τα έξι Δ του карабиού μας σηματοδοτούν ιεραρχήσεις και αξίες που εμείς τις βάζουμε ψηλά και το αποδεικνύουμε με την παρουσία μας: τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη, τη διαφάνεια, τα δικαιώματα, τη διαγραφή του παρόντος χρέους και τη διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών και όλων των αξιώσεων του κράτους από υποθέσεις διαφθοράς.

Λέγοντας, λοιπόν, αυτά, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι δεν απολαμβάνουμε καθόλου αυτήν την άδεια Βουλή, θέλουμε τη Βουλή γεμάτη, τη θέλει και η νέα γενιά γεμάτη. Και αυτό που μου έλεγαν τα παιδιά σήμερα με τρόπο πάρα πολύ έντονο ήταν πόσο τους εμπνέει το παράδειγμα της συμμετοχής και πόσο ντροπιστική είναι η εικόνα της άδειας Βουλής. Εμείς, γενικά, δεν θέλουμε κανέναν χώρο άδειο, ούτε τα δικαστήρια ούτε τις πλατείες ούτε τα πανεπιστήμια. Θέλουμε ζωντανές διεργασίες, ζωντανές διαδικασίες και σε μια τέτοια ζωντανή διαδικασία συμμετείχαμε και χτες και εγώ προσωπικά ως Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας και μία πενταμελής αντιπροσωπεία μας με την εκλεγμένη Ευρωβουλευτίνα μας, τη Μαρία Ζαχαρία, την Αναπληρώτρια Ευρωβουλευτίνα μας, την Καλλιόπη Αγγελίδου, τον υπεύθυνο για θέματα εργασιακά, τον Πάνο Χονδρό, εργάτη και τον ίδιο, και τον υπεύθυνο για τα κινηματικά ζητήματα, τον Δημήτρη Θεοδοσόπουλο.

Συμμετείχαμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, σε μία πολύ μεγάλη, πολυπληθέστατη συγκέντρωση στη Λάρυμνα, στις εγκαταστάσεις της «ΛΑΡΚΟ» με τους εργαζόμενους που διακυβεύεται η εργασία τους και που έγινε ειδική παρέμβαση με τροπολογία οκτώ Υπουργών, μεταξύ των οποίων και εσείς, για να επηρεαστεί η δίκη στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, ενώπιον του οποίου προσέφυγαν επτακόσια ογδόντα ένας εργαζόμενοι για τα δικαιώματά τους και για να κρατήσουν την εργασία τους.

Ήταν εκεί, λοιπόν, οι εργαζόμενοι, γυναίκες και άνδρες, ήταν τα παιδιά τους, ήταν οι εκπαιδευτικοί που διδάσκουν τα παιδιά

τους και νηπιαγωγοί, ήταν οι ιεράρχες που ευλόγησαν τον αγώνα και ήταν πολύ ενδιαφέρουσα αυτή η διαδικασία. Ήταν εκπρόσωποι άλλων κλάδων, εργαζόμενοι, ελεύθεροι επαγγελματίες, που όλοι διατράνωσαν τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη στον αγώνα των εργαζομένων. Και αυτή η παλλόμενη συγκέντρωση, στην οποία μου έκαναν την τιμή να με καλέσουν τα σωματεία τους, είναι ο αντίποδας της άδειας Βουλής και των απόντων Υπουργών, όταν συζητήθηκε η τροπολογία, αφού κανένας από τους οκτώ Υπουργούς που την υπέγραψαν, κανένας δεν ήρθε να την υποστηρίξει στη Βουλή.

Πιστεύω ακράδαντα ότι θα νικήσουν οι εργαζόμενοι. Πιστεύω ακράδαντα ότι θα νικήσει το δίκαιο. Και θέλω να προειδοποιήσω -επειδή έχουμε ζήσει πολλά- τους αρμοδίους να μη διανοηθούν να μετέλθουν μέσα καταστολής και βίας εναντίον των εργαζομένων, γιατί θα είμαστε εκεί μαζί τους, θα είμαστε εκεί στο πλευρό τους πάρα πολλοί και πολλές, θα είμαστε εκεί και νομικά συμπαραστές τους πάρα πολλοί και πολλές στο πλευρό των δικηγόρων τους. Γιατί, τελικά, εκείνο το οποίο κρίνεται κάθε φορά δεν είναι το δίκαιο του ισχυρού, αλλά η ισχύς του δικαίου. Και η ισχύς του δικαίου των ανθρώπων αυτών είναι τεράστια.

Λέγοντας αυτά θα ήθελα να αναφερθώ για λίγο και σε μία άλλη επέτειο που συμπληρώνεται και είναι τα πενήντα χρόνια από την αποκατάσταση της δημοκρατίας σε λίγες μέρες, για να πω ότι ως παιδί ανθρώπων που αγωνίστηκαν κατά της χούντας, ως παιδί ανθρώπων που υπέστησαν βασανιστήρια από τους βασανιστές της επταετίας αισθάνομαι ότι η σημερινή εικόνα αλλά και η σημερινή κατάσταση της Βουλής και συνολικά της πολιτικής λειτουργίας δεν περιποιεί καμμία τιμή σε εκείνους που αγωνίστηκαν για τη δημοκρατία και στην ίδια τη δημοκρατία. Η Βουλή είναι μονίμως εγκαταλελειμμένη. Ο κ. Μητσοτάκης δεν έρχεται στη Βουλή και δεν έρχεται, για να απαντήσει ακόμη και σε μειζονες ερωτήσεις, όπως είναι οι κατατεθείσα είκοσι τρεις φορές επίκαιρη ερώτησή μου για την ποινικοποίηση της γυναικοκτονίας και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την πρόληψη και καταπολέμηση και αποτροπή της επανάληψης αυτού του εγκλήματος, δεν εμφανίζεται συνολικά για να απαντήσει.

Και απορώ, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ. Σας παρακαλώ να του το μεταφέρετε. Βλέπω ότι έχει ανάγκη να μιλήσει και μάλιστα έχει επινοήσει μία πρωτοφανή τακτική: Πηγαίνει και επισκέπτεται τα Υπουργεία του και δημιουργεί είδηση και περιεχόμενο πολιτικής παρέμβασης επισκεπτόμενος τους δικούς του Υπουργούς και συνδιαλεγόμενος μαζί τους. Γιατί δεν έρχεται εδώ στη Βουλή; Αφού το έχει ανάγκη. Θέλει να τοποθετηθεί. Γιατί δεν έρχεται εδώ στη Βουλή να μιλήσει; Να αντιπαρατεθεί όμως και να ελεγχθεί. Τι είναι αυτή η τόσο προστατευμένη πρωθυπουργική λειτουργία που δεν αντέχει στο παραμικρό την αντιπαράθεση, τον διάλογο, τη δημοκρατία;

Και συνολικά υπάρχει πρόβλημα αντοχής στη δημοκρατία. Διαγράψατε τον κ. Αυγενάκη αλλά γενικά έχετε μια Κοινοβουλευτική Ομάδα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που δεν κάνει κοινοβουλευτικό έλεγχο στην Κυβέρνηση. Κάθε εβδομάδα κοιτώ τις ερωτήσεις στον κοινοβουλευτικό έλεγχο και οι Βουλευτές σας δεν ρωτάνε, εκτός από έναν που ήδη είναι για να αποσχίζεται, όπως καταλαβαίνουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ποιον;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Ποιος ρώτησε «ποιον»;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Εγώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Τον κ. Σαλμά.

Εκτός από έναν, συνολικά δεν κατατίθενται ερωτήσεις κοινοβουλευτικού ελέγχου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας προς την Κυβέρνηση και είναι κι αυτό ένα θέμα σοβαρό δημοκρατίας αυτές οι επίσης σκηνοθετημένες -εντός εισαγωγικών- «αφινιδιαστικές» επισκέψεις του Πρωθυπουργού στο νοσοκομείο χωρίς τον Υπουργό, στην υπηρεσία με τον άλλον Υπουργό και ούτω καθεξής.

Νομίζω ότι πρέπει να επανέλθει το επίκεντρο στη δημοκρατική λειτουργία και στην κοινοβουλευτική λειτουργία. Ελπίζω να μην ακούσω αντεπιχειρήματα, μέρες που είναι. Και πάντως, σίγουρα

να ξέρετε ότι η Πλεύση Ελευθερίας θα συνεχίσει αυτό το υπόδειγμα να εκπροσωπεί και αυτό το υπόδειγμα να υπηρετεί και να υπερασπίζεται.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο για να πω ότι είναι άλλο ένα νομοσχέδιο που με πολύ ευκρινή τρόπο αποκαλύπτει τη διαφορά αντίληψης ανάμεσα σε εσάς, την Κυβέρνηση, και εμάς, τη σταθερή, συνεπή, παρούσα διεκδικητική αντιπολίτευση που βρίσκεται εδώ και θα βρίσκεται εδώ.

Για εσάς τι είναι η δικαιοσύνη; Είναι μια εξουσία με την οποία διαλέγεσθε και κυρίως φαίνεται ότι είναι ένα εργαλείο που προσαθείτε με κάθε τρόπο να το αξιοποιείτε. Για εμάς η δικαιοσύνη είναι αξία, είναι κοινωνικό αγαθό, είναι δημοκρατική λειτουργία και δεν πηγάει από καμμία άλλη εξουσία, παρά μόνο πηγάει από τον λαό, από την κοινωνία και από αυτή νομιμοποιείται. Αυτή είναι ακριβώς και η έννοια της λαϊκής κυριαρχίας, ότι κάθε εξουσία πηγάει από τους πολίτες, από τον λαό.

Εσείς έρχεστε σήμερα και φέρνετε ένα νομοσχέδιο που ομολογημένα λέτε ότι σας το πρότειναν, το έγραψαν δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και αντιλέγουν σε αυτό πάμπολλοι φορείς, συμπεριλαμβανομένων των δικηγόρων, συμπεριλαμβανομένων ενώσεων και οργανώσεων πολιτών, συμπεριλαμβανομένων πάρα πολλών φορέων που ακούστηκαν. Και σίγουρα θα αντιλέξουν και οι φορείς που δεν ακούστηκαν γιατί δεν τους δώσατε τη δυνατότητα.

Και θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι η Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου δεν είναι κάποιοι που διαμαρτύρονται, είναι το θεσμοθετημένο όργανο της πολιτείας για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η μη αποστολή των νομοσχεδίων του κράτους, της Κυβέρνησης στην Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αποτελεί παραβίαση των υποχρεώσεων της Κυβέρνησης, και τελικά αποκαλύπτει μια αντίληψη για το κράτος δικαίου και για την Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που φαίνεται ότι είναι κάτι οχληρό. Πάντως το γεγονός ότι η Πρόεδρος της διαμαρτύρεται, διότι εξαιρείτε την επιτροπή από τη διαδικασία ουσιαστικής δυνατότητας αξιολόγησης και παρέμβασης για τα νομοσχέδια, είναι άλλο ένα μελανότατο σημείο στην πορεία σας μέχρι στιγμής την κυβερνητική, αυτή στην οποία εμείς ασκούμε αντιπολίτευση.

Τι λέτε, λοιπόν, με το νομοσχέδιό σας αυτό; Λέτε ότι για τα προβλήματα στη δικαιοσύνη φταίει ο πολίτης, γιατί προσφεύγει πάρα πολύ και ενοχλούνται, είπατε μια έκφραση, κύριε Υπουργέ, οι δύσμοιροι οι δικαστές, αναφερόμενος σε άλλες εποχές. Φταίει, λοιπόν, ο πολίτης καθ' υμάς ή φταίει ο δικηγόρος, άλλο οχληρό είδος!

Εμείς λέμε το αντίθετο. Λέμε ότι ο πολίτης πρέπει να μπορεί να προσφεύγει στη δικαιοσύνη, πρέπει να διευκολύνεται, για την ακρίβεια, να προσφεύγει στη δικαιοσύνη και μάλιστα στο Συμβούλιο της Επικρατείας, για το οποίο θα μιλήσω σε λίγο. Πρέπει με κάθε τρόπο να εγγυάται η πολιτεία ότι δεν υπάρχει πολίτης που επιθυμεί να ασκήσει δικαιώματα ενώπιον της δικαιοσύνης και εμποδίζεται. Και, δυστυχώς, δεν είναι αυτή η κατάσταση στη χώρα μας.

Η κατάσταση είναι ότι πάμπολλοι πολίτες δοκιμάζονται, η πλειοψηφία τους δοκιμάζεται όταν θέλει να διεκδικήσει τα δικαιώματά της. Και λέμε ακόμη ότι ο δικηγόρος ασκεί λειτουργία ιερό, ιδίως σε εποχές και σε καταστάσεις όπου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες περιστέλλονται, το κράτος δικαίου υπονομεύεται και συνολικά αμφισβητείται η ισότητα, η ισονομία, η ισοπολιτεία, αλλά και αυτή ακόμη η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και της δικαστικής λειτουργίας.

Λέμε ότι για τα προβλήματα στη δικαιοσύνη φταίει η διαχρονική διάθεση της εκτελεστικής εξουσίας να ελέγχει τη δικαιοσύνη. Φταίει η διαχρονική απόπειρα της εκτελεστικής εξουσίας να διαπλέκεται με τη δικαστική λειτουργία και ο αντίστοιχος ενδοτισμός από πλευράς δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών. Λέμε ότι φταίει η θεσμοθετημένη υπονόμηση της απονομής της δικαιοσύνης, μέσω της διαρκούς και συστηματικής υποχρηματοδότησης, της διαρκούς και παραμένουσας υποστελέχωσης σε επίπεδο δικαστικών λειτουργιών, δικαστικών υπαλλήλων, συνολικών εργαζομένων στο πεδίο της δικαιοσύνης.

Φταίει η περιστολή των αρχών του κράτους δικαίου. Φταίει η

αντίληψη που εκφράζεται και από τη δική σας Κυβέρνηση, και εκφράστηκε συστηματικά σε όλη την περίοδο των μνημονίων και ζητήθηκε από πλευράς εκείνων που επέβαλαν τα μνημόνια, δηλαδή η διαρκής αποψίλωση των δικαστηρίων από εργαζόμενους, από λειτουργίες, από κτήρια, η αντίληψη μιας ποσοτικά μετρήσιμης δικαιοσύνης.

Ο αρχαιότερος Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο κ. Γράβαρης, στην ακρόαση των δικαστικών λειτουργιών για τη θέση του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας είπε: «Επικρατεί η αντίληψη ότι μετράμε τον χρόνο και ότι είναι μετρήσιμος ο χρόνος για την έκδοση μίας δικαστικής απόφασης. Είμαι σίγουρος ότι αν εφαρμόζαμε αντίστοιχα κριτήρια για την περαίωση μιας χειρουργικής επέμβασης, κανείς δεν θα ήταν ευχαριστημένος με την απολυτοποίηση του χρονικού κριτηρίου, γιατί σημασία δεν έχει μόνο να διεκπεραιωθεί η χειρουργική επέμβαση, αλλά έχει και να επιζήσει ο ασθενής και η υγεία του να βελτιωθεί. Και αντίστοιχη είναι φυσικά η προσδοκία όταν μιλάμε για μια δικαστική απόφαση που πρέπει να είναι πάνω από όλα καλή απόφαση, σωστή απόφαση, στοιχισμένη με το δίκαιο, να μην είναι ούτε γραμμένη στο γόνατο, ούτε σε πείσμα των αποδείξεων, ούτε με άγνοια του νόμου, ούτε με περιφρόνηση των κειμένων διατάξεων».

Η αντίληψη της ποσοτικοποίησης της δικαιοσύνης, ότι η δικαιοσύνη είναι προϊόν, είναι η δική σας αντίληψη, είναι η αντίληψη της Παγκόσμιας Τράπεζας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, όλων εκείνων που επέβαλαν την ασφυξία στη δικαιοσύνη και από πόρους και από ανθρώπινους πόρους.

Η δική μας αντίθετη αντίληψη είναι ότι κορυφαία, απολύτως κορυφαία, προϋπόθεση για την απονομή της δικαιοσύνης είναι η ανεξαρτησία της. Αυτή την ανεξαρτησία δεν τη θέλετε. Και είναι βαρύτερα προβληματικό το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή εξυπηρετείτε στην πραγματικότητα ένα αίτημα των δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με την αποφόρτιση του όγκου των υποθέσεων που έχουν να αντιμετωπίσουν, την ίδια ώρα που το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι το αρμόδιο όργανο για να κρίνει τις δικές σας αποφάσεις και τις δικές σας πολιτικές, είναι το όργανο που θα κρίνει την προσφυγή κατά του φορολογικού νομοσχεδίου. Είναι το όργανο που κρίνει για πάμπολλες διοικητικές πράξεις της Κυβέρνησης. Και βέβαια διαχρονικά, δυστυχώς, έχει αποδειχθεί η διαπλοκή κυβερνητικής εξουσίας και μελών υψηλόβαθμων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Τρανά παραδείγματα είναι η σημερινή Πρόεδρος της Δημοκρατίας, η κ. Σακελλαροπούλου, που ήταν εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας όταν προήχθη, ο πρώην Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Πικραμμένος, ο Πρόεδρος, δηλαδή, του Συμβουλίου της Επικρατείας, που αποφάσισε την υποτιθέμενη συνταγματικότητα του πρώτου μνημονίου και στη συνέχεια δήλωσε ότι αναθεωρεί μάλλον, την ξανασκέφτηκε τη σκέψη του εκείνης της εποχής, είναι η εισηγήτρια της συνταγματικότητας του πρώτου μνημονίου, η κ. Σαρπ, που την κάνατε μόνο με τις δικές σας ψήφους σημερινή Πρόεδρο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, για να κρίνει τα θέματα αισχροκέρδειας και ακρίβειας και παραβιάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού.

Είναι συνολικά πρόσωπα -και πάρα πολλά άλλα μπορώ να αναφέρω- που αποδεικνύουν ότι δυστυχώς δεν αφήνετε τη δικαιοσύνη και τη δικαστική λειτουργία να λειτουργήσει ανεξάρτητα και υπάρχουν και δικαστές, λειτουργοί, που επίσης δεν έχουν καλή σχέση με τη λειτουργική και συνειδησιακή ανεξαρτησία.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, είμαστε απολύτως αντίθετοι με αυτές τις πραγματικά προσβλητικές για τη δικαιοσύνη διατάξεις, που λένε ότι οι δικαστές δεν μπορούν να διαβάσουν πάνω από τριάντα σελίδες και η ποινή γι' αυτό θα είναι να απορρίπτονται αιτήσεις ακύρωσης που υπερβαίνουν αυτό το όριο, που λένε ότι οι πολίτες θα πρέπει να πληρώνουν αν θέλουν αιτιολογία στις αποφάσεις τους, που λένε ότι οι πολίτες θα πρέπει γενικά να επιβαρύνονται με τα έξοδα τα οποία κανονικά βαρύνανε το δικαστήριο, όπως είναι τα έξοδα επιδόσεων και μάλιστα ακόμα και στους δικαιούμενους να ασκήσουν παρέμβαση.

Είμαστε απολύτως αντίθετοι με όλη αυτή την τακτική και στρατηγική, με την οποία επιδιώκετε τελικά να υψώσετε άλλο ένα τεί-

χος πρόσβασης και έλλειψης πρόσβασης στον πολίτη στις δίκες αυτές, στις οποίες καλείται η δικαιοσύνη να κρίνει εάν σωστά λειτούργησε η διοίκηση, το κράτος και η Κυβέρνηση. Δηλαδή, δημιουργείτε για τους εαυτούς σας και για τις εκάστοτε εξουσίες ένα πλεονέκτημα, ένα προνόμιο έναντι των πολιτών, που είναι εκ των πραγμάτων πιο αδύναμοι και πιο φτωχοί και λιγότερο ενημερωμένοι για τα δικαιώματά τους και πιθανότατα δεν έχουν πάρα πολλές φορές τα χρήματα για να υποστηρίξουν μια προσφυγή στη δικαιοσύνη.

Δεν αντιμετωπίζετε -παρά μόνο με μια διάταξη την οποία τη θεωρούμε θετική και θα την αναφέρω- χρόνια προβλήματα και στρεβλώσεις που αφορούν τη λειτουργία του κράτους, που αφορούν τη συμπεριφορά του κράτους και του δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ως διαδίκων.

Και ποια είναι αυτά, κύριε Υπουργέ; Το πρώτο είναι η τρομακτική αβελτηρία στην αποστολή στοιχείων, στην αποστολή φακέλων και η εντεύθεν παρέλκυση των διαδικασιών. Αυτό είναι και το μοναδικό στο οποίο φέρνετε μια διάταξη την οποία θεωρούμε θετική και είναι η διάταξη περί ομολογίας, ότι δηλαδή, εάν παρά την υποχρέωσή του το δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο δεν αποστείλουν φάκελο, τεκμαίρεται ότι ομολογούν τους ισχυρισμούς του διαδίκου.

Εκεί δυστυχώς εξαντλούνται και τα θετικά που έχω να πω, διότι δεν αντιμετωπίζεται -όπως θα έπρεπε- το τρομακτικό ζήτημα της άρνησης του δημοσίου να συμμορφωθεί με δικαστικές αποφάσεις, ακόμη και η Κυβέρνηση ελέγχεται για την άρνηση συμμόρφωσης σε δικαστικές αποφάσεις, η τρομακτικά παρελκυστική τακτική του δημοσίου, για την οποία πάλι η Κυβέρνηση ευθύνεται, να εξαντλήσει τα ένδικα μέσα σε κάθε αντιδικία σχεδόν με τους πολίτες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ισχύει αυτό. Είναι σωστό αυτό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Είπα και κάτι σωστό, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όχι και άλλα μπορεί να έχετε πει, αλλά σε αυτό έτσι είναι.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Α, είπα και άλλα, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε Πλεύρη, παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Πρέπει να αντιμετωπιστεί, διότι αυτό καταταλαιπωρεί τον πολίτη, αφήνει έκθετο τον διάδικο, πάρα πολλές φορές στις διοικητικές -λυπάμαι που θα το πω- πεθαίνουν οι διάδικοι και υποκαθίστανται μέσω της διαδικασίας της διακοπής και συνέχισης της δίκης, διότι χρονίζουν οι υποθέσεις κυρίως με υπαιτιότητα των ίδιων των δικαστηρίων, που πάρα πολλές φορές αναβάλλουν οίκοθεν τις υποθέσεις και των διαδίκων του δημοσίου -ελληνικού δημοσίου και νομικών προσώπων- που εξαντλούν κάθε μέσο και κάθε ένδικη δυνατότητα να προσφύγουν και να ξαναπροσφύγουν εναντίον του πολίτη. Αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί και είναι στη ρίζα του προβλήματος της διάρκειας των δικών ενώπιον και του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά κυρίως των διοικητικών δικαστηρίων. Είναι ένα θέμα που αφορά την πολιτική εξουσία και τη συνολική αντίληψη για τα δικαιώματα του πολίτη.

Βέβαια υπάρχει ένα μείζον ακόμα θέμα, που είναι η καθυστέρηση στην εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων ακόμα και εκεί όπου το δημόσιο -τις σπάνιες περιπτώσεις- δηλώνει ότι δεν θα ασκήσει ένδικα μέσα. Είχα μια πρόσφατη τέτοια σημαντική υπόθεση, τη δικάωσή του πρώην Προέδρου των φωτορεπόρτερ, του Μάριου Λώλου, για τη δολοφονική βία που του ασκήθηκε από άγνωστο, μη ταυτοποιημένο μέχρι σήμερα, αστυνομικό το 2012. Το ελληνικό δημόσιο εκεί, μέσω του αρμοδίου εκπροσώπου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, δήλωσε ότι δεν θα κάνει έφεση στην απόφαση που τον δικαιώνει. Όμως η απόφαση έχει βγει από το 2023 και μας ενημέρωσαν ότι μπορεί και να εκτελεστεί, δηλαδή να ικανοποιηθεί ο διάδικος, ο πολίτης, ο ενάγων, σε δύο, τρία χρόνια από σήμερα. Υπάρχει, λοιπόν, μια ματαιώση και μια έμπρακτη κατάργηση του δικαιώματος στην πραγματική προσφυγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Αν θέλετε, ολοκληρώ-

στε, κυρία Πρόεδρε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Κύριε Πρόεδρε, θα περάσω στο τελευταίο τμήμα της ομιλίας μου, που έχει να κάνει με τις προτάσεις μας συνολικά για τη δικαιοσύνη, γιατί εμείς πάντοτε καταθέτουμε και προτάσεις και θα σας αναφέρω μερικές, δεκαπέντε μόνο. Μετά θα δεσμευθείτε ότι θα κάνουμε μια συζήτηση για τη δικαιοσύνη ειδικά σε αυτή την Αίθουσα και καλώ την Κυβέρνηση να απαντήσει για τις προτάσεις αυτές.

Η πρώτη πρόταση είναι η ενίσχυση της ανεξαρτησίας των δικαστών και αυτή η πρόταση προϋποθέτει την ενίσχυση της λειτουργικής τους ανεξαρτησίας αλλά και την κατάργηση όχι μόνον του διορισμού της ηγεσίας της δικαιοσύνης από την πολιτική εξουσία, αλλά και κάθε μεθόδου εκμαυλισμού των δικαστικών λειτουργών. Τέτοιες μέθοδοι είναι και οι διορισμοί συνταξιούχων δικαστών σε διάφορες θέσεις ανεξαρτήτων αρχών, αλλά είναι και η συγκρότηση διαφόρων επιτροπών, παραεπιτροπών, όπως και ενός οργάνου που συγκροτείται με το νομοσχέδιο που μας φέρνετε, που εγκαθιδρύουν μια συνεχή διαδικασία συνεννόησης και δημοσίων σχέσεων μεταξύ πολιτικής εξουσίας, κυβερνητικής εξουσίας και δικαστικής εξουσίας.

Δεύτερη πρόταση, βεβαίως, είναι η κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας και της υπουργικής ασυλίας. Είναι προϋποθέσεις και αυτές για τη βελτίωση της απονομής της δικαιοσύνης, όταν θα εμποδιστεί ως αντίληψη ότι είμαστε όλοι πράγματι ίσοι ενώπιον του νόμου και οι δικαστές δικάζουν τον καθένα και την καθεμία και έχουν την αντίστοιχη ευθύνη να το κάνουν.

Τρίτη πρόταση είναι η ενίσχυση της προσβασιμότητας της δικαιοσύνης στον πολίτη. Και όταν μιλάμε για ενίσχυση της προσβασιμότητας, συμπεριλαμβάνουμε την κατάργηση όλων εκείνων των παραβόλων και χαρατσιών που εμποδίζουν την προσφυγή, συμπεριλαμβάνουμε την εκπαίδευση του πολίτη από το γυμνάσιο και το λύκειο, αλλά και το πανεπιστήμιο, με ειδικά μαθήματα για τα δικαιώματά του. Συμπεριλαμβάνουμε φυσικά και την παροχή κάθε είδους διευκολύνσεων στους πολίτες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Κύριε Πρόεδρε, να πω τις προτάσεις. Δεν θα κάνω πάνω από τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Με αυτόν τον ρυθμό, για να πάμε στις δεκαπέντε που είπατε, θα αργήσουμε πάρα πολύ και δεν υπάρχει άλλος χρόνος.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Επιτρέψτε μου. Νομίζω ότι έχει μία σημασία και δεν θα μακρηγορήσω, μην ανησυχείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Τρίτη πρόταση: Ανοιχτές δίκες, δημόσιες δίκες, στον αντίποδα της διάταξης που φέρνετε περί ποινικοποίησης της μετάδοσης των δικών. Εμείς πιστεύουμε ότι η δικαιοσύνη θα βελτιωθεί όταν θα προβάλλονται κίολας οι δίκες, όπως παλαιότερα γινόνταν. Αυτό θα κάνει τους πάντες -και τους δικαστές- πολύ πιο επιμελείς στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Τέταρτη πρόταση είναι η επέκταση του θεσμού των ενόρκων. Στον αντίποδα αυτού που αναγγείλατε, μονομελές δικαστήριο για τα Τέμπη και μονομελής κρίση για το ποιος θα παραπεμφθεί, εμείς πιστεύουμε στα μεικτά ορκωτά δικαστήρια, με πλειοψηφία ενόρκων σε όλους τους τομείς της δικαιοσύνης.

Πέμπτη πρόταση: Η θεσμοθέτηση δικαιωμάτων των πολιτών για τα ζητήματα του περιβάλλοντος και η θεσμοθέτηση ειδικών δικαιωμάτων των πολιτών και των συλλογικοτήτων στις περιπτώσεις που αφορούν διαφθορά και αστυνομική βία.

Στην έκρηξη ή στην έβδομη πρόταση είμαι, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Στην έκρηξη είστε, παρακαλώ. Μέχρι το δεκαπέντε αποκλείεται να φτάσουμε. Θέλουμε ακόμα μια ώρα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας): Έκτη πρόταση, που έχει μεγάλη σημασία, είναι η θεσμοθέτηση του αδικήματος της γυναικοκτονίας ως αυτοτελούς κακούργηματος.

Έβδομη πρόταση είναι η θεσμοθέτηση του δημοσίου συνήγορου, θεσμού που υπάρχει σε άλλες χώρες και επικουρεί τους πολίτες οι οποίοι δεν μπορούν να προσλάβουν συνήγορο.

Όγδοη πρόταση: Η επιβολή αποτελεσματικών και άμεσων προστίμων στις περιπτώσεις όπου το δημόσιο δεν συμμορφώνεται σε δικαστικές αποφάσεις ή παρελκυστικά εξαντλεί τα ένδικα μέσα.

Ένατη πρόταση -πάρα πολύ σημαντική- είναι η θεσμοθέτηση ειδικών διαδικασιών και επιμόρφωσης των δικαστών και ειδικών τμημάτων για την έμφυλη βία.

Δέκατη πρόταση: Η θεσμοθέτηση ειδικών διαδικασιών και επιμορφωτικών τμημάτων και ειδικών τμημάτων δικαστών -προσέξτε με πολύ, κύριε Υπουργέ- για την κακοποίηση των παιδιών. Είναι μείζον θέμα το γεγονός ότι τα παιδιά δεν προστατεύονται επαρκώς από το νομικό μας σύστημα και από τη δικαστική λειτουργία.

Ενδέκατη πρόταση: Ενίσχυση των δικαστικών υπαλλήλων. Πρόσληψη δικαστικών υπαλλήλων σε όλες τις κενές οργανικές θέσεις και παροχή θεσμικών εγγυήσεων για τη λειτουργία τους.

Δωδέκατη πρόταση: Ενίσχυση των υποδομών των δικαστηρίων. Είμαστε ενάντιοι στην κατάργηση δικαστηρίων και στον δικαστικό χάρτη με τον οποίο μειώνονται τα δικαστήρια και η πρόσβαση των πολιτών στη δικαιοσύνη.

Δέκατη τρίτη πρόταση: Ενίσχυση και πραγματική οργάνωση δικαστικής αστυνομίας. Η υπάρχουσα δεν έχει τη λειτουργία που αρμόζει και απαιτείται. Είναι ένα θέμα που σας το έχουμε θέσει από τον περασμένο Σεπτέμβριο και αναμένουμε την ουσιαστική παρέμβαση στο πεδίο της δικαστικής αστυνομίας.

Δέκατη τέταρτη πρόταση: Θεσμοθέτηση πραγματικών θεσμών ελέγχου των περιπτώσεων κακοδικίας. Ο πολίτης ο οποίος είναι θύμα κακοδικίας δεν έχει καμμία δικαστική και έννομη προστασία. Οι αγωγές κακοδικίας απορρίπτονται όλες και έτσι ακυρώνεται το δικαίωμα στην πραγματική προσφυγή.

Δέκατη πέμπτη πρόταση: Γενναία αύξηση του προϋπολογισμού για τη δικαιοσύνη. Γιατί, τελικά, το τι διατίθεται στη δικαστική λειτουργία, τι δαπάνη το κράτος για να υπάρχει δικαιοσύνη είναι και αυτό που αντανakλά την αντίληψη του κράτους και της Κυβέρνησης για τη δικαιοσύνη.

Η Πλεύση Ελευθερίας με αυτές τις αρχικές δεκαπέντε προτάσεις -με έχετε ακούσει να τις διατυπώνω και σε άλλες ευκαιρίες και περιστάσεις- επιθυμεί να ανοίξουμε έναν διάλογο πραγματικής συζήτησης για τη δικαιοσύνη. Γιατί πιστεύουμε ότι το δίκαιο δεν είναι κάτι ενοχλητικό, αλλά είναι προϋπόθεση συνοχής, ύπαρξης και ευημερίας της κοινωνίας και πρώτα απ' όλα της νέας γενιάς, την οποία δεσμευόμαστε να φέρουμε στο επίκεντρο και μέσα στη Βουλή και έξω από τη Βουλή, στο παρόν και στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Πλεύσης Ελευθερίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ την Πρόεδρο της Πλεύσης Ελευθερίας.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Γεώργιος Κωτσός, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε ένα νομοσχέδιο που έχει να κάνει με τη δικαιοσύνη, με την αναβάθμιση, τον εκσυγχρονισμό, την επιτάχυνση της δικαιοσύνης και μάλιστα στο κορυφαίο επίπεδο των διοικητικών δικαστηρίων της χώρας μας, του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Έχει νόημα η σημερινή συζήτηση; Έχει αντικείμενο; Προφανώς και έχει. Προφανώς και έχει, γιατί συνηθίζαμε να λέμε πως οι τρεις μεγάλες παθογένειες του σύγχρονου ελληνικού κράτους ήταν ένας έντονα γραφειοκρατικός, πλαδαρός και δυσκίνητος δημόσιος τομέας, ένα ληστικό και επισφαλές φορολογικό και ασφαλιστικό σύστημα και μια πολύ αργή και επίπονη διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης.

Για τα δύο πρώτα, έχω να πω πως η Κυβέρνησή μας έχει κάνει σημαντικά βήματα, ιδιαίτερα στο επίπεδο της γραφειοκρατίας, μέσα από την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών. Στο δε δεύτερο επίπεδο, της φορολογίας και του ασφαλιστικού συστήματος, μέσα από πενήντα φοροαπαλλαγές αλλά και ένα σταθερό ασφαλιστικό σύστημα, έχουν γίνει βήματα και τώρα πολύ καλά κάνει

το Υπουργείο Δικαιοσύνης και φέρνει αυτή τη διαδικασία, προκειμένου να προχωρήσουμε με πιο γοργά, πιο αποτελεσματικά και πιο ουσιαστικά βήματα στην απονομή της δικαιοσύνης, της δικαιοσύνης που άπτεται του συνόλου της κοινωνίας μας. Διότι, εάν κάποιος εμπλακεί με τη δικαιοσύνη και το ψυχολογικό και το οικονομικό και το προσωπικό κόστος είναι τεράστιο και ιδιαίτερα επιδρά καθοριστικά αρνητικά και στην αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας μας.

Γιατί το λέω αυτό; Ένα παράδειγμα. Όντας Δήμαρχος Μουζακίου το 2002, μία από τις καλύτερες επιχειρήσεις πλεόν της περιοχής μας, με έντονη συμμετοχή στην τοπική ανάπτυξη και με παγκόσμια αναγνώριση, ενεπλάκη σε δικαστική διαμάχη στο Συμβούλιο της Επικρατείας μέσα από προσφυγή τριών προσώπων. Από το 2002 κατέληξε να έχει οριστική και αμετάκλητη απόφαση το 2011, εννιά χρόνια μετά. Το αποτέλεσμα ήταν ο επιχειρηματίας να αναγκαστεί να πουλήσει το μεγαλύτερο μέρος της επιχείρησής του για να μην πτωχεύσει και τρεις από τους τέσσερις μετόχους να έχουν αποσυρθεί. Καταλαβαίνετε το κόστος, το βάρος, την αγωνία και το άγχος αυτού του ανθρώπου.

Και βέβαια, μια μεγάλη παθογένεια της ελληνικής δικαιοσύνης είναι οι αντιφάσεις, η αντίφαση ακόμη και στην ίδια απόφαση. Προσωπική εμπειρία. Το πρώτο δικαστήριο που είχα ως δήμαρχος για αποφύλωση επαρχιακού δρόμου. Πρωτόδικα ο εισαγγελέας ήταν «καταπέλτης»! Καταδικαστική απόφαση. Στο εφετείο λέει οι υπήρχε άλλο αντικείμενο. Αθωώθηκε μεσα σε δύο λεπτά και δικαιώθηκαν οι δικηγόροι μου που λέγανε «μην ανησυχείς, γιατί στη δικαιοσύνη ισχύει το αξίωμα πως όταν είσαι ένοχος να ελπίζεις, όταν είσαι αθώος να φοβάσαι». Ε, αυτό πρέπει να το ξεπεράσουμε. Αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσουμε, για να αποκατασταθεί και η εμπιστοσύνη των πολιτών προς τη δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη, αν μη τι άλλο, τι είναι; Είναι το τελευταίο καταφύγιο του πολίτη και κυρίως του αδύναμου συμπολίτη μας.

Ξέρετε, η συζήτηση για την αναβάθμιση, τον εκσυγχρονισμό και την επιτάχυνση των διαδικασιών της δικαιοσύνης στη χώρα μας έχει ξεκινήσει εδώ και εκατό χρόνια. Επιτέλους, ήρθε η ώρα να το πράξουμε. Αυτό κάνει το σημερινό νομοσχέδιο. Αξίζει τον κόπο εδώ να αναφέρουμε πως η στάση των φορέων της δικαιοσύνης απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα ήταν πραγματικά αξιοπρεπής και συμμετείχε ουσιαστικά δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για τη βελτίωση όλων των διατάξεων. Τι λένε; Την ενίσχυση στο στάδιο της προδικασίας. Την αναβάθμιση του ρόλου του εισηγητή. Τον επιμερισμό της εργασίας των δικαστών, προκειμένου να υπάρχει καλύτερη κατανομή του βάρους της εργασίας, για να έχουμε και καλύτερα αποτελέσματα και πιο γρήγορα. Και, βέβαια, αυστηροί όροι στις προθεσμίες για την επίδοση των δικογράφων και των απόψεων της διοίκησης. Γιατί κι εδώ σε πάρα πολλές περιπτώσεις η ίδια η διοίκηση καθυστερεί να δώσει τις δικές της αποφάσεις και προτάσεις.

Πρόσθετα, επιδιώκεται να κατανέμεται με ορθολογικότερο τρόπο η δικαστηριακή ύλη και να απονέμεται ταχύτερα η δικαιοσύνη με το να απαλλάσσεται το Ανώτατο Συμβούλιο με υποθέσεις που μπορούν να λυθούν σε πιο χαμηλό επίπεδο. Και, βέβαια, είναι εξαιρετικής σημασίας η αποτελεσματική λειτουργία της πιλοτικής δίκης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Στόχος μας, ουσιαστικά, ποιος είναι; Η απόδοση ποιοτικής και γρήγορης δικαιοσύνης σε υποθέσεις που άπτονται του μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Με λίγα λόγια, η Κυβέρνησή μας, όπως και σε άλλους τομείς, μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για τη δικαιοσύνη επιδιώκει να κάνουμε το άλμα πιο γρήγορα από τη φθορά, όπως θα έλεγε και ο Ελύτης. Και προς αυτή την κατεύθυνση, κύριε Υπουργέ, πολύ σωστά πράττετε. Νομίζω ότι έτσι πρέπει να το αντιμετωπίσουμε όλοι μας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση. Θα ήθελα να παρακαλέσω τους συναδέλφους που πολύ ελαφρά τη καρδία μιλάνε για κατάργηση της ασυλίας των Βουλευτών. Ως δήμαρχος έχω περάσει πάνω από τριάντα πέντε δικαστήρια. Κάποια από αυτά είχαν αντικείμενο. Τα περισσότερα ήταν από δικομανείς συμπολίτες μου. Ξέρετε, εκεί έξω υπάρχουν πάρα πολλοί τέτοιοι, που για ψύλλου πήδημα τον καθένα και την καθεμία από εμάς

μπορούν να μας έχουν στο εδώλιο του κατηγορουμένου. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι είναι πολύ βαρύ, ότι είναι πολύ ψυχοφθόρο και το λιγότερο που κάνει είναι να σε αποπροσανατολίζει από την πραγματική σου αποστολή. Άρα ας είμαστε λίγο φειδωλοί σ' αυτό το ζήτημα.

Εξάλλου, απ' ό,τι έχετε δει κατά τη διάρκεια των ημερών της Κυβέρνησής μας το σύνολο σχεδόν των υποθέσεων που ήρθαν για άρση ασυλίας πήραν θετική ψήφο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κωτσό.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια πράγματα τα οποία ειπώθηκαν προηγουμένως και κυρίως στο κομμάτι της κουβέντας που άνοιξε επ' ευκαιρία του απαράδεκτου αυτού γεγονότος του συναδέλφου μας Λευτέρη Αυγενάκη, όπου επελήφθη και παρουσιάσε ο Υπουργός προηγουμένως άμεσα και η Κοινοβουλευτική Ομάδα και το Προεδρείο της Βουλής και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, στην κουβέντα που ανοίγει για την άρση ασυλίας.

Εδώ, με συγχωρείτε, θεωρώ ότι είναι μια άδικη κουβέντα και οφείλω να πω ότι άκουσα λίγο διαφορετική προσέγγιση από αυτό που είπε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο αξιότιμος κ. Αυλωνίτης, από αυτό που είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Εδώ πρέπει να έχουμε μια ειλικρίνεια. Η πρόδοος που έχει γίνει στη βουλευτική ασυλία με τις ψήφους και του ΣΥΡΙΖΑ στην τελευταία Αναθεώρηση και της Νέας Δημοκρατίας -και στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, αλλά δεν είναι σημερινό θέμα- έχει οδηγήσει πια σε ένα απολύτως εξορθολογισμένο πλαίσιο.

Αυτό στην πραγματικότητα που είχε στο μυαλό του ο συνταγματικός νομοθέτης είναι ότι ο Βουλευτής θα πρέπει να έχει ασυλία μόνο για θέματα που σχετίζονται με την άσκηση των καθηκόντων του. Οπότε εκεί θα πρέπει να επιλαμβάνεται η Βουλή. Θεωρώ πολύ άδικη την οποιαδήποτε άλλη κουβέντα γίνεται, όταν σας είπε το πρωί τα στοιχεία ο Πρόεδρος της Επιτροπής Δεοντολογίας ότι μιλάμε τώρα ότι από τις είκοσι εννέα περιπτώσεις που έχουν έρθει στις είκοσι οκτώ έγινε άρση ασυλίας. Άρα δεν μπορού να καταλάβω τι παραπάνω συζητάμε να αλλάξουμε στον Κανονισμό της Βουλής.

Πάμε τώρα στο κομμάτι, γιατί άκουσα κι αυτή την κουβέντα, για την αυτόφωρη διαδικασία αν ακολουθείται ή δεν ακολουθείται. Από το Σύνταγμα αυτόφωρη διαδικασία σε Βουλευτή ακολουθείται μόνο για κακούργημα, όχι για πλημμέλημα. Επειδή, όμως, ακούω και αυτή την κατάργηση, μήπως, επειδή εδώ είμαστε αρκετοί συνάδελφοι δικηγόροι, θα πρέπει να καταργηθεί και για τους δικηγόρους αυτό, κύριε συνάδελφε; Είναι κάποιο προνομιακό το ότι ο δικηγόρος έχει ειδική δωσιδικία και επειδή πηγαίνει απευθείας στο εφετείο να δικαστεί στην πραγματικότητα δεν ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία. Γιατί μόλις διαπιστωθεί η ταυτότητα του δικηγόρου σταματά η αυτόφωρη διαδικασία, για να ακολουθηθεί η διαδικασία της ειδικής δωσιδικίας. Θεωρείτε ότι είναι κάποιο προνόμιο που δικηγόρου αυτό; Όχι. Δικάζεται από μία ειδική δωσιδικία και άρα, με το που γίνει γνωστή η ταυτότητά του, δεν μπορεί να συνεχίσει η αυτόφωρη διαδικασία, γιατί πάει απευθείας σε εφετείο.

Αντίστοιχα και για τον Βουλευτή δεν είναι κάποιο προνόμιο. Είναι μια διαδικασία που το Σύνταγμα απευθείας τότε, το 1974, έκρινε και είναι σε όλα τα Συντάγματα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν υπάρχει κανένα Σύνταγμα που να μην έχει μία ειδική διαδικασία ασυλίας. Τι λέει; Προφανώς σε αυτόφωρο κακούργημα, λόγω της βαρύτητας, δεν χρειάζεται καμμία άδεια της Βουλής για να επιληφθεί η δικαιοσύνη, αλλά μετά έρχεται η υπόθεση στη Βουλή. Στο δε πλημμέλημα, προφανώς, λέει ότι δεν θα ακολουθηθεί η αυτόφωρη διαδικασία, αλλά αυτομάτως με την πρώτη ευκαιρία θα έρθει η υπόθεση στη Βουλή. Γιατί το άκουσα και αυτό το θέμα.

Άρα θεωρώ ότι έχουμε μια πολύ άδικη κουβέντα. Άλλη είναι η κουβέντα για τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών και τη διαδικασία

του άρθρου 86 αν χρειαζόταν να γίνουν οποιεσδήποτε άλλες παρεμβάσεις. Στο κομμάτι, όμως, της βουλευτικής ασυλίας θα πρέπει όλοι μαζί να εξηγήσουμε στους πολίτες ότι πλέον δεν υπάρχει κάποιο ουσιαστικό προνόμιο. Άκουγα και σήμερα το πρωί στις τηλεοράσεις να λένε παλιότερα για αλκοτέστ. Αυτά ήταν σε μια άλλη περίοδο. Και στην τελευταία Αναθεώρηση, αλλά και πιο πριν οφείλω να πω, υπήρχε μια τρομακτική πρόοδος ως προς το κομμάτι της άρσης ασυλίων, επειδή ακριβώς έχει αλλάξει το ίδιο το Σύνταγμα.

Έρχομαι σε κάτι που εγώ συμφωνώ απόλυτα με τον κύριο Υπουργό. Νομοπαρασκευαστικές επιτροπές. Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εδώ πέρα έχουμε έρθει οι Βουλευτές για να ψηφίζουμε νόμους, όχι να κρυβόμαστε πίσω από νομοπαρασκευαστικές επιτροπές. Άκουγα στον περίφημο Ποινικό Κώδικα Καλογήρου, ΣΥΡΙΖΑ, «μα, μας το πρότεινε νομοπαρασκευαστική επιτροπή». Ας φέρουμε, λοιπόν, εδώ πέρα δικαστές, δικηγόρους και καθηγητές να νομοθετούν. Οι νομοπαρασκευαστικές επιτροπές είναι ένα εργαλείο. Και για να σας το πω απλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εγώ ως Βουλευτής δεν χρειάζομαι τον οποιονδήποτε να μου πει αν η ανθρωποκτονία θα είναι μοναδική ποινή ισόβια ή δεκαπέντε χρόνια ως ισόβια που πρότεινε η νομοπαρασκευαστική.

Επειδή δηλαδή το πρότεινε η νομοπαρασκευαστική, έπρεπε να έρθουν εδώ οι Βουλευτές να το ψηφίσουν; Χρήσιμα εργαλεία, αλλά από εκεί και πέρα την ευθύνη την έχουμε εμείς που ψηφίζουμε ως Βουλευτές. Άρα όταν θεωρούμε ότι πρέπει να γίνουν αλλαγές, ακόμα και στους κώδικες, και σε αυτές τις αλλαγές χρειάζεται να βάλουμε νομοπαρασκευαστική για να πάρουμε μια εισήγηση που μπορούμε, αλλά αλίμονο να κατηγορηθούμε αν ερχόμαστε εδώ απευθείας και λέμε «να, εμείς ερχόμαστε και παίρνουμε την ευθύνη», όπως ακριβώς κάνει ο συγκεκριμένος Υπουργός και ο Υφυπουργός.

Μη θεοποιούμε ούτε να δαιμονοποιούμε. Αυτό όμως το επιχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ, ότι η δωροδοκία η ενεργητική έγινε από κακούργημα πλημμέλημα μας το είπε η νομοπαρασκευαστική, όχι. Την ευθύνη την πήραν οι Βουλευτές που ψήφισαν. Γιατί με αυτή τη λογική να εκχωρήσουμε το δικαίωμά μας και να πάμε να κάνουμε νομοπαρασκευαστικές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Μιλάμε για κώδικες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και οι κώδικες, δεν κατάλαβα.

Οι κώδικες, δηλαδή, σε όλο το άλλο το πλαίσιο και στους κώδικες αν κρίνεις να αλλάξεις -και με συγχωρείτε, πολύ σωστά εμείς από την πρώτη θητεία κιόλας αλλάξαμε- ότι δεν μπορεί η ανθρωποκτονία να έχει εναλλακτική ποινή δεκαπέντε χρόνια έως ισόβια. Για ποιον λόγο; Εγώ δεν κατάλαβα ποτέ, και με τους καθηγητές που συζητούσα, γιατί πρέπει η ανθρωποκτονία, το κορυφαίο αδίκημα που υπάρχει, να έχει εναλλακτική ποινή εάν τυχόν δεν λαμβάνονται ελαφρυντικά. Ή θα μου πουν εμένα -ο οποιοσδήποτε- ότι η δωροδοκία -και θα το κρίνουμε εμείς να πάρουμε το βάρος- αν θα είναι πλημμέλημα ή κακούργημα.

Έρχομαι στο κομμάτι του νομοσχεδίου και της επιτάχυνσης, η οποία επιτάσσεται. Μάλιστα, επειδή όλοι είπαν ένα παράδειγμα, να πω κι εγώ, επειδή είναι και πολύ πρόσφατο. Έβλεπα τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -αυτό δεν είναι στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά είναι στα διοικητικά δικαστήρια, διοικητικό πρωτοδικείο-, αγωγή την οποία είχα κάνει ως δικηγόρος το 2011, δικάστηκε το 2023 και πριν έναν μήνα βγήκε απόφαση. Δεν τη χειρίζομαι την υπόθεση εγώ πια, είχα γίνει Υπουργός. Ο διοικούμενος, λοιπόν, δώδεκα χρόνια μετά, πρωτόδικη απόφαση που ο διοικούμενος ήταν θύμα ιατρικού λάθους.

Είπατε κάτι πολύ σωστό, κυρία Πρόεδρε, και, επειδή ακριβώς έχετε δικαστηριακή πρακτική, θα συμφωνήσω ότι πολλές φορές η διοίκηση δεν εξαντλεί τα ένδικα μέσα τα οποία έχει. Αυτό δεν αφορά βέβαια το Υπουργείο Δικαιοσύνης τόσο, όσο τη διοίκηση ως διοίκηση. Είναι πολύ σωστό να πάψει. Αλλά προσέξτε κάτι και σας το λέω με την εμπειρία μου -επειδή έτυχε και έρχονταν πολίτες που διαμαρτύρονταν και έλεγα «ρε παιδιά, εδώ έχει γίνει ένα ιατρικό λάθος, είναι προδήλως, έχει βγει απόφαση, ο άνθρωπος μπορεί να έχει υποστεί και μια βαριά σωματική βλάβη», μιλούσαμε για αναπηρίες- η διοίκηση έχει φοβία, σε περίπτωση που δεν ασκήσει το σύνολο των ένδικων μέσων, υπάρχει ο κίνδυνος

να είναι εκτεθειμένη.

Οπότε, για να μην έχουμε από τη μια πλευρά τον κίνδυνο μιας διοίκησης που δεν θα κινήσει τα ένδικα μέσα όταν χρειάζεται, αλλά να μην έχουμε και μια λογική «εξαντλούμε τα πάντα», πιστεύω ότι έχετε δίκιο, πρέπει να αντιμετωπιστεί και αυτό θα αντιμετωπιζόταν αν μπορούσαν να υπάρχουν εισηγήσεις -το είχα πει κιόλας τότε γιατί δεν πρέπει να μην παίρνουμε γνωμοδότηση από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους- πραγματικά ποιες υποθέσεις πρέπει να συνεχιστούν και ποιες όχι. Αυτό από μόνο του θα ήταν μια μεγάλη αποφόρτιση της ύλης και κυρίως δικαίωση για ανθρώπους, που δεν χρειάζεται να περιμένουν όλα αυτά τα χρόνια.

Αλλά και για το δημόσιο θα ήταν σημαντικό. Γιατί πάλι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φανταζόμουν εγώ ως Υπουργός τώρα ότι σε αυτές τις αγωγές που είχαν γίνει σε βάρος δημοσίων νοσοκομείων πόσα περισσότερα θα πλήρωνε στην πορεία το δημόσιο, αφού ήταν προδήλως αγωγές που θα κερδίζονταν. Ενώ αν υπήρχε μια δυνατότητα να κλείσουν αυτές οι υποθέσεις και ο δικαιούμενος θα έπαιρνε γρήγορα τις αποζημιώσεις, αλλά και το δημόσιο δεν θα πλήρωνε μετά υπέρογκους τόκους.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο σε μια σειρά από παρεμβάσεις που έχει κάνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ερχόμαστε εδώ και κάνουμε απλά πράγματα. Απλοποιούμε τη δικονομία, ενισχύουμε μικρότερες και ευέλικτες συνθέσεις, αναβαθμίζουμε τον ρόλο του εισηγητή, ενδυναμώνουμε την προδικασία και κάνουμε μια ορθολογικότερη κατανομή της δικαστικής ύλης. Οπωσδήποτε είναι ένα νομοσχέδιο σε ένα πολύ σημαντικό δικαστικό επίπεδο, που έχει να κάνει με το Συμβούλιο της Επικρατείας. Θεωρούμε ότι, με βάση τα στοιχεία που και ο αξιότιμος εισηγητής μας ανέφερε προηγουμένως, θα είναι παρεμβάσεις που θα βελτιώσουν την κατάσταση.

Έχουν γίνει πολλοί νόμοι επιτάχυνσης της δικαιοσύνης που δεν είχαν τα αντίστοιχα αποτελέσματα. Υπήρχαν όμως και κάποιοι που λειτούργησαν, όπως η πιλοτική δίκη. Και είμαι βέβαιος ότι με αυτές τις παρεμβάσεις, που πολύ επιγραμματικά τις ανέφερα, όπως αναλυτικά αναφέρθηκε και ο Υπουργός αλλά και ο εισηγητής μας, θα καταφέρουμε να βελτιώσουμε μια κατάσταση που η βελτίωση στην κατάσταση του Συμβουλίου της Επικρατείας, επειδή ακριβώς είναι η αντιδικία που είχε ο δικαιούμενος με τη διοίκηση, έχει να κάνει ακριβώς με μια καλύτερη απονομή δικαιοσύνης. Και πιστεύω ότι επί της αρχής σφάλλουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης που δεν στηρίζουν αυτές τις αλλαγές. Θα μπορούσαμε να δεχτούμε την επί μέρους κριτική.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι όσο έχεις προβληματική διοίκηση θα παράγεις και αρκετή δικαστική ύλη. Υπάρχει και ένα προϊόν δικομανίας που το συναντάμε. Αλλά στο κομμάτι κυρίως της διοικητικής δίκης θεωρώ ότι τα κράτη που κατάφεραν να έχουν μια καλύτερη διοίκηση, που δικαιολογούσαν τις αποφάσεις τις οποίες έπαιρναν, είχαν και λιγότερη δικαστηριακή ύλη.

Θεωρώ ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης και ο Υπουργός και ο Υφυπουργός από την πλευρά τους στο κομμάτι των παρεμβάσεων τις οποίες κάνουν είναι παρεμβάσεις στη σωστή κατεύθυνση και κατά την εκτίμησή μου θα έχουμε μία καλύτερη εικόνα όταν εφαρμοστεί όλο αυτό το πλαίσιο στη διοικητική δίκη, στο κομμάτι του Συμβουλίου της Επικρατείας, βελτιώνοντας κατά πολύ τους χρόνους που σήμερα εκδικάζονται υποθέσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Πλεύρη.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Αλέξανδρος Καζαμίας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Πλεύσης Ελευθερίας.

Λείπουν ακόμη ο κ. Ρούντας και ο κ. Ηλιόπουλος, τους οποίους δεν βλέπω εδώ. Εάν δεν έλθουν, θα συνεχίσουμε με τους ειδικούς αγορητές και τους εισηγητές στις δευτερολογίες τους, ξεκινώντας αντίστροφα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να πάρω και τρία λεπτά από τη δευτερολογία μου αν γίνει ταί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την ημέρα που ορκίστηκε η νέα Βουλή που προέκυψε από τις εκλογές της 25^{ης} Ιουνίου. Η Νέα Δημοκρατία σχημάτισε

εξανά Κυβέρνηση με ποσοστό 41% και η Πλεύση Ελευθερίας, ως ανερχόμενο κίνημα της Αριστεράς, εκπροσωπήθηκε για πρώτη φορά στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

Στις αρχές του περασμένου Οκτωβρίου, με αφορμή τη συμπλήρωση εκατό ημερών από την αρχή της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας την περίοδο αυτή, η Πλεύση Ελευθερίας έκανε έναν πρώτο απολογισμό των πεπραγμένων της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, ο οποίος όμως δεν υπήρξε ιδιαίτερος κολακευτικός. Μιλήσαμε τότε για το πρωτοφανές φαινόμενο μιας νεοεκλεγμένης Κυβέρνησης, με ρεκόρ διαφοράς είκοσι τριών-είκοσι τεσσάρων μονάδων από το δεύτερο κόμμα, η οποία όμως γνώρισε δύο παραιτήσεις Υπουργών στους πρώτους δύο μήνες του βίου της, των κυρίων Μηταράκη και Βαρβιτσιώτη. Παράλληλα εκφράσαμε τότε την αγανάκτησή μας για την αδυναμία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας να αντιμετωπίσει τις φυσικές καταστροφές του καλοκαιριού, όταν η χώρα καιγόταν από τη Ρόδο ως τη Θράκη και ταυτόχρονα η Θεσσαλία βούλιαζε κάτω από τις πλημμύρες. Τονίσαμε τότε επίσης ότι το παλαιότερο σύνθημα του κ. Μητσοτάκη, ότι επί των κυβερνήσεών του δεν χάθηκαν ζωές από τις φυσικές καταστροφές, έπαψε πλέον να ακούγεται, αφού στις περσινές θεομηνίες θρηνήσαμε δυστυχώς περπού τριάντα θανάτους πολιτών.

Τόσο αποτυχημένες ήταν οι πρώτες εκατό μέρες της δεύτερης θητείας της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, ώστε υπενθυμίζαμε επανειλημμένως πως ακόμη και φανατικοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας από τα φιλοκυβερνητικά μέσα μαζικής ενημέρωσης μιλούσαν για «πλήρες ξεχαρβάλωμα» -έτσι έλεγαν- «της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και του κρατικού μηχανισμού». Στις 4 Οκτωβρίου έκλεινα την ομιλία μου για τις πρώτες εκατό μέρες της παρούσας Κυβέρνησης με τις εξίσου σκληρές, αλλά δίκαιες και ακριβείς λέξεις. Και έλεγα τότε: «Στις τρεις ή τέσσερις δεκαετίες που παρακολουθώ την ελληνική πολιτική σκηνή δεν μπορώ να θυμηθώ μια νεοεκλεγμένη κυβέρνηση η οποία να έχει γνωρίσει δύο υποurigικές παραιτήσεις και τόσο μεγάλη απώλεια δημοτικότητας στις δημοσκοπήσεις στις πρώτες εκατό μέρες της όσο η δική σας. Φοβόμαστε» -συνέχιζα- «πως ξεκινήσατε τόσο άσχημα, ώστε ενδέχεται να είναι ήδη αργά για να αναστρέψετε τον κατήφορο».

Σήμερα, έναν χρόνο μετά, εκείνη η εικόνα της πρώιμης φθοράς και αποτυχίας δεν έπαψε να κατατρέπει την Κυβέρνηση. Τότε βεβαίως είχαμε μόνο κάποιες κακές δημοσκοπήσεις. Στον έναν χρόνο που μεσολάβησε, όμως, είχαμε τις δημοτικές εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου, από τις οποίες η Νέα Δημοκρατία, τέσσερις μόλις μήνες μετά το περιβόητο 41%, βγήκε εμφανώς τραυματισμένη, ιδίως στον Δήμο Αθηναίων και στην Περιφέρεια της Θεσσαλίας, όπου απέτυχε να κρατήσει στις θέσεις τους τους εκλεκτούς υποψηφίους της, τους κυρίους Μπακογιάννη και Αγοραστό.

Εκτοτε αυτή η εκλογική φθορά όχι μόνο δεν ανατράπηκε, αλλά εντάθηκε στις ευρωεκλογές του περασμένου μήνα. Έντεκα μήνες μετά τις εθνικές εκλογές του 2023 το 41% έγινε πλέον 28%, πέφτοντας δηλαδή κατά δεκατρείς ολόκληρες μονάδες, ενώ το τεράστιο ποσοστό της αποχής των ευρωεκλογών υποδηλώνει ότι η λαϊκή δυσaréσκεια από το έργο της Κυβέρνησης πηγαίνει πολύ βαθιά στη συνείδηση της κοινωνίας.

Παράλληλα, οι παραιτήσεις Υπουργών συνεχίστηκαν και αυτές ακάθεκτες, παρά το γεγονός ότι υπήρξαν δύο κυβερνητικοί ανασχηματισμοί, που υποτίθεται ότι βελτίωσαν τάχα το κυβερνητικό σχήμα. Υπενθυμίζω ότι η συχνότητα ενός κυβερνητικού ανασχηματισμού κάθε έξι μήνες -είχαμε έναν τον Ιανουάριο και έναν ξανά τον περασμένο μήνα- φτάνει πλέον τις επιδόσεις των περιβόητων αναδομήσεων της εποχής του Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος κατέχει μέχρι σήμερα το ρεκόρ των πιο συχνών κυβερνητικών ανασχηματισμών μετά το 1974. Όταν όμως αυτά συμβαίνουν από τον κ. Μητσοτάκη, ο οποίος έχει κατ' επανάληψη δηλώσει ότι δεν του αρέσουν οι συχνοί ανασχηματισμοί, τότε είναι σαφές ότι ακόμη και ο ίδιος αναγνωρίζει αδιαμφισβήτητα ότι υπάρχουν σοβαρά ζητήματα κυβερνητικής λειτουργίας.

Όμως, παρά τους δύο ανασχηματισμούς, τον περασμένο Μάρτιο είχαμε και άλλες δύο παραιτήσεις κορυφαίων Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας, του Υπουργού Επικρατείας κ. Παπασταυρίδου και του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό κ. Γιάννη Μπρατάκου.

Και ως να μην έφταναν αυτά, είχαμε χθες και την πρώτη διαγραφή Βουλευτή και πρώην Υπουργού από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, του Λευτέρη Αυγενάκη, για την άκρως απαράδεκτη και ντροπιαστική συμπεριφορά του σε εργαζόμενο στο αεροδρόμιο της Αθήνας.

Αλλά κι αυτή δεν ήταν η μόνη υπόθεση που αφορούσε Βουλευτή. Πριν μερικούς μήνες είχαμε επίσης την απόσυρση της υποψηφιότητας της Ευρωβουλευτού της Νέας Δημοκρατίας Άννας - Μισέλ Ασημακοπούλου στη σκιά του σκανδάλου για τη διαδρομή των προσωπικών δεδομένων από το Υπουργείο Εσωτερικών, για τη διαλεύκανση του οποίου η Πλεύση Ελευθερίας κατέβαλε και καταβάλλει διαρκείς προσπάθειες, διότι βεβαίως το σκάνδαλο αυτό δεν έχει ακόμη πλήρως διαλευκανθεί.

Γιατί τα λέμε και τα θυμόμαστε όλα αυτά; Πρώτον, διότι ο απολογισμός του έργου μιας κυβέρνησης πρέπει να γίνεται από την αντιπολίτευση όχι μόνο σε καθημερινή βραχυχρόνια βάση, από νομοσχέδιο σε νομοσχέδιο και από επίκαιρη ερώτηση σε επίκαιρη ερώτηση. Ο πραγματικός απολογισμός των πεπραγμένων μιας κυβέρνησης πρέπει να γίνεται σε μακροχρόνια και συνολική βάση, για να φαίνεται έτσι καθαρά στους πολίτες ποιο είναι το κυβερνητικό έργο στο σύνολό του, που είναι τελικά αυτό που κρίνουν και θα κρίνουν οι πολίτες με την ψήφο τους στις εκλογές, την πιο κρίσιμη ίσως λειτουργία σε κάθε αντιπροσωπευτική δημοκρατία.

Τα λέμε όμως αυτά και για έναν δεύτερο και πιο συγκεκριμένο λόγο. Όπως και να κάνει κανείς τον απολογισμό του έργου της Κυβέρνησης Μητσοτάκη στη διάρκεια του πρώτου χρόνου της δεύτερης θητείας της, ένα συμπέρασμα αναπόφευκτα κυριαρχεί και αυτό δεν είναι άλλο από το γεγονός ότι η φθορά που υπέστη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τους τελευταίους δώδεκα μήνες έχει υπάρξει μεγάλη, βαθιά και ραγδαία.

Αυτά βεβαίως δεν είναι μόνο δικά μας συμπεράσματα. Μέσα στο ίδιο το κυβερνών κόμμα έχουν αρχίσει πλέον να εκδηλώνονται, ως αποτέλεσμα αυτής της ραγδαίας φθοράς, ισχυρότατες φυγόκεντρες δυνάμεις. Τις προηγούμενες εβδομάδες κάποιοι Βουλευτές της κυβερνητικής παράταξης εξέφρασαν δημόσια την ανησυχία τους για τα συνεχιζόμενα προβλήματα της ακρίβειας, της στέγασης και της αγροτικής παραγωγής, παρατηρώντας - ορθά κατά τη γνώμη μας - ότι τα θέματα αυτά έχουν κλονίσει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Στις 26 Ιουνίου εδώ στη Βουλή συγκλήθηκε η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, για να συζητήσει τα θέματα αυτά σε ένα κλίμα βαθύ προβληματισμού για το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών και για τις μελλοντικές πολιτικές που πρέπει να ακολουθήσει η Κυβέρνηση.

Και φυσικά η κορωνίδα αυτών των φαινομένων αποσύνθεσης ήταν και η άκρως ασυνήθιστη εξέλιξη της περασμένης Δευτέρας στο Πολεμικό Μουσείο όπου όχι ένας, αλλά δύο πρώην Πρωθυπουργοί, οι κύριοι Σαμαράς και Καραμανλής, περιστοιχισμένοι από πολλούς Βουλευτές και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, συγκεντρώθηκαν για να ασκήσουν συλλογική κριτική στο σύνολο των κεντρικών πολιτικών του κ. Μητσοτάκη, περιλαμβανομένων και μιας σειράς καταστροφικών επιλογών στην εξωτερική πολιτική, ιδίως στα Βαλκάνια και στον πόλεμο της Ουκρανίας.

Όλη αυτή η εικόνα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, εκπέμπει ξεκάθαρα ένα έντονο κλίμα κρίσης και αποσύνθεσης. Ήδη από τη συζήτηση για την πρόταση μομφής τον περασμένο Μάρτιο, όπου κυριάρχησε η κριτική της Πλεύσης Ελευθερίας για τη συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών και για τις αλλεπάλληλες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις παραβιάσεις του κράτους δικαίου στη χώρα μας, η επικεφαλής μας κ. Κωνσταντοπούλου έκανε λόγο για την αρχή του τέλους της Κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Σήμερα, λίγους μήνες μετά, η διαπίστωση αυτή ακούγεται ακόμη πιο καίρια. Η ειρωνεία βεβαίως είναι ότι μαζί με την έντονη αποδοκιμασία της Κυβέρνησης από τους πολίτες στις ευρωεκλογές, τόσο το δεύτερο όσο και το τρίτο κόμμα της χώρας εξέλαβαν και αυτά το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών με όρους ήττας.

Γ' αυτό, εξάλλου, δρομολογήσαν εσωκομματικές διαδικασίες, οι οποίες δεν τίθενται σε λειτουργία παρά μόνο μετά από μεγά-

λες εκλογικές ήττες. Τι μας λέει αυτό; Υποδηλώνει ξεκάθαρα ότι η κοινωνία, μαζί με την Κυβέρνηση, αποδοκίμασε και τα άλλα δύο κόμματα του Κοινοβουλίου που κυβέρνησαν τη χώρα τα τελευταία χρόνια. Αυτό είναι το μέγεθος της πολιτικής κρίσης που σήμερα μας στίζει το πολιτικό μας σύστημα.

Εν μέσω αυτών των φαινομένων, η Πλεύση Ελευθερίας αναδεικνύεται πλέον ξεκάθαρα ως μια δυναμική, συμπαγής και κοινωνικά αντιπροσωπευτική φωνή της Αντιπολίτευσης μέσα στη Βουλή. Έχοντας λάβει στις 9 Ιουνίου τη στήριξη των πολιτών για την εκπροσώπηση της και στη νέα Ευρωβουλή, εν μέσω της διάχυτης πλέον αποσύνθεσης και του κατακερματισμού των κομμάτων που κυβέρνησαν, η Πλεύση Ελευθερίας παρέχει σήμερα, χωρίς αμφιβολία, την κύρια ελπίδα ανανέωσης και ανασυγκρότησης για όλους τους προοδευτικούς και δημοκρατικούς πολίτες της χώρας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Πλεύσης Ελευθερίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Καζαμία.

Θα ξεκινήσουμε αντίστροφα με τον κατάλογο των ειδικών αγορητών και των εισηγητών. Αφού δεν θα μιλήσει ο κ. Δημητριάδης, τον λόγο έχει η κ. Καραγεωργοπούλου.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κανένα πειστικό επιχείρημα δεν αναπτύξατε σχετικά με την επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης από την επίδραση της παρούσας νομοθετικής πρωτοβουλίας. Βασικό άλυτο θέμα παραμένει το γεγονός ότι έχουμε σωρεία ακυρωτικών διαφορών, ιδίως για να ελέγχεται η νομιμότητα ατομικών διοικητικών πράξεων, αντί του να παραμένει ο ακυρωτικός έλεγχος μόνο για έναν κανονιστικών πράξεων.

Με το να έχουμε ακυρωτικές διαφορές, και όχι διαφορές ουσίας, σε ατομικές διοικητικές πράξεις οδηγούμαστε σε τέλμα, γιατί επιβαρύνεται ο πολίτης επιπλέον έξοδα και ταλαιπωρία, η τυχόν αποδοχή της αίτησης ακύρωσης δεν οδηγεί σε επίλυση της διαφοράς μέσω δικαστικής απόφασης, αλλά σε αναπομπή στη διοίκηση, με αποτέλεσμα να υφίσταται κίνδυνος να έχουμε ή εσφαλμένη εφαρμογή δικαστικής απόφασης εκ νέου ή να προκύψει νέα ακυρωτική διαφορά, αν, λόγου χάριν, σε υπαλληλική προσφυγή ή σε διαφορά για θέμα πρόσληψης ΑΣΕΠ ή κρίσεις για προαγωγή σε ΑΕΙ ή επιλογή κάποιου, όπως δικηγόρου με έμμισθη εντολή, αν είχαμε διοικητική διαφορά ουσίας και όχι ακυρωτική διαφορά, ο δικαστής, σε περίπτωση που θα αποδεχόταν το ένδικο βοήθημα, θα οδηγούσε και σε εφαρμογή επί της ουσίας στο διατακτικό της απόφασης πώς θα έπρεπε να ενεργήσει η διοίκηση και θα λιγόστευαν ή θα εξαφανίζονταν περιπτώσεις εφαρμογής δικαστικής απόφασης κατά το δοκούν ή αυθαίρετα από την πλευρά της διοίκησης. Θα είχαμε έτσι αυθεντική δικαστική διάγνωση με οδηγία εφαρμογής μέσω διατακτικού από τη διοίκηση της κάθε κρινόμενης περίπτωσης.

Η προχειρότητα που διαλαμβάνει το εν λόγω σχέδιο νόμου έρχεται σε συνέχεια της πρωτοβουλίας νόμου για τον δικαστικό χάρτη. Παράδειγμα που αποδεικνύει του λόγου το αληθές; Έστω ότι εκδίδεται απόφαση ειρηνοδικείου εντός του διαστήματος πριν την εφαρμογή της συγχώνευσης ειρηνοδικείων, πρωτοδικείων. Αρμόδιο καθ' ύλην δικαστήριο για την έφεση ποιο θα είναι; Το μονομελές πρωτοδικείο; Αυτό που ήταν, αλλά ήδη σήμερα είναι ένα -λόγω συγχώνευσης- ή το μονομελές εφετείο ως αρμόδιο για εκδίκαση έφεσης μονομελούς πρωτοδικείου;

Η αρχή της διάκρισης των εξουσιών δεν σημαίνει ότι καθεμιά των εξουσιών θα διαβίει στον δικό της μικρόκοσμο. Το ζητούμενο είναι αυτές οι εξουσίες -νομοθετική, εκτελεστική, δικαστική- να παράγουν ορατό έργο στην κοινωνική πραγματικότητα, ανελλείποντας την κοινωνία, εφαρμόζοντας οικειοποιούμενη ή μία εξουσία τα παράγωγα της άλλης, όχι αδιαφορώντας ή και παραβαίνοντας αυτά.

Περαιτέρω είναι προβληματική η αντίληψη ότι η μεταφορά κατηγοριών, διαφορών από το Συμβούλιο Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια θα καταστήσει πιο αποτελεσματική, ποιοτική και ταχεία την απονομή δικαιοσύνης. Η απόλυτη εξάρτηση της λειτουργίας του κράτους της παροχής δικαστικής προστασίας από σύστημα συλλογής και επεξεργασίας πληροφοριών

από την κατά τεκμήριο γνώση είναι μια πρακτική που δημιουργεί τριγμούς στη δικαιοσύνη και θέτει υπό αμφισβήτηση την ποιότητα της δημοκρατίας.

Το Συμβούλιο Επικρατείας έχει καθιερωθεί ως το δικαστήριο που αποφαίνεται για περιβαλλοντικές υποθέσεις σε δίκες που ανοίγονται κατά της αυθαιρετούσας διοίκησης. Η απόρριψη ενδίκων βοηθημάτων, διότι κατά το άρθρο 14 του παρόντος νομοσχεδίου παρουσιάζει ιδιαίτερες πραγματικές ή νομικές δυσκολίες, μπορεί να σημάνει μέχρι και αρνησιδικία και επικίνδυνη χειραγώγηση του πλήθους σε κατευθύνσεις που θα θυμίζουν άλλη, μαύρη, εποχή ανελευθερίας και εξαφάνισης κάθε ατομικού δικαιώματος με τα δημόσια αγαθά να πλήττονται στον βωμό εξυπηρέτησης συμφερόντων αδιάκριτα και ακώλυτα.

Τέλος, για τη μεταφορά ορισμένων ακυρωτικών διαφορών στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, που πλέον θα υπάγονται στον τριμελές διοικητικό εφετείο, είναι απορίας άξιον πώς αναμένεται να συμβεί κάτι τέτοιο, δεδομένων των συνθηκών. Είναι δε προφανής η έλλειψη οποιασδήποτε αριθμητικής ανάλυσης, εκτίμησης, όσον αφορά την αναγκαιότητα και τις συνέπειες της διάταξης.

Η Πλεύση Ελευθερίας καταψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο για όλους τους λόγους που αναπτύξαμε, η ομιλούσα, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και η Πρόεδρος, επικεφαλής μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Πλεύσης Ελευθερίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Καραγεωργοπούλου, ειδική αγορήτρια της Πλεύσης Ελευθερίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια μικρή παρέμβαση για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Θα αναφερθώ για το νομοσχέδιο στο τέλος.

Επειδή όμως ετέθη ένα ζήτημα το οποίο αφορά το παραδεκτό ένδικο μέσο, για να μην έχετε τέτοιες απορίες, εάν δείτε στον εισαγωγικό νόμο του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας στο άρθρο 5 παράγραφος 2, λύνεται η απορία σας για το ποιο είναι αρμόδιο δικαστήριο σε περίπτωση έκδοσης απόφασης μέχρι την εφαρμογή του δικαστικού χάρτη και ποιο δικαστήριο επιλαμβάνεται της υπόθεσης για να δικάσει το ένδικο μέσο.

Δείτε, όλα αυτά λύνονται στον εισαγωγικό νόμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υφυπουργό.

Τον λόγο ο κ. Δημήτρης Τζανακόπουλος, ειδικός αγορητής της Νέας Αριστεράς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω από τη θέση μου για δυο, τρία λεπτά.

Κατ' αρχάς να ξεκαθαρίσουμε κάτι, επειδή άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Πλεύρη, να αναφέρεται στο ζήτημα των νομοπαρασκευαστικών επιτροπών και η θέση του ήταν κάθετη και, αν θέλετε, ολίγον καινοφανής, αντίστοιχα καινοφανής είναι και η θέση του Υπουργείου, ότι διαφωνεί πλήρως και ολοκληρωτικά με την ύπαρξη νομοπαρασκευαστικών επιτροπών.

Ο κ. Πλεύρης νομίζω ότι μπερδέψε δύο διαδικασίες. Από τη μία μεριά έχουμε πράγματι τη διαδικασία των κωδίκων, όπου, όταν ψηφίζουμε κώδικες μ' αυτή την ειδική διαδικασία εδώ στην Ολομέλεια της Βουλής, τους ψηφίζουμε εν συνόλω. Και πράγματι δεν δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό, εφόσον τεθεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με τη διαδικασία των κωδίκων να κάνει επιμέρους αλλαγές σε αυτά τα οποία προτείνει η νομοπαρασκευαστική επιτροπή.

Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με τέτοια διαδικασία, ούτε σε αυτό το νομοσχέδιο ούτε στο προηγούμενο νομοσχέδιο, που αφορούσε τις επιμέρους τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα ούτε στους δικαστικούς χάρτες ούτε σε όλα τα υπόλοιπα νομοσχέδια τα οποία έχει καταθέσει το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Δηλαδή, ψηφίζουμε κανονικά, κάθε άρθρο διαφορετικά. Δεν κάνουμε επί του συνόλου απλώς και μόνο ψηφοφορία. Η ύπαρξη των νομοπαρασκευαστικών επιτροπών νομίζω ότι διασφαλίζει τη συνοχή του νομοθετικού κειμένου και διασφαλίζει και το γεγονός ότι δεν θα

υπάρχουν επικαλύψεις, δεν θα υπάρχουν πλημμέλειες, δεν θα υπάρχουν νομοτεχνικά προβλήματα στη δομή αλλά και στην ουσία των νομοσχεδίων.

Αντιθέτως, εδώ έχουμε μία διαδικασία, την οποία υλοποιεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης σε δύσκολα τεχνικά θέματα, τα οποία αφορούν τη Δικονομία είτε την Ποινική είτε τη Διοικητική σήμερα, αφορούν το ουσιαστικό Ποινικό Δίκαιο, αφορούν την Πολιτική Δικονομία στις περιπτώσεις των δικαστικών χαρτών, που η διαδικασία, την οποία υλοποιεί στην πραγματικότητα δημιουργεί κακότεχνά νομικά κείμενα και ακριβώς σε αυτό κατατίθεται από τη μεριά της Αντιπολίτευσης η κριτική σε ό,τι αφορά τη μη ύπαρξη νομοπαρασκευαστικών επιτροπών.

Ένα δεύτερο ζήτημα για τις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές αφορά το γεγονός ότι αυτές οι επιτροπές είναι κομμάτι της διαβούλευσης, που οδηγεί στην εισήγηση. Στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές συμμετέχουν καθηγητές νομικής, συμμετέχουν δικαστές, συμμετέχουν ενδεχομένως δικηγόροι, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι γίνεται μία πρώτη διαβούλευση στο επίπεδο της προπαρασκευής του νομοσχεδίου. Δεν είναι κανείς υποχρεωμένος ως Υπουργός ή πολύ περισσότερο ως Βουλευτής να υπερψηφίσει ένα νομοσχέδιο απλώς και μόνο επειδή προετοιμάστηκε από μια νομοπαρασκευαστική επιτροπή.

Η δική μου γνώμη, λοιπόν, είναι ότι ο λόγος για τον οποίο οι νομοπαρασκευαστικές επιτροπές από την παρούσα ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης έχουν καταργηθεί είναι διότι λειτουργεί μια λογική νομοθετικού πληθωρισμού από τη μία μεριά, να κατεβάσουμε πάρα πολλά νομοσχέδια για να δείξουμε ότι κάτι κάνουμε και επιχειρούμε να παρέμβουμε για να παρακαμφθεί η διαβουλευτική προπαρασκευαστική διαδικασία και για να υπερψηφισθούν εν πάση περιπτώσει συγκεκριμένα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα, τα οποία η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι υποστηρίζει με τον βίο και την πολιτεία της.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο αυτό καθαυτό να πω μόνο ότι δεν γίναμε σοφότεροι από τη συζήτηση. Δυστυχώς τουλάχιστον από τις παρεμβάσεις του κυρίου Υπουργού και των Βουλευτών της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας δεν απαντήθηκαν κριτικές που έχουν γίνει είτε σε επιμέρους ζητήματα είτε επί του συνόλου του νομοσχεδίου και επί της αρχής του νομοσχεδίου από τη μεριά της Αντιπολίτευσης. Δεν θέλω να τις επαναλάβω.

Πολύ γρήγορα, το γεγονός ότι έχουμε την κατάργηση επί της ουσίας της επ' ακροατηρίου διαδικασίας στην ακυρωτική δίκη, το ακροατήριο λειτουργεί πια ως εξαίρεση στον κανόνα των αποφάσεων, που θα παίρνονταν από τον δικαστικό σχηματισμό του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο. Αυτό οδηγεί σε μια αντίφαση, διευρύνει πάρα πολύ τη διακριτική ευχέρεια των δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας, όταν λειτουργούν σε συμβούλιο να αποφασίζουν ποια υπόθεση θα οδηγείται στο ακροατήριο και ποια υπόθεση θα απορρίπτεται και μάλιστα με συνοπτική απόφαση. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό από τη μία ευρεία διακριτική ευχέρεια στους δικαστές, από την άλλη συνοπτική απόφαση.

Το δεύτερο αφορά την επιβάρυνση των διαδικιών με τις επιδόσεις, πράγμα το οποίο, όπως σας είπα και στην εισήγησή μου, θα οδηγήσει στην πραγματικότητα και σε περιορισμό των δικαιωμάτων των πολιτών, αλλά και σε συγκέντρωση της δικηγορικής ύλης σε μεγάλα δικηγορικά γραφεία, τα οποία θα έχουν τη δυνατότητα να διεκπεραιώσουν το σύνολο αυτών των επιδόσεων και μάλιστα στις ασφυκτικές προθεσμίες, τις οποίες προβλέπει το νομοσχέδιο.

Συμπερασματικά, νομοσχέδιο κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων που θέλουν δικαστική διαδικασία πολυτελείας σε αντίθεση με τους πολίτες, οι οποίοι θα αναγκάζονται εν πάση περιπτώσει σε μια δικαστική διαδικασία που παραβιάζει τα θεμελιώδη δικαιώματά τους και σε τελευταία ανάλυση τους θεωρεί πολίτες δεύτερης ή και τρίτης κατηγορίας.

Με αυτή την λογική θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο και περιμένουμε μια κάποια απάντηση από τη μεριά της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης στις κριτικές, οι οποίες έχουν κατατεθεί, απάντηση την οποία μέχρι στιγμής δεν έχουμε λάβει.

Αυτό το οποίο έχουμε ακούσει είναι την επανάληψη ενός paper, που δόθηκε στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας για να υπερασπιστούν το νομοσχέδιο με εκφράσεις, οι οποίες ήταν κοινές σχεδόν στο σύνολο των τοποθετήσεων των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας. Περιμένουμε από τη μεριά τουλάχιστον του κ. Μπούγα να σεβαστεί την κριτική της Αντιπολίτευσης και να επιχειρήσει να απαντήσει στα κεντρικά ζητήματα τα οποία τέθηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Τζανακόπουλο.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Κομνηνάκη, ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΗ: Πραγματικά για δύο λεπτά, από τη θέση μου, παίρνω τον λόγο, κύριε Υπουργέ, μόνο για να σας επισημάνω για τρίτη φορά, τουλάχιστον να απαντήσετε, για την τροπολογία που έχει καταθέσει το ΚΚΕ –βεβαίως, σας καλούμε να την κάνετε δεκτή- όμως, τουλάχιστον να δεσμευτείτε εδώ.

Πολλές φορές, έχετε αφήσει να εννοηθεί ότι θα λύσετε το ζήτημα, με: Πρώτον, των αναδρομικών για τους νεοδιοριστούς της πρώτης κλάσης, για δυόμιση μήνες, με ευθύνη του Υπουργείου καθυστέρησε η τοποθέτησή τους στις θέσεις τους και δεν έχουν πληρωθεί σε αυτό το διάστημα. Πρέπει αυτό το ζήτημα να λυθεί και βεβαίως, να λυθεί και για τις επόμενες σειρές, για να μην υπάρξει άλλη φορά καθυστέρηση στην καταβολή του μισθού.

Επίσης, ο χρόνος και της εκπαίδευσης να συμπεριλαμβάνεται στον χρόνο δοκιμαστικής υπηρεσίας και σε σχέση με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των δικαστικών υπαλλήλων.

Βεβαίως, σας καλούμε επιτέλους να λύσετε μια αδικία, που συμβαίνει σε βάρος των δικαστικών υπαλλήλων. Το γνωρίζετε καλά. Αναγνωρίζεται από τους πάντες ότι είναι ο πιο κακοπληρωμένος κλάδος του δημοσίου ή δουλεύουν σε υπερεπεντατικές συνθήκες και με πολύ βαριά υποστελέχωση όλων των υπηρεσιών. Επιτέλους, δεν ζητούν και κανένα τεράστιο ποσό! Έχουν «κατακρεουργηθεί» οι μισθοί τους, έχουν κοπεί τα επιδόματα και ζητάνε να επανέλθει τουλάχιστον το επίδομα ειδικών συνθηκών, όπως λέγεται, που μιλάμε για ένα ποσό μηνιαίας αποζημίωσης 185 ευρώ.

Δίνετε μισό εκατομμύριο ευρώ την ημέρα, για να πηγαίνουν οι φρεγάτες «Υδρα» και «Ψαρά» στην Ερυθρά Θάλασσα και λέτε ότι δεν υπάρχουν δημοσιονομικά περιθώρια για να καταβάλλετε αυτό το ελάχιστο, που οφείλτε στους δικαστικούς υπαλλήλους.

Σας καλούμε να κάνετε δεκτή την τροπολογία ή έστω να δεσμευτείτε εδώ ότι θα λύσετε άμεσα το θέμα, αφού το έχετε κατ' επανάληψη υποσχεθεί στους υπαλλήλους και μέχρι σήμερα «ουδέν νεότερο από το μέτωπο».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Κομνηνάκη.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη - Μαρία Αποστολάκη, ειδική αγορήτρια του ΠΑΣΟΚ.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Θα μιλήσω από την θέση μου, κύριε Πρόεδρε.

Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτό το νομοσχέδιο, που αφορά στην επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, έχει πρόνοιες για όλα τα μέρη της διοικητικής δίκης, της ακυρωτικής δίκης, εκτός από τους δικαστές.

Αυτό, όπως αντιλαμβάνεστε, κύριε Υπουργέ, το είχαμε τονίσει και στην επιτροπή, δημιουργεί ένα ζήτημα ετεροβαρούς αντιμετώπισης του προβλήματος, θα προσέθετα όμως και αναξιοπιστίας. Δεν θα περίμενε κανείς από τους εισηγητές και τους συντάκτες του νομοσχεδίου, καθ' όμοιόλογον τους, να αντιμετωπίσουν το ζήτημα αυτό με μία αντικειμενική ματιά και με έναν τέτοιο τρόπο, ώστε να συμπεριλαμβάνει και το Σώμα στο οποίο αυτοί ανήκουν, στην επίλυση του προβλήματος;

Αυτή η αντιμετώπιση, δηλαδή ότι βάζουμε προθεσμίες στους διαδίκους, βάζουμε προθεσμίες στο ελληνικό δημόσιο, «κόβουμε» τον αριθμό των σελίδων στα δικόγραφα και αφήνουμε ανέγγιχτες τις υποχρεώσεις των δικαστικών λειτουργιών του Συμβουλίου της Επικρατείας σε ό,τι αφορά την έκδοση της δικαστικής απόφασης, καθιστά απόλυτα αναξιόπιστη την προσπάθεια επιτάχυνσης της διαδικασίας απονομής δικαιοσύνης διά του νομοσχεδίου αυτού.

Και κάτι τελευταίο σε σχέση με την τροπολογία την οποία καταθέσατε. Το άρθρο 2, κύριε Υπουργέ, είναι ένα άρθρο το οποίο θέτει μια εύλογη προθεσμία για την εγγραφή και ανανέωση εγγραφής στο μητρώο έντυπου Τύπου, το υπομητρώο περιφερειακού και τοπικού Τύπου και το μητρώο ηλεκτρονικού Τύπου. Μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους και θα ήμασταν απολύτως διατεθειμένοι να την ψηφίσουμε εάν εισαγόταν ως αυτοτελής διάταξη, ως αυτοτελής τροπολογία.

Τι κάνετε, όμως; Κατά τη συνήθη νομοθετική πρακτική της Κυβέρνησης, το άρθρο βρίσκεται στην ίδια τροπολογία με ένα άρθρο το οποίο ασφαλώς και δεν είναι δυνατόν να το υπερψηφίσουμε. Και αναφέρομαι στο άρθρο 1 της τροπολογίας αυτής, που αποτελεί μια τραγική δικαίωση και επιβεβαίωση όσων επισημαίναμε κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τον νέο δικαστικό χάρτη. Τότε σας λέγαμε ότι, ενώ δεν είχατε φροντίσει να κάνετε καμμία παρέμβαση πέντε χρόνια σε ό,τι αφορά τις ελλιπέστες κτηριακές υποδομές των δικαστηρίων -οι φωτογραφίες τις οποίες κατέθεσε η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων ήταν ενδεικτικές- προχωρούσατε σε συνενώσεις δικαστηρίων που ήταν βέβαιο ότι δεν θα μπορούσαν οι τραγικές αυτές υποδομές να τις υποστηρίξουν.

Και τι κάνετε τώρα; Προβλέπετε τη δυνατότητα μίσθωσης κτηρίων από το Υπουργείο, ώστε να καλυφθούν οι κτηριακές ανάγκες για τις οποίες πέντε χρόνια δεν έχετε κάνει τίποτα. Και δίνετε στον Γενικό Γραμματέα Δικαιοσύνης ως Πρόεδρο μιας τριμελούς επιτροπής, μια λευκή επιταγή ως προς το ποια κτήρια θα μισθωθούν. Τα κριτήρια που τίθενται είναι παντελώς αόριστα, είναι γενικόλογα και είναι απολύτως αδιαφανή. Και έχουμε βεβαίως πάρα πολλούς λόγους να μη σας εμπιστευόμαστε.

Προσπαθείτε με έναν στρεβλό τρόπο να λύσετε ένα πρόβλημα που προκύπτει από το πρότυπο κακής νομοθέτησης το οποίο εισηγήστε και προφανέστατα για τον λόγο αυτό δεν θα μπορούσαμε να το ψηφίσουμε γι' αυτό και στην τροπολογία αυτή το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ θα ψηφίσει «παρών».

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Αποστολάκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος - Χρήστος Αυλωνίτης, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Θυμάστε στην αρχή της τοποθέτησης του κ. Φλωρίδη, του κυρίου Υπουργού, που αναφέρθηκε για το θέμα του κ. Αυγενάκη; Μάλιστα είπε ότι τα αντανάκλαστικά και της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ και των άλλων κομμάτων ενεργοποιήθηκαν μετά από πέντε μέρες, γιατί δεν γνωρίζαμε τι ακριβώς είχε συμβεί.

Ειλικρινά πιστεύετε ότι πριν από πέντε μέρες από τότε που δημοσιοποιήθηκε το όνομα, ο κ. Τασούλας, ο Πρόεδρος της Βουλής ή ο αντίστοιχος Υπουργός δεν είχε πληροφορηθεί από την Αστυνομία ότι είχε συμβεί αυτό το γεγονός στον αερολιμένα. Μας δουλεύει ο κ. Φλωρίδης; Ειλικρινά μου κάνει εντύπωση. Μας δουλεύει; Και είχαμε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όλο αυτό το πενήνήμερο, να λένε για κάποιον Βουλευτή το όνομα του οποίου δεν δημοσιοποιούσαν; Ποιον δουλεύει ο κ. Φλωρίδης; Ειλικρινά κοροϊδεύει την κοινή λογική. Αυτό είναι το ένα.

Το δεύτερο, θέλω να διευκρινίσω κάτι. Στην πρωτομιλία δεν μίλησα για την ακύρωση των διατάξεων που προσδιορίζουν τον τρόπο της άρσης ασυλίας Βουλευτή ούτε για τους Υπουργούς. Θα ήμουν και συνταγματικά ανόητος αν έλεγα κάτι τέτοιο. Λέτε να μη γνωρίζω, ως νομικός, ότι το Σύνταγμα αναθεωρείται με τη συγκεκριμένη διαδικασία που προβλέπει το ίδιο; Απλά ανέφερα ότι μου φαίνεται αδιανόητο το γεγονός ότι ένας Βουλευτής διαπράττει ένα αδίκημα που δεν είναι στο πλαίσιο των καθηκόντων του και θα πρέπει ουσιαστικά να πάρει την άδεια από τη Βουλή, όπως λέει το άρθρο 62, για να κινηθεί ποινική δίωξη εναντίον του. Και ζήτησα από τον κ. Φλωρίδη ότι υπάρχει η συνταγματική δυνατότητα να προβούμε σε νομοθετική παρέμβαση έτσι ώστε το άρθρο 62 ειδικά στη διάταξη που αναφέρεται ότι υποχρεούται η Βουλή άρει την ασυλία του εάν διαπράττει αδίκημα το οποίο είναι εκτός των αρμοδιοτήτων του. Αν διαβάσετε το άρθρο 62 ξεκάθαρα το λέει. Να κάνουμε, λοιπόν, μια νομοθετική παρέμβαση

όπως και στην περίπτωση της ευθύνης των Υπουργών, που να καταργήσουμε τη συγκεκριμένη διάταξη που συνεχίζει να ισχύει παρά την αναθεώρηση του Συντάγματος, που είναι στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Τι πιο απλό;

Και να σας πω και κάτι άλλο; Ας κάνουμε μία απλή αλλαγή στους νόμους με τη συνταγματική Αναθεώρηση, δηλαδή ότι η διαδικασία άρσης της βουλευτικής ασυλίας ή η διαδικασία του νόμου περί ευθύνης Υπουργών θα μπορούσε κάλλιστα με την συνταγματική Αναθεώρηση, με μια απλή παράγραφο, να κινείται μόνο με αίτηση του Υπουργού, μόνο με αίτηση του Βουλευτή και τελειώσει η όλη ιστορία. Τόσο απλά. Και δεν το λέω εγώ. Το λένε συνταγματολόγοι. Το λένε στις εισηγήσεις τους Βουλευτές στην προηγούμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος. Τόσο απλά, μα τόσο απλά. Αλλά όποιος δεν θέλει, λέει, να ζυμώσει, όλη μέρα κοσκινίζει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Στη συνέχεια ειπώθηκε από τον κύριο Υπουργό σε σχετική επιχειρηματολογία συναδέλφων ότι στο προηγούμενο νομοθέτημα καταργήθηκε η ασυλία των τραπεζιτών, που προβλέπονται από το άρθρο 405. Η ερώτηση η απλή, που θα παρακαλούσα πάρα πολύ τον κ. Φλωρίδη, που μπήκε τώρα στην Αίθουσα, να μας πει, είναι γιατί κατέργησε αυτή την ασυλία των τραπεζιτών τώρα, τώρα που όλα έχουν τακτοποιηθεί με τους τραπεζικούς και τις απαιτήσεις. Δεν το καταλαβαίνω.

Και δεν καταλαβαίνω επίσης και το εξής: Γιατί με τον νόμο υποχρέωσε –προσέξετε, υποχρέωσε– τον εισαγγελέα, που πιθανόν να ασκήσει την ποινική δίωξη, να ζητήσει από συγκεκριμένο πραγματογνώμονα, που θα ορίσει ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, να γνωμοδοτήσει εάν υπάρχει ποινικό αδίκημα ή δεν υπάρχει ποινικό αδίκημα. Από πού κι ως πού; Γιατί οι τραπεζίτες έχουν διαφορετικό νομικό καθεστώς, τη στιγμή κατά την οποία οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης, αν διώκεται για αυτό το αδίκημα, ο εισαγγελέας, ο προανακριτικός υπάλληλος ορίζει πραγματογνώμονες από τον κατάλογο των πραγματογνομόνων;

Φέρε μία διάταξη που να υποχρεώνει τον οποίο ορισισμένο πραγματογνώμονα να πάει να κάνει την πραγματογνωμοσύνη του, όχι να τους παιδεύουμε, να τους ταλαιπωρούμε, να τους ψάχνουμε και να μην μπορεί κάποιος πραγματογνώμονας να αναλάβει ένα έργο που του αναθέτει η πολιτεία και η ίδια η δικαστική εξουσία. Γι' αυτό όλοι μας λέμε ότι κάτι κρύβεται πίσω από όλη αυτή την ιστορία. Γιατί; Από πού κι ως πού ξεχωρίζει ο τραπεζίτης από τον οποιονδήποτε Έλληνα πολίτη; Και θα ήθελα να μου απαντήσει πάνω σε αυτό.

Ένα άλλο το οποίο θέλω επίσης να τονίσω είναι το εξής. Είπε ο κύριος Υπουργός ότι ψηφίσαμε εξαιτίας της μεγάλης σοβαρότητας της υπόθεσης των Τεμπών μία διάταξη, με την οποία η υπόθεση αυτή ή οποιαδήποτε παρόμοια υπόθεση θα πήγαινε απευθείας με κλήση στο δικαστήριο, χωρίς να ακολουθηθεί η διαδικασία των βουλευμάτων. Και μάλιστα λέει ότι εμείς την καταψηφίσαμε.

Δεν καταψηφίσαμε, κύριε Φλωρίδη, τη συγκεκριμένη διάταξη εξαιτίας αυτών που λέτε. Καταψηφίσαμε τη διάταξη, γιατί όταν ψηφίζουμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ψηφίζουμε για όλους τους Έλληνες πολίτες, για όλες τις παρόμοιες υποθέσεις, όχι για μια υπόθεση. Αυτή είναι η επιστημονική προσέγγιση. Αλλά το κάνετε χάριν εντυπωσιασμού.

Και να σας πω και κάτι άλλο. Δεν ψηφίσαμε την κατάργηση των βουλευμάτων, γιατί πιστεύουμε ότι η χρησιμότητα των βουλευμάτων στην ποινική δική είναι σημαντικότερη. Διότι τουλάχιστον το 35% των υποθέσεων δεν πηγαίνουν στο ακροατήριο, γιατί πέρασαν από το κόσκινο το επιστημονικό ενός τριμελούς συμβουλίου. Αυτά λένε οι δικηγόροι. Αυτά ζούμε τόσα χρόνια.

Αλλά, όμως, ο κ. Φλωρίδης παρακάμπτει την επιστημοσύνη, παρακάμπτει οτιδήποτε έχει να κάνει με το πώς νομοθετούμε και απορρίπτει ακόμα και το αίτημά μας ότι πρέπει στην περίπτωση κωδίκων –και μιλάμε σήμερα για τον κωδικοποιημένο νόμο που αφορά το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας– θα πρέπει να συμβουλευέται το Υπουργείο και να συστήνει νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Αυτό λέμε.

Και έρχεται ο κ. Πλεύρης και λέει: «Μα γιατί να χρειαστεί η Κυ-

βέρνηση νομοπαρασκευαστική επιτροπή;». Διότι η Κυβέρνηση προτείνει στη Βουλή και η Βουλή ψηφίζει νομοθετήματα τα οποία είναι μολυσμένα με την πολιτική, αλλά ταυτόχρονα και με την επιστημοσύνη. Δεν ψηφίζει κατά το δοκούν οτιδήποτε, όπως ο κ. Φλωρίδης επανειλημμένα, όταν συμβαίνει κάτι, ένα αδίκημα το οποίο είναι γαργαλιστικό ή σοβαρό ή ειδικές, την επόμενη μέρα προτείνει αλλαγή του Ποινικού Κώδικα. Αυτά δεν έχουν ξανασυμβεί σε ένα δημοκρατικό κράτος, σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα! Αυτά συνεχώς καταδικάζουμε και αυτά συνεχώς λέμε σε αυτή την Αίθουσα, στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου των Ελλήνων, στη Βουλή των Ελλήνων. Αυτό λέμε.

Τέλος, θέλω να τονίσω το εξής, ότι δεν είναι γκρίνια μας να μην ψηφίζουμε αυτόν τον νόμο, αυτό το νομοσχέδιο. Πιστεύουμε ακράδαντα αυτό που είπα προηγουμένως, ότι όταν τροποποιείς, συμπληρώνεις ή καταργείς διατάξεις ενός νομοθετήματος, του π.δ.18 του 1949, που αφορά τη λειτουργία του ανωτάτου δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας δηλαδή, θα πρέπει αυτό να γίνει μέσα στο πλαίσιο ολόκληρης της νομικής κατασκευής που διαχρονικά έχουμε ψηφίσει και έχουμε θεσμοθετήσει, να το εντάξουμε στο γενικότερο κωδικοποιημένο πλαίσιο. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι.

Παρά ταύτα, θα ψηφίσουμε μερικές των διατάξεων που προτείνει το Υπουργείο, γιατί θεωρούμε ότι είναι σε θετική κατεύθυνση. Και πάνω σε αυτό θέλω να τονίσω ιδιαίτερα πως όταν πιστεύουμε ότι το νομοθέτημα αυτό που φέρνεται θα πρέπει να είναι πόρισμα μιας νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, γιατί μας ζητάτε να έρθουμε σε αντίθεση με αυτό που υποστηρίζουμε και να σας προτείνουμε συγκεκριμένες διατάξεις, όταν η άποψή μας είναι ότι θα πρέπει να υπάρξει συνολική παρέμβαση στον νόμο περί λειτουργίας του Συμβουλίου της Επικρατείας;

Παρά ταύτα όμως, με τις διαπιστώσεις που κάναμε, με τις προτάσεις που σας κάνουμε να καταργήσετε κάποιες διατάξεις και να αφαιρέσετε κάποιες διατάξεις, αυτό ακριβώς, αυτή η λογική μας, αυτή η τακτική μας είναι ακριβώς αυτό που ζητάτε –και το ζητάτε μάλιστα και με έναν επικριτικό τρόπο– είναι η πρότασή μας γι' αυτό το νομοσχέδιο.

Άρα, λοιπόν, τελειώνουμε. Δεν θα ψηφίσουμε κατ' αρχάς το νομοσχέδιο, αλλά θα ψηφίζουμε συγκεκριμένες διατάξεις, όπως ακριβώς θα τις δείτε όταν θα ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και ολοκληρώνουμε τις δευτερολογίες με τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιο Ζεμπίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΕΜΠΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω πολλά να εισφέρω στη δευτερολογία μου, διότι ουσιαστικά οι συνάδελφοί μου της Αντιπολίτευσης δεν ανέλεξαν στο νομοσχέδιο αυτό, δεν ακούσαμε πραγματικά και ουσιαστικά επιχειρήματα κατά της φιλοσοφίας, της ratio, των επιμέρους διατάξεων του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα.

Κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην επιτροπή οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης αναλώθηκαν μόνο στα διαδικαστικά. Δεν έκαναν καμμία βελτιωτική πρόταση. Προφανώς υπήρξε σύγχυση μεταξύ της δικονομίας και του δικονομισμού.

Η δικονομία, όπως αποδεικνύει το παρόν νομοσχέδιο, μπορεί να είναι όχημα, έτσι ώστε να επιταχύνουμε την απονομή της δικαιοσύνης και έτσι να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής των πολιτών, να τους απαλλάξουμε από την ταλαιπωρία. Ο δικονομισμός, όμως, είναι οι ατέρμονες συζητήσεις όταν δεν θέλουμε να αλλάξουμε τίποτα.

Στην Ολομέλεια σήμερα συζητήσαν βέβαια για την ουσία, αλλά όμως όχι του νομοθετήματος αυτού. Συζητήθηκε για οτιδήποτε άλλο μπορεί να αφορά το πολιτικό φάσμα, πέρα από τις σημερινές διατάξεις. Αλλά ακόμα και όταν ήταν για ζητήματα της δικαιοσύνης αναφέρθηκαν σε εκκρεμείς υποθέσεις, όχι όμως στο παρόν σχέδιο νόμου.

Με αυτή τη στάση οφείλουμε, όμως, να τους αναγνωρίσουμε ότι είναι συνεπείς. Είναι συνεπείς στον μηδενισμό, είναι συνεπείς στη στείρα άρνηση και είναι συνεπείς στη δυσανεξία που έχουν στις μεταρρυθμίσεις. Όμως κατ' αυτόν τον τρόπο φαίνονται κατ' ερώτημα των περιστάσεων και φαίνονται ότι υπολείπονται των προσδοκίων των πολιτών και των αναγκών που έχει η κοινωνία μας.

Κύριε Πρόεδρε, η Νέα Δημοκρατία είναι η μοναδική πλέον μετάρρυθμιστική δύναμη. Θα προχωρήσει να κάνει μεγάλες τομές στο κράτος, την κοινωνία, την οικονομία, όπως με το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο πράγματι είναι νομοθετική πρόταση του Συμβουλίου της Επικρατείας εν ολομелεία, αλλά διαβάζοντας κάποιος τις διατάξεις του σχεδίου νόμου αυτού θα δει αυτό που είπε ο Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών, ότι προήλθε μετά από μεγάλη ενδοσκόπηση και συνιστά, σε μεγάλο βαθμό, αυτοκριτική των δικαστικών λειτουργιών.

Άρα, λοιπόν, είναι μια πολύ σημαντική υπόθεση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να υποβοηθηθεί το νομοθετικό έργο της Κυβέρνησης, με το οποίο συγχρονίζουμε το βήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας με το βήμα της κοινωνίας, ενός ραγδαία εξελισσόμενου κόσμου. Και αυτό, βέβαια, είναι κάτι που σίγουρα θα επιθυμούσε και ο ιδρυτής του, ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εγώ σας ευχαριστώ για την οικονομία του χρόνου.

Τον λόγο τώρα έχει ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης κ. Ιωάννης Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω αποκλειστικά για το νομοσχέδιο, κάνοντας μια συναφή παρατήρηση που αφορά στη συνολική προσπάθεια του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ακουστήκε, και μάλιστα ακούστηκε από πολλούς συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης προσεγγίζει αποσπασματικά τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν στην απονομή της ελληνικής δικαιοσύνης.

Αυτό είναι απολύτως ανακριβές. Για πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει μια συνολική στρατηγική για την αντιμετώπιση όλων των μεγάλων ζητημάτων που χρονίζουν και εμποδίζουν την εύρυθμη απονομή και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης στη χώρα. Η στρατηγική αυτή ξεκινά από την εφαρμογή του ψηφισμένου ήδη δικαστικού χάρτη της χώρας με βασικό άξονα την ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας. Συνεχίζει με την τροποποίηση των κωδίκων -αναφερόμαι στον κώδικα πολιτικής δικονομίας και στον οργανισμό δικαστηρίων- έτσι ώστε να μπορούν οι διατάξεις να εναρμονίζονται προς τις διατάξεις του δικαστικού χάρτη.

Σήμερα συζητούμε για τη δικονομία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και όλες αυτές οι θεσμικές πρωτοβουλίες επικουρούνται και από ένα πολύ μεγάλο πρόγραμμα, που αφορά στις νέες κτηριακές δομές, κατασκευή νέων δικαστικών μεγάρων και επισκευή παλαιότερων που χρήζουν επισκευής. Είναι ένα συνολικό πρόγραμμα 550 εκατομμυρίων ευρώ. Επίσης, η ψηφιοποίηση της δικαιοσύνης είναι ένα μεγάλο και φιλόδοξο πρόγραμμα που βρίσκεται σε εξέλιξη και θα ολοκληρωθεί το αργότερο το πρώτο εξάμηνο του 2026. Ακόμη είναι η εκπαίδευση δικαστών και δικαστικών υπαλλήλων και βεβαίως η πρόσληψη δικαστικών υπαλλήλων, που τα τρία χρόνια 2022, 2023 και 2024, ο αριθμός των δικαστικών υπαλλήλων που θα προσληφθούν για να καλύψουν οργανικές θέσεις των δικαστηρίων μας, θα ανέλθει περίπου σε χίλιους εκατό. Και προκαλώ οποιαδήποτε πτέρυγα, οποιονδήποτε συνάδελφο, να μου πει αν έχει υπ' όψιν του μια αντίστοιχη πρωτοβουλία είτε του ΣΥΡΙΖΑ είτε άλλης κυβέρνησης κατά το παρελθόν.

Σε ό,τι αφορά το συζητούμενο σχέδιο νόμου έχει στόχο την αναμόρφωση της διαδικασίας εκδίκασης των υποθέσεων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Θυμίζω ότι με την πρώτη απόφασή του το Συμβούλιο της Επικρατείας διακήρυξε ότι έχει αρμοδιότητα τον παρεμπόδιτο έλεγχο της αρμοδιότητας της αντισυνταγματικότητας στο νόμο. Έθεσε, δηλαδή, τις βάσεις του Συνταγματικού και Διοικητικού Δικαίου στη χώρα, ενώ παράλληλα κατοχύρωσε την προστασία των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα. Για να διασφαλίσουμε και να ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο τον εγγυητικό ρόλο του Συμβουλίου της Επικρατείας, δηλαδή αυτόν τον ρόλο της προάσπισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών αλλά και του κράτους δικαίου με το εισηγούμενο σχέδιο νόμου επιταχύνουμε τη διαδι-

κασία ενώπιόν του, δεδομένου ότι η επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης αποτελεί επιτακτικό αίτημα τόσο των ευρωπαϊκών θεσμών όσο και της Κοινωνίας των Πολιτών.

Επιδιώκουμε τον εξορθολογισμό των δικονομικών κανόνων εκδίκασης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και την εξάλειψη των δυσλειτουργιών που επί δεκαετίες διαπιστώνονται κατά τη μακρά περίοδο εφαρμογής του ισχύοντος νομικού καθεστώτος.

Κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην επιτροπή, οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης επικεντρώθηκαν για ακόμη μία φορά στην άσκηση άγονης κριτικής. Και νομίζω ότι η ίδια κοινοβουλευτική συμπεριφορά παρατηρήθηκε και επαναλήφθηκε και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην ολομέλεια. Παρά τις εκκλήσεις μας και την ειλικρινή διάθεσή μας να ακούσουμε και να αποδεχθούμε προτάσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης για τη βελτίωση των συζητούμενων διατάξεων, ουδείς Βουλευτής ανταποκρίθηκε.

Βεβαίως χαίρομαι διότι αντιλαμβανόμενος ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το αδιέξοδο στο οποίο οδηγείται αυτή η στεία άρνηση για οποιαδήποτε βελτιωτική πρόταση σε οποιοδήποτε νομοσχέδιο που εισηγείται το Υπουργείο Δικαιοσύνης, δήλωσε ότι θα υπερψηφίσει κάποιες διατάξεις χωρίς να μας πει όμως ποιες θα είναι αυτές και χωρίς να μας πει τι αντιπροτείνει σε αυτές τις διατάξεις που δεν θα υπερψηφίσει.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, τα είπαμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Είπατε γενικές παρατηρήσεις και μια κριτική γενικόλογη και αφηρημένη.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις επί των άρθρων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Προτάσεις δεν κάνατε, με συγχωρείτε. Κάνετε κριτική επί των άρθρων, η οποία επαναλαμβάνω ήταν γενική και αφηρημένη.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Δείτε τα Πρακτικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Θα τα πούμε ένα προς ένα. Παρακολούθησα από την πρώτη στιγμή που ήρθε το νομοσχέδιο στην επιτροπή. Άρα είμαι σε θέση να γνωρίζω τι είπατε.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε τα σημεία κριτικής σας. Είπατε ότι αυτό το οποίο ενοχλεί και εστιάσατε την κριτική σας είναι ο αριθμός των σελίδων του δικογράφου. Είναι έτσι; Έτσι είναι. Όλες οι πτέρυγες της Αντιπολίτευσης! Προτείνετε κάτι διαφορετικό ή θέλετε να καταμείνι η κατάσταση ως έχει σήμερα;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ναι, δεν είναι πρόταση αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Θέλετε, λοιπόν, να παραμείνουν τα πράγματα όπως είναι. Ωραία.

Σας είπε ο Υπουργός, σας θυμίζω κι εγώ ότι αυτό δεν είναι καινοφανές στο Ελληνικό Δίκαιο, ισχύει. Επειδή έγιναν ιστορικές αναφορές στο Ελληνικό Δίκαιο, εγώ θα πάω στη σύγχρονη ευρωπαϊκή πραγματικότητα, την οποία πρέπει να παρακολουθούμε. Και επειδή το Υπουργείο Δικαιοσύνης πριν από κάθε νομοθετική πρωτοβουλία βλέπει τι συμβαίνει και στα ευρωπαϊκά δικαιοδοτικά φόρα αλλά και σε άλλες έννομες τάξεις, πρέπει να σας πω ότι σύμφωνα με το άρθρο 75 του Κανονισμού της διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπεται ότι το γενικό δικαστήριο καθορίζει τη μέγιστη επιτρεπόμενη έκταση των δικογράφων που κατατίθενται. Και θα σας πω αναλυτικά ποια είναι αυτή. Γιατί θεωρώ πως οι συζητήσεις και οι ομιλίες από το Βήμα της Βουλής πρέπει να έχουν και ένα παιδαγωγικό ρόλο ιδιαίτερα για τους Έλληνες νομικούς που ακούν τις συζητήσεις στο Κοινοβούλιο.

Για ευθείες προσφυγές λοιπόν πλην προσφυγών που ασκούνται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 270 της Σύμβασης Λισαβόνας, το όριο είναι ως πενήντα σελίδες. Για ευθείες προσφυγές το όριο είναι τριάντα σελίδες. Για υποθέσεις πνευματικής ιδιοκτησίας το όριο είναι είκοσι σελίδες. Επίσης στο άρθρο 58 του Κανονισμού της Διαδικασίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ορίζεται ότι το δικαστήριο μπορεί και αυτό να ορίσει τον μέγιστο αριθμό σελίδων του δικογράφου. Σύμφωνα, δε, με τις πρακτικές οδηγίες προς τους διαδίκους σχετικά με τις υπο-

θέσεις που άγονται ενώπιον του δικαστηρίου, προβλέπεται ότι οι παρατηρήσεις σε δικαστική απόφαση είναι έως είκοσι σελίδες, το δικόγραφο προσφυγής έως τριάντα σελίδες, το υπόμνημα αντίκρουσης έως τριάντα σελίδες, το υπόμνημα απάντησης και ανταπάντησης έως δέκα σελίδες, η αίτηση αναίρεσης έως είκοσι πέντε σελίδες. Το υπόμνημα αναίρεσης έως είκοσι πέντε σελίδες, το υπόμνημα παρέμβασης έως δέκα σελίδες και οι παρατηρήσεις επί παρέμβασης πέντε σελίδες.

Αντιστοίχως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εσωτερικός Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο άρθρο 47 ορίζει ότι οι πληροφορίες που παρέχονται στο αντίστοιχο μέρος του εντύπου προσφυγής θα πρέπει να είναι επαρκείς και να μην υπερβαίνουν τις είκοσι σελίδες, έτσι ώστε να μπορέσει το δικαστήριο να καθορίσει τη φύση και τους σκοπούς της προσφυγής χωρίς να ανατρέξει σε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο.

Αυτοί οι οποίοι έχουν νομοθετήσει σε ευρωπαϊκά δικαιοδοτικά φόρα περιορισμό σελίδων για τα δικόγραφα, κάνουν λάθος; Υπάρχει λογοκρισία στο Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου, όταν επιβάλλει δικόγραφο μέχρι είκοσι σελίδες; Και μόνο οι Έλληνες δικηγόροι δεν μπορούν να περιορίσουν τα νομικά και πραγματικά επιχειρήματα σε ένα δικόγραφο τριάντα σελίδων και σε ένα υπόμνημα είκοσι επιπλέον σελίδων; Μα, είναι σοβαρή κριτική αυτή τώρα για μια διάταξη ενός σχεδίου νόμου που θέλει να απαλλάξει τον δικαστή από το να διαβάσει σχοινοτενή δικόγραφα, τα οποία δεν έχουν συγκεκριμένους νομικούς και πραγματικούς συσχετισμούς;

Ασκήθηκε ακόμη κριτική για το προβλεπόμενο παράβολο. Αν δούμε το προβλεπόμενο παράβολο σε σχέση με τα προβλεπόμενα ευρωπαϊκά κόστη, δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαγορευτικό, επειδή η καταβολή δικαστικών τελών και φόρων αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα των ευρωπαϊκών δικαστικών συστημάτων.

Φυσικά τα έσοδα που προκύπτουν από τα δικαστικά τέλη ποικίλλουν σημαντικά. Σε ορισμένα κράτη και οντότητες αντιστοιχούν σε περισσότερο από το 40% του προϋπολογισμού του δικαστικού συστήματος. Βεβαίως σε άλλα είναι πολύ χαμηλότερα. Για παράδειγμα στην Αυστρία, η οποία έχει το υψηλότερο ποσοστό δικαστικών τελών σε σχέση με τον προϋπολογισμό του δικαστικού συστήματος, είναι 97%, πράγμα που σημαίνει ότι τα δικαστικά τέλη χρηματοδοτούν σχεδόν το σύνολο του προϋπολογισμού του αυστριακού δικαστικού συστήματος. Η Γερμανία και η Τουρκία επίσης εισπράττουν σημαντικές εισφορές από τα δικαστικά τέλη, που είναι περίπου 40% του προϋπολογισμού του δικαστικού συστήματος. Και σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της CEPEJ, ο μέσος όρος του προϋπολογισμού του δικαστικού συστήματος στην Ευρώπη είναι 10%, ενώ στην Ελλάδα είναι 8%.

Επομένως, και αναγκάζομαι να κάνω αναφορά σε ποσοστό των τελών στον προϋπολογισμό του δικαστικού συστήματος για να μην έχω ενστάσεις του τύπου «καλά, πείτε μας εκεί πόσο είναι οι μισθοί», για να μη χρειαστεί, λοιπόν, να σας πούμε πόσο είναι οι μισθοί, σας λέμε σε τι ποσοστό του προϋπολογισμού για τη λειτουργία του δικαστικού συστήματος αντιστοιχούν τα τέλη και παράβολα. Στην Ελλάδα λοιπόν είναι χαμηλότερα του ευρωπαϊκού μέσου όρου.

Ακολουθώντας ασκήθηκε κριτική ως προς το θέμα ότι το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου ήταν μια νομοθετική πρωτοβουλία των δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας. Βεβαίως αναρωτιέμαι ποιο είναι το μπιμπό σε αυτή τη διαδικασία όταν ακολουθήθηκαν όλοι ανεξαιρέτως οι κανόνες καλής νομοθέτησης. Και εδώ θα ήθελα να πω ή να υπενθυμίσω σε όσους το γνωρίζουν τι ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκεί η συνήθης νομοθετική πρωτοβουλία για την έκδοση μιας πράξης ξεκινά με την υποβολή πρότασης από την επιτροπή στους δύο συννομοθέτες της Ένωσης, δηλαδή το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ένας τρόπος παραγωγής νόμων είναι και εκεί η νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Δεν είναι, όμως, κανόνας η συγκρότηση νομοπαρασκευαστικών επιτροπών. Στο άρθρο, δε, 289 της Συνθήκης της Λισαβόνας προβλέπεται ρητά ότι μπορεί να αναληφθεί πρωτοβουλία από τα δικαστήρια της Ένωσης, προκειμένου να νομοθετηθεί με τον τρόπο που προβλέπουν οι συνθήκες από

τους νομοθέτες της Ένωσης. Και αυτό, λοιπόν, δηλαδή η υποβολή μιας πρότασης για ένα νομικό κείμενο προς νομοθέτηση από δικαστήριο, είναι μια καλή πρακτική, θα έλεγα, που ακολουθεί και η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι σύγχρονες έννομες τάξεις. Εν προκειμένω, λοιπόν, οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη διοικητική ολομέλεια συζήτησαν επί της ουσίας τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, καταγράφηκαν στα πρακτικά οι απόψεις τους και υπήρξε βεβαίως μεγάλη η συμβολή τους με ένα κείμενο το οποίο απεστέιλαν στο Υπουργείο.

Η Κυβέρνηση, όμως, διά του Υπουργείου Δικαιοσύνης έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία για το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Στο Υπουργείο έγιναν οι βελτιωτικές παρεμβάσεις, οι οποίες κρίθηκαν αναγκαίες σε διατάξεις του σχεδίου νόμου. Στη συνέχεια αναρτήθηκαν όλα τα άρθρα του και δεν είναι επίσης ακριβές ότι μόνο δέκα άρθρα από τα τριάντα τρία του νομοσχεδίου αναρτήθηκαν σε διαβούλευση. Υπήρξαν λίγες παρατηρήσεις και σχόλια σε δέκα άρθρα, διότι σε αυτά έκριναν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις ότι είχαν κάτι να πουν. Και το γεγονός ότι δεν υπεβλήθησαν πολλά σχόλια και παρατηρήσεις δείχνει ότι ήταν ένα κείμενο νόμου τεχνικά άρτιο που πράγματι στην ουσία αντιμετώπιζε τα προβλήματα. Και, βεβαίως, είχαμε την κοινοβουλευτική διαδικασία, όπου άπαντες είχαν τη δυνατότητα να τοποθετηθούν και μπορώ να πω, διαβάζοντας τα Πρακτικά, οι δικηγόροι έκαναν προτάσεις οι οποίες, όμως, δεν βρίσκονται μακριά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη φιλοσοφία των εισηγούμενων διατάξεων.

Έως σήμερα γνωρίζουμε ότι ο κανόνας είναι πως το σύνολο σχεδόν των υποθέσεων που εισάγονται στο Συμβούλιο της Επικρατείας προσδιορίζονται απευθείας στο ακροατήριο. Αυτή η απουσία σταδίου προδικασίας και αυστηρών προθεσμιών για την αποστολή απόψεων της διοίκησης καθώς και η κατάθεση των στοιχείων του φακέλου συνεπάγεται μεγάλη καθυστέρηση στην επεξεργασία των υποθέσεων, συσσώρευση των υποθέσεων στις δικασίμους και στις διασκέψεις με περαιτέρω συνέπεια την καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων.

Ερωτώ και από του Βήματος του Κοινοβουλίου ποια είναι η πρόταση που διατυπώθηκε από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για το εάν πρέπει να αλλάξει ή όχι η υφιστάμενη ρύθμιση. Θέλετε να παραμείνει ως έχει η δικονομία του Συμβουλίου της Επικρατείας; Πάντως σε αυτό πρόταση από την Αντιπολίτευση δεν ακούσαμε. Υποθέτω ότι η πρότασή σας είναι να παραμείνει ως έχει το σύστημα και όλες οι υποθέσεις να εισάγονται στο τμήμα.

Τι κάνουμε εμείς; Με τις διατάξεις τις οποίες προτείνουμε επιχειρείται η ενίσχυση της προδικασίας με τη θέσπιση αυστηρών δικονομικών προθεσμιών και προϋποθέσεων, η επέκταση της διαδικασίας σε συμβούλιο, η ενίσχυση του ρόλου των εισηγητών του δικαστηρίου, ο εξορθολογισμός της κατανομής της δικαστικής ύλης μεταξύ των δικαστών με αλγόριθμο, που για πρώτη φορά εισάγεται για τον εξορθολογισμό και την ποσότητα των υποθέσεων που θα αναλάβει κάθε δικαστής με στόχο η συζήτηση των υποθέσεων που θα φτάσουν πλέον στο ακροατήριο και στο τμήμα να είναι ώριμες και εκκαθαρισμένες.

Θα δοθεί με τις προτεινόμενες διατάξεις βαρύτητα στην πρωταρχική φάση της δικαστικής διαδικασίας, ώστε να αποτελέσει φίλτρο για τις υποθέσεις που δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερες πραγματικές ή νομικές δυσκολίες. Ο όρος αυτός, δηλαδή για υποθέσεις που δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερες νομικές ή πραγματικές δυσκολίες, απαντάται και σε άλλες έννομες τάξεις κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανέφερα, και επαναλαμβάνω, ότι στο κείμενο της με αριθμό 52 του 2023 απόφασης της διοικητικής ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπου έγινε η επεξεργασία των άρθρων του νομοσχεδίου, γίνεται αναφορά στο άρθρο 84 της γερμανικής διοικητικής δικονομίας, όπου υπάρχει ακριβώς η ίδια διατύπωση που επαναλαμβάνεται στην οικεία διάταξη του συζητούμενου σχεδίου νόμου για υποθέσεις που δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερες πραγματικές ή νομικές δυσκολίες και τα πραγματικά περιστατικά αυτών έχουν εν πολλοίς διευκρινιστεί. Επίσης και σε άλλες χώρες που κρίνονται υποθέσεις στα ανώτατα δικαστήρια υπάρχει ένα στάδιο σε συμβούλιο που δικάζονται οι υποθέσεις αυτές που δεν παρουσιάζουν, δεν έχουν σοβαρά νομικά προβλήματα και είναι ήσσονος αποδεικτικής αξίας.

Ο κανόνας λοιπόν πλέον θα είναι να μη φτάνουν στο ακροατή-

ριο οι προδήλως απαράδεκτες ή αβάσιμες ή γενικότερα υποθέσεις άνευ ουσιαστικού αντικειμένου. Παράλληλα επιτυγχάνεται η διεύρυνση των εξουσιών του δικαστικού σχηματισμού. Συγκεκριμένα με τη διαδικασία σε συμβούλιο θα μπορούν πλέον με συνοπτική ομόφωνη απόφαση είτε να απορρίπτονται είτε να γίνονται δεκτά τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα εκτός από τις προδήλως αβάσιμες και απαράδεκτες υποθέσεις ή υποθέσεις που δεν παρουσιάζουν μεγάλη αποδεικτική δυσχέρεια. Αυτά θα απορρίπτονται με μια συνοπτική απόφαση.

Και εδώ ακούστηκε ο αντίλογος «δεν είναι δυνατόν να έχουμε συνοπτική απόφαση από ένα Ανώτατο Δικαστήριο». Το γεγονός ότι μια απόφαση, σύμφωνα με μια θα έλεγα υπόδειξη του νομοθέτη προς τον δικαστή να είναι συνοπτική η απόφασή του, το γεγονός, λοιπόν, ότι μια απόφαση δικαστική είναι συνοπτική δεν σημαίνει ότι δεν είναι πλήρως και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη. Άλλο η συνοπτική απόφαση και άλλο η συσταγματική επιταγή για πλήρη και εμπεριστατωμένη αιτιολογία της.

Βεβαίως, εξακολουθεί να υπάρχει δυνατότητα απευθείας εισαγωγής της υπόθεσης στο ακροατήριο σε εξαιρετικές περιπτώσεις ή σε ειδικές διαδικασίες, όπως για διαφορές που ανακύπτουν κατά το στάδιο της ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων με βάση το άρθρο 372 του ν.4412/2016 καθώς και μετά από αίτηση του διαδίκου και σχετική απόφαση του προέδρου του οικείου σχηματισμού. Παρέχεται, λοιπόν, η δυνατότητα στο ανώτατο διοικητικό δικαστήριο να ασχολείται με τα σοβαρά ζητήματα που άγονται προς επίλυση ενώπιόν του, τα οποία χρονίζουν λόγω της παρεμβολής μεγάλου αριθμού ευχερώς αντιμετωπίσιμων ενδίκων βοηθημάτων και μέσων.

Ακούστηκε επίσης η κριτική ότι, ενώ το συζητούμενο σχέδιο νόμου έχει προβλέψει αυστηρές και προθεσμίες που αφορούν στους διαδίκους, δεν υπάρχουν αντίστοιχες υποχρεώσεις για τους δικαστές. Και αυτό απαντήθηκε. Ισχύει παράλληλα ο κανονισμός του δικαστηρίου, ο κανονισμός του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπου εκεί υπάρχει σαφής υποχρέωση για διάσκεψη σε τέσσερις μήνες από τη συζήτηση της απόφασης και για δημοσίευσή της σε οκτώ μήνες από την συζήτησή της. Αυτές οι διατάξεις είναι κανονιστικού χαρακτήρα, ασφαλώς δεσμεύουν τους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας και οριοθετούν το πλαίσιο των υποχρεώσεών τους για ταχεία έκδοση της απόφασης, κάτι το οποίο συνάδει και με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται με τις συζητούμενες διατάξεις στους διαδίκους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις προτεινόμενες διατάξεις, νομίζω ότι, όλοι μπορούμε τελικά να συμφωνήσουμε ότι επιδιώκεται μια εκλογικευμένη κατανομή της εργασίας στο δικαστήριο, η επιτάχυνση της συγκέντρωσης των αποδεικτικών στοιχείων του φακέλου και της επεξεργασίας των υποθέσεων -σε αυτό επίσης θεωρώ ότι υπήρξε συμφωνία των κομμάτων- η αποτελεσματικότερη και ταχύτερη εκκαθάριση των υποθέσεων που θα φτάνουν στο ακροατήριο.

Ταυτόχρονα, όμως, αναβαθμίζεται και η υπηρεσιακή θέση των εισηγητών και των παρέδρων. Κυρίως δε, αξιοποιούνται οι νεότεροι δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας, δηλαδή οι εισηγητές. Η καλύτερη αξιοποίηση των δικαστών είναι σίγουρο ότι θα αποφέρει σημαντικά αποτελέσματα στην ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης αλλά και στην ποιότητα των αποφάσεων.

Έχουμε ανάλογο προηγούμενο στην ελληνική έννομη τάξη; Η απόφαση είναι καταφατική. Ανάλογο προηγούμενο έχουμε στη διαδικασία ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Στην προεδρική διαδικασία με το άρθρο 178 του ν.4820/ 2021, το οποίο τροποποιήθηκε πρόσφατα με τον ν.5016/2023, προβλέφθηκε για πρώτη φορά στο Ανώτατο Δικαστήριο για συνταξιοδοτικές υποθέσεις, στις οποίες το κύριο νομικό ζήτημα που τίθεται έχει επιλυθεί με απόφαση της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου: Παραπέμπονται από τον Πρόεδρο του Τμήματος, ενώπιον του οποίου εκκρεμούν, σε Πρόεδρο που υπηρετεί στο ίδιο Τμήμα για την εκδίκασή τους από αυτόν χωρίς ακροαματική διαδικασία.

Το αποτέλεσμα αυτής της νομοθετικής παρέμβασης της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας από τις εννέα χιλιάδες εννιάκοσιες εξήντα τρεις υποθέσεις που χρεώθηκαν και αφορούσαν εκατόν επτά χιλιάδες τριακόσιους ογδόντα δύο διαδίκους έχουν, ήδη, εκδοθεί σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, σε μήνες, δύο

χιλιάδες τριακόσιες ογδόντα μία αποφάσεις, που αφορούν ενενήντα μία χιλιάδες πεντακόσιους πέντε διαδίκους. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι τέτοιες πρωτοβουλίες που αξιοποιούν κατά τον βέλτιστο τρόπο το ανθρώπινο επιστημονικό δυναμικό των ανωτάτων δικαστηρίων έχουν ένα αποτέλεσμα, το οποίο και από τις συζητούμενες διατάξεις σε λίγους μήνες θα είναι μετρήσιμο.

Στο τρίτο μέρος του σχεδίου νόμου προβλέπεται η μεταφορά κατηγοριών διαφορών, οι ακυρωτικές διαφορές, οι διαφορές ουσίας από το Συμβούλιο της Επικρατείας στην αρμοδιότητα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Με τον τρόπο αυτό αντιμετωπίζεται η συσσώρευση μεγάλου όγκου υποθέσεων στο Συμβούλιο της Επικρατείας, η οποία δυσχεραίνει τη διεξαγωγή των εργασιών του δικαστηρίου και επιδιώκεται η ορθολογικότερη κατανομή της δικαστηριακής ύλης εντός της διοικητικής δικαιοσύνης και κατ' επέκταση η επιτάχυνση στην έκδοση απόφασης σε θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος, που ως εκ της φύσεως τους έχουν συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων.

Την αποτελεσματικότητα και την ευκαία επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης θα ενισχύσουν ασφαλώς τα εν εξελίξει ψηφιακά έργα. Είναι κάτι το οποίο στο προίμιο της ομιλίας είπα, ότι θα κάνω μια ειδικότερη αναφορά για το Συμβούλιο της Επικρατείας. Εν προκειμένω, μέσω του έργου αναβάθμισης και επέκτασης του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης δικαστικών υποθέσεων διοικητικής δικαιοσύνης ύψους 10 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο θα ολοκληρωθεί, όπως προείπα, στις αρχές του 2026, αναμένεται να βελτιωθεί η ταχύτητα απονομής της διοικητικής δικαιοσύνης και βεβαίως της δικαιοσύνης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ειδικότερα, η υλοποίηση του έργου θα βελτιώσει τη λειτουργικότητα των εφαρμογών, θα επιλύσει καθημερινά προβλήματα, θα δημιουργήσει συστήματα και διαδικασίες ανθεκτικά στις εξελίξεις της επόμενης δεκαετίας, προκειμένου τα συστήματα του Συμβουλίου της Επικρατείας να μετεξελιχθούν στα πιο σύγχρονα, λειτουργικά, αποδοτικά και φιλικά προς το περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρούμε να αντιμετωπίσουμε τις καταγεγραμμένες παθογένειες δεκαετιών στην ελληνική δικαιοσύνη, ιδίως αυτές της υπερβολικής καθυστέρησης στην έκδοση των αποφάσεων συμβάλλοντας στην ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων για την οικονομία αλλά και την κοινωνία. Με αυτόν τον τρόπο το Συμβούλιο της Επικρατείας θα μπορεί να ανταποκρίνεται ταχύτερα στα νομικά ζητήματα δίνοντας κατευθύνσεις του νομοθέτη στη διοίκηση και στα υπόλοιπα διοικητικά δικαστήρια, προκειμένου και αυτά με τη σειρά τους να επιταχύνουν την εκδίκαση των αγόμενων ενώπιόν τους διαφορών.

Και βεβαίως, το ερώτημα το οποίο προκύπτει μετά από όσα είχα την τιμή να εκθέσω και όσα είπαν και ο εισηγητής μας και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που πήραν το λόγο: Όλα αυτά εσείς τα αντιλαμβάνεστε ως προσπάθεια εξυπηρέτησης των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, όπως είπατε, ή βοηθούν τον απλό Έλληνα πολίτη δημιουργώντας ταχύτερη, απλούστερη και καλύτερη δικαιοσύνη; Νομίζω ότι η απάντηση είναι προφανής. Η Κυβέρνηση διά του Υπουργείου Δικαιοσύνης ενδιαφέρεται για την καλύτερη πρόσβαση του Έλληνα πολίτη στη δικαιοσύνη και ασφαλώς η καλύτερη λειτουργία της δικαιοσύνης έχει έναν πολύ θετικό αντίκτυπο στη λειτουργία της εθνικής μας οικονομίας.

Αυτό το οποίο είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και με αυτό ολοκληρώνω- είναι ότι το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως κάνει εδώ και δεκαετίες, θα εξακολουθήσει να αποτελεί εγγύηση και θεματοφύλακα του κράτους δικαίου, ώστε να συνεχίσει, όπως οραματίστηκε ο Ελευθέριος Βενιζέλος, από εκείνη την πρώτη συνεδρίαση της 17^{ης} Μαΐου 1929 να εμπνέει «ακόμα και εις τον τελευταίον πολίτην που κατοικεί εις τα απώτατα του κράτους ότι υπάρχουν δικασταί εις τας Αθήνας που προστατεύουν κάθε πολίτην αδικούμενον από οιονδήποτε διοικητικών όργανων».

Για τον λόγο αυτό σας καλώ να υπερψηφίσετε όλες τις διατάξεις του συζητούμενου σχεδίου νόμου.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής και των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση του π.δ.18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8) - Μεταφορά διαφορών στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια - Ρυθμίσεις για πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Άλλες διατάξεις».

Προχωρούμε στην ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, της τροπολογίας και του συνόλου και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Σας επισημαίνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή του νομοσχεδίου, τριάντα τρία άρθρα, μία τροπολογία, το ακροτελεύτιο άρθρο καθώς και το σύνολο του νομοσχεδίου.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εφόσον έχετε ολοκληρώσει, παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, και έχουν ως εξής:

Τροποποίηση του π.δ.18/1989 "Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας" (Α'8)-Μεταφορά διαφορών στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια - Ρυθμίσεις για πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας -Άλλες διατάξεις.

Επί της Αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

Άρθρο 1 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

Άρθρο 2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

Άρθρο 3 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

Άρθρο 4 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΠΡΝ

Άρθρο 5 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΠΡΝ

Άρθρο 6 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

Άρθρο 7 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

Άρθρο 8 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

Άρθρο 9 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΠΡΝ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΠΡΝ

Άρθρο 10 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΝΑΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΠΡΝ

Άρθρο 11 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΠΡΝ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΠΡΝ

Άρθρο 12 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΝΙΚΗ: ΟΧΙ

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

Άρθρο 13 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ
Άρθρο 28 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΠΡΝ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ
Άρθρο 29 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΠΡΝ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ
Άρθρο 30 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΠΡΝ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΝΑΙ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ
Άρθρο 31 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΠΡΝ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ
Άρθρο 32 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΠΡΝ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ
Άρθρο 33 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΠΡΝ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ
Υπ.Τροπ. 190/24 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΠΡΝ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΠΡΝ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΠΡΝ
Ακροτελεύτιο Άρθρο ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ
Επί του Συνόλου ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
ΠΑΣΟΚ-Κ.Α.: ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝ. ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
Ν. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΧΙ
ΝΙΚΗ: ΟΧΙ
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛ.: ΟΧΙ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ: ΟΧΙ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8) - Μεταφορά διαφορών στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια - Ρυθμίσεις για πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Τροποποίηση του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8) - Μεταφορά διαφορών στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια - Ρυθμίσεις για πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Άλλες διατάξεις

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α' ΣΚΟΠΟΣ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Άρθρο 1 Σκοπός

Άρθρο 2 Αντικείμενο

ΜΕΡΟΣ Β' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Π.Δ. 18/1989 «ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΝΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ» (Α' 8)

Άρθρο 3 Ένδικα βοηθήματα και μέσα - Αντικατάσταση του τίτλου του Μέρους Τρίτου και τροποποίηση άρθρου 17 π.δ. 18/1989

Άρθρο 4 Ορισμός εισηγητή και δικασίμου - Αντικατάσταση άρθρου 20 π.δ. 18/1989

Άρθρο 5 Επείγουσα διαδικασία - Ειδικές διαδικασίες - Προσθήκη άρθρου 20Α στο π.δ. 18/1989

Άρθρο 6 Επιδόσεις - Αντικατάσταση άρθρου 21 π.δ. 18/1989

Άρθρο 7 Ηλεκτρονικές επιδόσεις - Προσθήκη άρθρου 21Α στο π.δ. 18/1989

Άρθρο 8 Καθήκοντα εισηγητή - Αντικατάσταση άρθρου 22 του π.δ. 18/1989

Άρθρο 9 Απόψεις της Διοίκησης και φάκελος της υπόθεσης - Στοιχεία των διαδικών - Αντικατάσταση άρθρου 23 π.δ. 18/1989

Άρθρο 10 Συνέπειες μη αποστολής φακέλου - Αντικατάσταση άρθρου 24 π.δ. 18/1989

Άρθρο 11 Πρόσθετοι λόγοι - Υπομνήματα - Αντικατάσταση άρθρου 25 π.δ. 18/1989

Άρθρο 12 Πληρεξουσιότητα - Αντικατάσταση άρθρου 27 π.δ. 18/1989

Άρθρο 13 Συζήτηση στο ακροατήριο - Αναβολή - Αντικατάσταση άρθρου 33 π.δ. 18/1989

Άρθρο 14 Απόρριψη ενδίκων βοηθημάτων και μέσων σε συμβούλιο - Αντικατάσταση άρθρου 34Α π.δ. 18/1989

Άρθρο 15 Αποδοχή ενδίκων βοηθημάτων και μέσων σε συμβούλιο - Αντικατάσταση άρθρου 34Β π.δ. 18/1989

Άρθρο 16 Συγκρότηση του κατά τα άρθρα 34Α και 34Β δικαστικού σχηματισμού - Αντικατάσταση άρθρου 34Γ π.δ. 18/1989

Άρθρο 17 Συμπερίληψη στη δικαστική δαπάνη των εξόδων επίδοσης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 39 π.δ. 18/1989

Άρθρο 18 Παρέμβαση - Τροποποίηση άρθρου 49 π.δ. 18/1989

Άρθρο 19 Τριτανακοπή - Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 51 π.δ. 18/1989

Άρθρο 20 Αναστολή εκτέλεσης - Αντικατάσταση άρθρου 52 π.δ. 18/1989

Άρθρο 21 Πρόσθετοι λόγοι έφεσης - Αντικατάσταση άρθρου 62 π.δ. 18/1989

Άρθρο 22 Σύσταση Επιτροπής για την κωδικοποίηση της νομοθεσίας περί Συμβουλίου της Επικρατείας

Άρθρο 23 Μεταβατικές διατάξεις

ΜΕΡΟΣ Γ' ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΙΛΟΤΙΚΗ Ή ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΚΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 1406/1983, Ν. 702/1977 ΚΑΙ Ν. 3900/2010

Άρθρο 24 Υπαγωγή διοικητικών διαφορών ουσίας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια - Τροποποίηση παρ. 2 και 4 και προσθήκη παρ. 7 στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983

Άρθρο 25 Μεταφορά ακυρωτικών διαφορών στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια - Τροποποίηση παρ. 1 και προσθήκη παρ. 1Α στο άρθρο 1 και τροποποίηση άρθρου 5Α ν. 702/1977

Άρθρο 26 Πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Κατάργηση παρέμβασης - Αντικατάσταση άρθρου 1 ν. 3900/2010

Άρθρο 27 Μεταβατικές διατάξεις

ΜΕΡΟΣ Δ' ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28 Αλλαγή της καθ' ύλην αρμοδιότητας των δικαστηρίων επί διοικητικών διαφορών ουσίας - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 6 και παρ. 1 άρθρου 218 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

Άρθρο 29 Προαγωγή Εισηγητών του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον βαθμό του Παρέδρου εκτός οργανικών θέσεων

Άρθρο 30 Αύξηση των οργανικών θέσεων των Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου - Τροποποίηση άρθρου 13 ν. 4820/2021

Άρθρο 31 Συμπερίληψη της μετάδοσης της δίκης μέσω διαδικτύου και της αποτύπωσης της δίκης σε γραπτό κείμενο μέσω ειδικού λογισμικού στις περιπτώσεις παράνομης μετάδοσης δίκης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 8 ν. 3090/2002

Άρθρο 32 Έκδοση ηλεκτρονικής ταυτότητας κτιρίου για τα κτίρια στα οποία στεγάζονται υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Άρθρο 33 Προγράμματα επιμόρφωσης ειρηνοδικών - Εξουσιοδοτική διάταξη - Έναρξη ισχύος - Τροποποίηση άρθρων 13 και 76 ν. 5108/2024

Άρθρο 34 Μισθώσεις ακινήτων για τη στέγαση δικαστηρίων

Άρθρο 35 Προθεσμία εγγραφής και ανανέωσης εγγραφής στο Μητρώο Έντυπου Τύπου, στο Υπομητρώο Περιφερειακού και Τοπικού Τύπου και στο Μητρώο Ηλεκτρονικού Τύπου - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 28 ν. 5005/2022

ΜΕΡΟΣ Ε' ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 36 Έναρξη ισχύος

ΜΕΡΟΣ Α' ΣΚΟΠΟΣ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Άρθρο 1 Σκοπός

1. Σκοπός του Μέρους Β' είναι ο εκσυγχρονισμός και ο εξορθολογισμός της διαδικασίας εκδίκασης των υποθέσεων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και η εξάλειψη των δι-
κονομικών δυσλειτουργιών που έχουν διαπιστωθεί στην πράξη. Μέσω σημαντικών δικονομικών παρεμβάσεων που αφορούν κυρίως στην ενίσχυση του σταδίου της προδικασίας, στην επέκταση και διεύρυνση της διαδικασίας σε συμβούλιο και στην αναβάθμιση του ρόλου του εισηγητή στη διαδικασία σε συμβούλιο, επιδιώκονται η ταχύτερη και αποτελεσματικότερη εκδίκαση των υποθέσεων και η ορθολογική κατανομή της εργασίας μεταξύ των δικαστών.

2. Σκοπός του Μέρους Γ' είναι η ορθολογική κατανομή της δικαστηριακής ύλης εντός της διοικητικής δικαιοσύνης και η επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης, μέσω της μεταφοράς κατηγοριών διαφορών από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια, καθώς και η αποτελεσματικότερη εφαρμογή του θεσμού της πρότυπης δίκης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

3. Σκοπός του Μέρους Δ' είναι η ποιοτική και ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης σε υποθέσεις αρμοδιότητας του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου, καθώς και του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 2 Αντικείμενο

1. Αντικείμενο του Μέρους Β' είναι η τροποποίηση του π.δ. 18/1989 (Α' 8), με στόχο την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη εκδίκαση των υποθέσεων, ιδίως μέσω:

α) της άμεσης χρέωσης των υποθέσεων σε εισηγητή δικαστή και της πρόβλεψης αυστηρών προθεσμιών για την επίδοση των δικογράφων, την αποστολή των απόψεων της Διοίκησης και τη

συγκέντρωση των στοιχείων του φακέλου,

β) της επέκτασης της διαδικασίας σε συμβούλιο και της διευ-
ρυνσης των εξουσιών του συμβουλίου,

γ) της αναβάθμισης των καθηκόντων των Εισηγητών μέσω της
συμμετοχής τους με αποφασιστική ψήφο στη διαδικασία σε συμ-
βούλιο και

δ) της άρσης των τυπικών πλημμελειών και της συμπλήρωσης
ελλείψεων του φακέλου πριν από τη συζήτηση των υποθέσεων
στο ακροατήριο.

2. Αντικείμενο του Μέρους Γ' είναι:

α) η τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182),
με τη μεταφορά κατηγοριών διαφορών από το Συμβούλιο της
Επικρατείας και την υπαγωγή τους ως διαφορών ουσίας στα Τα-
κτικά Διοικητικά Δικαστήρια,

β) η τροποποίηση του ν. 702/1977 (Α' 268), με τη μεταφορά κα-
τηγοριών ακυρωτικών διαφορών από το Συμβούλιο της Επικρα-
τείας στα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια,

γ) η τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 3900/2010 (Α' 213)
για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή του θεσμού της πρότυ-
πης δίκης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

3. Αντικείμενο του Μέρους Δ' είναι ο ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου μέσω της τροποποίησης του άρθρου 218 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και η προαγωγή Εισηγητών του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον βαθμό του Παρέδρου εκτός οργανικών θέσεων με τροποποίηση του άρθρου 178 του ν. 4820/2021 (Α' 130).

ΜΕΡΟΣ Β' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Π.Δ. 18/1989 «ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑ- ΤΑΞΕΩΝ ΝΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ» (Α' 8)

Άρθρο 3 Ένδικα βοηθήματα και μέσα - Αντικατάσταση του τίτλου του Μέρους Τρίτου και τροποποίησης άρθρου 17 π.δ. 18/1989

1. Ο τίτλος «ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ» του Μέρους Τρίτου (άρθρα 17 - 69) του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί κωδικοποίησης των διατάξεων νόμου για το Συμβούλιο της Επικρατείας, αντικαθίσταται από τον τίτλο «ΕΝΔΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ».

2. Στο άρθρο 17 του π.δ. 18/1989, περί της άσκησης ενδίκων μέσων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στον τίτλο, μετά τη λέξη «ενδίκων», προστίθενται οι λέξεις «βοηθημάτων και», β) στην παρ. 1, μετά τη λέξη «ένδικα», προστίθενται οι λέξεις «βοηθήματα και», γ) στην παρ. 2, γα) μετά από τις λέξεις «που ασκεί το ένδικο», προστίθενται οι λέξεις «βοήθημα ή» και γβ) μετά από τις λέξεις «στους οποίους στηρίζεται το ένδικο», προστίθενται οι λέξεις «βοήθημα ή», δ) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4, δα) μετά από τις λέξεις «των ενδίκων αυτών», προστίθενται οι λέξεις «βοηθημάτων και» και δβ) οι λέξεις «νομικό σύμβουλο, πάρεδρο, δικαστικό αντιπρόσωπο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «λειτουργό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους», ε) η παρ. 6 αντικαθίσταται, στ) προστίθεται παρ. 7 και το άρθρο 17 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 17 Άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων

1. Τα ένδικα βοηθήματα και μέσα ενώπιον του Συμβουλίου ασκούνται δια καταθέσεως δικογράφου.

2. Το δικόγραφο πρέπει να περιέχει το όνομα εκείνου που ασκεί το ένδικο βοήθημα ή μέσο, την ηλεκτρονική διεύθυνση, τη διεύθυνση της κατοικίας του, τον αριθμό φορολογικού του μητρώου, την προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση, τους συγκεκριμένους λόγους στους οποίους στηρίζεται το ένδικο βοήθημα ή μέσο, χρονολογία και υπογραφή.

3. Η αόριστη μνεία στα δικόγραφα ως προσβαλλόμενης και κάθε συναφούς πράξης ή απόφασης δεν υποχρεώνει το Δικαστήριο να ερευνήσει από την άποψη αυτή την υπόθεση.

4. Τα δικόγραφα της αίτησης ακυρώσεως, της προσφυγής και

της αίτησης αναίρεσεως, που ασκούνται από ιδιώτη, υπογράφονται μόνο από δικηγόρο. Τα δικόγραφα των ενδίκων αυτών βοηθημάτων και μέσων, όταν ασκούνται από το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, υπογράφονται από τον οικείο λειτουργό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή δικηγόρο. Τα ίδια ισχύουν και για τους πρόσθετους λόγους, την παρέμβαση, την τριτανακοπή, την αίτηση ερμηνείας ή διόρθωσης αποφάσεως και την αίτηση αναστολής εκτελέσεως.

5. Όταν η προσφυγή ασκείται από το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, το δικόγραφο υπογράφεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο. Τα ίδια ισχύουν και για τους πρόσθετους λόγους, την παρέμβαση, την τριτανακοπή και την αίτηση ερμηνείας ή διόρθωσης αποφάσεως.

6. Τα δικόγραφα ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, καθώς και τα δικόγραφα πρόσθετων λόγων και παρεμβάσεων δεν υπερβαίνουν τις τριάντα (30) σελίδες. Σε περίπτωση υπέρβασης του αριθμού αυτού, η Γραμματεία, κατόπιν συνεννοήσεως με τον Πρόεδρο του αρμόδιου σχηματισμού, καλεί πριν από οποιαδήποτε άλλη ενέργεια τον πληρεξούσιο δικηγόρο να περιορίσει την έκταση του δικογράφου στους ανωτέρω αριθμούς σελίδων εντός προθεσμίας η οποία δεν υπερβαίνει τον έναν (1) μήνα. Η πρόσκληση του δικηγόρου, η οποία μπορεί να γίνει με κάθε τρόπο από τον αρμόδιο γραμματέα, βεβαιώνεται από τον ίδιο με καταχώριση σχετικής σημείωσης στον φάκελο της δικογραφίας, την οποία χρονολογεί και υπογράφει. Τα ως άνω προσαρμοσμένα δικόγραφα είναι τα μόνα που λαμβάνονται υπόψη για την εκδίκαση της υπόθεσης και επιδίδονται στους διαδίκους σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις. Εμπρόθεσμη επίδοση του αρχικού (μη προσαρμοσμένου) δικογράφου, πριν από την κατά τα ανωτέρω προσαρμογή του, θεωρείται έγκυρη. Στην περίπτωση αυτή, το προσαρμοσμένο δικόγραφο δεν επιδίδεται και ο αρμόδιος γραμματέας γνωστοποιεί με κάθε πρόσφορο μέσο στους διαδίκους την κατάθεσή του και καταχωρίζει σχετική βεβαίωση σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο. Ως άσκηση του οικείου δικονομικού δικαιώματος νοείται σε κάθε περίπτωση η κατάθεση του αρχικού δικογράφου. Άλλα δικόγραφα, καθώς και τα υπομνήματα των διαδίκων, τα οποία υπερβαίνουν τις είκοσι (20) σελίδες, απορρίπτονται ως απαράδεκτα στο σύνολό τους με τη δικαστική απόφαση που εκδίδεται για το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Με τον Κανονισμό του Συμβουλίου της Επικρατείας θεσπίζονται ειδικότερες ρυθμίσεις για τη μορφή και το περιεχόμενο των δικογράφων.

7. Εντός ενός (1) μηνός από τη λήξη της προθεσμίας που τέθηκε για την προσαρμογή του αρχικού δικογράφου ο διάδικος που δεν υπέβαλε καθόλου το προσαρμοσμένο δικόγραφο ή το υπέβαλε κατά τρόπο μη σύμφωνο με την παρ. 6, έχει δικαίωμα να καταθέσει νέο προσαρμοσμένο δικόγραφο, τηρώντας το όριο σελίδων της παρ. 6, αφού καταβάλει παράβολο ίσο προς το τριπλάσιο του παραβόλου που προβλέπεται για το οικείο ένδικο βοήθημα ή μέσο, εφαρμοζόμενη κατά τα λοιπά της παρ. 6. Αν δεν προβλέπεται παράβολο για συγκεκριμένο δικόγραφο (πρόσθετοι λόγοι, παρέμβαση), για την κατάθεση του προσαρμοσμένου δικογράφου κατατίθεται παράβολο ίσο προς το τριπλάσιο του παραβόλου που προβλέπεται για το αντίστοιχο ένδικο βοήθημα ή μέσο. Αν το δικαίωμα αυτό του διαδίκου δεν ασκηθεί σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια, το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται με απόφαση του δικαστικού σχηματισμού σε συμβούλιο του άρθρου 34Γ που εκδίδεται κατά το άρθρο 34Α και διατάσσεται η κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου. Κάθε άλλο δικόγραφο, εκτός από το ένδικο βοήθημα ή μέσο, απορρίπτεται ως απαράδεκτο με τη δικαστική απόφαση που εκδίδεται για το ένδικο βοήθημα ή μέσο.»

Άρθρο 4 Ορισμός εισηγητή και δικασίμου - Αντικατάσταση άρθρου 20 π.δ. 18/1989

Το άρθρο 20 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί ορισμού εισηγητή και δικασίμου, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 20

Ορισμός εισηγητή και δικασίμου

1. Το ένδικο βοήθημα ή μέσο αμέσως μετά από την κατάθεση ή περιέλευσή του στο Δικαστήριο ανατίθεται από τη Γραμματεία του αρμόδιου Τμήματος, υπό την εποπτεία του Προέδρου του Τμήματος, σε Πάρεδρο ή Εισηγητή από εκείνους που κατανέμονται στο Τμήμα, για την εισαγωγή της υπόθεσης σε συμβούλιο, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22. Η ανάθεση γίνεται βάσει αλγορίθμου με ίση κατανομή υποθέσεων σε κάθε Πάρεδρο και Εισηγητή.

2. Για υποθέσεις μεζονος σπουδαιότητας, κατά την έννοια της περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 14, η ανάθεση γίνεται από τη Γραμματεία της Ολομέλειας, υπό την εποπτεία του Προέδρου του Δικαστηρίου, σε Πάρεδρο με τριετή τουλάχιστον υπηρεσία στον βαθμό.

3. Μετά από την έκδοση πρακτικού του συμβουλίου, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22, η υπόθεση εισάγεται στο ακροατήριο. Για την εισαγωγή της υπόθεσης στην Ολομέλεια, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ορίζει με πράξη του εισηγητή Σύμβουλο. Για την εισαγωγή της υπόθεσης σε Τμήμα, ο Πρόεδρος του Τμήματος ορίζει με πράξη του εισηγητή Σύμβουλο ή Πάρεδρο. Με τις ίδιες πράξεις ορίζεται η δικάσιμος και δίδεται εντολή να ανακοινωθεί η δικογραφία στον εισηγητή. Επίσης, ορίζεται ο βοηθός εισηγητής του Συμβουλίου και, αν συντρέχει περίπτωση, του Παρέδρου. Ο Πρόεδρος μπορεί να ορίσει και διαφορετικό εισηγητή σε συμβούλιο ορίζεται ως εισηγητής και για την εισαγωγή της στο ακροατήριο του Τμήματος. Ο Εισηγητής που ορίζεται για την εισαγωγή της υπόθεσης σε συμβούλιο ορίζεται ως βοηθός εισηγητής και για την εισαγωγή της στο ακροατήριο. Ο Πρόεδρος του Τμήματος μπορεί να ορίσει και διαφορετικό εισηγητή ή βοηθό εισηγητή από τους ανωτέρω, καθώς και να αντικαταστήσει, σε περίπτωση κωλύματος, τον εισηγητή ή τον βοηθό εισηγητή που ορίσθηκε για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο.»

Άρθρο 5**Επείγουσα διαδικασία - Ειδικές διαδικασίες - Προσθήκη άρθρου 20Α στο π.δ. 18/1989**

Μετά από το άρθρο 20 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) προστίθεται άρθρο 20Α ως εξής:

«Άρθρο 20Α**Επείγουσα διαδικασία - Ειδικές διαδικασίες**

1. Σε περιπτώσεις επείγοντος ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, καθώς και σε ειδικές διαδικασίες, στις οποίες προβλέπεται ρητά απευθείας εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο, εκδίδεται αμέσως πράξη ορισμού εισηγητή και δικασίμου, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 20. Το πρώτο εδάφιο μπορεί να εφαρμόζεται και μετά από αίτηση διαδίκου, για την οποία αποφαινεται ο Πρόεδρος του οικείου σχηματισμού με σημείωση που καταχωρίζεται στην αίτηση.

2. Προηγούμενη ανάθεση της υπόθεσης σε Πάρεδρο ή Εισηγητή για την εισαγωγή της σε συμβούλιο, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 20, δεν κωλύει την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 6**Επιδόσεις - Αντικατάσταση άρθρου 21 π.δ. 18/1989**

Το άρθρο 21 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί κοινοποίησης δικογράφων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 21**Επιδόσεις**

1.α. Αντίγραφο του δικογράφου του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου με μνεία της χρονολογίας κατάθεσης επιδίδεται, με επιμέλεια του διαδίκου που το ασκεί, στον διάδικο κατά του οποίου στρέφεται το εισαγωγικό δικόγραφο, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για τις επιδόσεις και με όσα ειδικότερα ορίζονται στο

παρόν. Η επίδοση διενεργείται εντός δύο (2) μηνών από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου και τα αποδεικτικά επιδόσεως προσκομίζονται το ταχύτερο δυνατό και επισυνάπτονται στον φάκελο της δικογραφίας. Η επίδοση ενδίκου βοηθήματος, που κατατίθεται σε αναρμόδιο δικαστήριο και παραπέμπεται στο αρμόδιο, διενεργείται ή, αν είχε διενεργηθεί, επαναλαμβάνεται σε κάθε περίπτωση από τον υπόχρεο διάδικο εντός δύο (2) μηνών από την επίδοση σε αυτόν της παραπεμπτικής απόφασης ή πράξης, η οποία μπορεί να γίνει με επιμέλεια και της γραμματείας του δικαστηρίου στο οποίο παραπέμπεται η υπόθεση. Αν δεν τηρηθεί η προθεσμία των προηγούμενων εδαφίων για την επίδοση του δικογράφου, το ένδικο βοήθημα ή μέσο λογίζεται ως μη ασκηθέν και τίθεται στο αρχείο με απόφαση του δικαστικού σχηματισμού σε συμβούλιο του άρθρου 34Γ, η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 34Α, το δε καταβληθέν παράβολο καταπίπτει με την ίδια πράξη υπέρ του Δημοσίου.

β. Αντίγραφο της πράξης της παρ. 3 του άρθρου 20 για τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου και του πρακτικού που εκδίδει το συμβούλιο, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22, επιδίδονται με επιμέλεια της Γραμματείας τουλάχιστον τριάντα (30) ημέρες πριν από τη δικάσιμο, σύμφωνα με τις παρ. 2, 3 και 4 του παρόντος, καθώς και στον διάδικο που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Σε περίπτωση κατεπείγοντος, ο Πρόεδρος του οικείου σχηματισμού μπορεί να κάνει σύντμηση της ανωτέρω προθεσμίας.

γ. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20Α, η επίδοση αντιγράφου του εισαγωγικού δικογράφου και της πράξης ορισμού εισηγητή και δικασίμου γίνεται με επιμέλεια της Γραμματείας, σύμφωνα με τις παρ. 2, 3 και 4 του παρόντος. Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται και στον διάδικο που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Για τις προθεσμίες επίδοσης ισχύουν όσα ορίζονται στην περ. β'.

2. α. Σε περίπτωση αίτησης ακύρωσης κατά πράξης διοικητικής αρχής, η επίδοση γίνεται προς τον αρμόδιο υπουργό, ο οποίος επέχει θέση διαδίκου είτε η πράξη εκδόθηκε από τον ίδιο είτε από αρχή που υπόκειται σε αυτόν.

β. Σε περίπτωση αίτησης ακύρωσης κατά πράξης νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, η επίδοση γίνεται προς αυτό, το οποίο καθίσταται κύριος διάδικος. Επίδοση γίνεται, επίσης, στον υπουργό που εποπτεύει το νομικό πρόσωπο, ο οποίος μπορεί να παρέμβει στο ακροατήριο και χωρίς να καταθέσει δικόγραφο παρέμβασης είτε υπέρ είτε κατά του κύριου της προσβαλλόμενης πράξης.

γ. Σε περίπτωση αίτησης ακύρωσης κατά πράξης νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, η οποία εγκρίθηκε με πράξη του οργάνου που ασκεί εποπτεία, η επίδοση γίνεται και προς το νομικό πρόσωπο και προς τον αρμόδιο υπουργό σύμφωνα με την περ. α'.

δ. Σε περίπτωση αίτησης ακύρωσης κατά πράξης υπηρεσιακού συμβουλίου κρίσης υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που είναι όργανο της κρατικής διοίκησης, η επίδοση γίνεται προς τον υπουργό στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται το συμβούλιο αυτό, καθώς και προς το νομικό πρόσωπο στο οποίο υπηρετεί ο υπάλληλος που άσκησε την αίτηση.

ε. Αντίγραφο της αίτησης ακύρωσης με μνεία και της δικασίμου, εφόσον έχει ορισθεί, επιδίδεται με επιμέλεια του αιτούντος και προς κάθε τρίτο, ο οποίος έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει παρέμβαση. Η παράλειψη της υποχρέωσης αυτής από τον υπόχρεο διάδικο λαμβάνεται υπόψη κατά την επιδίκαση δικαστικής δαπάνης υπέρ ή σε βάρος του. Η επίδοση προς τρίτο, η οποία έχει παραλειφθεί από τον υπόχρεο διάδικο, μπορεί να γίνει και με επιμέλεια της Γραμματείας τουλάχιστον τριάντα (30) ημέρες πριν από τη δικάσιμο ή στην προθεσμία που ορίζεται μετά από σύντμηση σύμφωνα με την περ. β' της παρ. 1.

στ. Σε περίπτωση έφεσης, η επίδοση προς τον εφεσίβλητο ιδιώτη γίνεται είτε προς τον ίδιο τον εφεσίβλητο είτε προς τον αντίκλητό του είτε προς τον δικηγόρο ο οποίος υπέγραψε την αίτηση ακύρωσης ή παρέστη κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου. Στην τελευταία περίπτωση ο δικηγόρος θεωρείται αντίκλητος του εφεσίβλητου και για τις επιδόσεις μεταγενέστερων της οριστικής απόφασης εγγράφων, εκτός αν ο εφεσίβλητος γνωστοποίησε στη Γραμματεία του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από την κατάθεση της έφεσης,

τον διορισμό νέου πληρεξουσίου ή αντικλήτου. Ο δικηγόρος ή ο αντίκλητος υποχρεούνται να παραδώσουν αμελλητί τα έγγραφα στον εφεσίβλητο.

3.α. Σε περίπτωση προσφυγής που ασκείται από υπάλληλο, η επίδοση προς την αρμόδια αρχή και προς την αρχή που υπηρετεί ο υπάλληλος γίνεται σύμφωνα με την παρ. 2.

β. Σε περίπτωση προσφυγής που ασκείται από όργανο της κρατικής διοίκησης η επίδοση γίνεται προς τον υπάλληλο και προς την αρχή που αυτός υπηρετεί, αν είναι διαφορετική.

γ. Σε περίπτωση προσφυγής που ασκείται από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου η επίδοση γίνεται προς τον υπάλληλο και προς την αρχή που αυτός υπηρετεί, αν είναι διαφορετική. Αν συντρέχει εφαρμογή της περ. δ' της παρ. 2, η επίδοση γίνεται και προς τον υπουργό.

4.α. Σε περίπτωση αίτησης αναίρεσως, η επίδοση προς τον αναρεσίβλητο ιδιώτη μπορεί να γίνει και στον δικηγόρο που τον εκπροσώπησε κατά την τελευταία συζήτηση της υπόθεσης στα δικαστήρια της ουσίας ή στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε το τελευταίο δικόγραφο ή στον ίδιο τον αναρεσίβλητο, στη διεύθυνση που δήλωσε, σύμφωνα με το άρθρο 45 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Ο δικηγόρος παραδίδει αμελλητί τα έγγραφα στον αναρεσίβλητο. Αν ο δικαστικός επιμελητής βεβαιώνει ότι δεν καθίσταται δυνατή η επίδοση και δεν βρίσκει άλλη γνωστή διεύθυνση, η επίδοση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας για τους διαδίκους άγνωστης διαμονής.

β. Σε περίπτωση αίτησης αναίρεσως κατά απόφασης που εκδίδεται επί των εκλογικών διαφορών των άρθρων 244 έως 272 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, η υπόθεση εισάγεται προς συζήτηση σύμφωνα με το άρθρο 20Α του παρόντος και η επίδοση της αίτησης και της πράξης ορισμού εισηγητή και δικασίμου διενεργείται τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από τη δικάσιμο.

5. Αν η επίδοση του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου σύμφωνα με την περ. α' της παρ. 1 του παρόντος γίνει εμπροθέσμως αλλά όχι νομοτύπως, ο υπόχρεος διάδικος καλείται μέσω της Γραμματείας από τον Πάρεδρο ή τον Εισηγητή που ορίσθηκε, σύμφωνα με την παρ. 1 ή την παρ. 2 του άρθρου 20, να επαναλάβει νομοτύπως την επίδοση, σύμφωνα με τις οδηγίες που του δίνονται, εντός εύλογης προθεσμίας που τάσσεται με την πρόσκληση. Για την πρόσκληση αυτή και την τασσόμενη προθεσμία καταχωρίζεται βεβαίωση στον φάκελο της δικογραφίας, η οποία υπογράφεται από τον αρμόδιο γραμματέα. Αν και η νέα επίδοση δεν διενεργηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως, το ένδικο βοήθημα τίθεται στο αρχείο σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1.

6. Σε περίπτωση νέας συζήτησης ή περαιτέρω συζήτησης της υπόθεσης, η κατά την παρ. 3 του άρθρου 20 πράξη του Προέδρου ή η απόφαση του Δικαστηρίου, με τις οποίες ορίζεται νέα δικάσιμος, επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους με επιμέλεια της Γραμματείας. Όταν η συζήτηση μεταιώνεται λόγω έκτακτων περιστάσεων, οι επιδόσεις που έγιναν νόμιμα από τους διαδίκους ή το Δικαστήριο δεν επαναλαμβάνονται. Στην περίπτωση αυτή οι διάδικοι υποχρεούνται να ενημερωθούν από τη Γραμματεία για τη νέα δικάσιμο.

7. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην περ. α' της παρ. 1 και στην παρ. 5 για τη θέση στο αρχείο ενδίκου βοηθήματος ή μέσου το οποίο δεν επιδόθηκε με τον τρόπο που προβλέπεται στις διατάξεις αυτές, αν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο οι διάδικοι παρίστανται και δεν αντιλέγουν, το Δικαστήριο προχωρεί στη συζήτηση, ακόμη και αν δεν έχουν τηρηθεί οι διατάξεις του παρόντος για τις επιδόσεις.

8. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται ο όρος «κοινοποίηση», για τις επιδόσεις που προβλέπονται για τις ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας διαδικασίες, νοείται ο όρος «επίδοση».

Άρθρο 7

Ηλεκτρονικές επιδόσεις - Προσθήκη άρθρου 21Α στο π.δ. 18/1989

Μετά από το άρθρο 21 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) προστίθεται άρθρο 21Α, ως εξής:

«Άρθρο 21Α Ηλεκτρονικές επιδόσεις

1. Οι επιδόσεις των διαδίκων και του δικαστηρίου μπορεί να γίνονται και με ηλεκτρονικά μέσα. Για τα ηλεκτρονικά έγγραφα του δικαστηρίου και των διαδίκων εφαρμόζεται αναλόγως ο ν. 4727/2020 (Α' 184) για τα ιδιωτικά και τα δημόσια ηλεκτρονικά έγγραφα. Η επίδοση με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι έγινε, εφόσον επιστραφεί από τον παραλήπτη στον διενεργούντα την επίδοση ηλεκτρονική απόδειξη, η οποία πρέπει επίσης να πληροί τις προϋποθέσεις του ανωτέρω νόμου. Η ηλεκτρονική απόδειξη ισχύει ως έκθεση επίδοσης.

2. Ειδικά προς το Δημόσιο, οι επιδόσεις του δικαστηρίου με ηλεκτρονικά μέσα γίνονται μέσω διαλειτουργικότητας μεταξύ του Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Διοικητικών Δικαστηρίων (Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Δ.Δ.) και του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ο.Π.Σ.Ν.Σ.Κ.). Η επίδοση προς το Δημόσιο των εγγράφων που αποστέλλονται με ηλεκτρονικά μέσα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, θεωρείται ότι συντελείται μετά την παρέλευση δέκα (10) ημερολογιακών ημερών από την επιτυχή αποστολή τους στο Ο.Π.Σ.Ν.Σ.Κ.. Η επίδοση πιστοποιείται από έκθεση ηλεκτρονικής αποστολής του προς επίδοση εγγράφου στο Ο.Π.Σ.Ν.Σ.Κ., η οποία παράγεται αυτοματοποιημένα από το Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Δ.Δ. και φέρει: α) προηγμένη ή εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια των περ. 20 και 49 του άρθρου 2 του ν. 4727/2020 ή β) προηγμένη ή εγκεκριμένη ηλεκτρονική σφραγίδα κατά την έννοια των περ. 18 και 48 του άρθρου 2 του ν. 4727/2020. Μετά από την παρέλευση δέκα (10) ημερολογιακών ημερών από την επιτυχή αποστολή των εγγράφων στο Ο.Π.Σ.Ν.Σ.Κ., για την πιστοποίηση της επίδοσης επισημαίνεται με αυτοματοποιημένο τρόπο από το Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Δ.Δ. στην έκθεση ηλεκτρονικής αποστολής η ημερομηνία συντέλεσης της επίδοσης.

3. Οι επιδόσεις του δικαστηρίου προς τους διαδίκους γίνονται αποκλειστικά με ηλεκτρονικά μέσα από την ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 162 του ν. 4764/2020 (Α' 256). Το έγγραφο που έχει διαβιβαστεί με ηλεκτρονικά μέσα στη δηλωθείσα με το δικόγραφο ηλεκτρονική διεύθυνση θεωρείται ότι επιδόθηκε μετά την παρέλευση τριών (3) εργάσιμων ημερών από την ηλεκτρονική αποστολή του. Η παραγόμενη αυτόματα από το πληροφοριακό σύστημα του Δικαστηρίου έκθεση για την ηλεκτρονική αποστολή φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αν η χρήση ηλεκτρονικών μέσων είναι τεχνικά αδύνατη και εφόσον τούτο επιβάλλεται για λόγους επείγοντος, οι επιδόσεις διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 21. Μόλις καταστεί εκ νέου τεχνικά δυνατή η χρήση των ηλεκτρονικών μέσων, ακολουθεί και η επίδοση με τα μέσα αυτά.

4. Η παρ. 7 του άρθρου 21 ισχύει και για τις επιδόσεις του παρόντος.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται ο χρόνος έναρξης της διαδικασίας ηλεκτρονικής αποστολής των εγγράφων προς επίδοση μέσω διαλειτουργικότητας μεταξύ του Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Δ.Δ. και του Ο.Π.Σ.Ν.Σ.Κ., οι κατηγορίες των εγγράφων που επιδίδονται με τη διαδικασία αυτή, ο τύπος, το περιεχόμενο, τα στοιχεία της έκθεσης ηλεκτρονικής αποστολής και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή της παρ. 2. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται περιπτώσεις πλημμελών ηλεκτρονικών αποστολών εγγράφων προς επίδοση στο Ο.Π.Σ.Ν.Σ.Κ. και ρυθμίζονται τα ζητήματα που αφορούν στον τρόπο διαχείρισής τους.»

Άρθρο 8

Καθήκοντα εισηγητή - Αντικατάσταση άρθρου 22 του π.δ. 18/1989

Το άρθρο 22 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί των καθηκόντων του εισηγητή, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 22 Καθήκοντα εισηγητή

1. Ο Πάρεδρος ή ο Εισηγητής που ορίζεται για την εισαγωγή της υπόθεσης σε συμβούλιο, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 20, το ταχύτερο δυνατό μετά από τη διαβίβαση του φακέλου της υπόθεσης συντάσσει έκθεση, η οποία διαλαμβάνει με πληρότητα το ιστορικό της διαφοράς, τα στοιχεία που βεβαιώνονται από τα έγγραφα και τα ζητήματα που ανακύπτουν.

2. Αν δεν διαβιβαστεί ο φάκελος ή διαπιστωθούν ουσιώδεις ελλείψεις, ο Πάρεδρος ή ο Εισηγητής ζητεί με έγγραφο, στο οποίο γίνεται ειδική μνεία της παρούσας παραγράφου, από τη Διοίκηση και αν συντρέχει περίπτωση από οποιονδήποτε άλλον διάδικο να συμπληρωθούν οι ελλείψεις εντός εύλογης προθεσμίας, την οποία τάσσει με το ίδιο έγγραφο. Ακολούθως, ακόμη και αν η προθεσμία παρέλθει άπρακτη, συντάσσει την έκθεση της παρ. 1 λαμβάνοντας υπόψη και όσα ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 24 για το τεκμήριο ομολογίας.

3. Ο Πάρεδρος ή ο Εισηγητής μπορεί να ζητεί με οποιονδήποτε τρόπο από τους διαδίκους, καθώς και από οποιαδήποτε άλλη αρχή, κάθε στοιχείο το οποίο λείπει ή είναι χρήσιμο για τη διάγνωση της υπόθεσης. Το ίδιο μπορεί να κάνει ο εισηγητής που ορίζεται με την πράξη της παρ. 3 του άρθρου 20. Οι διάδικοι, καθώς και όλες οι αρχές από τις οποίες ζητούνται στοιχεία και πληροφορίες έχουν υποχρέωση να τα παρέχουν το ταχύτερο δυνατό.

4. Μετά από τη σύνταξη της έκθεσης της παρ. 1, η υπόθεση εισάγεται στον δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του άρθρου 34Γ, ο οποίος είτε εκδίδει απόφαση, σύμφωνα με τα άρθρα 34Α ή 34Β, είτε, αν κρίνει ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την έκδοση απόφασης, εκδίδει πρακτικό, στο οποίο καταχωρίζεται η έκθεση του Πάρεδρου ή του Εισηγητή. Το περιεχόμενο της έκθεσης μπορεί να συμπληρώνεται με το πρακτικό του συμβουλίου, το οποίο επιδίδεται στους διαδίκους σύμφωνα με την περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 21. Μετά από την έκδοση του πρακτικού, η υπόθεση εισάγεται στο ακροατήριο με την πράξη του Προέδρου, που εκδίδεται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 20.

5. Το πρακτικό του συμβουλίου αποτελεί κατ' αρχήν την έκθεση βάσει της οποίας διεξάγεται η συζήτηση στο ακροατήριο. Ο εισηγητής της υπόθεσης μπορεί, αν το θεωρεί απαραίτητο, να συντάξει και να επισυνάψει στον φάκελο έκθεση με το περιεχόμενο της παρ. 1 τουλάχιστον τρεις (3) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20Α, η έκθεση του εισηγητή της υπόθεσης με το ανωτέρω περιεχόμενο συντάσσεται υποχρεωτικά και επισυνάπτεται στον φάκελο τουλάχιστον τρεις (3) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Αν οι προθεσμίες αυτές δεν τηρηθούν, η υπόθεση αναβάλλεται υποχρεωτικά σε μεταγενέστερη δικάσιμο, εφόσον υποβληθεί αίτημα από κάποιον διάδικο. Οι διάδικοι μπορούν να λαμβάνουν γνώση του πρακτικού του συμβουλίου και των ανωτέρω εκθέσεων των εισηγητών αμέσως μετά από την επισυνάψή τους στον φάκελο της δικογραφίας.

6. Η συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο γίνεται στη δικάσιμο που ορίστηκε με την πράξη της παρ. 3 του άρθρου 20. Αυτεπάγγελτη αναβολή της συζήτησης, η οποία δηλώνεται από τον εισηγητή τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες πριν από τη δικάσιμο, είναι δυνατή κατόπιν συνεννόησης του εισηγητή της υπόθεσης με τον Πρόεδρο του οικείου σχηματισμού.»

Άρθρο 9

Απόψεις της Διοίκησης και φάκελος της υπόθεσης - Στοιχεία των διαδίκων - Αντικατάσταση άρθρου 23 π.δ. 18/1989

Το άρθρο 23 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί των απόψεων της Διοίκησης, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 23

Απόψεις της Διοίκησης και φάκελος της υπόθεσης - Στοιχεία των διαδίκων

1. Το καθ' ού η αίτηση ακύρωσης ή η προσφυγή Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου έχει την υποχρέωση να εκθέσει τις απόψεις του για καθένα από τους προβαλλόμενους λόγους, διευκρινίζοντας σαφώς το συναφές με κάθε λόγο πραγματικό μέρος.

2. Η έκθεση των απόψεων της Διοίκησης και ο φάκελος της υπόθεσης αποστέλλονται στο Δικαστήριο εντός τριών (3) μηνών από την επίδοση του ενδίκου βοηθήματος σύμφωνα με την περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 21. Εντός της ίδιας προθεσμίας προσκομίζουν και οι λοιποί διάδικοι κάθε στοιχείο για την απόδειξη του εννόμου συμφέροντος και των πραγματικών ισχυρισμών τους. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20Α, η έκθεση και ο φάκελος αποστέλλονται τουλάχιστον τριάντα (30) ημέρες πριν από τη δικάσιμο που ορίζεται με την πράξη της παρ. 3 του άρθρου 20, εφόσον η επίδοση του ενδίκου βοηθήματος και της πράξης ορισμού δικασίμου γίνει τουλάχιστον δύο (2) μήνες πριν από τη δικάσιμο. Σε διαφορετική περίπτωση η έκθεση και ο φάκελος αποστέλλονται σε εύλογο χρόνο πριν από τη δικάσιμο. Αν υποβληθούν πρόσθετοι λόγοι, η Διοίκηση μπορεί πάντοτε να συμπληρώσει τις απόψεις της εντός εύλογου χρόνου από την επίδοσή τους. Η παρ. 2 του άρθρου 25 και η παρ. 2 του άρθρου 33 εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.

3. Την έκθεση απόψεων της Διοίκησης προσυπογράφουν ο νομικός σύμβουλος του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου που έχει εντολή να υποστηρίξει τα συμφέροντά τους, καθώς και οι καθ' ύλην αρμόδιοι υπάλληλοι, σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τις διοικητικές πράξεις και με την ευθύνη που καθιερώνουν οι κανόνες αυτοί.

4. Η έκθεση των απόψεων της Διοίκησης και ο φάκελος που τη συνοδεύει υποβάλλονται αποκλειστικά με ηλεκτρονικά μέσα από την ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 162 του ν. 4764/2020 (Α' 256). Η έκθεση απόψεων και το διαβιβαστικό έγγραφο, αν υπάρχει, πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις του ν. 4727/2020 (Α' 184). Στην έκθεση απόψεων επισημαίνονται διακριτά τα έγγραφα που αποτελούν περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου που αποστέλλεται και περιέχουν στοιχεία στα οποία η Διοίκηση ζητεί να μην επιτραπεί η πρόσβαση των λοιπών διαδίκων για τον λόγο ότι παραβιάζεται απόρρητο το οποίο προβλέπεται από ειδικές διατάξεις.»

Άρθρο 10

Συνέπειες μη αποστολής φακέλου - Αντικατάσταση άρθρου 24 π.δ. 18/1989

Το άρθρο 24 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί των συνεπειών της μη αποστολής του φακέλου της υπόθεσης από τη Διοίκηση, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 24

Συνέπειες μη αποστολής φακέλου

1. Αν ο φάκελος της υπόθεσης δεν αποσταλεί ή ο φάκελος που απεστάλη έχει ουσιώδεις ελλείψεις, το Δικαστήριο μπορεί κατ' εκτίμηση των περιστάσεων να συναγάγει τεκμήριο ομολογίας για την πραγματική βάση των ισχυρισμών του αιτούντος ή του προσφεύγοντος. Η συναγωγή του τεκμηρίου είναι δυνατή και για την έκδοση απόφασης σε συμβούλιο σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20Α, η δυνατότητα συναγωγής του τεκμηρίου ομολογίας παρέχεται, εφόσον η συζήτηση στο ακροατήριο αναβληθεί μία (1) φορά λόγω μη αποστολής των στοιχείων του φακέλου ή λόγω διαπίστωσης ουσιωδών ελλείψεων.

2. Η παράλειψη της έγκαιρης αποστολής των στοιχείων και πληροφοριών που προβλέπονται στα άρθρα 22 και 23, καθώς και της έκθεσης, συνιστά ιδιαίτερο πειθαρχικό αδίκημα των αρμοδίων για την ενέργεια αυτή υπαλλήλων.

3. Η πειθαρχική δίωξη ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις για το πειθαρχικό δίκαιο κάθε κατηγορίας υπαλλήλων. Την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης μπορεί να προκαλέσει και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας με έγγραφό του προς τον αρμόδιο υπουργό ή τη διοίκηση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Στην περίπτωση αυτή καθίσταται υποχρεωτική η άσκηση της δίωξης. Η πειθαρχική απόφαση εκδίδεται το αργότερο μέσα σε δύο (2) μήνες από τη λήψη του εγγράφου για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης. Η απόφαση που εκδίδεται κοινοποιείται αμελλητί και στον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας.»

Άρθρο 11
Πρόσθετοι λόγοι - Υπομνήματα - Αντικατάσταση
άρθρου 25 π.δ. 18/1989

Το άρθρο 25 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί των πρόσθετων λόγων και των υπομνημάτων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 25
Πρόσθετοι λόγοι, υπομνήματα

1. Επιτρέπεται η υποβολή πρόσθετων λόγων ακύρωσης ή προσφυγής με δικόγραφο που κατατίθεται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 19 και επιδίδεται με επιμέλεια του διαδίκου, επί ποινή απαραδέκτου, εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της τριμήνης προθεσμίας για την αποστολή του φακέλου της υπόθεσης σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 23 και σε περίπτωση άσκησης ενδίκων μέσων εντός είκοσι (20) ημερών από την παρέλευση τριμήνου, το οποίο αρχίζει από την επίδοση του ενδίκου μέσου σύμφωνα με την περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 21. Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 20Α, καθώς και αν δεν τηρηθεί η τριμήνη προθεσμία της παρ. 2 του άρθρου 23 για την αποστολή του φακέλου από τη Διοίκηση ή περιέλθουν στο Δικαστήριο νέα κρίσιμα στοιχεία μετά από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής ή μετά από την παρέλευση τριμήνου από την επίδοση του ενδίκου μέσου, το δικόγραφο πρόσθετων λόγων επιδίδεται και επιδίδεται τουλάχιστον είκοσι (20) πλήρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Σε περίπτωση σύντμησης της προθεσμίας της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 21, το δικόγραφο πρόσθετων λόγων κατατίθεται και επιδίδεται έως την παραμονή της δικασίμου. Αντίγραφο του δικογράφου πρόσθετων λόγων επιδίδεται σε όσους επιδίδεται το ένδικο βοήθημα ή μέσο σύμφωνα με το άρθρο 21 και σε εκείνους που έχουν ήδη ασκήσει παρέμβαση. Η παρ. 7 του άρθρου 21 έχει εφαρμογή και για τις επιδόσεις της παρούσας.

2. Υπομνήματα των διαδίκων, καθώς και στοιχεία του φακέλου ή στοιχεία για την απόδειξη του εννόμου συμφέροντος και των ισχυρισμών των διαδίκων κατατίθενται στη Γραμματεία προαποδεικτικώς το αργότερο δεκαπέντε (15) πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση. Αν η προθεσμία αυτή δεν είναι δυνατό να τηρηθεί λόγω σύντμησης προθεσμιών ή για λόγους που κρίνονται δικαιολογημένοι, τα υπομνήματα και τα στοιχεία του πρώτου εδαφίου υποβάλλονται έως την παραμονή της δικασίμου. Με τα υπομνήματα δεν είναι επιτρεπτή η προβολή για πρώτη φορά αυτοτελών λόγων.

3. Το δικόγραφο πρόσθετων λόγων και τα υπομνήματα των διαδίκων υποβάλλονται αποκλειστικά με ηλεκτρονικά μέσα από την ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 162 του ν. 4764/2020 (Α' 256) και πληρούν τις προϋποθέσεις για τα δημόσια και τα ιδιωτικά ηλεκτρονικά έγγραφα, κατά περίπτωση, του ν. 4727/2020 (Α' 184), ο οποίος εφαρμόζεται αναλόγως.»

Άρθρο 12
Πληρεξουσιότητα - Αντικατάσταση άρθρου 27
π.δ. 18/1989

Το άρθρο 27 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί πληρεξουσιότητας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 27
Πληρεξουσιότητα

1. α) Η πληρεξουσιότητα σε δικηγόρο για την άσκηση ενδίκου βοηθήματος ή μέσου παρέχεται με συμβολαιογραφική πράξη. Ο διάδικος που το άσκησε προσκομίζει το συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο το αργότερο δεκαπέντε (15) πλήρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο που ορίσθηκε με την πράξη της παρ. 3 του άρθρου 20 και σε περίπτωση σύντμησης προθεσμίας, σύμφωνα με την περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 21, το αργότερο μέχρι τη συζήτηση. Η πληρεξουσιότητα παρέχεται και από τους λοιπούς διαδίκους με συμβολαιογραφική πράξη, η οποία προσκομίζεται μέχρι τη συζήτηση. Γενικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο, η ισχύς του οποίου έχει παύσει κατά τη συζήτηση της υπόθεσης

σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 97 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), δεν λαμβάνεται υπόψη, έστω και αν ίσχυε κατά τον χρόνο άσκησης του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου. Ειδικώς όταν ο διάδικος είναι φυσικό πρόσωπο, η πληρεξουσιότητα μπορεί να παρέχεται και με ψηφιακή εξουσιοδότηση, η οποία εκδίδεται μέσω της ενιαίας ψηφιακής πύλης της δημόσιας διοίκησης (gov.gr) και αποστέλλεται ηλεκτρονικά στο Δικαστήριο εντός των προθεσμιών που ορίζονται στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο.

β) Στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου η πληρεξουσιότητα παρέχεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό τους με ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο. Όταν ο νόμος ή το καταστατικό απαιτεί για την άσκηση ενδίκου βοηθήματος ή μέσου προηγούμενη άδεια άλλου οργάνου, ο νόμιμος εκπρόσωπος του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου τεκμαίρεται ότι ενεργεί με την άδεια του οργάνου αυτού. Η έλλειψη της άδειας δεν επηρεάζει το κύρος της δίκης και δημιουργεί αποκλειστικά ευθύνη του εκπροσώπου απέναντι στο νομικό πρόσωπο.

γ) Για την παροχή δικαστικής πληρεξουσιότητας από τη Διοίκηση εφαρμόζονται οι κείμενες για αυτήν διατάξεις.

2. Για την υπογραφή του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου και την ενέργεια των πράξεων της προδικασίας από τον δικηγόρο που υπογράφει το δικόγραφο, η πληρεξουσιότητα τεκμαίρεται ότι υπάρχει, εφόσον υποβληθεί πληρεξούσιο έγγραφο σύμφωνα με την παρ. 1. Η εμπρόθεσμη υποβολή ειδικού συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου ή εξουσιοδότησης, σύμφωνα με το πέμπτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1, σε δικηγόρο διαφορετικό από τον υπογράφοντα ισχύει και ως έγκριση όλων των ενεργειών του δικηγόρου που υπέγραψε το εισαγωγικό δικόγραφο.

3. Αν δεν χορηγηθεί πληρεξουσιότητα κατά τις παρ. 1 και 2, το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται ως απαράδεκτο. Αν έχει χορηγηθεί πληρεξουσιότητα σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2, ο διάδικος μπορεί έως τη συζήτηση να χορηγήσει συμβολαιογραφική πληρεξουσιότητα ή εξουσιοδότηση σύμφωνα με το πέμπτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 και σε άλλο δικηγόρο με ή χωρίς ανάκληση της προηγούμενης.

4. Αν η πληρεξουσιότητα που χορηγήθηκε παύσει λόγω θανάτου του πληρεξουσίου δικηγόρου ή για άλλο νόμιμο λόγο, η εκδίκαση της υπόθεσης μπορεί να αναβληθεί με αίτημα του διαδίκου για μία (1) μόνο φορά και για εύλογο χρονικό διάστημα, αφού εκτιμηθεί η φύση της υπόθεσης. Αν δεν υποβληθεί αίτημα αναβολής, το ένδικο βοήθημα ή μέσο λογίζεται ότι έχει εγκριθεί με το υπάρχον πληρεξούσιο.

5. Αν η πληρεξουσιότητα που χορηγήθηκε εμφανίζει ελλείψεις ή υπάρχει ανάγκη συμπληρώσεων ή προκύπτουν αμφιβολίες ως προς τη νομιμοποίηση του πληρεξουσίου δικηγόρου ή του διαδίκου, χωρίς όμως να συντρέχει περίπτωση παντελούς έλλειψης νομιμοποιητικών στοιχείων, ο πάρεδρος ή ο εισηγητής που ορίζεται για την εισαγωγή της υπόθεσης σε συμβούλιο ή ο εισηγητής της υπόθεσης που ορίζεται για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο μεριμνά για την άρση των σχετικών ελαττωμάτων. Αν το ζήτημα ανακύψει ενώπιον του οικείου σχηματισμού, εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 5 του άρθρου 33.

6. α) Αν από λόγους ανωτέρας βίας εμποδίστηκε η εμπρόθεσμη νομιμοποίηση του πληρεξουσίου δικηγόρου, ο διάδικος δύναται να καταθέσει, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 19, αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, υποβάλλοντας ταυτόχρονα το συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο ή την εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το πέμπτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του παρόντος, προς τον δικηγόρο του. Η αίτηση περιέχει με σαφήνεια τους προβαλλόμενους λόγους και υποβάλλεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δέκα (10) ημερών από την άρση του εμποδίου και πάντως το αργότερο έως την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο.

β) Η αίτηση επαναφοράς κρίνεται με την απόφαση για το ένδικο βοήθημα ή μέσο.»

Άρθρο 13
Συζήτηση στο ακροατήριο - Αναβολή - Αντικατάσταση
άρθρου 33 π.δ. 18/1989

Το άρθρο 33 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί της συζήτησης στο ακροατήριο και της αναβολής, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 33

Συζήτηση στο ακροατήριο - Αναβολή

1. Η συζήτηση αρχίζει με την ανάγνωση του πρακτικού του δικαστικού σχηματισμού του άρθρου 34Γ ή της έκθεσης του εισηγητή της υπόθεσης, καθώς και της έκθεσης του εισηγητή που κατατίθεται πέραν του εκδοθέντος πρακτικού, ή της παραπεμπτικής απόφασης, η οποία επέχει πάντοτε θέση έκθεσης του οριζόμενου με αυτήν εισηγητή. Ο εισηγητής εκθέτει τα κύρια, κατά την κρίση του, σημεία της υπόθεσης.

2. Η συζήτηση διεξάγεται αποκλειστικά βάσει των δικογράφων και των εγγράφων που έχουν υποβληθεί προαποδεικτικώς, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 25. Το Δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του, να διατάξει με προδικαστική απόφαση κάθε συμπληρωματική απόδειξη και να υποχρεώσει οποιαδήποτε αρχή ή ιδιώτη διάδικο να προσκομίσει έγγραφα ή να παράσχει πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση.

3. Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν ότι δεν θα εμφανιστούν στο ακροατήριο, αλλά θα παραστούν με κοινή δήλωση που υπογράφεται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Τέτοια δήλωση μπορεί να γίνει και από έναν ή ορισμένους μόνο πληρεξούσιους δικηγόρους. Η δήλωση κατατίθεται στη Γραμματεία από τον πληρεξούσιο δικηγόρο ή, σε περίπτωση κοινής δήλωσης, από έναν (1) τουλάχιστον πληρεξούσιο δικηγόρο το αργότερο τρεις (3) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Εκπρόθεσμη δήλωση έχει τις συνέπειες παράστασης στο ακροατήριο, χωρίς να παρέχει δικαιώματα δικαστικής δαπάνης. Η δήλωση μπορεί να ανακληθεί έως τις 12:00 της παραμονής της δικασίμου. Κατόπιν συνεννόησης του Προέδρου με τον εισηγητή της υπόθεσης, οι ανωτέρω δηλώσεις μπορεί να μη γίνουν δεκτές, οπότε όλοι οι διάδικοι ειδοποιούνται με κάθε πρόσφορο μέσο από τη Γραμματεία ή τον εισηγητή της υπόθεσης το αργότερο έως τις 15:00 της παραμονής της δικασίμου περί του ότι η συζήτηση θα διεξαχθεί προφορικά, εφαρμοζόμενου κατά τα λοιπά αναλόγως του δεύτερου εδαφίου της παρ. 5.

4. Οι δηλώσεις της παρ. 3 μπορούν να υποβάλλονται στη Γραμματεία και ηλεκτρονικά, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις για τα δημόσια και τα ιδιωτικά ηλεκτρονικά έγγραφα, κατά περίπτωση, του ν. 4727/2020 (Α' 184), ο οποίος εφαρμόζεται αναλόγως. Πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης, η Γραμματεία εκτυπώνει και θέτει στη δικογραφία τις δηλώσεις αυτές.

5. Αν υπάρχουν τυπικές παραλείψεις, ο προεδρεύων ή ο εισηγητής καλεί και μετά από τη συζήτηση τον πληρεξούσιο δικηγόρο να τις καλύψει, τάσσοντας εύλογη κατά την κρίση του προθεσμία. Η πρόσκληση γίνεται με κάθε πρόσφορο μέσο από τη Γραμματεία, η οποία βεβαιώνει με σημείωση στο εσωτερικό του φακέλου της δικογραφίας τον τρόπο και τον χρόνο ειδοποίησής, τα ζητούμενα στοιχεία και την προθεσμία. Αν αποστέλλεται έγγραφο, τηρείται αντίγραφο αυτού στον φάκελο της δικογραφίας και στο αντίγραφο σημειώνεται η ημερομηνία αποστολής.

6. Με έγγραφο αίτημα του διαδίκου μπορεί να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης, εφόσον, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, συντρέχει σπουδαίος λόγος. Δεύτερο αίτημα αναβολής για τον ίδιο ή παρεμφερή λόγο είναι απαράδεκτο. Το Δικαστήριο μπορεί πάντοτε να αναβάλει τη συζήτηση της υπόθεσης αυτεπαγγέλτως, αν συντρέχει σπουδαίος λόγος. Για την υποβολή αιτήματος αναβολής ο διάδικος καταβάλλει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ύψους πενήντα (50) ευρώ. Σε κοινό αίτημα αναβολής περισσότερων διαδίκων καταβάλλεται ένα παράβολο, το οποίο επιμερίζεται ισομερώς. Δεν έχουν υποχρέωση καταβολής παράβολου το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). Δεν καταβάλλεται παράβολο σε περίπτωση αποχής των δικηγόρων. Το παράβολο επιστρέφεται, αν το αίτημα της αναβολής απορριφθεί.»

Άρθρο 14

Απόρριψη ενδίκων βοηθημάτων και μέσων σε συμβούλιο - Αντικατάσταση άρθρου 34Α π.δ. 18/1989

Το άρθρο 34Α του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί της απόρριψης ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 34Α

Απόρριψη ενδίκων βοηθημάτων και μέσων σε συμβούλιο

1. Ο δικαστικός σχηματισμός του άρθρου 34Γ, με συνοπτική απόφαση που λαμβάνεται ομοφώνως, μπορεί να απορρίπτει απαράδεκτα ή αβάσιμα ένδικα βοηθήματα και μέσα ή να καταργεί τη δίκη στις περιπτώσεις της παρ. 1 του άρθρου 32, εφόσον η υπόθεση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες, πραγματικές ή νομικές, δυσκολίες. Στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου απορρίπτεται, εφόσον υπάρχει, και η εκκρεμής αίτηση αναστολής. Με την ίδια διαδικασία μπορεί να παραπέμψει την υπόθεση στον Πρόεδρο του Συμβουλίου, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 14, ή να θέτει την υπόθεση στο αρχείο. Στην ανωτέρω περίπτωση απορρίπτεται, εφόσον υπάρχει, και η εκκρεμής αίτηση αναστολής.

2. Ένδικα βοηθήματα και μέσα, συμπεριλαμβανομένων των εκκρεμών αιτήσεων παροχής προσωρινής προστασίας, τα οποία έχουν εισαχθεί αναρμοδίως στο Συμβούλιο της Επικρατείας, μπορούν να παραπέμπονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο με απόφαση της παρ. 1 ή με πράξη του Προέδρου του οικείου σχηματισμού. Η παραπομπή στο αρμόδιο δικαστήριο, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, είναι δεσμευτική για τους διαδίκους και για το δικαστήριο στο οποίο γίνεται η παραπομπή, μη εφαρμοζόμενου του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου εδαφίου της παρ. 3.

3. Η απόφαση που εκδίδεται, σύμφωνα με την παρ. 1, επιδίδεται με επιμέλεια της Γραμματείας σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Η επίδοση της απόφασης και από οποιονδήποτε άλλον έχει τα ίδια αποτελέσματα. Αυτός που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο μπορεί με αίτησή του, η οποία κατατίθεται, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 19, εντός εξήντα (60) ημερών από την επίδοση και, πάντως, όχι μετά από την πάροδο δεκαοκτώ (18) μηνών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, αφού καταβάλει ως ειδικό, επιπλέον, παράβολο το πενταπλάσιο του κατά περίπτωση προβλεπόμενου. Με την κατάθεση της αίτησης η απόφαση παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος του οικείου σχηματισμού εισάγει την υπόθεση στο ακροατήριο με την έκδοση πράξης ορισμού εισηγητή και δικασίμου, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 20. Το σκέλος της απόφασης του συμβουλίου που αφορά την απόρριψη της αίτησης αναστολής δεν θίγεται από την άσκηση του δικαιώματος της παρούσας.

4. Για το καταβαλλόμενο, σύμφωνα με την παρ. 3, ειδικό παράβολο εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 4 του άρθρου 36. Σε περίπτωση απόρριψης του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, μπορεί να επιβάλει σε αυτόν που το άσκησε έως και το τριπλάσιο του ειδικού παράβολου. Αν ο διάδικος που ηττάται δεν έχει κατά νόμο υποχρέωση καταβολής παράβολου, καταδικάζεται να καταβάλει στον νικήσαντα διάδικο το πενταπλάσιο της δικαστικής δαπάνης.»

Άρθρο 15

Αποδοχή ενδίκων βοηθημάτων και μέσων σε συμβούλιο - Αντικατάσταση άρθρου 34Β π.δ. 18/1989

Το άρθρο 34Β του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί της αποδοχής ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 34Β

Αποδοχή ενδίκων βοηθημάτων και μέσων σε συμβούλιο

1. Ο δικαστικός σχηματισμός του άρθρου 34Γ, με συνοπτική απόφαση που λαμβάνεται ομοφώνως, μπορεί να αποδέχεται ένδικα βοηθήματα και μέσα, για τα οποία έχει προσκομισθεί πλη-

πεξούσιο έγγραφο, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 27, εφόσον η υπόθεση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες, πραγματικές ή νομικές, δυσκολίες. Το συμβούλιο μπορεί να αποφαινεται και για την εκκρεμή αίτηση αναστολής.

2. Η απόφαση του συμβουλίου επιδίδεται στους διαδίκους με επιμέλεια της Γραμματείας. Η επίδοση της απόφασης και από οποιονδήποτε άλλον έχει τα ίδια αποτελέσματα τόσο για τον ίδιο, όσο και για εκείνον προς τον οποίο γίνεται. Διάδικος που δικαιολογεί έννομο συμφέρον, μπορεί με αίτησή του να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο εντός των προθεσμιών της παρ. 3 του άρθρου 34Α. Στην περίπτωση αυτή, η υπόθεση εισάγεται προς εκδίκαση στο ακροατήριο με πράξη του Προέδρου του οικείου σχηματισμού. Η άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας του τρίτου εδαφίου βεβαιώνεται με διαπιστωτική πράξη του Προέδρου. Η ακυρωτική απόφαση του συμβουλίου ισχύει και παράγει τα έννομα αποτελέσματά της από την έκδοση της διαπιστωτικής πράξης του Προέδρου και υπόκειται έκτοτε σε τριτανάκοπή, αν είναι ακυρωτική. Αν το συμβούλιο έχει δεχθεί την αίτηση αναστολής, το σκέλος αυτό της απόφασής του ισχύει από την έκδοσή της και έως την έκδοση οριστικής απόφασης.

3. Αν μετά από τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο το ένδικο βοήθημα ή μέσο γίνει δεκτό, ο διάδικος που την προκάλεσε καταδικάζεται να καταβάλει στον νικήσαντα διάδικο το πενταπλάσιο της δικαστικής δαπάνης.»

Άρθρο 16

Συγκρότηση του κατά τα άρθρα 34Α και 34Β δικαστικού σχηματισμού - Αντικατάσταση άρθρου 34Γ π.δ. 18/1989

Το άρθρο 34Γ του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί της σύνθεσης του κατά τα άρθρα 34Α και 34Β δικαστικού σχηματισμού, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 34Γ

Συγκρότηση του κατά τα άρθρα 34Α και 34Β δικαστικού σχηματισμού

Ο δικαστικός σχηματισμός σε συμβούλιο, ο οποίος εκδίδει απόφαση ή πρακτικό σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22 και τα άρθρα 34Α και 34Β, συγκροτείται από τον Πρόεδρο του Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, έναν (1) Σύμβουλο και τον Πάρεδρο ή τον Εισηγητή, που ορίζεται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 20. Ο ίδιος σχηματισμός συγκροτείται για τις υποθέσεις της Ολομέλειας από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τρεις (3) Συμβούλους και τον Πάρεδρο που ορίζεται σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 20. Ο Πάρεδρος ή ο Εισηγητής συμμετέχει στον οικείο σχηματισμό με αποφασιστική ψήφο.»

Άρθρο 17

Συμπερίληψη στη δικαστική δαπάνη των εξόδων επίδοσης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 39 π.δ. 18/1989

Στην παρ. 1 του άρθρου 39 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί της δικαστικής δαπάνης, προστίθεται όγδοο εδάφιο και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Ο ηττημένος διάδικος καταδικάζεται με την απόφαση να καταβάλει τη δικαστική δαπάνη του διαδίκου που νίκησε.

Το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, μπορεί να απαλλάξει, ολικά ή μερικά, από τη δικαστική δαπάνη, τον ηττημένο διάδικο.

Η δικαστική δαπάνη περιλαμβάνει, ανεξάρτητα από την ιδιότητα του διαδίκου, την αμοιβή του δικηγόρου για τη σύνταξη του κυρίου δικογράφου ή της παρέμβασης και για την παράσταση σε κάθε συζήτηση.

Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου καθορίζει, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο, το ύψος της δικαστικής δαπάνης, με βάση το ύψος της προεισπραττόμενης δικηγορικής αμοιβής, τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για τον τεκμαρτό προσδιορισμό του

φορολογητέου εισοδήματος των δικηγόρων και τον συντελεστή υπολογισμού των δικηγορικών αμοιβών του Κώδικα περί Δικηγόρων.

Κάθε άλλη διάταξη που προβλέπει επιδίκαση μειωμένης αμοιβής καταργείται.

Εάν ο ηττηθείς διάδικος συνέβαλε με τη δικονομική συμπεριφορά του στην καθυστέρηση εκδίκασης της υπόθεσης, το δικαστήριο μπορεί να του επιβάλει δικαστική δαπάνη έως τριπλάσια της εκάστοτε οριζόμενης.

Ειδικά ως προς το Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου για την επιβολή της ανωτέρω δικαστικής δαπάνης λαμβάνεται υπόψη και η τήρηση των υποχρεώσεων των άρθρων 23 και 24.

Στη δικαστική δαπάνη που επιδικάζεται υπέρ του νικήσαντος ιδιώτη διαδίκου περιλαμβάνονται και τα έξοδα επίδοσης στα οποία υποβλήθηκε.»

Άρθρο 18

Παρέμβαση - Τροποποίηση άρθρου 49 π.δ. 18/1989

Το άρθρο 49 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί της παρέμβασης, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 49

Παρέμβαση

1. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να παρέμβει στη δίκη επί αίτησης ακύρωσης μόνο για τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης πράξης.

2. Η παρέμβαση ασκείται επί ποινή απαραδέκτου με κατάθεση δικογράφου, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 19, εντός τριών (3) μηνών από την επίδοση της αίτησης ακύρωσης που γίνεται από τον αιτούντα σύμφωνα με την περ. ε' της παρ. 2 του άρθρου 21, και σε κάθε άλλη περίπτωση τουλάχιστον δεκαπέντε (15) πλήρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Αντίγραφο της παρέμβασης επιδίδεται στους διαδίκους με επιμέλεια του παρεμβαίνοντος εντός των ιδίων προθεσμιών. Σε περίπτωση σύντμησης της προθεσμίας, σύμφωνα με την περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 21, η παρέμβαση μπορεί να κατατεθεί και να επιδοθεί έως την παραμονή της δικάσιμου.

3. Το άρθρο 18 και η παρ. 7 του άρθρου 21 εφαρμόζονται και στην παρέμβαση.

4. Το δικόγραφο της παρέμβασης υποβάλλεται αποκλειστικά με ηλεκτρονικά μέσα από την ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 162 του ν. 4764/2020 (Α' 256), εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις για τα δημόσια και τα ιδιωτικά ηλεκτρονικά έγγραφα, κατά περίπτωση, του ν. 4727/2020 (Α' 184), ο οποίος εφαρμόζεται αναλόγως.»

Άρθρο 19

Τριτανάκοπή - Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 51 π.δ. 18/1989

Η παρ. 2 του άρθρου 51 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί της τριτανάκοπης, αντικαθίσταται και το άρθρο 51 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 51

Τριτανάκοπή

1. Τρίτος, που βλάπτεται από την ακυρωτική απόφαση, δικαιούται να την ανακόψει μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης προς αυτόν ή αφοτόμο έλαβε γνώση της απόφασης με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

2. Στερείται του δικαιώματος ανακοπής ο τρίτος στον οποίο επιδόθηκε αντίγραφο της αίτησης ακύρωσης, σύμφωνα με την περ. ε' της παρ. 2 του άρθρου 21, καθώς και οποιοσδήποτε άσκησε παρέμβαση.

3. Οι διατάξεις του παρόντος που αφορούν την προδικασία, τη συζήτηση και την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως ακυρώ-

σεως, εφαρμόζονται αναλόγως και για την τριτανακοπή.»

Άρθρο 20
Αναστολή εκτέλεσης - Αντικατάσταση άρθρου 52
π.δ. 18/1989

Το άρθρο 52 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί της αναστολής εκτέλεσης, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 52
Αναστολή εκτέλεσης

1. Αν υποβληθεί αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η αρμόδια αρχή μπορεί, μετά από αίτηση εκείνου που άσκησε την αίτηση ακύρωσης, να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης.

2. Επιτροπή που συγκροτείται κάθε φορά από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου ή του αρμοδίου τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον Πάρεδρο ή τον Εισηγητή που ορίζεται σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 ή τον εισηγητή της υπόθεσης που ορίζεται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 20, και έναν (1) Σύμβουλο, μπορεί, μετά από αίτηση εκείνου που άσκησε αίτηση ακύρωσης, να αναστείλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση, η οποία εκδίδεται σε συμβούλιο. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ή του αρμοδίου Τμήματος μπορεί να εισαγάγει την αίτηση, λόγω της σπουδαιότητας των ζητημάτων που ανακύπτουν, σε Επιτροπή με πενταμελή σύνθεση. Αν η Επιτροπή Τμήματος διαπιστώνει αντίθετη νομολογία, παραπέμπει με πρακτικό την αίτηση στην Επιτροπή της Ολομέλειας με πενταμελή σύνθεση. Στις Επιτροπές με πενταμελή σύνθεση, εκτός από τα μέλη που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, μετέχουν Σύμβουλοι. Σε περίπτωση παραπομπής στην Επιτροπή της Ολομέλειας, εισηγητής παραμένει εκείνος που είχε οριστεί αρχικά, εφόσον είναι Σύμβουλος ή Πάρεδρος, άλλως ως εισηγητής ορίζεται με την παραπεμπτική απόφαση Σύμβουλος, επικουρούμενος από τον Εισηγητή που μετείχε στην ίδια Επιτροπή. Οι Πάρεδροι και οι Εισηγητές συμμετέχουν στις ανωτέρω επιτροπές με αποφασιστική ψήφο.

3. Με πράξη που συντάσσεται επάνω στο δικόγραφο της αίτησης, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ή του αρμοδίου Τμήματος τάσσει προθεσμία στην αρμόδια αρχή, για να διαβιβάσει στο Δικαστήριο τον φάκελο της υπόθεσης και τις απόψεις της Διοίκησης. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζεται το άρθρο 20. Η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση, με επιμέλεια του αιτούντος, στην αρμόδια αρχή, αντιγράφου του δικογράφου της αίτησης αναστολής με την πράξη του Προέδρου. Με το δικόγραφο αυτό επιδίδεται και αντίγραφο του κυρίου δικογράφου. Μέχρι τη λήξη της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου ο αιτών οφείλει να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίζει τους ισχυρισμούς του.

4. Αντίγραφο της αίτησης αναστολής επιδίδεται με επιμέλεια του αιτούντος και σε οποιονδήποτε έχει δικαίωμα να παρέμβει στην ακυρωτική δίκη. Ο τελευταίος δικαιούται να υποβάλει ενώπιον της Επιτροπής υπόμνημα και πριν ακόμη ασκήσει παρέμβαση. Το υπόμνημα υπόκειται στα τέλη της αίτησης αναστολής.

5. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ή του αρμοδίου Τμήματος μπορεί, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αίτηση αναστολής ή αυτοτελώς μετά από την κατάθεσή της, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Για την έκδοση προσωρινής διαταγής αποφαινεται ο Πρόεδρος το ταχύτερο δυνατόν μετά από την προσκόμιση του αποδεικτικού επίδοσης στην αρμόδια αρχή της αίτησης αναστολής που περιέχει το σχετικό αίτημα ή της αίτησης αναστολής και της αυτοτελούς αίτησης για τη χορήγηση προσωρινής διαταγής. Η αρμόδια αρχή μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις της μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις ο Πρόεδρος αποφαινεται και χωρίς τις πιο πάνω επιδόσεις, οι οποίες, σε περίπτωση έκδοσης προσωρινής διαταγής, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως. Σε διαφορετική περίπτωση η προσωρινή διαταγή ανακαλείται κατά τη διάταξη του επόμενου εδαφίου. Η προσωρινή διαταγή ισχύει μέχρι την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής και μπορεί

να ανακληθεί, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, από τον Πρόεδρο ή την Επιτροπή. Η αίτηση για ανάκληση προσωρινής διαταγής επιδίδεται με επιμέλεια αυτού που την υπέβαλε σε εκείνον που άσκησε την αίτηση αναστολής, ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών από την επίδοση. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, η ανάκληση της προσωρινής διαταγής μπορεί να γίνεται και πριν από την επίδοση της σχετικής αίτησης στον αιτούντα.

6. Η αίτηση διαλαμβάνει τους ειδικούς λόγους που μπορούν να δικαιολογήσουν την αναστολή εκτέλεσης στη συγκεκριμένη περίπτωση. Η αίτηση γίνεται δεκτή, όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση αποδοχής της αίτησης ακύρωσης. Η αίτηση, όμως, μπορεί να απορριφθεί, αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αναστολή της εκτέλεσης θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

7. Αν η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακύρωσης είναι προδήλως βάσιμη, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης δεν κρίνεται ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Αντίθετα, η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακύρωσης είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Η Επιτροπή, εκτιμώντας τις περιστάσεις, μπορεί να ασκεί ταυτόχρονα τις αρμοδιότητες του συμβουλίου του άρθρου 34Γ για το κύριο ένδικο βοήθημα ή μέσο, εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των άρθρων 34Α και 34Β.

8. Η Επιτροπή, εκτός από την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, μπορεί να διατάξει και κάθε άλλο, κατά περίπτωση, κατάλληλο μέτρο, χωρίς να δεσμεύεται από τις προτάσεις των διαδίκων.

9. Η απόφαση της Επιτροπής για την αίτηση αναστολής μπορεί να ανακληθεί ύστερα από αίτηση της αρμόδιας αρχής ή εκείνου που θα είχε δικαίωμα παρέμβασης στην ακυρωτική δίκη. Την ανάκληση μπορεί να δικαιολογήσουν μόνο νεότερα κρίσιμα στοιχεία, τα οποία δεν είχαν τεθεί υπόψη της Επιτροπής κατά την έκδοση της απόφασής της ή μεταβολή των δεδομένων βάσει των οποίων χορηγήθηκε η αναστολή εκτέλεσης.

10. Αν απορριφθεί η αίτηση αναστολής, επιτρέπεται η άσκηση νέας αίτησης υπό τις προϋποθέσεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 9, που εφαρμόζεται αναλόγως.

11. Αν υποβληθεί παραίτηση από την αίτηση αναστολής, συντάσσεται πρακτικό και αποδίδεται το παράβολο στον αιτούντα. Μετά από την έκδοση οριστικής απόφασης για το κύριο ένδικο βοήθημα ή μέσο, η εκκρεμής αίτηση αναστολής τίθεται στο αρχείο με πράξη του αρμοδίου Γραμματέα, με την οποία αποδίδεται και το παράβολο στον αιτούντα.

12. Ως προς τη δικαστική δαπάνη εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 39.»

Άρθρο 21
Πρόσθετοι λόγοι έφεσης - Αντικατάσταση άρθρου 62 π.δ.
18/1989

Το άρθρο 62 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), περί των πρόσθετων λόγων της έφεσης, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 62
Πρόσθετοι λόγοι έφεσης

Πρόσθετοι λόγοι έφεσης υποβάλλονται με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται και επιδίδεται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 25. Η παρ. 7 του άρθρου 21 εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή.»

Άρθρο 22
Σύσταση Επιτροπής για την κωδικοποίηση
της νομοθεσίας περί Συμβουλίου της Επικρατείας

Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης συστήνεται Επιτροπή για την κωδικοποίηση της νομοθεσίας περί Συμβουλίου της Επικρατείας, που αποτελείται από: α) έναν (1) Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, εν ενεργεία ή επίτιμο, ως Πρόεδρο, β) έναν (1) Σύμβουλο Επικρατείας, γ) δύο (2) Παρέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας, δ) έναν (1) Διοικητικό Δικαστή, με βαθμό τουλάχιστον Εφέτη, ε) έναν (1) Καθηγητή Δημοσίου Δικαίου Νομικής Σχολής και στ) έναν (1) δικηγόρο. Χρέη γραμματέα εκτελεί δικαστικός υπάλληλος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Οι ανωτέρω ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Στην Επιτροπή αυτή ανατίθεται η κωδικοποίηση της νομοθεσίας περί Συμβουλίου της Επικρατείας σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 76 του Συντάγματος. Με τον κωδικοποιημένο νόμο που θα επιψηφισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, μπορεί να τροποποιούνται διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας. Η επιτροπή οφείλει να τελειώσει το έργο της σε έξι (6) μήνες από τότε που θα συγκροτηθεί.

Άρθρο 23 **Μεταβατικές διατάξεις**

1. Για τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που έχουν κατατεθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας έως τη 15η.9.2024 εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 18/1989 (Α' 8) που ισχύουν πριν από τη 16η.9.2024.

2. Για τις υποθέσεις ακυρωτικής αρμοδιότητας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 18/1989 που ισχύουν πριν από τη 16η.9.2024.

3. Ένδικα βοηθήματα και μέσα που έχουν κατατεθεί έως και τη 15η.9.2024 δύνανται να εισάγονται σε κάθε περίπτωση με πράξη του Προέδρου στον δικαστικό σχηματισμό του άρθρου 34Γ του π.δ. 18/1989 και να εκδικάζονται από αυτόν σύμφωνα με τα άρθρα 34Α και 34Β του π.δ. 18/1989, όπως οι διατάξεις αυτές ισχύουν μετά από την αντικατάστασή τους με τον παρόντα νόμο. Αν η υπόθεση έχει ήδη εισαχθεί στο ακροατήριο, ο αρμόδιος Γραμματέας ενημερώνει τον πληρεξούσιο δικηγόρο του διαδίκου για την εισαγωγή της υπόθεσης σε συμβούλιο.

ΜΕΡΟΣ Γ' **ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ** **ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΙΛΟΤΙΚΗ Ή ΚΑΤΟΠΙΝ** **ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΚΗ ΕΝΩΠΙΟΝ** **ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν.** **1406/1983, Ν. 702/1977 ΚΑΙ Ν. 3900/2010**

Άρθρο 24 **Υπαγωγή διοικητικών διαφορών ουσίας στα τακτικά διοικη-** **τικά δικαστήρια - Τροποποίηση παρ. 2 και 4** **και προσθήκη παρ. 7 στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983**

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), περί των διαφορών που περιλαμβάνονται στις διοικητικές διαφορές ουσίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, προστίθεται περ. ιβ) ως εξής:

«ιβ) Τα πάσης φύσεως τέλη, δικαιώματα, ανταλλάγματα ή άλλα έσοδα υπέρ των νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, για την επιβολή ή τον προσδιορισμό των οποίων εκδίδονται, εφόπαξ ή περιοδικώς, πράξεις οργάνων των ανωτέρω κατ' ενάσκηση δημόσιας εξουσίας. Οι διαφορές αυτές εκδικάζονται σύμφωνα με την περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97).»

2. Στην περ. γ) της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, περί των διαφορών που υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και εκδικάζονται ως διοικητικές διαφορές ουσίας, οι λέξεις «κατά τις οικείες διατάξεις, όπως εκάστοτε ισχύουν,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «καθώς και από πράξεις των φορολογικών αρχών σχετικές με τη φορολογική κατοικία, την εγγραφή, διαγραφή ή μεταβολή στοιχείων στο φορολογικό μητρώο, τον κλειδάριθμο, τον αριθμό φορολογικού μητρώου και τον κωδικό αριθμό δραστηριότητας,» και η περ. γ) διαμορφώνεται ως εξής:

«γ) από την άρνηση χορήγησης αποδεικτικού ή βεβαιώσεως ενημερότητας για χρέη προς το Δημόσιο ή τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από οποιαδήποτε αιτία, καθώς και από πράξεις των φορολογικών αρχών σχετικές με τη φορολογική κατοικία, την εγγραφή, διαγραφή ή μεταβολή στοιχείων στο φορολογικό μητρώο, τον κλειδάριθμο, τον αριθμό φορολογικού μητρώου και τον κωδικό αριθμό δραστηριότητας,».

3. Στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983 προστίθεται παρ. 7 ως εξής:

«7. Στην αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου υπάγονται, ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που αναφύονται από την έκδοση ατομικών πράξεων κατά τη νομοθεσία για την επιβολή μέτρων επιστροφής (rebate) ή αυτόματης επιστροφής (claw back) ή άλλων παρόμοιων μέτρων σε βάρος επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παροχής υπηρεσιών υγείας και εμπορίας φαρμακευτικών σκευασμάτων, ιατροτεχνολογικών προϊόντων και συμπληρωμάτων ειδικής διατροφής.»

Άρθρο 25 **Μεταφορά ακυρωτικών διαφορών στα τακτικά διοικητικά** **δικαστήρια - Τροποποίηση παρ. 1 και προσθήκη** **παρ. 1Α στο άρθρο 1 και τροποποίηση άρθρου 5Α** **ν. 702/1977**

1. Στο πρώτο εδάφιο της περ. ια) της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (Α' 268), περί των ακυρωτικών διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου, προστίθενται οι λέξεις «, καθώς και την εφαρμογή της νομοθεσίας για τη μεταβολή επωνύμου και τη ληξιαρχική κατάσταση του προσώπου» και η περ. ια) διαμορφώνεται ως εξής:

«ια) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πλην εκείνων που ανάγονται στην οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών τους, οι οποίες παραμένουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και την εφαρμογή της νομοθεσίας για τη μεταβολή επωνύμου και τη ληξιαρχική κατάσταση του προσώπου. Δεν θίγονται οι διατάξεις, με τις οποίες διαφορές από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου ως διαφορές ουσίας,».

2. Μετά από την παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, προστίθεται παρ. 1Α ως εξής:

«1Α. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγεται η εκδίκαση αιτήσεων ακύρωσης ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν:

α) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί όπλων και εκρηκτικών εν γένει,

β) την αποκατάσταση βλαβών επί των πάσης φύσεως ή κατηγορίας δημοσίων έργων και ιδίως επί του οδικού δικτύου εν γένει, καθώς και την επιβολή της σχετικής δαπάνης σε βάρος των υπόχρεων προσώπων.»

3. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 5Α του ν. 702/1977, περί των αποφάσεων των διοικητικών εφετείων που δεν υπόκεινται σε έφεση, επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) η λέξη «εφετείων» αντικαθίσταται από τη λέξη «δικαστηρίων», β) προστίθενται οι λέξεις «και της περ. β) της παρ. 1Α», και το άρθρο 5Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 5Α

Οι αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων που εκδίδονται επί των διαφορών των περ. α), β), γ), δ), ε), ια) και ιγ) της παρ. 1 και της περ. β) της παρ. 1Α του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση.

Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν:

α) τον διορισμό με διαδικασία μη υποκείμενη στον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π., τη μετάταξη, την προαγωγή σε βαθμό που χαρακτηρίζεται ανώτατος από διάταξη νόμου και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, β) τη μονιμοποίηση και την απόταξη των στρατιωτικών υπαλ-

λήλων και των υπαλλήλων των Σωμάτων Ασφαλείας,

γ) την εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση των μαθητών των παραγωγικών σχολών της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου,

δ) τον διορισμό και την παύση των αναπληρωτών καθηγητών, επίκουρων καθηγητών, λεκτόρων και καθηγητών εφαρμογών της ανώτατης εκπαίδευσης, και

ε) την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής.»

Άρθρο 26

Πιλοτική ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Κατάργηση παρέμβασης - Αντικατάσταση άρθρου 1 ν. 3900/2010

Το άρθρο 1 του ν. 3900/2010 (Α' 213), περί της εισαγωγής ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, με το οποίο τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων, στο Συμβούλιο της Επικρατείας και περί της υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1

1. Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε τακτικού διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας με πράξη τριμελούς επιτροπής, η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρό του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον Πρόεδρο του αρμόδιου καθ' ύλην Τμήματος, ύστερα από αίτημα ενός εκ των διαδίκων ή του Γενικού Επιτρόπου των διοικητικών δικαστηρίων, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες σε ευρύτερο κύκλο προσώπων. Τα αιτήματα των διαδίκων υπογράφονται επί ποινή απαραδέκτου από δικηγόρο και συνοδεύονται από παράβολο τριακοσίων (300) ευρώ, το οποίο καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματος. Το ύψος του ποσού του παραβόλου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Η πράξη της Επιτροπής δημοσιεύεται σε δύο (2) ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών, αναρτάται στον ιστότοπο του Συμβουλίου της Επικρατείας και κοινοποιείται ηλεκτρονικά στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Η Γενική Επιτροπεία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων γνωστοποιεί την πράξη αυτή σε όλα τα διοικητικά δικαστήρια και αναρτά στον ιστότοπό της τη σχετική γνωστοποίηση. Μετά από την επίλυση του ζητήματος, το Συμβούλιο της Επικρατείας μπορεί να παραπέμψει το ένδικο μέσο ή βοήθημα στο αρμόδιο τακτικό διοικητικό δικαστήριο.

2. Όταν διοικητικό δικαστήριο επιλαμβάνεται υπόθεσης, στην οποία ανακύπτει τέτοιο ζήτημα, μπορεί με απόφασή του, που δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο, να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Η απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου κοινοποιείται ηλεκτρονικά στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Η Γενική Επιτροπεία γνωστοποιεί την απόφαση αυτή σε όλα τα διοικητικά δικαστήρια και αναρτά στον ιστότοπό της τη σχετική γνωστοποίηση. Η σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 20Α του π.δ. 18/1989 (Α' 8) πράξη του Προέδρου, που αφορά τη δίκη επί του προδικαστικού ερωτήματος, δημοσιεύεται σε δύο (2) ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών και αναρτάται στον ιστότοπο του Συμβουλίου της Επικρατείας.

3. Από την ανάρτηση της γνωστοποίησης της πράξης της τριμελούς επιτροπής ή της απόφασης διοικητικού δικαστηρίου περί υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στον ιστότοπο της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2, αντιστοίχως, αναστέλλεται η διαδικασία έκδοσης απόφασης επί υποθέσεων στις οποίες τίθεται το ίδιο νομικό ζήτημα με εκείνο που αφορά η πράξη της τριμελούς επιτροπής ή η απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου περί υποβολής προδικαστικού ερωτήματος. Η αναστολή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία. Κάθε διάδικος σε εκκρεμή δίκη, στην οποία τίθεται το ίδιο ως άνω ζήτημα, μπορεί να

καταθέσει υπόμνημα, αναπτύσσοντας τους ισχυρισμούς του σχετικά με το ζήτημα αυτό. Το υπόμνημα κατατίθεται στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί το ένδικο βοήθημα ή μέσο, δεκαπέντε (15) πλήρεις ημέρες πριν από την ορισθείσα δικάσιμο και διαβιβάζεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας υπηρεσιακώς.

4. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που εκδίδεται επί της δίκης κατά τις παρ. 1 και 2 δεσμεύει τους διαδίκους της οικείας δίκης (πιλοτικής ή κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος).

5. Μετά από την επίλυση του ζητήματος κατά τη διαδικασία των παρ. 1 έως 4, οι υποθέσεις των οποίων είχε ανασταλεί η εκδίκαση, που θέτουν μόνο αυτό το ζήτημα, εισάγονται υποχρεωτικά προς κρίση σε συμβούλιο σύμφωνα με τα άρθρα 34Α και 34Β του π.δ. 18/1989 και το άρθρο 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97). Το ίδιο ισχύει και για τις υποθέσεις στις οποίες τίθενται, εκτός από το ως άνω ζήτημα, και ζητήματα που εμπίπτουν στις λοιπές περιπτώσεις εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων. Αν, μετά ταύτα, κατόπιν αίτησης διαδίκου εισαχθούν στο ακροατήριο ζητήματα τα οποία επιλύθηκαν στο πλαίσιο της πιλοτικής δίκης ή της δίκης κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος και το δικαστήριο κρίνει σύμφωνα με τα κριθέντα από το Συμβούλιο της Επικρατείας, τα δαπάνηματα που κατά τις ως άνω διατάξεις επιβάλλονται στον διάδικο αυτόν διπλασιάζονται.

6. Επιτρέπεται να ασκηθεί έφεση ή αίτηση αναίρεσης ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ή των παρ. 3 και 4 του άρθρου 53 ή του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989, αν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη σε απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ως προς το ζήτημα που επιλύθηκε επί πιλοτικής δίκης ή δίκης κατόπιν υποβολής προδικαστικού ερωτήματος διοικητικού δικαστηρίου. Εφόσον με το ένδικο μέσο εγείρονται και άλλα ζητήματα, πέραν των επιλυθέντων με την απόφαση επί της πιλοτικής δίκης ή της δίκης κατόπιν υποβολής προδικαστικού ερωτήματος, ως προς αυτά εξακολουθούν να ισχύουν οι προϋποθέσεις του παραδεκτού κατά τις ανωτέρω διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και του π.δ. 18/1989.»

Άρθρο 27

Μεταβατικές διατάξεις

1. Η περ. ιβ) της παρ. 2 και η περ. γ) της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), όπως διαμορφώνονται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 24 του παρόντος, εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που είναι εκκρεμείς (μη συζητηθείσες). Οι υποθέσεις αυτές παραπέμπονται στο αρμόδιο δικαστήριο με πράξη του Προέδρου του δικαστικού σχηματισμού στον οποίο εκκρεμούν.

2. Η παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, όπως διαμορφώνεται με την παρ. 3 του άρθρου 24 του παρόντος, δεν εφαρμόζεται σε εκκρεμείς (μη συζητηθείσες) έως την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος υποθέσεις, των οποίων το αντικείμενο ανάγεται σε χρόνο έως και το τέλος του έτους 2018. Εκκρεμείς υποθέσεις που ανάγονται σε χρόνο μετά από το έτος 2018, παραπέμπονται στο αρμόδιο δικαστήριο με πράξη του προέδρου του δικαστικού σχηματισμού στον οποίο εκκρεμούν.

3. Η περ. ια) της παρ. 1 και η παρ. 1Α του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (Α' 268), όπως διαμορφώνονται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 25 του παρόντος, εφαρμόζονται στα ένδικα βοηθήματα που κατατίθενται από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος.

ΜΕΡΟΣ Δ'

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28

Αλλαγή της καθ' ύλην αρμοδιότητας των δικαστηρίων επί διοικητικών διαφορών ουσίας - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 6 και παρ. 1 άρθρου 218 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), περί της καθ' ύλην αρμοδιότητας των διοικητικών δικαστηρίων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο της περ. β), οι λέξεις «εξήντα χιλιάδες (60.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σαράντα χιλιάδες (40.000)», β) στο δεύτερο εδάφιο της περ. β), οι λέξεις «εξήντα χιλιάδων (60.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σαράντα χιλιάδων (40.000)», γ) στην περ. γ), οι λέξεις «εξήντα χιλιάδων (60.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σαράντα χιλιάδων (40.000)» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Η εκδίκαση: α) των διαφορών από δημόσιες συμβάσεις ανήκει, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, στο εφετείο, β) των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών, των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει τις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ, ανήκει σε πρώτο βαθμό στο μονομελές πρωτοδικείο. Εάν το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των σαράντα χιλιάδων (40.000) ευρώ και μέχρι του ποσού των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, ανήκει σε πρώτο βαθμό στο τριμελές πρωτοδικείο. Εάν το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, ανήκει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο τριμελές εφετείο, γ) των χρηματικών διαφορών, των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των σαράντα χιλιάδων (40.000) ευρώ, ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο, δ) των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των άρθρων 13 και 14 του ν. 2523/1997 (Α' 179), των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Α' 170), του άρθρου 153 του ν. 2960/2001 (Α' 265) και των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), η οποία προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008 (Α' 77), ανήκει στον πρόεδρο πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, ο οποίος αποφασίζει ανεκκλήτως. Οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997 (Α' 179), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 51 του ν. 3900/2010 (Α' 213), εφαρμόζονται για την εκδίκαση των προσφυγών αυτών. Αν πρόκειται για φορολογική ή τελωνειακή εν γένει διαφορά, για την εφαρμογή των παραπάνω περιπτώσεων β' και γ', η αρμοδιότητα προσδιορίζεται με βάση το ποσό του κύριου φόρου, δασμού, τέλους ή προστίμου.»

2. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 218 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, περί της καθ' ύλην αρμοδιότητας του δικαστηρίου που εκδικάζει τις διαφορές που αναφέρονται κατά την είσπραξη των δημοσίων εσόδων, οι λέξεις «εξήντα χιλιάδων (60.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σαράντα χιλιάδων (40.000)» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στον δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο. Εφόσον η απαίτηση, για την οποία χωρεί η εκτέλεση, δεν υπερβαίνει το ποσό των σαράντα χιλιάδων (40.000) ευρώ, αρμόδιο στον δεύτερο βαθμό καθίσταται το μονομελές εφετείο.»

3. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, υποθέσεις, για τις οποίες δεν έχει ορισθεί ακόμη πρώτη δικάσιμος.

Άρθρο 29

Προαγωγή Εισηγητών του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον βαθμό του Παρέδρου εκτός οργανικών θέσεων

1. Στην περ. ια' της παρ. 1 του άρθρου 178 του ν. 4820/2021 (Α' 130), περί ειδικών δικονομικών ρυθμίσεων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, προστίθεται δεύτερο εδάφιο και η περ. ια' διαμορφώνεται ως εξής:

«ια. Για τη διεκπεραίωση των εκκρεμών υποθέσεων με τη διαδικασία που ορίζεται στις περ. α' έως ζ', Εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου με επιπλέον τουλάχιστον προϋπηρεσία στον βαθμό του Εισηγητή και του δόκιμου Εισηγητή προάγονται στον βαθμό του Παρέδρου εκτός οργανικών θέσεων. Η ρύθμιση του πρώτου εδαφίου ισχύει και για τους Εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου που συμπληρώνουν την ως άνω προϋπηρεσία εντός του έτους 2023.»

2. Η παρ. 1 ισχύει από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 30

Αύξηση των οργανικών θέσεων των Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου - Τροποποίηση άρθρου 13 ν. 4820/2021

Στην περ. (γ) του άρθρου 13 του ν. 4820/2021 (Α' 130), περί των οργανικών θέσεων των δικαστών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι λέξεις «σαράντα (40)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σαράντα πέντε (45)» και το άρθρο 13 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 13

Οργανικές θέσεις δικαστών

Το Ελεγκτικό Συνέδριο αποτελείται από:

- (α) τον Πρόεδρο,
- (β) δέκα (10) Αντιπροέδρους,
- (γ) σαράντα πέντε (45) Συμβούλους,
- (δ) πενήντα (50) Παρέδρους και
- (ε) πενήντα (50) Εισηγητές, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι δόκιμοι Εισηγητές.»

Άρθρο 31

Συμπερίληψη της μετάδοσης της δίκης μέσω διαδικτύου και της αποτύπωσης της δίκης σε γραπτό κείμενο μέσω ειδικού λογισμικού στις περιπτώσεις παράνομης μετάδοσης δίκης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 8 ν. 3090/2002

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3090/2002 (Α' 329), περί της τηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής μετάδοσης και κινηματογράφησης ή μαγνητοσκόπησης της δίκης, αντικαθίσταται και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Απαγορεύεται η ολική ή μερική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, ιδίως μέσω της τηλεόρασης, ραδιοφώνου, διαδικτύου και γενικά οποιουδήποτε τεχνολογικού μέσου, καθώς και η κινηματογράφηση, μαγνητοσκόπηση, ηχογράφηση και αποτύπωση της δίκης σε γραπτό κείμενο μέσω ειδικού λογισμικού που μετατρέπει τον προφορικό λόγο σε γραπτό, ενώπιον ποινικού, αστικού ή διοικητικού δικαστηρίου. Κατ' εξαίρεση, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει τις ενέργειες αυτές, εφόσον συναινούν οι εισαγγελέας και οι διάδικοι και συντρέχει ουσιώδης δημόσιο συμφέρον.»

Άρθρο 32

Έκδοση ηλεκτρονικής ταυτότητας κτιρίου για τα κτίρια στα οποία στεγάζονται υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Για τα κτίρια, στα οποία στεγάζονται υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, για τα οποία υφίσταται σύμβαση μίσθωσης, η οποία δεν λήγει πριν από τις 31.12.2025, και για τα οποία οι ιδιοκτήτες δεν προβαίνουν στην έκδοση της ηλεκτρονικής ταυτότητας του κτιρίου έως τις 31.12.2024, το Υπουργείο Δικαιοσύνης δύναται να προβεί εντός του 2025 στην έκδοση αυτής, με δαπάνη του τακτικού προϋπολογισμού, την οποία στη συνέχεια συμψηφίζει με το καταβαλλόμενο στον ιδιοκτήτη μίσθωμα.

Άρθρο 33

Προγράμματα επιμόρφωσης ειρηνοδίκων - Εξουσιοδοτική διάταξη - Έναρξη ισχύος - Τροποποίηση άρθρων 7, 13 και 76 ν. 5108/2024

1. Στην παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 5108/2024 (Α' 65), περί επιμόρφωσης, προστίθενται εδάφια δεύτερο, τρίτο και τέταρτο και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:

«3. Οι υπηρετούντες, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, ειρηνοδίκες παρακολουθούν υποχρεωτικά προγράμματα επιμόρφωσης, ιδίως στον τομέα του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας, τα οποία ολοκληρώνονται σε κάθε περίπτωση εντός δύο (2) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος. Υπεύθυνες για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των προγραμμάτων επιμόρφωσης του προηγούμενου εδαφίου ορίζονται η Εθνική Σχολή Δικα-

στικών Λειτουργιών, καθώς και οι λοιπές δικαστικές υπηρεσίες της χώρας. Οι αποζημιώσεις και αμοιβές των επιμορφωτών, καθώς και των ομάδων εργασίας των προ-γραμμάτων επιμόρφωσης καταβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 52 του ν. 4871/2021 (Α' 246) και τις αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του. Στους συμμετέχοντες στα προγράμματα επιμόρφωσης καταβάλλονται δαπάνες μετακίνησης, σύμφωνα με την υποπαρ. Δ9 της παρ. Δ του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94).»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 5108/2024, περί των εξουσιοδοτικών διατάξεων του Μέρους Α' του νόμου αυτού, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ορίζονται ο τόπος διεξαγωγής των προγραμμάτων επιμόρφωσης, το περιεχόμενο, η διάρκεια και ο χρόνος ολοκλήρωσής τους, η ιδιότητα και ο τρόπος επιλογής των επιμορφωτών, η σύσταση ομάδας εργασίας από προσωπικό της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών και διοικητικό προσωπικό των κατά περίπτωση δικαστικών υπηρεσιών της χώρας για την υποστήριξη των προγραμμάτων επιμόρφωσης, καθώς και άλλο ειδικότερο θέμα σχετικά με την οργάνωση και υλοποίησή τους.»

3. Στην περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 76 του ν. 5108/2024, περί της έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, οι λέξεις «της παρ. 4 του άρθρου 7» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των παρ. 3 και 4 του άρθρου 7 και της παρ. 1 του άρθρου 13» και η περ. β) της παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«β) Η ισχύς των παρ. 3 και 4 του άρθρου 7 και της παρ. 1 του άρθρου 13 αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

Άρθρο 34

Μισθώσεις ακινήτων για τη στέγαση δικαστηρίων

1. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης δύναται να μισθώνει ακίνητα για την κάλυψη των αναγκών για τη στέγαση δικαστηρίων ανά την επικράτεια, που προκύπτουν από την εφαρμογή του ν. 5108/2024 (Α' 65), κατά παρέκκλιση του τρόπου διενέργειας μισθώσεων για τη στέγαση δημόσιων υπηρεσιών και ιδίως του ν. 3130/2003 (Α' 76).

2. Για τις ανάγκες του παρόντος συστήνεται τριμελής επιτροπή στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, η οποία συγκροτείται από τον Γενικό Γραμματέα Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο, τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών, με τον νόμιμο αναπληρωτή του, και τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Προμήθειων και Διοικητικής Μέριμνας, με τον νόμιμο αναπληρωτή του, ως μέλη. Η επιτροπή του πρώτου εδαφίου απευθύνει δημόσια πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, η οποία αναρτάται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης και περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον τις απαραίτητες τεχνικές προδιαγραφές και τον τρόπο υποβολής της πρότασης, εξετάζει τις υποβληθείσες προτάσεις και καταρτίζει πρακτικό, στο οποίο προτείνει την καταλληλότερη, με κριτήριο την τοποθεσία και τις τεχνικές προδιαγραφές του προτεινόμενου κτιρίου, την προσβασιμότητά του, τη μη ύπαρξη πραγματικών και νομικών ελαττωμάτων, την οικονομική προσφορά του υποψήφιου εκμισθωτή, καθώς και κάθε ειδικό χαρακτηριστικό που μπορεί να διαθέτει το προτεινόμενο κτίριο. Τη σύμβαση μίσθωσης υπογράφει ο Υπηρεσιακός Γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης ύστερα από σύμφωνη γνώμη της επιτροπής του πρώτου εδαφίου.

3. Το παρόν ισχύει έως τις 31.12.2024.

Άρθρο 35

Προθεσμία εγγραφής και ανανέωσης εγγραφής στο Μητρώο Έντυπου Τύπου, στο Υπομητρώο Περιφερειακού και Τοπικού Τύπου και στο Μητρώο Ηλεκτρονικού Τύπου - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 28 ν. 5005/2022

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 5005/2022 (Α' 236), περί των μεταβατικών διατάξεων του Μέρους Β' του νόμου αυτού, προστίθεται τρίτο εδάφιο και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Για την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, έντυπος τύπος ο

οποίος ήδη κυκλοφορεί κατά την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Μ.Ε.Τ., δύναται να υποβάλει αίτηση εγγραφής εντός τριάντα (30) ημερών από την έναρξη λειτουργίας του. Στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου, η διαδικασία πιστοποίησης από τη Γ.Γ.Ε.Ε. ολοκληρώνεται εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της αίτησης. Επιχειρήσεις έντυπου τύπου, οι οποίες δεν έχουν αιτηθεί να πιστοποιηθούν ή να ανανεώσουν την εγγραφή τους στο Μ.Ε.Τ. ή στο υπομητρώο περιφερειακού και τοπικού τύπου έως τις 22 Απριλίου 2024 ή η αίτησή τους απορρίφθηκε, δύναται, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 για την εγγραφή τους στο Μ.Ε.Τ. ή του άρθρου 2 του ν. 3548/2007 (Α' 68) για την εγγραφή τους στο υπομητρώο περιφερειακού και τοπικού τύπου, να υποβάλλουν αίτηση, μαζί με τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την εγγραφή τους, από τις 10 Ιουλίου 2024 έως τις 17 Ιουλίου 2024.»

2. Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 28 του ν. 5005/2022 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) οι λέξεις «έως τις 31 Μαρτίου 2024» αντικαθίστανται από τις λέξεις «έως τις 29 Απριλίου 2024», β) διαγράφονται οι λέξεις «κατά το προηγούμενο εδάφιο», γ) οι λέξεις «από τις 8 Απριλίου 2024 έως τις 18 Απριλίου 2024» αντικαθίστανται από τις λέξεις «από τις 10 Ιουλίου 2024 έως τις 17 Ιουλίου 2024» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Για την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, ηλεκτρονικός τύπος, ο οποίος ήδη λειτουργεί κατά την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Μ.Η.Τ., δύναται να υποβάλλει αίτηση εγγραφής εντός τριάντα (30) ημερών από την έναρξη λειτουργίας του. Επιχειρήσεις ηλεκτρονικού τύπου που υπέβαλαν κατά τα ανωτέρω αίτηση εγγραφής τους στο Μ.Η.Τ., χωρίς να πληρούν το σύνολο των προϋποθέσεων του άρθρου 10 κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησής τους, δύναται να συμπληρώσουν αυτήν, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την ενημέρωσή τους από το Τμήμα Μητρώων και Διαφάνειας της Διεύθυνσης Εποπτείας Μέσων Ενημέρωσης της Γ.Γ.Ε.Ε., μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη δηλωθείσα ηλεκτρονική τους διεύθυνση. Σε περίπτωση που η ανωτέρω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, η αίτησή τους απορρίπτεται. Επιχειρήσεις ηλεκτρονικού τύπου που δεν έχουν αιτηθεί να πιστοποιηθούν στο Μ.Η.Τ. έως τις 29 Απριλίου 2024 ή η αίτησή τους απορρίφθηκε, δύναται, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, να υποβάλλουν αίτηση, μαζί με τα απαραίτητα δικαιολογητικά, για την εγγραφή τους σε αυτό από τις 10 Ιουλίου 2024 έως τις 17 Ιουλίου 2024.»

ΜΕΡΟΣ Ε' ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 36 Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, με την επιφύλαξη της παρ. 2.
2. Η ισχύς του Μέρους Β' αρχίζει από τη 16η.9.2024.

Αθήνα,

2024

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	2. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
3. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	
4. ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	5. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
6. ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	
7. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	8. Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο

για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.54' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 5 Ιουλίου 2024 και ώρα 9.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ